

ATHENS voice

ΑΦΙΕΡΩΜΑ **24**
σελίδες

BOOK VOICE

Τι να διαβάσεις και να χαρίσεις το Πάσχα 2022

Επιμέλεια: Στέφανος Τσιτσόπουλος

Ο δικός μου Τζον Κράξτον

Ο εικαστικός Γιάννης Δανέλης θυμάται

Επιμέλεια: Ιωάννα Γκομούζα

Πάσχα, η μεγάλη γιορτή της Άνοιξης

Τα έθιμα, τα εστιατόρια, τα ζαχαροπλαστεία

Της Νατάσσας Καρυστινού

Ο θρυλικός κομίστας **Vittorio Giardino** μιλάει στην Α.Υ.

Του Γιάννη Χ. Παπαδόπουλου

ΔΙΠΛΑ ΣΟΥ ΣΕ ΚΑΘΕ "ΔΙΑΔΡΟΜΗ"

Στην Κωτσόβολος, στηρίζουμε τον «ΔΕΗ Διεθνή Ποδηλατικό Γύρο Ελλάδας» και όλους τους αθλητές που αγωνίζονται για το έπαθλο. Όμως, δεν μένουμε εκεί. Κάθε μέρα, στηρίζουμε όλους τους ανθρώπους, που διανύουν τη δική τους διαδρομή, για να κερδίσουν το πιο ξεχωριστό έπαθλο από όλα: μία καλύτερη ζωή.

Μεγάλη αλυσίδα
Προσφέρει μεγαλύτερη απόδοση και καλύτερη διατήρηση ενέργειας.

Γαλβανισμένο πετάλι
Από ανθεκτικό, γαλβανισμένο ατσάλι, προσφέρει μεγαλύτερη αντοχή και καλύτερη διατήρηση ενέργειας.

Σταθερό τιμόνι
Προσφέρει μεγαλύτερη σταθερότητα και καλύτερη διατήρηση ενέργειας.

Κωτσόβολος
HELLAS

Σε περιμένουμε για μια ξεχωριστή εμπειρία με μοναδικές δράσεις για μια καλύτερη ζωή.

Ηράκλειο (26/4)	Χανιά (27/4)	Αθήνα-ΟΑΚΑ (28/4)	Κορδίτσα (29/4)	Λάρισα (30/4)	Ιωάννινα (1/5)
---------------------------	------------------------	-----------------------------	---------------------------	-------------------------	--------------------------

ΚΩΤΣΟΒΟΛΟΣ

Είμαστε δίπλα σου σε κάθε «διαδρομή», στα καταστήματα Κωτσόβολος, στα kotsobolos.gr και στο 210 28 99999.

Συναρπαστικές δράσεις σε περιμένουν εδώ

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελάς

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη
Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπίλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης
Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πεχλιβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντσιρμάς

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια Ύλης Δήμητρα Γκρους,
Κωνσταντίνα Τσιάγκα

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης

Συντακτική ομάδα: Κ. Αθανασιάδης, Ν. Αμανίτης, Μ. Βελέντζας, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ρ. Γεροδήμος, Ν. Γεωργελάς, Μ. Γκανά, Ι. Γκομούζα, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Θ. Ευθυμίου, Τ. Ζαβαρέλα, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Σ. Καλαμαντή, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνος, Α. Κερώση, Γ. Κοροβέσης, Β. Κορωναίος, Σπ. Λαμπρόπουλος, Τζ. Μελιτά, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Ευ. Μουζακίτη, Ελ. Μπεζιριάνογλου, Γ. Νένης, Α. Παπαδάκη, Γ. Χ. Παπαδόπουλος, Δ. Παπαδόπουλος, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Ν. Παπαηλιού, Γ. Παυριανός, Μ. Προβατάς, Τζ. Ρουσάκη, Τ. Σκραπαλιώρη, Ζ. Σφυρή, Α. Τριανταφυλλίδης, Σ. Τριανταφύλλου, Ζαγαστρο, Σ. Τσιτσόπουλος, Γ. Φλωράκης, Ε. Χελιώτη, Γ. Ψύχας

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr
Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Sotos Anagnos
LOOKmag Κωνσταντίνα Βλαχοπούλου

Εικονογραφίες art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Γιώργος Ζαρζώνης, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάσης, Χρήστος Κισατζεκιάν, Δημήτρης Κλεάνθης, Μαρία Μαρκεζή, Πέτρος Νικολάτσος

Creative Marketing Director Βασιλική Κώτσου
Creative Director Στρατής Κανιμάς

Digital Advertising Director Εύα Βαγγέλη

Advertising Manager Πέπη Κράλιοβιτς

A.V. Network Advertising Manager
Αγγελική Κοκκορόγιαννη

Direct Market Advertising Managers
Μιχάλης Δρακάκης, Εύα Βαλαμβάνου,
Νώντας Νταμπάνης

Υποδοχή Διαφήμισης Νίκη Σκαμάγκα
Συντονισμός Διαφήμισης Μαίρη Κούρτη
marketing@athensvoice.gr
Digital Traffic Manager Εύη Ταρνάρη
Digital Advertising Coordinator Μίνα Γιαννάκη

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Βασίλης Νάκος,
Μαίρη Λυκούση

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369
fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Athens Voice Radio 102.5: 210 3648.213
Αγγελίες: 210 3617.369
Λογιστήριο: 210 3617.170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Β. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369
Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

ATHENS

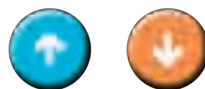
©AUSTRIAN NATIONAL LIBRARY/UNSPASH

Καλό και ειρηνικό Πάσχα σε όλους

Η Αγία Τράπεζα της εκκλησίας του Segusino στο Τρεβίζο της Ιταλίας, το 1918 λίγο πριν το τέλος του Α' Παγκοσμίου Πολέμου. Ο πόλεμος έσβησε ένα μεγάλο μέρος της πολιτιστικής και ιστορικής μνήμης της πόλης.
(από το αρχείο της Εθνικής Βιβλιοθήκης της Αυστρίας)

Info-DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΕΝΑ ΠΟΙΗΜΑ

Βέλαξε το κατσίκι επίμονα βραχνά.
Άνοιξα τον φούρνο με θυμό τι φωνάζεις είπα σε καλεσμένοι.
Ο φούρνος σου δεν καίει, βέλαξε κάμε κάτι αλλιώς θα μείνει νηστική χρονιάρα μέρα η ωμότητά σας.

Έβαλα μέσα το χέρι μου. Πράγματι. Παγωμένο το μέτωπο τα πόδια ο σβέρκος το χορτάρι η βοσκή τα κατσάβραχα η σφαγή.
(«Πάσχα στο φούρνο», Κική Δημοπούλα, «Ενός λεπτού μαζίν», Ικαρος)

«ΣΕΡΡΕΣ» ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΑΠΟΥΤΖΙΔΗ

Ότι και να κάνει αυτός ο άνθρωπος έχει τιμιότητα, αλήθεια, ήθος και ατόφιο χιούμορ. Το νέο του σίριαλ, αν και με την τραγική απώλεια του πρωταγωνιστή, είναι απόλαυση να το βλέπεις.
(στο συνδρομητικό Ant1+)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΕΤΟΚΟΥΝΜΠΟ

Υποψήφιος MVP του NBA για τρίτη φορά.
Mode: Μέριλ Στριπ.

ΗΡΘΕ ΣΕ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Σταματήστε ότι κάνετε και φυτέψτε τρίχες στο στήθος.

ΞΑΝΑΣΚΕΦΤΕΙΤΕ ΤΟ!

Οι περισσότεροι φούρνοι της πόλης κάνουν πολύ χειρότερο τσουρέκι από το δικό σας. Στρωθείτε στη δουλειά.

ΒΑΡΕΛΟΤΑ

Άρχισαν ήδη από την περασμένη Κυριακή να βαράνε, άσκοπα, αυθάδικα, επικίνδυνα.

ΤΟ ΑΔΙΞΟΔΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Νονά με βαφτιστήρι emo.

Η ΔΥΣΤΟΠΙΑ ΤΗΣ ΣΑΓΚΑΝΣ

Επιστημονική φαντασία τρόμου για γερά νεύρα. Και κανείς να μην έχει σπόιλερ.

Η ΤΙΜΟΥΛΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

€82,50 το άτομο σε κατάσταση Πειραιά - Ρόδο.

ΜΑΓΕΙΡΙΤΣΑ ΜΕ ΣΥΚΩΤΙΑ

Προτιμήστε τη με μανιτάρια ή τόνο.

ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΗ ΑΠΟΚΡΥΨΗ

Υπάρχουν ακόμα τέτοιες κλήσεις; Και περιμένουν να απαντήσουμε;

ΦΛΟΡΑΛ

Τα ωραιότερα φλοράλ τα έδειξε ο Ungaro το 1993. Εκτοτε παραμένουν τέλεια υφάσματα, αν είσαι... καναπές.

ATHENS VOICES

★ ΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ ΔΗΜΟΣΙΩΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ★

«...και μετά βάζουμε το περγαμότο»

(Παίκτης Master Chef, Τετάρτη βράδυ)

«Πρέπει να σας πάω ένα βράδυ. Μιλάμε πολύ κλάμα, σαν να διαβάζεις Ρίτσο ένα πράμα. Εμπειρία».

(Κυρία στην παρέα της, Αθήναι, Βουκουρεστίου, Σάββατο απόγευμα)

Φίλες συνομιλούν:
«Ρε συ, αυτό με το γκομενάκι το ασύνδετο που όλο θέλει να με βρίζει, νιώθω σαν υποκειμένο στου σεξ».

(Δίπορτο, Πλατεία Θεάτρου, Παρασκευή βράδυ)

Οι ίδιες φίλες συνεχίζουν:
-...και βλέπει και Μότο Τζι-Πι τώρα. Τα προκριματικά πριν τον αγώνα, λέει.
-Τι είναι αυτό, καλέ;
-Μου είπε, δεν κατάλαβα. Κάτι σαν τα προκαταρκτικά είναι.
-Α, οκ, τό 'χω.

(Δίπορτο, Πλατεία Θεάτρου, Παρασκευή βράδυ)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

panikoval500@gmail.com

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο **Vittorio Giardino**. Γεννήθηκε το 1946 στην Μπολόνια της Ιταλίας. Εγκατέλειψε την καριέρα του ως μηχανικός ηλεκτρονικών υπολογιστών στα 31 του για να γίνει κομίστας. Θεωρείται σήμερα θρύλος των ευρωπαϊκών κόμικς και εκ των σπουδαιότερων εκπροσώπων της σχολής της λεγόμενης «καθαρής γραμμής» (*ligne claire*). Είναι ο πιο πολυδημοσιευμένος Ιταλός κομίστας κι έχει αποσπάσει πληθώρα βραβείων (Harvey, Yellow Kid, Angoulême Alfred Prize).

ΟΙ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΡΩΣΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ

Της ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Αν διατρέξουμε την ιστορία της σοβιετικής και ρωσικής νεολαίας από τότε που οι νέοι έπαψαν να θεωρούνται μελλοντικοί γέροι και απέκτησαν λόγο, θα διαπιστώσουμε ότι οι νεαροί Ρώσοι δεν συμπεριφέρονταν ποτέ όπως οι ομοίμοί τους στις δυτικές χώρες. Στη Σοβιετική Ένωση –στη Ρωσία, στη Γεωργία, στην Ουκρανία, στις Βαλτικές δημοκρατίες– η νεολαία δημιουργούσε παράλληλα σύμπαντα χωρίς να έρχεται σε σύγκρουση με την πολιτική τάξη. Συχνά, οι νέοι διαχώριζαν τη θέση τους από την επίσημη εξουσία μέσω της μόδας –όπως έκαναν οι Stilyagi από το τέλος της δεκαετίας του 1940 μέχρι το 1970–, της μουσικής και της αντιγραφής δυτικών ηθών και συνθησιών. Δεν οργάνωναν «κινήματα» όπως τα αντιλαμβανόμενα στον ευρω-ατλαντικό κόσμο· οργάνωναν μουσικά φεστιβάλ –όπως ήταν εκείνο του Viljandi στην Εσθονία (1976) και του Τριπίλι στη δεκαετία του 1980– αλλά δεν αναμειγνύονταν με την πολιτική.

Πράγματι, στην περίοδο της Περεστρόικα, πολλοί νέοι καλωσόρισαν τις πολιτικές και οικονομικές μεταρρυθμίσεις που οδήγησαν σε ελευθερία των ΜΜΕ, της έκφρασης και του συνέρχεσθαι. Παράλληλα, το αλυτρωτικό εθνικιστικό αίσθημα που διογκώθηκε στις σοβιετικές δημοκρατίες, συμπεριλαμβανομένης της Ουκρανίας, συνέβαλε στην προαναγγελθείσα διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης. Αλλά δεν υπήρξε κίνημα διαμαρτυρίας δυτικού τύπου: υπήρξαν ομάδες υπερεθνικιστικής νεολαίας που κινήθηκαν προς την ακροδεξιά και ομάδες φιλοδυτικής νεολαίας, hipsters που εμπνέονταν από τους Beatles και που αγανακτούσαν επειδή η ΕΣΣΔ είχε κατασκευάσει διαστημόπλοια αλλά όχι αξιοπρεπή μπλουτζίν. Οι Σοβιετικοί χίπις και ροκάρδες αγαπούσαν την ειρήνη, δεν ήταν όμως αγωνιστές της ειρήνης. Η ειρηνοφιλία δεν είναι ακριβώς το ίδιο με την αντίθεση στον πόλεμο: η δεύτερη συνεπάγεται συγκεκριμένες πολιτικές πράξεις. Οι νεαροί Αμερικανοί ακτιβιστές αναπτύχθηκαν μέσα σε αντιπολεμικά κινήματα, κάτι που δεν υπήρξε ποτέ στη Σοβιετική Ένωση. Το 1979 και επί τα εννέα χρόνια που η Σοβιετική Ένωση διεξήγαγε πόλεμο στο Αφγανιστάν, οι Σοβιετικοί νέοι σιωπούσαν – παρότι μερικοί από αυτούς κινδύνευαν να επιστρατευθούν. Η αδιαφορία οφειλόταν στο ήταν πεπεισμένοι για τους αγαθούς σκοπούς της χώρας τους –ο ρωσικός και ο σοβιετικός πατριωτισμός δεν χωράει αμφισβητήσεις, είναι «ολοκληρωτικός»– καθώς και στο ότι η ρωσική μορφή διαφωνίας εκείνη την εποχή συνίστατο σ' ένα σουρεαλιστικό τρόπο θέασης του σοβιετικού κόσμου.

Η Σοβιετική Ένωση διαλύθηκε επισήμως το 1991. Είχε προηγηθεί μια περίοδος μεταρρυθμίσεων τις οποίες οι περισσότεροι Ρώσοι πολίτες στήριζαν αν και φοβούνταν για το πού μπορούσαν να οδηγήσουν – κυρίως, ανησυχούσαν μήπως δυτικοποιηθούν· μήπως τους απορροφήσει ο δυτικός κόσμος της διαφθοράς και της ηθικής παρακμής. Πάντως, γενικά μιλώντας, οι Σοβιετικοί νέοι που αγαπούσαν τη δυτική μουσική, τα δυτικά ρούχα και τις δυτικές ιδέες, είχαν βαρεθεί την αναποτελεσματικότητα, τη γεροντοκρατία και την πομπώδη κενότητα του καθεστώτος. Εκείνη την εποχή, μόνο και μόνο η ύπαρξη φιλοδυτικής νεολαίας έμοιαζε με πράξη εξέγερσης: πολλοί νέοι πίστευαν ότι η Περεστρόικα θα μεγάλωνε τη μικρή γωνιά της ελευθερίας που είχαν χαράξει στην ιδιωτική τους ζωή κι ότι ίσως θα εκτεινόταν σε ολόκληρη τη Σοβιετική Ένωση. Αν και αυτό δεν συνέβη με τον ευρωπαϊκό τρόπο, συνέβη κάτι: στη Ρωσία συνέρευσαν όλα τα δυτικά προϊόντα· πολιτιστικά και υλικά – μεταξύ αυτών, όλες οι μάρκες μπλουτζίν. Τι περισσότερο να ζητήσει κανείς;

Καθώς από τη Ρωσία λείπουν οι δημοκρατικές παραδόσεις και η περιέργεια για την ενημέρωση –κάτι που ενεργοποιεί η δημοκρατία ή η ανάμνησή της– οι σημερινοί νεαροί Ρώσοι έχουν μεγαλώσει με συγκεκριμένες ιστορικές βεβαιότητες: η Ρωσία είναι η μεγαλύτερη χώρα στον κόσμο· η Σοβιετική Ένωση νίκησε τον φασισμό-ναζισμό το 1945 και απελευθέρωσε τους λαούς της Ευρώπης· οι Σοβιετικοί ήταν ήρωες, όχι επιτιθέμενοι. Η Σοβιετική Ένωση σώζει τον κόσμο όπως τον έσωσε στον Μεγάλο Πατριωτικό Πόλεμο. Οι αντίπαλοι της Ρωσίας είναι «Ναζί»· δεν μπορεί να είναι τίποτ' άλλο εφόσον είναι αντίπαλοι της Ρωσίας. Αυτές τις ιδέες τις ενστερνίζονται σήμερα ακόμα και οι hipsters, ή μάλλον κατ' εξοχήν οι hipsters οι οποίοι φορούν μακό μπλουζάκια με συνθήματα κατά των δυτικών φαινομένων όπως τα κινήματα ΛΟΑΤΚ+, οι διαδηλώσεις και η μαζική μετανάστευση.

Πολλοί νεαροί αμφισβητίες του σοβιετικού συστήματος εμπνέονταν από τη θρησκεία: ως αντίθετοι στον κομμουνισμό ασπάζονταν τη χριστιανική ορθοδοξία· συχνά, μέντορές τους ήταν ιερωμένοι και μοναχοί. Παράλληλα, υπήρχε ριζική διαφορά ανάμεσα στους Ρώσους και στους Λιθουανούς ή τους Λετονούς· οι πρώτοι, ακόμα κι όταν εξέφραζαν περιφρόνηση για το σοβιετικό σύστημα, αποδέχονταν με υπερηφάνεια την αυτοκρατορική του φύση· οι δεύτεροι ζητούσαν ανεξαρτησία από τη Ρωσία, ήταν «εθνικιστές»· ένιωθαν πιο κοντά στον γερμανικό κόσμο παρά στους Σλάβους. Έτσι, δεν υπήρξε ποτέ οργανωμένο και ενιαίο κίνημα νεολαίας: ένα μικρό μέρος της κατέφευγε σε ξεχωριστές φαντασιακές κοινότητες όπου επιζούσε, αλλά δεν επαναστατούσε.

Στην παρούσα φάση, οι περισσότεροι νεαροί Ρώσοι διατηρούν παρόμοια στάση φυγής και αποφυγής με τους παππούδες τους σαράντα χρόνια νωρίτερα. Έχουν εγκατασταθεί στο Facebook, το οποίο αν και έχει απαγορευτεί στη Ρωσία είναι προσβάσιμο με VPN, και σε πλατφόρμες όπως το VKontakte και το Telegram· δεν έχουν παράπονο· καμιά φορά επιδίδονται στο παραδοσιακό «stioob», τη μίμηση και την ειρωνεία που έκανε τη ζωή των Σοβιετικών λίγο πιο υποφερτή. Οι περισσότεροι όμως δεν κάνουν ούτε αυτό: συστρατεύονται με τον Πούτιν, αφοσιώνονται στην Ορθόδοξη Εκκλησία και εγγράφονται σε κομφορμιστικές οργανώσεις όπως οι Nashi σε μια προσπάθεια να βρουν εναλλακτική στην κυριαρχία της δυτικής κουλτούρας. Οι διαμαρτυρίες τύπου Pussy Riot είναι λιγοστές και αφορούν μικρούς θύλακες ελευθέρης έκφρασης.

Η κατασταλτική πίεση του κράτους είναι τόσο έντονη ώστε δεν γίνονται πια μαζικές διαδηλώσεις. Σε επίσημες δημοσκοπήσεις, περίπου οι μισοί Ρώσοι κάτω των τριάντα ετών διαφωνούν με τον πόλεμο στην Ουκρανία, αλλά οι υπόλοιποι είτε συμφωνούν, είτε αποφεύγουν την ερώτηση. Αυτό δεν σημαίνει πως δεν υπάρχουν πυρήνες που αναζητούν εναλλακτικούς διαύλους πληροφόρησης και εναλλακτικούς τρόπους να βλέπει κανείς τον κόσμο και τη Δύση: υπάρχουν ρεύματα νεανικού φεμινισμού, ακτιβιστικής πληροφορικής και δημοσιογραφίας που προσπαθούν να ακούσουν τι γράφεται στη Ρίγα, το Ταλίν ή το Βερολίνο. Αλλά οι σημερινοί 20ρηδες και 25ρηδες δεν έχουν γνωρίσει κανέναν άλλο ηγέτη εκτός από τον Πούτιν· κι αν περιμένουμε να κατεβούν στους δρόμους κραυγάζοντας Остановить вторжение в Украину СЕЙЧАС! (Στοπ στην εισβολή στην Ουκρανία, ΤΩΡΑ!) φοβάμαι ότι, για μια ακόμα φορά, βλέπουμε τη Ρωσία με τα μυωπικά δυτικά μας μάτια. **■**

10 ΔΙΑΔΕΔ

Του ΠΑΥΛΟΥ ΜΑΡΙΝΑΚΗ*

1 Η Νέα Δημοκρατία είναι κατά της δημοσίας και δωρεάν παιδείας και υγείας

Πρόκειται για απολύτως προπαγανδιστικές αλλά αστήρικτες –από κάθε άποψη– θέσεις που επαναλαμβάνει η αντιπολίτευση, από την πρώτη κιόλας ημέρα της πανδημίας στην περίπτωση της υγείας και από την πρώτη ημέρα μετά τις εκλογές στην περίπτωση της παιδείας.

Όχι μόνο καταφέραμε να θωρακίσουμε ένα πληγμένο ΕΣΥ, το οποίο οι προηγούμενες κυβερνήσεις είχαν αφήσει στο έλεος, αλλά επιπρόσθετα η κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη προχώρησε σε προσλήψεις 11.000 επιπλέον υγειονομικών από την έναρξη της πανδημίας, αύξησε σε ποσοστό 93% τις κλίνες στις ΜΕΘ, στήριξε με κάθε τρόπο, τόσο τους γιατρούς, όσο και τους νοσηλευτές.

Την ίδια ώρα, αυξήσαμε τις κρατικές δαπάνες για την Υγεία, τα εμβόλια κατά της Covid-19 ήρθαν εγκαίρως, ήταν επαρκή και έσωσαν ζωές. Και όλα αυτά με την πανδημία να καλπάζει. Η πίεση που δέχθηκε το ΕΣΥ ήταν ασφυκτική. Μάλιστα, η κυβέρνηση πέτυχε τη συνδρομή του ιδιωτικού τομέα, ώστε να ανταπεξέλθει σε αυτή την πρωτοφανή πανδημία. Δεν μπορεί να επιλέξω τη λέξη «επιτυχία», όταν μιλάμε για ανθρώπινες απώλειες και για μία παγκόσμια τραγωδία, όμως, η Ελλάδα κατάφερε και στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων.

Όσον αφορά την παιδεία, καθημερινά η κυβέρνηση δίνει μάχες για τη δημόσια δωρεάν παιδεία. Η χαώδης διαφορά μας με την αντιπολίτευση είναι ότι εκείνη δεν έχει ρεαλιστικούς στόχους για τη συνολική αναβάθμιση του χώρου.

Προχωρήσαμε με άλματα, σε έναν χώρο που για πολλούς αποτελούσε «κόκκινο πανί». Εφαρμόσαμε ένα ανανεωμένο πρόγραμμα σπουδών, με νέα γνωστικά αντικείμενα, ώστε τα παιδιά να έχουν τα απαραίτητα εφόδια για το μέλλον. Δημιουργήσαμε ξενόγλωσσα προγράμματα σπουδών, με στόχο την προσέλκυση φοιτητών από το εξωτερικό. Δώσαμε τεράστια βαρύτητα σε ένα θέμα που ταλανίζει όλα τα παιδιά, ήδη από τις τάξεις του Γυμνασίου, αυτό των πανελληνίων εξετάσεων. Στόχος μας είναι τα παιδιά να ακολουθήσουν το αντικείμενο που αγαπούν και όχι να συμπληρώνουν στην τύχη ένα μηχανογραφικό. Γι' αυτό άλλωστε δίνουμε και ιδιαίτερη προσοχή στο θέμα της επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Όλα τα παραπάνω προκάλεσαν τη σφοδρή αντίδραση της εγχώριας υπερ-συντηρητικής Αριστεράς. Περισσότερο όμως απ' όλα θεωρώ ότι ενοχλήθηκαν από την κατάργηση του ασύλου. Μια έννοια προστασίας της ελευθερίας της ακαδημαϊκής έκφρασης και έρευνας, την οποία αλλοτρίωσε η Αριστερά, συμβάλλοντας στο να μετατραπούν τα πανεπιστήμια σε κέντρα ανομίας και ουσιαστικά ανελεύθερης έκφρασης, αν η άποψή σου ήταν διαφορετική.

Κάναμε πράξη ένα απόλυτα λογικό και πάγιο αίτημα τόσο των φοιτητών όσο και της κοινωνίας, που έχει γίνει, ουκ ολίγες φορές, μάρτυρας περιστατικών βίας, ανομίας και βανδαλισμών μέσα στα πανεπιστήμια. Η εκπαίδευση και η εξέλιξη των φοιτητών θα κάνουν τα δημόσια πανεπιστήμια εφάμιλλα με τα πρότυπα ιδρύματα σε όλη την Ευρώπη. Οι φοιτητές και οι ακαδημαϊκοί μας έχουν ιδιαίτερα υψηλό επίπεδο, και οφείλουμε να τους προσφέρουμε τις καλύτερες υποδομές και την καλύτερη στήριξη, ώστε να φθάσουν ακόμα πιο ψηλά.

2 Η Ελλάδα του Μητσοτάκη είναι αστυνομικροκρατούμενη

Ένας πολίτης, για να νιώθει ελεύθερος, πρέπει ταυτόχρονα να νιώθει και ασφαλής. Η Ελληνική Αστυνομία έχει βρεθεί κατά καιρούς στο στόχαστρο, με ορισμένους να παρουσιάζουν μεμονω-

ΟΜΕΝΟΙ ΜΥΘΟΙ (που δεν ισχύουν)

μένα περιστατικά, για να περάσουν το δικό τους αφήγημα. Ορισμένοι επιμένουν και «βαφτίζουν» αστυνομοκρατία ακόμα και την αύξηση των περιπολιών στις γειτονιές, μία κίνηση που έκανε τους πολίτες να νιώθουν ασφαλείς, εξασφάλισε τη διατήρηση της τάξης και της νομιμότητας. Ας μην ξεχνάμε λοιπόν πως οι άνθρωποι της ΕΛ.ΑΣ. εργάζονται σκληρά, υπό δύσκολες συνθήκες, με μοναδικό στόχο να βοηθούν τους πολίτες και να διασφαλίζουν την τήρηση της νομιμότητας. Και σε αυτή την κατεύθυνση δε πρόκειται να κάνουμε ούτε βήμα πίσω.

3 Η Νέα Δημοκρατία είναι το κόμμα των πλουσίων και των ελίτ

Παράδοξο φυσικά να υποστηρίξει η μειοψηφούσα Αριστερά κάτι τέτοιο, ιδιαίτερα για μια κυβέρνηση που έλαβε 39,85% στις τελευταίες εκλογές. Μία απλή μελέτη των στοιχείων θα πείσει και τον πιο «δύσπιστο» ότι η Νέα Δημοκρατία εκπροσωπεί όλες τις κοινωνικές ομάδες και αυτό που έχει ως στόχο είναι η ανάπτυξη για όλους τους πολίτες. Ενδεικτικά θα αναφέρω ότι μέσα σε 2,5 χρόνια, μειώσαμε τον ΕΝΦΙΑ συνολικά κατά 34% σε σχέση με το 2018, ενώ έχουμε προχωρήσει σε μόνιμες ρυθμίσεις, όπως δεκάδες μικρότεροι φορολογικοί συντελεστές, η αναστολή της Εισφοράς Αλληλεγγύης στον ιδιωτικό τομέα και ο μηδενισμός του φόρου στις γονικές παροχές.

Το κόμμα της ΝΔ, από τη γέννησή του, έως και σήμερα, απευθύνεται στους πολλούς. Εκπροσωπεί και συμπεριλαμβάνει σε αυτό ανθρώπους από κάθε κοινωνική και επαγγελματική ομάδα, αγρότες, ελεύθερους επαγγελματίες, επιστήμονες, καθηγητές, εργαζόμενους σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα, επιχειρήσεις. Ο διαχωρισμός των κοινωνικών τάξεων είναι αφήγημα περασμένης γενιάς, που πρέπει πάση θυσία να αφήσουμε πίσω μας.

4 Οι αριστεροί είναι οι μόνοι προοδευτικοί και κοινωνικά ευαίσθητοι

Πρόκειται για ένα κλισέ που τα τελευταία χρόνια καταρρίπτεται περισσότερο από το καθένα. Θα έλεγα ότι «κουρελιάστηκε» από τη διακυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Την πρόοδο και την κοινωνική μας ευαισθησία δεν τη δείχνουμε με συνθήματα που ασπαζόμαστε μόνο στη θεωρία, συναυλίες με ενοχικά σύνδρομα και λόγια εντυπωσιασμού, βγαλμένα από μανιφέστα του προπροηγούμενου αιώνα. Αληθινή πρόοδος είναι τα μέτρα κοινωνικής πολιτικής που λαμβάνουμε, ένας ποινικός κώδικας που προστατεύει τα θύματα, τιμωρεί τους θύτες και δεν αποφυλακίζει α λα καρτ βιαστές, ένα δίκτυο στήριξης των θυμάτων κακοποίησης και βίας. Αληθινή πρόοδος είναι η ενίσχυση των πιο αδύναμων συμπολιτών μας, με μέτρα που δίνουν ευκαιρίες και όχι ελεημοσύνη, η επένδυση στην ψηφιακή επανάσταση στην πράξη, διευκολύνοντας την καθημερινότητα όλων των πολιτών. Κοινωνική ευαισθησία επιδεικνύεις όταν παίρνεις ξεκάθαρη θέση σε έναν πόλεμο κατονομάζοντας τον εισβολέα και ενισχύοντας τους αμάχους, και όχι μια μανιέρα που φωνάζει βαρύγδουπα «όχι στον πόλεμο».

Αυτό που οφείλουμε να κάνουμε είναι να μην αντιμετωπίζουμε την πρόοδο ως εργαλείο εξυπηρέτησης των κομματικών μας επιδιώξεων. Σκεφθείτε πόσες φορές ο ΣΥΡΙΖΑ δεν εξέφρασε διαφορετική άποψη για παρόμοια περιστατικά, ανάλογα με το τι κομματικές απόχρωσης ήταν ο πρωταγωνιστής. Σκεφθείτε ακόμη πόσες φορές δεν ψήφισε νομοσχέδια, εμμένοντας σε ξεπερασμένες –ακόμη και στην πράξη– πρακτικές, επειδή δεν βόλευαν κατεστημένα μικροσυμφέροντά του.

5 Η Νέα Δημοκρατία είναι ένα γερασμένο κόμμα

Αν και «πάτσα» τα 34, σας πληροφορώ ότι αισθάνομαι ακόμη νεότερος και είμαι Γραμματέας της Νέας Δημοκρατίας. Και δεν είμαι ο μόνος. Εκατοντάδες νέοι άνθρωποι εκπροσωπούν το κόμμα στη Βουλή, σε φορείς, στην τοπική αυτοδιοίκηση. Το κόμμα μας έχει άλλωστε τη μεγαλύτερη πολιτική νεολαία, η οποία απαριθμεί περισσότερα από 70.000 μέλη. Μία νεολαία ενεργή, με προτάσεις και φρέσκιες ιδέες. Η ΟΝΝΕΔ, που συμμετέχει ενεργά στον δημόσιο διάλογο κάνοντας προτάσεις στην κυβέρνηση, καμπάνιες για σημαντικά ζητήματα, όπως η παιδεία, ο εμβολιασμός, αλλά και για επαγγελματικές ομάδες, όπως νέοι αγρότες, γιατροί, αθλητές είναι η τρανταχτή απόδειξη.

Δεν πιστεύω όμως ότι η ηλικία είναι πανάκεια. Εκείνος που έκανε σημαία το νεαρό της ηλικίας του ήταν ο πιο αποτυχημένος και «γερασμένος» σε ιδέες πρωθυπουργός που πέρασε από τη χώρα. Χρειαζόμαστε ακόμα περισσότερους νέους ανθρώπους, νέους στην ηλικία, νέους στις ιδέες, νέους στη νοοτροπία.

6 Όλοι οι πολιτικοί είναι ανεπάγγελτοι

Ένα στερεότυπο που επανέρχεται με στόχο τη συνολική απαξίωση της πολιτικής και δυστυχώς εντάσσεται σε ένα παγκόσμιο αφήγημα που μεταχειρίζονται κατά κόρον οι λαϊκιστές.

Η αλήθεια είναι πως η πολιτική είναι και θέλει δουλειά. Και όπως σε όλες τις δουλειές, αν θες να είσαι καλός πρέπει να αφιερώσεις χρόνο, να προσπαθείς, να είσαι αφοσιωμένος, να μελετάς. Η μόνη διαφορά είναι πως στην πολιτική δουλειά με στόχο να «κερδίσουν» άλλοι, δηλαδή οι πολίτες.

Προσωπικά, από το 2010, ασκώ μάχιμη δικηγορία, με ειδίκευση στο Ποινικό Δίκαιο και διατηρώ το δικό μου δικηγορικό γραφείο. Και δεν αποτελώ την εξαίρεση αλλά τον κανόνα της γενιάς μου. Οι άνθρωποι της δικής μου γενιάς δεν παρατούν τη δουλειά τους για την πολιτική.

Ειδικά τα τελευταία χρόνια, άνθρωποι επιτυχημένοι στον τομέα τους, νέοι επαγγελματίες ασχολούνται παράλληλα με την πολιτική και να προσπαθούν να χρησιμοποιήσουν την εμπειρία τους για να βοηθήσουν τους συμπολίτες μας.

7 Ο Μητσοτάκης απαξιώνει το κόμμα και τη νεολαία του

Ο Κυριάκος Μητσοτάκης και ως άνθρωπος και ως πρωθυπουργός προτάσσει την ανάγκη να βρούμε αυτά που μας ενώνουν, όχι αυτά που μας χωρίζουν. Είναι ένας πολιτικός που άνοιξε ακόμα περισσότερο το κόμμα και απευθύνθηκε σε όλους τους πολίτες, από την πρώτη στιγμή που εκλέχθηκε πρόεδρος της ΝΔ. Ταυτόχρονα, δεν παραγκώνισε το «παραδοσιακό» ακροατήριο της ΝΔ, αλλά, «πάντρεψε» την εμπειρία με τη φρεσκάδα των νέων ανθρώπων. Είναι ο πρώτος πρωθυπουργός που δημιούργησε ένα ολοκληρωμένο σχέδιο για τους νέους. Ο μόνος πρωθυπουργός που έδωσε χώρο και ευκαιρίες στη νεολαία, τη στηρίζει και την εμπιστεύεται. Ως πρόεδρος της ΟΝΝΕΔ, αυτό το ξέρω καλύτερα από τον καθένα. Δεν είναι αυτονόητο για έναν πρόεδρο κόμματος να επιλέγει για τη θέση του Γραμματέα του κόμματός του έναν άνθρωπο 33 χρονών ο οποίος είναι μάλιστα πρόεδρος της νεολαίας του. Με αυτή του την κίνηση απέδειξε την εμπιστοσύνη του στη νέα γενιά.

8 Οι πολιτικοί προέρχονται από «τζάκια»

Υπάρχουν άνθρωποι που προέρχονται από τις λεγόμενες «πολιτικές οικογένειες». Εγώ είμαι Γραμματέας του κόμματος, δεν είμαι από «τζάκι». Η συντριπτική πλειοψηφία των βουλευτών μας

δεν κατάγονται από πολιτικές οικογένειες. Άρα για ποια τζάκια μιλάμε; Παρεμπιπτόντως οφείλω να ομολογήσω ότι υπάρχουν άνθρωποι που κατάγονται από πολιτικές οικογένειες, όπως, όμως, συμβαίνει σε πάρα πολλές άλλες περιπτώσεις, που τα παιδιά ακολουθούν την καριέρα των γονιών. Αυτό δεν μπορεί από μόνο του να αποτελεί κατηγορία. Και αυτοί οι άνθρωποι δεν μπορεί να θεωρείται ότι τους χαρίστηκε κάτι λόγω της οικογένειάς τους. Ο καθένας γράφει τη δική του πορεία. Δεν μπορεί να αποκλείσει κανείς αυτούς τους ανθρώπους από το να μετέχουν στα κοινά, ιδίως, καθώς έχουν μεγαλώσει σε ένα περιβάλλον όπου η προσφορά στην κοινότητα είχε βαρύνουσα σημασία. Οι άνθρωποι αυτοί πρέπει να έχουν ακριβώς τις ίδιες ευκαιρίες να αγωνιστούν για τις ιδέες τις αρχές και τις αξίες τους.

9 Η Ελλάδα είναι η «Ψωροκώσταινα» της Ευρώπης

Βρεθήκαμε –είναι η αλήθεια– στο στόχαστρο με τις ανεργμίστες πολιτικές του '15, με ένα «δημοψήφισμα-κωμωδία», με τη διαρκή άρνηση να πράξουμε τα αυτονόητα ακόμη και αν προηγουμένως τα είχαμε συμφωνήσει.

Μετά τις εκλογές, σε μόλις δύομισι χρόνια η Ελλάδα κατάφερε να ανατρέψει το προφίλ μιας μη αναξιοπιστής χώρας, μιας χώρας που βρισκόταν στο περιθώριο. Από παρίας της Ευρώπης έγινε υπολογίσιμη δύναμη, ένας ισχυρός παίκτης στην Ευρώπη, ισχυρός συνομιλητής, με θέσεις, επιχειρήματα και λόγο, ένας ισχυρός σύμμαχος στη Μεσόγειο. Η χώρα μας έγινε πρωταγωνίστρια των εξελίξεων, με την οριοθέτηση της ΑΟΖ, με την Ιταλία και την Αίγυπτο, ανέπτυξε και εξέλιξε τις διεθνείς συμμαχίες της. Συνήψε αμυντικές συμφωνίες με ΗΠΑ και Γαλλία. Σταμάτησε να είναι απλά παρατηρητής, αλλά ενεργό και ισάξιο μέλος της Ε.Ε., με τρανταχτό παράδειγμα την υιοθέτηση της πρότασης του πρωθυπουργού για το πράσινο πιστοποιητικό. Η Ελλάδα έχει ήδη αλλάξει τα τελευταία δύομισι χρόνια και, μέρα με τη μέρα, αλλάζει ακόμα προς το καλύτερο και γι' αυτό θα συνεχίσουμε να δουλεύουμε αδιάκοπα όλοι μαζί.

Απόδειξη, βεβαίως, όλων αυτών είναι η διαρκής αναβάθμιση του αξιόχρεου των ελληνικών ομολόγων. Οι αγορές και οι ελεγκτικοί οίκοι δίνουν διαρκή ψήφο εμπιστοσύνης ακριβώς διότι αισθάνονται ότι η χώρα δεν είναι «Ψωροκώσταινα» αλλά βαδίζει στο δρόμο της σοβαρότητας και της ανάπτυξης. Οι προτάσεις του Πρωθυπουργού υιοθετούνται από τους εταίρους μας στην Ευρώπη και γίνονται προμετωπίδα της κοινής ευρωπαϊκής στρατηγικής.

10 Όλοι οι πολιτικοί είναι ίδιοι

Γενικά απεχθάνομαι τα στερεότυπα. Πως είναι ίδιοι δηλαδή ο Ερντογάν με τον Μακρόν; Ο Πούτιν με τον Ζελένσκι; Ίσως αυτός ο μηδενισμός να βολεύει εκείνους οι οποίοι θέλουν να αποφυγούν τη σύγκριση. Είμαστε πολιτικοί και θέλουμε οι πολίτες να συγκρίνουν τις ιδέες, τις αρχές και τη στάση μας. Δεν είμαστε ίδιοι, ούτε με τους υποστηρικτές των τρομοκρατών, ούτε με εκείνους που αρνούνται την κυριαρχία της πατρίδας. Δεν είμαστε ίδιοι ούτε με εκείνους που βλέπουν την εξουσία ως λάφυρο, αλλά ούτε και με εκείνους που δεν αναλαμβάνουν το βάρος της θέσης τους. Είμαστε ένα κόμμα αρχών. Αρχές τις οποίες σέβονται τα μέλη μας, ειδάλως αποχωρούν. Αυτό όμως που βασικά διαφοροποιεί τη Νέα Δημοκρατία από τα άλλα κόμματα είναι ότι λέει την αλήθεια. Γι' αυτό θέλουμε να μας κρίνουν οι πολίτες, βλέποντας πως όσα είπαμε στο προεκλογικό μας πρόγραμμα τα κάναμε πραγματικότητα. **Α**

Ό ΓΜ είναι Γραμματέας Πολιτικής Επιτροπής της ΝΔ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ» ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙ ΤΟ ΕΡΓΑΣΙΑΚΟ ΤΟΠΙΟ;

καθένας μπορεί να θεωρούσε έως τότε γερά στερεωμένη στην κριτική του αντίληψη για τις ανάγκες και τα θέλω του. Η αντίδραση του θυμικού σε μία συνθήκη όπου ακόμη και τα πιο δεδομένα κεκτημένα αμφισβητούνται, με την προβλέψιμη «κανονικότητα» να καταρρέει αποκαλύπτοντας το πόσο εύθραυστη ήταν εξαρχής, προετοιμάζει το έδαφος τελικά για μία όλο και πιο εντεινόμενη δυσανεξία σε κάθε μορφής αδικία ή κακουχία, που οδηγεί στην ολική επαναξιολόγηση καταστάσεων και συνθηκών. Δεν είναι, λοιπόν, παράξενο που τα μέχρι πρότινος αναμενόμενα για τους περισσότερους ελλείμματα του εταιρικού κόσμου φατνάζουν πλέον ανυπόφορα.

Ταυτοχρόνως, η είσοδος της Γενιάς Z στον επαγγελματικό στίβο έρχεται και αυτή με τη σειρά της να ανακατέψει την τράπουλα των εργασιακών δεδομένων. Σύμφωνα με το Business Insider, οι σημερινοί εικοσάρηδες καταφτάνουν στην εργασιακή αρένα προετοιμασμένοι να παίξουν με τους δικούς τους όρους: το να αφήσουν μια δουλειά για να μεταπηδήσουν σε μια άλλη δοκιμάζοντας την

τύχη τους τους φαίνεται έως και αυτονόητο, κόντρα στη λογική της ασφάλειας και της σταθερότητας των προηγούμενων γενεών. Η μεταπήδηση από τη μια θέση στην επόμενη δεν τους τρομάζει αλλά, αντιθέτως, πρόκειται για τη γενιά με τη μεγαλύτερη εργασιακή κινητικότητα, που αναζητά συνεχώς όσο το δυνατόν πιο ευνοϊκούς όρους στις επαγγελματικές ευκαιρίες. Οι προσδοκίες από το εταιρικό περιβάλλον είναι αυξημένες. Οι νέοι που πιθανότατα ξεκίνησαν την καριέρα τους εν μέσω της πανδημίας, βίωσαν την εξ αποστάσεως εργασία ως μία εδραιωμένη πρακτική και αυτό έφερε σε πρώτο πλάνο το θέμα της ευελιξίας, με το ευέλικτο ωράριο να είναι βασικό ζητούμενο. Το κάδρο συμπληρώνουν οι προσωπικές επιδιώξεις, με κυριότερη εκείνη της εξισορρόπησης προσωπικής και επαγγελματικής ζωής, αλλά και η αίσθηση σκοπού που αναζητούν, παράγοντα άμεσα συνδεδεμένο με την παραγωγικότητά τους.

ΣΤΟΥΣ ΣΗΜΕΡΙΝΟΥΣ ΕΙΚΟΣΑΡΗΔΕΣ ΤΟ ΝΑ ΑΦΗΣΟΥΝ ΜΙΑ ΔΟΥΛΕΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΤΑΠΗΔΗΣΟΥΝ ΣΕ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΤΟΥΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΕΩΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΗΤΟ

Οι Ζυμώσεις αυτές είναι δεδομένο ότι θα επαναπροσδιορίσουν την έως τώρα πραγματικότητα του εργασιακού τοπίου. Η ένταση και το εύρος της Μεγάλης Παραίτησης σίγουρα ενισχύθηκαν από την πανδημία, όμως αυτό δεν σημαίνει

ότι το φαινόμενο θα πρέπει να αντιμετωπιστεί κουτοπόνηρα –και βολικά– ως ένα παροδικό καπρίτσιο, απόρροια τετριμμένων παροτρύνσεων και αερολογιών που εμφανίζονται κατά καιρούς σε σελίδες ευεξίας στο Facebook ή το Instagram από δήθεν ειδήμονες και life coaches, που αποπειράθηκαν να ωφεληθούν τα μέγιστα μέσα στην πανδημία. Αντιθέτως, αποκαλύφθηκε, θα λέγαμε, μία συσσωρευμένη

κόπωση σε όλο της το εύρος, απογυμνωμένη από τις ανέσεις και τις διεξόδους που ήταν διαθέσιμες προ καραντίνας, και η οποία έχει τις ρίζες της στην περιόδο της οικονομική κρίσης – σε εκείνο το δηλητηριώδες αίσθημα αβεβαιότητας που εμπότιζε κάθε πτυχή της καθημερινότητάς πολλών επαγγελματιών για μία

δεκαετία, ροκανίζοντας μεθοδικά τον ενθουσιασμό τους και αντικαθιστώντας τον με την ακλόνητη πεποίθηση ότι η αληθινή νίκη είναι το να έχει καταφέρει κανείς να κρατήσει τη δουλειά του και την επόμενη ημέρα.

Ο πόλεμος στην Ουκρανία έχει αρχίσει να πυκνώνει τα σύννεφα στο πεδίο της παγκόσμιας οικονομίας και ήδη πολλοί αναλυτές κρούουν τον κώδωνα για το γεγονός ότι το εκρηκτικό κοκτέιλ πολέμου και πανδημίας θα φέρει μία οικονομική κρίση εξίσου ή και περισσότερο επώδυνη από την προηγούμενη. Οι εταιρείες και ο επιχειρηματικός κόσμος είναι λοιπόν βέβαιοι ότι θα χρειαστεί να βρουν τρόπους να ξαναγίνουν ελκυστικές στο εργατικό δυναμικό, πρωτίστως με το να αφουγκραστούν ποιες είναι οι αλλαγές εκείνες που θα τις καταστήσουν προϊόντα της εποχής μας, τόσο από άποψη ευελιξίας, όσο και από άποψη εταιρικής κουλτούρας. Για να γίνει ξανά ανταγωνιστικός ο εταιρικός κόσμος στην αγορά εργασίας χρειάζεται να επανασυστηθεί, τόσο στη γενιά της κρίσης, όσο και στη γενιά που τώρα τον γνωρίζει για πρώτη φορά. **A**

GB GIFTS & FLAVORS

Φέτος το Πάσχα χαρίστε στους αγαπημένους σας δώρα από την αποκλειστική συλλογή του GB Corner Gifts & Flavors.

Επισκεφθείτε τη διάσημη γωνιά της Αθήνας και ανακαλύψτε χειροποίητες λαμπάδες, σοκολατένια αυγά, παραδοσιακά τσουρέκια και μια εξαιρετική επιλογή ποσχαλινών δώρων.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΔΕΥΤΕΡΑ - ΣΑΒΒΑΤΟ 11:00 - 19:00
Τ: 210 33 30 750

ONLINE SHOP
GRANDEBRETAGNESTORE.COM

Ένα δυστοπικό Πάσχα

Η **ΕΛΕΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ**, ΚΑΤΟΙΚΟΣ ΣΑΓΚΑΗΣ,
ΜΙΛΑ ΣΤΗΝ ΑΘΕΝΣ VOICE ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΣ
LOCKDOWN ΠΟΥ ΒΙΩΝΟΥΝ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΚΑΜΠΟΣΟΥ

Σκηνές βγαλμένες από κάποια sci-fi ταινία θυμίζει το ρομπότ-σκύλος στους άδειους δρόμους της Σαγκάης που προειδοποιεί τους πολίτες να μη βγουν στους δρόμους μετά την αύξηση των κρουσμάτων Omicron από τον περασμένο μήνα. Drone επαναλαμβάνει τις προειδοποιήσεις για τους περιορισμούς, ενώ τον γύρο του διαδικτύου κάνει βίντεο που δείχνει κατοίκους στα μπαλκόνια να διαμαρτύρονται ή και να ουρλιάζουν ενώ ταυτόχρονα κάνουν λόγο για ελλείψεις στα τρόφιμα. Ανάμεσα στα 25 εκατομμύρια κατοίκους της πόλης είναι και η Ελένη Οικονόμου, που μένει στη Σαγκάη εδώ και έναν χρόνο. Περιγράφει στην ATHENS VOICE τον τρόπο με τον οποίο βιώνει το πρωτοφανές lockdown.

Όλα ξεκίνησαν στις αρχές Απριλίου με μια 24ωρη καραντίνα που έγινε 48ωρη, ώσπου πάρθηκε η απόφαση για το ολικό lockdown καθώς τα κρούσματα εξακολουθούσαν να ανεβαίνουν, με τους περισσότερους να είναι ασυμπτωματικοί. Μέχρι σήμερα τα κρούσματα δεν φαίνεται να μειώνονται ιδιαίτερα, και δεν γνωρίζουμε πότε θα λήξει η καραντίνα (φήμες λένε για τέλη Μαΐου).

Το συγκρότημα που μένω αποτελείται από 69 πολυκατοικίες με 20 ορόφους η κάθε μία. Συμμετείχα στο κάλεσμα να βγούμε στα μπαλκόνια και τραγουδήσουμε κάποια τραγούδια για λόγους εμπύκωσης. Κατά τα άλλα είμαστε κλεισμένοι μέσα στο όλο αυτό το διάστημα και ό,τι βλέπετε στα social media για εμάς, από εκεί τα βλέπω κι εγώ, σίγουρα ανάμεσά τους κυκλοφορούν και κάποια fake news. Υπάρχουν φυσικά ποιινές για όποιον παραβιάσει τα μέτρα, τις οποίες δεν θα ήθελα να τις μάθω. Αν κάποιος δεν αντέχει τους κανονισμούς μπορεί να φύγει από τη χώρα. Το να φύγεις όμως εκτός Σαγκάης δεν είναι και το πιο απλό πράγμα. Χρειάζεται αρχικά μια άδεια από το συγκρότημα που μένεις ώστε να μπορέσεις να βγεις έξω από αυτό. Έπειτα πρέπει να πάρεις ταξί, εξουσιοδοτημένο με ένα ειδικό pass για να σε πάει στο νοσοκομείο προκειμένου να κάνεις τεστ και να σε περιμένει ώσπου να πάρεις τα αρνητικά αποτελέσματα για να σε μεταφέρει το ίδιο στο αεροδρόμιο. Εκεί θα κάνεις κι ένα επιπλέον self test επιτόπου και αν είναι κι αυτό τυπικά ok μπορείς να πάρεις την πτήση σου.

Οι άνθρωποι μας σε όλο αυτό που περνάμε είναι κυρίως οι εθελοντές, τους ξεχωρίζουμε από τις λευκές στολές τους, που βοηθούν με τις προμήθειες, τη γλώσσα, βγάζουν τα κατοικίδια βόλτα, αλλά και οι υπόλοιποι ένοικοι είναι πρόθυμοι να στηρίξουν ο ένας τον άλλον. Τα μαγαζιά πλέον δημιουργούν ειδικά πακέτα με είδη πρώτης ανάγκης, τα emergency boxes που περιλαμβάνουν γάλα, νερό, χαρτί υγείας, λαχανικά φρούτα και κρέας. Διαλέγουμε τι θέλουμε κι ο εθελοντής κάνει μια μαζική παραγγελία, τον πληρώνουμε και πηγαίνει να τα παραλάβει για εμάς, τα απολυμαίνει στην είσοδο της πολυκατοικίας και κατεβαίνουμε ένας-ένας για να μας τα μοιράσει. Το κράτος ανά διαστήματα μας μοιράζει δωρεάν κάποια τρόφιμα. Οι ένοικοι χρησιμοποιούμε μια εφαρμογή, το WeChat προκειμένου να οργανώνουμε τις παραγγελίες μας. Μέσα από εκεί ο ένας βοηθάει τον άλλον – δεν έχεις λεμόνια ζητάς και θα σου δώσει κάποιος γείτονας. Γάλα για το παιδί μου πήρα από μια άλλη ένοικο της πολυκατοικίας. Κάποια προϊόντα έχουν εξαντληθεί από τα ράφια και άλλα γίνεται απλά όλο και πιο δύσκολο να τα βρεις, όπως το νερό. Για αυτό πρέπει να είσαι προνοητικός, δεν περιμένεις να τελειώσει το τελευταίο μπουκάλι νερό στο σπίτι σου για να παραγγείλεις, παίρνεις από πριν κούτες.

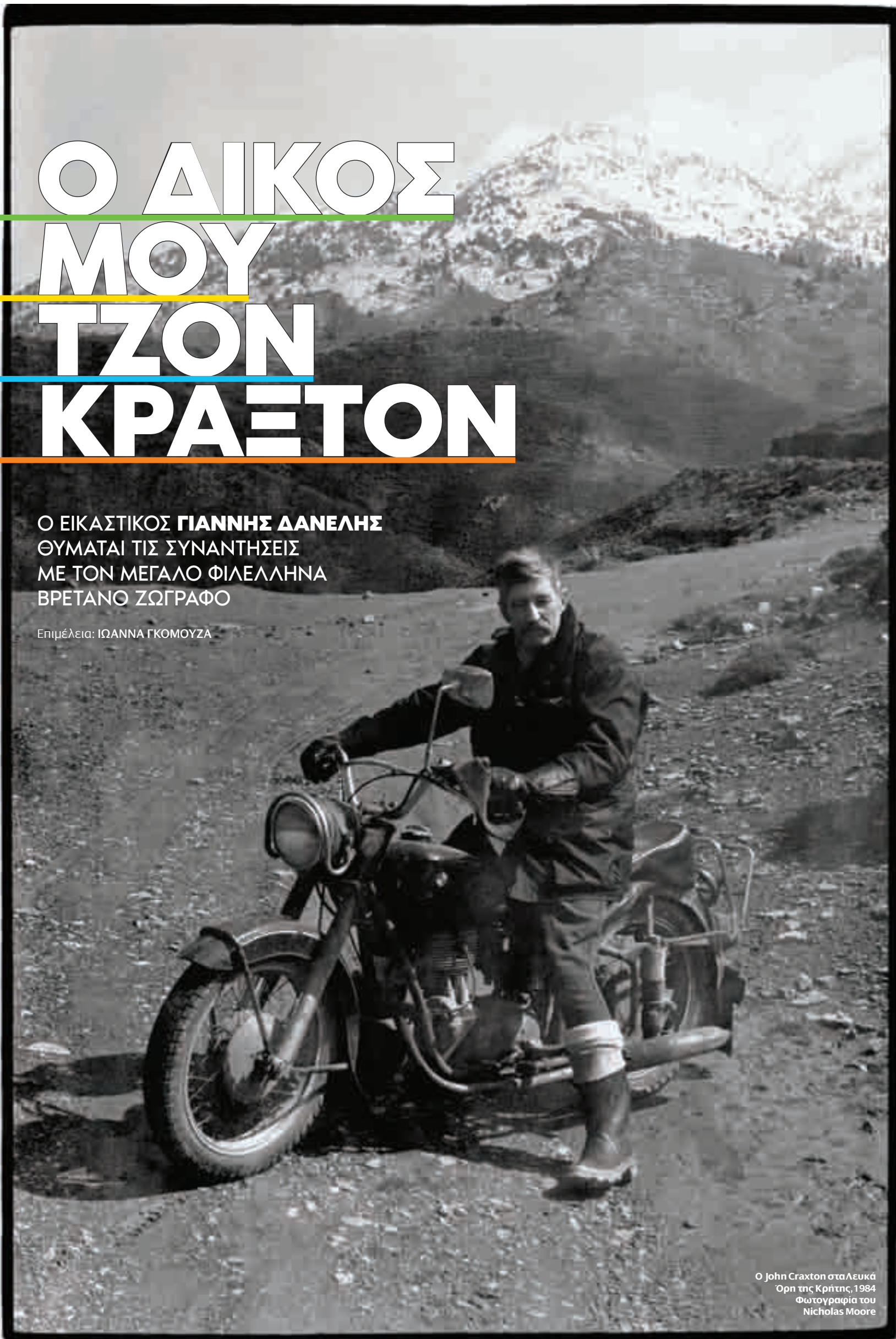
Είναι δύσκολο που περνάω το Πάσχα μου έτσι, αλλά τουλάχιστον είμαι σπίτι με την οικογένειά μου κι όχι στα ειδικά διαμορφωμένα κέντρα με αυτούς που νοσούν από covid. Σκέφτομαι να προσπαθήσω να βρω κάποια προϊόντα για να φτιάξω κάτι παραδοσιακό και να γιορτάσουμε κάπως στο σπίτι με τον άντρα και το παιδί μου και θα μιλήσω με τους δικούς μου διαδικτυακά. Εύχομαι του χρόνου να γιορτάσουμε πιο ανθρώπινα με τους συγγενείς μου. Αυτό που μάθαμε το διάστημα που είμαστε σε καραντίνα είναι ότι χρειάζεται υπομονή, ψυχραιμία, θετική σκέψη και προσπάθεια να συνεχίσουμε το καθημερινό πρόγραμμα που είχαμε στον βαθμό που γίνεται. Καταλαβαίνω ότι όλο αυτό γίνεται για το καλό μας, το κράτος δεν θέλει το κακό του πολίτη θεωρώ – τώρα αν γίνεται με τον λάθος τρόπο, θα δείξει. Το ηθικό πρέπει να είναι ακμαίο, να πληροφορούμαστε με μέτρο αφού το να παρακολουθείς εμμονικά τα νούμερα των κρουσμάτων δεν βοηθά αν θες να έχεις καλή ψυχολογία.

Σύμφωνα με τις τελευταίες ανακοινώσεις το κράτος εφαρμόζει τις εξής τρεις κατηγορίες: τους “μένουμε σπίτι”, τους “κατεβαίνουμε αλλά δεν βγαίνουμε έξω από το συγκρότημα” και τους “βγαίνουμε από το συγκρότημα αλλά μόνο στην περιοχή όχι στην υπόλοιπη Σαγκάη”. Και όλο αυτό θα συνεχιστεί μέχρι να βγει κάποια νέα ανακοίνωση. **A**

Ο ΔΙΚΟΣ ΜΟΥ ΤΖΟΝ ΚΡΑΞΤΟΝ

Ο ΕΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΑΝΕΛΗΣ
ΘΥΜΑΤΑΙ ΤΙΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ
ΜΕ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟ ΦΙΛΕΛΛΗΝΑ
ΒΡΕΤΑΝΟ ΖΩΓΡΑΦΟ

Επιμέλεια: ΙΩΑΝΝΑ ΓΚΟΜΟΥΖΑ

Ο John Craxton στα Λευκά
Όρη της Κρήτης, 1984
Φωτογραφία του
Nicholas Moore

© JOHN CRAXTON ESTATE AND COURTESY OF DACS

«Βοσκός», 1984
Τέμπερα σε μουσαμά,
154 x 102 εκ.
Craxton Estate
Έργο από την έκθεση «John
Craxton: Μια ελληνική ψυχή»
στο Μουσείο Μπενάκη
Ελληνικού Πολιτισμού
(Κουμπάρη 1)

Ο Τζον Κράξτον που γνώρισα είχε μια απλότητα και ευθύτητα, δεν μασουσε τα λόγια του, ότι ήθελε να σου πει θα σου το έλεγε ξεκάθαρα, αλλά με έναν τρόπο που δεν θα σε προσέβαλλε. Για αυτό τον ξεχωρίζω. Όμως τον αγάπησα ως άνθρωπο γιατί μου είπε «προχώρα». Θα σας πω τι εννοώ.

Σπούδαζα οικονομικά με μαθηματικά στο Λονδίνο, το πάθος μου όμως από μικρό παιδί ήταν η ζωγραφική. Το όνειρο γκρεμίστηκε όταν στα 14 διαγνώστηκα με δαλτωνισμό (αχρωματοψία). Θυμάμαι ότι ο γιατρός μου είχε πει χαρακτηριστικά τότε, ως σχήμα λόγου, ότι δεν θα μπορούσα να γίνω ζωγράφος ή πιλότος. Οι γονείς μου επίσης με είχαν αποτρέψει και δεν ήθελαν να γίνω ζωγράφος. Αποφάσισα να μη μείνω στην Ελλάδα, γιατί πίστευα βλακωδώς πως «η Ελλάδα τρώει τα παιδιά της» και πως στο εξωτερικό τα πράγματα θα ήταν πολύ πιο εύκολα και πως κάτι θα γινόταν – και θα έβρισκα τον τρόπο να ασχοληθώ με την τέχνη.

Στο University of London, όπου σπούδαζα, έχει πολλά κολέγια στα οποία μπορείς να παρακολουθήσεις ως ακροατής διάφορα μαθήματα, χωρίς να πάρεις πτυχίο, και, μάλιστα, έκρυβα από τους καθηγητές μου ότι είχα αχρωματοψία γιατί φοβόμουν ότι αν το ανακάλυπταν θα με έδιωχναν. Μετά τη βασική μου εκπαίδευση και λόγω των βαθμών μου στα μαθηματικά με δέχτηκαν με υποτροφία να κάνω μεταπτυχιακό στην πληροφορική. Εκεί πάλι βρήκα τρόπο να συνδέσω τις σπουδές μου με την τέχνη, κάνοντας μοντελοποίηση τις ιδέες που ήθελαν να υλοποιήσουν οι εικαστικοί.

Το 1999 και ενώ συνέχιζα τις σπουδές μου στο Πανεπιστήμιο του Μπαθ, αναζητούσα την άποψη ζωγράφων για την εικαστική μου δουλειά ώστε να δω αν έχει νόημα να συνεχίσω. Μας είχαν πει στη σχολή ότι «σε θέματα που αφορούν τη δουλειά σας» θα πρέπει να ζητάμε τη γνώμη των ειδικών, οπότε μπήκα σε αυτή τη διαδικασία. Είχα στείλει επιστολές σε 4-5 καλλιτέχνες. Δυο-τρεις μου απάντησαν. Ένας από αυτούς ήταν ο Τζον Κράξτον. Του έγραψα, λοιπόν, με τρομερή νεανική άγνοια κινδύνου: «*Θέλω πάρα πολύ να έρθω στο εργαστήριό σας, αν ζωγραφίζετε ακόμη, γιατί σας θαυμάζω πολύ.*» Όταν του έστειλα την πρώτη φορά, δεν ήξερα καν τι ηλικία είχε. Δεν ήξερα τίποτα σχεδόν για κείνον. Το μόνο που υποψιαζόμουν ήταν ότι μάλλον πρόκειται για κάποιον Άγγλο, ελληνικής καταγωγής που ζωγραφίζει ελληνικά θέματα. Επίσης, περίμενα σαν να μου το χρωστούσε η ζωή ότι εκείνος όφειλε και έπρεπε να με δεχτεί σε ακρόαση. Νεανικό θράσος που από τη μια απορώ με τον εαυτό μου πώς το έκανα, από την άλλη χαίρομαι, γιατί έτσι μου δόθηκε η ευκαιρία να γνωρίσω έναν υπέροχο άνθρωπο. Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά πίστευα σε μια αλάνθαστη διαίσθηση πως θα ενθουσιαζόταν με τη δουλειά και το ταλέντο μου, πράγμα που –φυσικά– και δεν έγινε. Τώρα που καταλαβαίνω τι μου έλεγε τον καιρό εκείνο, τον ευχαριστώ για το τόσο λίγο, αλλά τόσο ουσιαστικό ενδιαφέρον που μου έδειξε. Σοφός, έξυπνος, καλλιτεργημένος, κι εγώ τότε ανόητος, παρορμητικός και αδαής. Θυμάμαι μου είχε πει στην πρώτη μας συνάντηση: «*Φαίνεται να έχεις ταλέντο αλλά η δουλειά που έχεις να κάνεις απλώνεται σαν θάλασσα και πώς θα την περάσεις; Θα αντέξεις να βγεις στη στεριά χαρούμενος και ικανοποιημένος;*». Ναι, του είπα εγώ βιαστικά: γύρισε, με κοίταξε και χαμογέλασε. Εκείνο το βλέμμα κουβαλάω από τον Τζον και πορεύομαι σήμερα για να φτάσω απέναντι χαρούμενος και ικανοποιημένος!

Πιστεύω ότι μπορεί να μου απάντησε επειδή ήμουν Έλληνας. Αλληλογραφεύσαμε σχεδόν από το 2005, ενώ ταξίδεα μεταξύ Λονδίνου και Ελλάδας. Φυσικά, του έστειλα φωτογραφίες των έργων μου, κήπους με πουλιά και άλλα τέτοια, και άλλοτε μου απαντούσε, άλλοτε πάλι όχι. Δεν ενθουσιαζόταν, αλλά ούτε και με απέρριπτε. Στην αλληλογραφία μας είχε τη συνήθεια να μου στέλνει και δικές του κάρτες –τυπωμένες βέβαια, όχι τις χειροποίητες που ζωγράφιζε νεότερος και έστελνε σε φίλους– κι έτσι έχω αφιερώσεις του με τρεμάμενη γραφή στα ελληνικά που λένε «*Στον φίλο μου Γιάννη.*»

Πραγματικά τον γνώρισα, την άνοιξη του 2006, όταν πήγα να τον δω στο σπίτι του στο Hampstead. Φοβόμουν λίγο γιατί δεν ήξερα τι θα συναντήσω. Στα γράμματα, άλλωστε, δεν ήταν ξεκάθαρο ούτε μπορούσα να καταλάβω αν όντως του άρεσε η δουλειά μου ή όχι. Στην πρώτη μας συνάντηση ήμουν κάπως τρομαγμένος. Δεν είχα πάει ποτέ ξανά σε αυτό το προάστιο του Λονδίνου που είναι καταπράσινο, με μεγάλα σπίτια. Βρίσκω τον δρόμο, χτυπάω το

© JOHN CRAXTON ESTATE AND COURTESY OF DACS

ΤΖΟΝ ΚΡΑΞΤΟΝ

κουδούνι, δεν είμαι καν σίγουρος αν αυτό είναι το σωστό σπίτι και μου ανοίγει ο οικονόμος. Με αφήνει να περιμένω στον κάτω όροφο του σπιτιού, σε ένα χώρο σαν αίθουσα ακροάσεων. Ο Κράξτον προερχόταν από μια οικογένεια που είχε πολύ σχέση με τη μουσική, οι γονείς του και τα αδέρφια του ήταν μουσικοί και στο σπίτι του σύχναζαν επαγγελματίες μουσικοί. Στους τοίχους έβλεπες παντού πίνακες του, ένα πολύ μεγάλο κυβιστικό ταμπλό της Υδρας, πίνακες με Κρητικούς – έναν βοσκό που έχει δεμένη την κασίκα του από τα κέρατα, έναν ψαρά που χτυπά ένα χταπόδι. Αναρωτιόμουν πώς είναι δυνατόν τέτοια ελληνικά θέματα από την αγροτική ζωή να βρίσκονται σε μια έπαυλη ενός ακριβού λονδρέζικου προαστίου. Τα έργα του που είχα δει στο ίντερνετ αδικούσαν πολύ τόσο τα θέματα όσο και τη σύνθεση. Τα χρώματα λαμπερά και οι γραμμές ξεκάθαρες. Είχα μείνει αποσβολωμένος. Ήταν πρώτη φορά που κάποιος μου μιλούσε για το έργο του. Το σπίτι ήταν μια διώροφη έπαυλη με μεγάλα παράθυρα, μεγάλα ανοίγματα. Αφού παρέμεινα κάμποση ώρα στο ισόγειο, με φώναξε ο οικονόμος του να πάω να συναντήσω τον Κράξτον. Ανεβαίνω στον πάνω όροφο και τον βλέπω να κάθεται σε μια πολυθρόνα, δίπλα στο κρεβάτι του, στο ημίφως. Το δωμάτιό του ήταν μεγάλο, είχε την πατίνα του χρόνου και απέπνεε αίσθηση κλεισούρας. Ήταν πολύ γεμάτο, με έπιπλα σε σκουρόχρωμο ξύλο, ακριβά αλλά σαν παραμελημένα, ενώ στο πάτωμα πάνω στα χαλιά υπήρχαν στοιβαγμένοι πίνακες, διάφορα αντικείμενα, βιβλία, δίσκοι, ένα παλιό πικάπ. Γύρω από το κρεβάτι είχε αγαπημένα του έργα ζωγραφικής: του Νίκου Χατζηκυριάκου-Γκίκα, πίνακες με γάτες από την Ελλάδα, ένα πορτρέτο του που είχε ζωγραφίσει ο Λούσιαν Φρόιντ (αν θυμάμαι καλά!). Αυτό το δωμάτιο ήταν ένας ολοκληρωμένος υπέροχος κόσμος, ένας χώρος μποέμ, με χνάρια από όλη του τη διαδρομή. Ο Κράξτον ήταν ένας άνθρωπος που είχε ζήσει έντονα, είχε ταξιδέψει πολύ και από τις περιπλανήσεις του είχε φέρει διάφορα πράγματα.

Θυμάμαι το μεγάλο λευκό του μουστάκι και το γερασμένο του πρόσωπο. Όταν με αντίκρισε, ξαφνικά βλέπω ένα φωτεινό χαμόγελο, τα μάτια του να λάμπουν και άρχισε να μου μιλά για λίγο στα ελληνικά. «Καλώς τον Έλληνα, τι κάνεις;». Και σαν να γνωρίζομαι από πάντα άρχισε να μου λέει αστεία. Μιλήσαμε για την Κρήτη. Μου περιέγραφε πολύ παραστατικά τις μαυροντυμένες γιαγιάδες, πώς κάθονταν και μιλούσαν γρήγορα, πώς κουτσομπολεύανε. Μου διηγούνταν πώς βρήκε το σπίτι όπου έμενε στο λιμάνι των Χανίων και πώς ζούσε εκεί. Μου μιλούσε για την κυρία Μαρία –ή μήπως ήταν Μαρίκα;– που του μαγείρευε, για τον κόσμο που γνώριζε στο λιμάνι, για το πώς πήγαινε στα μπτάτα της Κρήτης και έμενε αρκετό καιρό προκειμένου να ζωγραφίζει τους βοσκούς. Ακόμα και η Μελίνα Μερκούρη ήρθε στην κουβέντα: μια μέρα καθώς περνούσε και τον είδε, τον χαιρέτισε αποκαλώντας τον «παλικάρι μου». Αργότερα, σε άλλες συναντήσεις μας είχε αναφερθεί και στην οικογένεια Μπισστάκη, τους οποίους γνώριζε, λέγοντάς μου ότι θυμόταν την Ντόρα Μπακογιάννη όταν ήταν μικρή. Μάλιστα όταν είχα έρθει πίσω από ένα ταξίδι μου προσπάθησα να επικοινωνήσω με την οικογένεια Μπισστάκη να τους μεταφέρω τους χαιρετισμούς του, αλλά δεν τα κατάφερα. Εκείνη την πρώτη φορά, πάντως, μπήκα στο σπίτι του το πρωί και έφυγα το μεσημέρι.

Η αίσθηση που μου άφησε από εκείνη την πρώτη συνάντηση ήταν ενός ανθρώπου που, αν γεννιόταν δεύτερη φορά, θα ήθελε να έχει γεννηθεί στην Ελλάδα, στην Κρήτη. Εκεί ήθελε να ανήκει και εκεί άνηκε και αφιερώθηκε. Αυτό φαίνεται και από τη ζωγραφική του. Γνωρίζεται με τον Χατζηκυριάκο-Γκίκα και ενώ ο Γκίκας είναι πιο Ευρωπαίος αν και Έλληνας, ο Κράξτον, αν και Ευρωπαίος, ζωγραφίζει τα θέματά του με μια απελευθερωμένη απενοχοποιημένη ελληνικότητα που δεν συναντάς εύκολα. Του αρέσει να αποτυπώνει την αγροτική ζωή της Κρήτης, τις κασίκες, τους βοσκούς, τους ψαράδες, τα παιδιά, τις ταβέρνες στην απλότητα της αυθεντικότητάς τους.

Όταν τον γνώρισα ήταν ηλικιωμένος, είχε τα πάνω και τα κάτω του. Μερικές φορές μπορεί να του έλεγες κάτι που μπορεί να τον θύμωνε ή να βαριόταν, να είχε μια παραίτηση. Αλλά τις περισσότερες φορές ήταν εύθυμος παρότι η υγεία του ήταν κλονισμένη. Συναντηθήκαμε γύρω στις δέκα φορές μέσα σε ένα διάστημα περίπου ενός έτους και η αλληλογραφία μας κράτησε για περίπου άλλον ένα χρόνο. Είχα όμως στενή επαφή μαζί του γιατί μάθαινα νέα του μέσω του Ίαν Κόλινς, του βιογράφου του, τον οποίο είχα γνωρίσει εκεί. Σε κάθε τηλεφώνημά με τον Ίαν ο χρόνος μας κυλούσε γύρω από το έργο του Κράξτον. Όταν τον ανακάλυπτε σε βάθος, μου εξηγούσε και με ρωτούσε διάφορα προσπαθώντας να καταλάβει την ελληνική πλευρά του Κράξτον. Με έβαζε να του μεταφράζω διάφορα που είχε γράψει ο Κράξτον στα ελληνικά με τα ωραία του καλλιγραφικά γράμματα και τα κιλιάδες ορθογραφικά λάθη, άλλα στην καθαρεύουσα και άλλα στην ντόπια κρητική διάλεκτο.

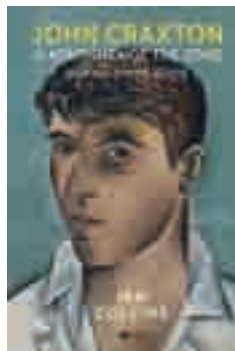
Η τελευταία μας συνάντηση ήταν το 2007, δυο χρόνια πριν φύγει από τη ζωή. Τον είχαμε επισκεφθεί με τον Ίαν, ο οποίος επιμελείται και την τρέχουσα έκθεσή του στο Μουσείο Μπενάκη. Θυμάμαι ότι συνάντησα τον Ίαν στη στάση του μετρό. Μιλούσαμε για τον κοινό μας φίλο. Ο Ίαν σταμάτησε να του αγοράσει λουλούδια. Δεν θυμάμαι τι λουλούδια, όμως έχω αυτή την αίσθηση ενός ωραίου μπουκέτου. Όταν τον επισκεφθήκαμε έκανε απίστευτη χαρά για τα λουλούδια. Ζήτησε ένα βάζο και τα βάλαμε μέσα, αυτά άνοιξαν και μαζί με τον Κράξτον μείναμε εκεί να κοιτάμε τον κόσμο διαφορετικά. Όση ώρα συζητούσαν μεταξύ τους για το βιβλίο που ετοιμάζε ο Ίαν, εγώ καθόμουν σε ένα διπλανό δωμάτιο με τζάκι και άσπρα-μπλε πλακάκια Ντελφτ και σχεδίαζα από τα έργα του. Γύρω μου πορτρέτα κοριτσιών, ενός ναύτη. Συχνά πήγαινα στο σπίτι του για να μελετώ, να σκιτσάρω σαν εξάσκηση, όχι απαραίτητα για να μιλήσουμε.

Σχεδόν σε κάθε μας συνάντηση, παρότι η υγεία του ήταν κλονισμένη, μου έλεγε «*πότε θα πάμε στην Ελλάδα;*» ενώ ήξερε ότι αυτό ήταν αδύνατο. Πιστεύω ότι μέσα από την κουβέντα μας πιο πολύ αναζητούσε και θυμόταν ξανά την Ελλάδα και την Κρήτη, άκουγε τον ήχο της ελληνικής γλώσσας, χαιρόταν που μπορούσε να μιλήσει με κάποιον λίγα ελληνικά. Νομίζω ότι η παρουσία ενός νέου ανθρώπου που γελούσε και ονειρευόταν να γίνει ζωγράφος, όπως εγώ εκείνη την εποχή, ήταν ένα διάλειμμα ξεγνοιασιάς για τον ίδιο. Αναζητούσε τη χαρά της ζωής και αυτό βρήκε στην Ελλάδα. Φαίνεται και στα έργα του. Αυτά που ζωγραφίζει στο

Ο Τζον Κράξτον με τον Πάννη Δανέλη

ΑΝΑΖΗΤΟΥΣΕ
ΤΗ ΧΑΡΑ
ΤΗΣ ΖΩΗΣ
ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΒΡΗΚΕ
ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.
ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΚΑΙ
ΣΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ

INFO

«*John Craxton: Ο αγαπημένος της ζωής. Μία ελληνική ψυχή*» του Ian Collins. Η βιογραφία του Βρετανού ζωγράφου, ο οποίος έζησε στην Ελλάδα και την αγάπησε, κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πατάκη. Η έκδοση του βιβλίου συμπίπτει με την έκθεσή «*John Craxton: Μία ελληνική ψυχή*», με αφορμή τα 100 χρόνια από τη γέννηση του ζωγράφου, στο Μουσείο Μπενάκη Ελληνικού Πολιτισμού (Κουμπάρη 1) (13/4 - 11/9/2022). Την έκθεση έχει επιμεληθεί ο Ian Collins.

Λονδίνο είναι σκουρόχρωμα, σκοτεινά, ενώ στην Ελλάδα αποτυπώνει θέματα καθημερινά, ανέμελα, ολόφωτα, χρωματιστά. Δεν ήταν καθόλου αυτό που περιμέναμε εμείς από έναν Άγγλο, δηλαδή συγκρατημένος, προγραμματισμένος. Ήταν εύθυμος, ήθελε να χορτάσει τη ζωή, να πει, να φάει, να τραγουδήσει. Αγαπούσε πολύ τη ζωή με τις όλες τις αισθήσεις. Στην Ελλάδα αγαπούσε το φαγητό, το κρασί, τους ανθρώπους, τον ήλιο, το φως, την έμπνευση που του έδινε. Μιλούσε για το φως της, την ιστορία, τον πολιτισμό, τις αρχαιότητες, τον Παρθενώνα. Μόνο καλά πράγματα είχε να πει για τη χώρα μας. «*Οι Έλληνες έχουν βίλια καλά*», μου έλεγε «*έχουν όμως, κι ένα αρνητικό: τη ζήλια του ενός για τον άλλο που τους τρώει και δεν τους αφήνει να προχωρήσουν*».

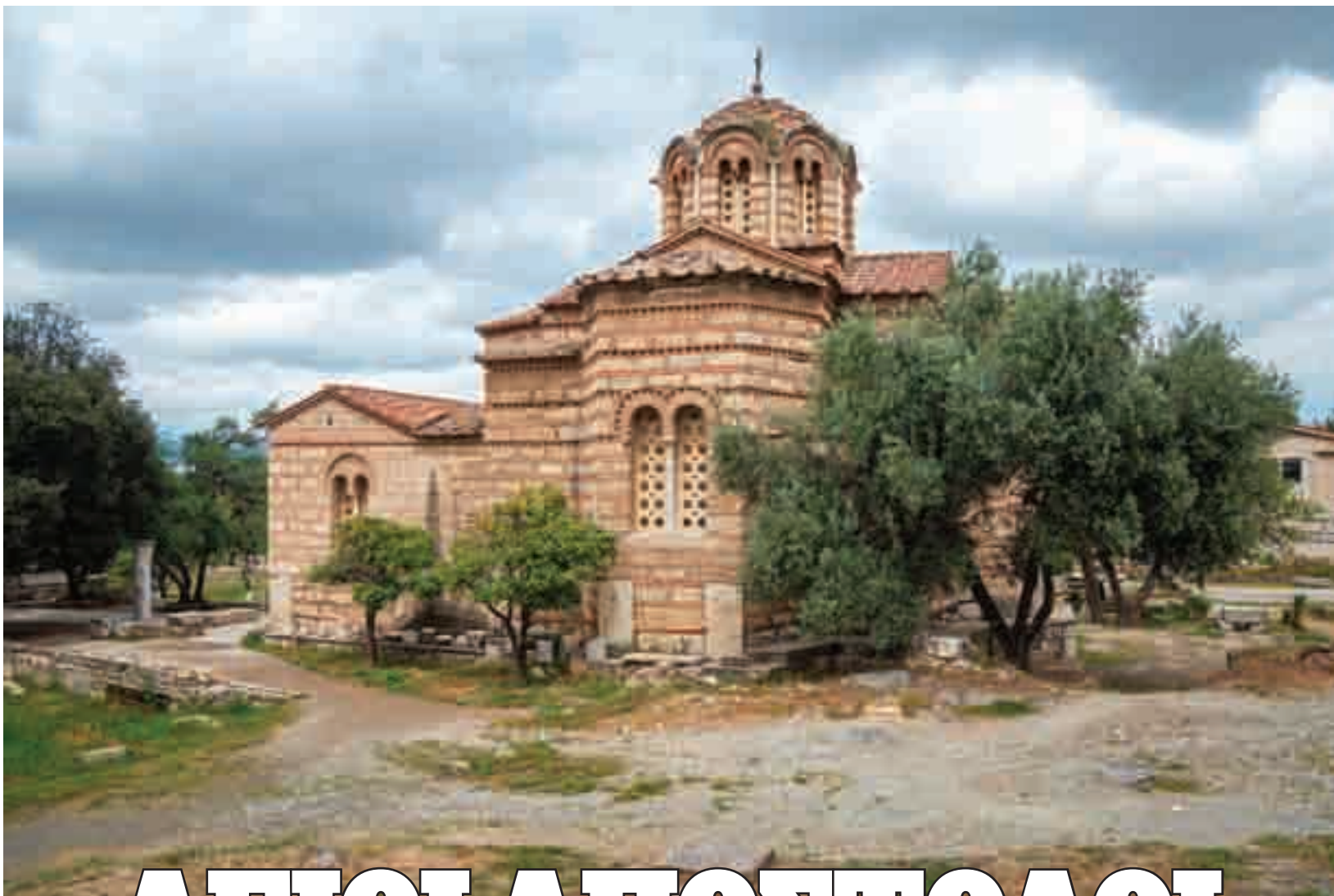
Σε μια συνάντησή μας, νομίζω, μιλήσαμε και για τα Γλυπτά του Παρθενώνα. Διαφωνούσαμε για το πού πρέπει να βρίσκονται. Μου εξηγούσε πως τα γλυπτά του Παρθενώνα δεν έχουν ταυτότητα, ανήκουν στην ανθρωπότητα και ότι σε μια μητρόπολη όπως το Λονδίνο θα μπορούσε περισσότερο κόσμος να τα επισκεφθεί. Εγώ διαφωνούσα όμως καταλάβαινα την αδυναμία της υγείας του και δεν του έφερνα πολλές αντιρρήσεις. Εκείνος είχε τις απόψεις του και εγώ τις δικές μου.

«*Ενας καλός ζωγράφος δεν πρέπει να αντιγράφει, πρέπει να "κλέβει"*». Αντλησε στοιχεία από διαφορετικές πηγές και *ανασύνθεσέ τα*, ήταν η συμβουλή που μου έδινε. Πίστευε, άλλωστε, ότι στην τέχνη δεν υπάρχει παρθενογένεση. «*Μη φοβάσαι να "κλέψεις"*», αλλά *δείξε μας τον δικό σου κόσμο ως καλλιτέχνης. Ξεκίνα από κάπου, μικρό ασήμαντο αλλά βαθιά αληθινό*». Τον Κράξτον θα τον αποκαλούσα μέντορά μου, υπήρξε πάρα πολύ σημαντικός για μένα καθώς με έκανε να θέλω να προχωρήσω γιατί ένιωσα ότι μου έδειχνε εμπιστοσύνη. Ήταν ο πρώτος άνθρωπος που με έκανε να πιστέψω ότι μπορώ να γίνω καλλιτέχνης. Φυσικά αναφερόταν και σε δικούς του αγαπημένους καλλιτέχνες. Θεωρούσε πολύ σπουδαίο τον Νίκο Χατζηκυριάκο-Γκίκα. Συνδέθηκα με στενή φιλία, κάναμε μαζί και με τον Πάτρικ Λι Φέρμμορ διακοπές στο σπίτι του στην Ύδρα, πηγαίναμε στην Επίδαυρο. Διηγούνταν το πόσο ωραία περνούσαν. Αγαπούσε, επίσης, πάρα πολύ την κλασική μουσική, την όπερα, τον Σοστακόβιτς και σώπαινε όταν ακουγόταν ένα μουσικό κομμάτι του από κάποιο άλλο δωμάτιο. Γνώριζε από μουσική.

Του άρεσαν οι φάρσες και τα αστεία. Μου είχε διηγηθεί πώς κάποια στιγμή σε ένα τραπέζι ήθελε να κάνει την πρόποση «άσπρο πάτο» στα ελληνικά αλλά το είπε λάθος, κάτι σαν «στην υγεία σας και στον πάτο σας» και όλοι ξεκαρδίστηκαν στα γέλια.

Μου είχε μιλήσει για τα σκηνικά και τα κοστούμια που είχε σχεδιάσει για το μπαλέτο «*Δάφνης και Χλόη*» στη Βασιλική Όπερα του Κόβεντ Γκάρντεν στο Λονδίνο (με χορεύτρια τη Μαργκότ Φοντέιν). Μετά το Λονδίνο αποφάσισε να κάνει και σπουδές στο Θέατρο Τέχνης γιατί έψαχνα να δω τι μπορώ να κάνω ως καλλιτέχνης, να βρω ανθρώπους και να μιλήσω για την τέχνη.

Με συντροφεύει το γέλιο του. Ήταν γάργαρο, βροντερό, σαν να γελούσε κάποιος βοσκός, χωρίς να κρατιέται. Είχε ωραία χέρια με μακριά δάχτυλα. Καταλάβαινες ότι ήταν ένας πάρα πολύ ωραίος άνθρωπος. Ακόμα και όταν τον συναντούσα εγώ ήταν όμορφα γερασμένος, σαν να βλέπεις έναν λεβέντη Κρητικό με την τσιγκελωτή, άσπρη μουστάκα του, τα λευκά μαλλιά του. Και, όπως οι Κρητικοί, φορούσε ρούχα σε σκούρα χρώματα. Είχε κι ένα από τα μπαστούνια που κρατούσαν οι Κρητικοί βοσκοί. Το κρατούσε για να στηριχθεί αλλά το άρεσε και ως αντικείμενο. Από την Ελλάδα ο Τζον Κράξτον κέρδισε το φως και τη χαρά που έψαχνε. Στη ζωγραφική του χρησιμοποίησε με πολύ ωραίο τρόπο στοιχεία ευρωπαϊκών καλλιτεχνικών ρευμάτων (όπως ο κυβισμός) για να απεικονίσει στιγμές από την αγροτική ζωή της Ελλάδας, γι' αυτό ήταν και σπουδαία αυτά τα έργα. Ανέδειξε μία Ελλάδα που δεν ήταν μόνο τα αρχαία αγάλματα. Ένας αρχαίος Κούρος στη ζωγραφική του μπορεί να ήταν ένας Κρητικός βοσκός ή ένας ψαράς. Η δική του Καρυάτιδα μπορούσε να είναι μια κοπέλα του χωριού με το θαλασσί της φόρεμα. Τα έργα του τόσο ελληνικά και μοναδικά δοσμένα, μου θύμιζαν πολύ αυτό που φέρει ο Έλληνας, στην καλή του εκδοχή, την μοναδικότητα της αρετής σαν να είναι ένας θεός στην καθημερινότητά του. Και αν αυτό δεν είναι τέχνη, τότε ο έρωτας τι είναι μου είπε και σπκώθηκε να πάει να ξεκουραστεί. Εκλεισα σιγά την πόρτα και πήρα τον δρόμο του γυρισμού αφήνοντάς το ερώτημα σαν εκκρεμές να παλινδρομεί μέσα μου. Σήμερα ζω και εργάζομαι ως ζωγράφος στη Σύρο, όπου εκθέτω μόνο σε δημόσιες γκαλερί, όπως στις αίθουσες του Δήμου Σύρου Ερμούπολης, και είμαι συντονιστής του παιδικού εικαστικού εργαστηρίου του Δήμου Σύρου Ερμούπολης. Μαθαίνω στα παιδιά να ζωγραφίζουν «κραξτονικές γάτες». Σαν ένας μικρός φόρος τιμής στον δικό μου Τζον Κράξτον. **A**

ΑΓΙΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ

Ο ΝΑΟΣ ΜΕ ΧΙΛΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΑΓΟΡΑ

Δεν είναι ο παλαιότερος ναός της Αθήνας, όπως πολλοί πιστεύουν, είναι όμως ένας από τους αρχαιότερους σωζόμενους ναούς της κυρίως Βυζαντινής Περιόδου, ανοικτός για όλους και αξίζει να τον επισκεφτείτε

Του ΤΑΚΗ ΣΚΡΙΒΑΝΟΥ - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Βάλτε με το μυαλό σας πολλά χρόνια πίσω. Χίλια ολόκληρα χρόνια. Σε έναν δρόμο που έχουμε περπατήσει όλοι, στο Μοναστηράκι, στην Αρχαία Αγορά, κάποιοι από τους καλύτερους μάστορες και τεχνίτες της εποχής κατασκεύαζαν έναν ναό. Θα πήγαινε, άραγε, το μυαλό εκείνων των ανθρώπων ότι η εκκλησία των Αγίων Αποστόλων θα κατάφερνε να επιζήσει στον χρόνο και σήμερα να είναι ένα μνημείο ανοικτό και επισκέψιμο για όλους;

Ο Σταύρος Αρβανιτόπουλος είναι διδάκτωρ Βυζαντινής Αρχαιολογίας. Πότε περίπου χτίστηκε; Πόσο χρόνο διαρκούσε τότε η κατασκευή ενός τέτοιου κτίσματος και τι μέσα χρησιμοποιούσαν; «Η εκκλησία είναι κατασκευασμένη γύρω στο 1000 μ.Χ. και σε ό,τι αφορά τον χρόνο που χρειάστηκε για να ετοιμαστεί μόνο εικασίες μπορούμε να κάνουμε, καθώς δεν υπάρχουν μαρτυρίες. Επειδή δεν είναι ένας πολύ μεγάλος ναός, ένα καλά οργανωμένο εργοτάξιο που θα είχε έτοιμα τα υλικά που θα χρησιμοποιούσε, πλίνθους, κεραμίδια, μάρμαρα κ.λπ., θα χρειαζόταν περίπου έναν μήνα για τη βασική κατασκευή. Για τα εργαλεία που χρησιμοποιούσαν τα βυζαντινά οικοδομικά συνεργεία έχουμε μαρτυρίες, γνωρίζουμε ότι είχαν ξεχωριστά εργαστήρια για το γυαλί, κλιβάνους για να ψήσουν ό,τι είναι πλινο (κεραμίδια, τούβλα κ.ά.), λιθοξόους που θα λάξευαν τα μάρμαρα δάπεδα και τους διαχωριστικούς κίονες στα παράθυρα».

Θα δείτε, ίσως, σε κάποιες αναφορές η εκκλησία των Αγίων Αποστόλων να χαρακτηρίζεται ως η παλαιότερη της Αθήνας, κάτι που δεν ισχύει. «Υπάρχουν στην Αθήνα παλαιοχριστιανικοί ναοί, δηλαδή της περιόδου από τον 5ο έως τον 7ο αιώνα, όπως η βασιλική του Κληματίου στην Τσακάλωφ ή του Λεωνίδα απέναντι από το Καλλιμάρμαρο. Βέβαια, αυτοί οι ναοί σώζονται σε επίπεδο λίγο πάνω από τα θεμέλια. Οι Άγιοι Απόστολοι, όμως,

δεν είναι ούτε ο παλαιότερος της κυρίως Βυζαντινής Περιόδου, δηλαδή από τον 7ο έως τον 15ο αιώνα, είναι όμως από τους αρχαιότερους σωζόμενους», λέει ο καθηγητής.

Θα ακούσετε, επίσης, τους Αγίους Αποστόλους να αποκαλούνται και ως «οι Άγιοι Απόστολοι του Σολάκη» – πιθανόν, λέει ο Σ. Αρβανιτόπουλος, ήταν ο κτήτορας του κτιρίου, ο χορηγός δηλαδή, αυτός που δαπάνησε τα χρήματα για την κατασκευή του. Να ξέρετε, ακόμη, ότι οι Άγιοι Απόστολοι είναι επισκέψιμο μνημείο, και στον εσωτερικό του χώρο, ενώ έχει γίνει η παραχώρηση να τελείται λειτουργία μία φορά τον χρόνο, στις 30 Ιουνίου, την ημέρα της Συνάξεως των Αποστόλων.

Τι κάνει αυτόν τον ναό μοναδικό

«Είναι που συνδυάζει δύο διαφορετικούς τύπους, χωρίς να γνωρίζουμε γιατί ο αρχιτέκτονας έκανε αυτή την επιλογή. Ο πρώτος είναι ο σταυροειδής εγγεγραμμένος, ο οποίος είναι ο κοινότερος και τον συναντάμε και αλλού στην Αθήνα, όπως στην Καπνικαρέα και στους Αγίους Θεοδώρους. Μπορούμε να αναγνωρίσουμε αυτόν τον τύπο από τον τρούλο και αμέσως χαμηλότερα από τα τέσσερα σκέλη του σταυρού. Ο τύπος αυτός συνδυάζεται με τον οκτάγωνο, ο οποίος είναι παλαιοχριστιανικός και μπορούμε να τον διακρίνουμε μόνο στο εσωτερικό. Κάτω από τον τρούλο υπάρχουν 4 κόγχες (στις οποίες απολήγουν τα σκέλη του σταυρού) και ανάμεσά τους άλλες 4 πιο μικρές. Πρόκειται για άρτια σχεδιασμένο και κατασκευασμένο ναό, με πολύ καλή ποιότητα υλικών. Τα πλίνθινα κοσμήματα είναι τα λεγόμενα κουφικά, που πήραν το όνομά τους από την Κούφα του Ιράκ. Στην πόλη αυτή τον 9ο αιώνα γράφτηκε για πρώτη φορά το Κοράνι στη συγκεκριμένη πολυτελή μορφή της αραβικής γραφής, κάτι που εντυπω-

σίασε τόσο πολύ τους Βυζαντινούς, ώστε να το αντιγράψουν τον επόμενο αιώνα στα δικά τους κτίρια και μάλιστα στους ναούς».

Σχεδόν εκατό χρόνια πριν, το 1931, εκεί όπου βρίσκονται σήμερα οι Άγιοι Απόστολοι και η Αρχαία Αγορά ήταν μια γειτονιά, με σπίτια, καφενεία, μαγαζιά, και λεγόταν Βρυσάκι. Όπως μας λέει ο Σ. Αρβανιτόπουλος, οι Κλεάνθης και Σάουμπερτ, στον πρώτο πολεοδομικό σχεδιασμό της Αθήνας το 1833, είχαν προβλέψει να μείνει στην περιοχή μια μεγάλη αρχαιολογική ζώνη, προκειμένου να γίνουν ανασκαφές όταν θα υπήρχαν τα χρήματα. Το Δημόσιο, όμως, στο πέρασμα των χρόνων επέτρεψε να χτιστεί η περιοχή, με αποτέλεσμα τη δημιουργία της συνοικίας Βρυσάκι, για να φτάσουμε στη συνέχεια να πρέπει να αγοράστούν ξανά όλα αυτά τα οικοπέδα. «Αυτό το έκανε η Αμερικανική Σχολή Κλασικών Σπουδών, η οποία με δωρεές ιδιωτών και ιδρυμάτων της Αμερικής (κυρίως του John Rockefeller) απαλλοτρίωσε τα πάντα στη γειτονιά, αφήνοντας μόνο την εκκλησία των Αγίων Αποστόλων επειδή ήταν μνημείο. Η Αμερικανική Σχολή Κλασικών Σπουδών ήταν, επίσης, αυτή που χρηματοδότησε τις ανασκαφές, αλλά και ανέθεσε στον αρχιτέκτονα-ανασκαφέα, Ιωάννη Τραυλό το έργο της αναστήλωσης του μνημείου, το 1954», αναφέρει ο Σ. Αρβανιτόπουλος.

Και προσθέτει κάτι ακόμα: Την εικόνα που βλέπουμε εμείς σήμερα στην Αρχαία Αγορά, με τη συνύπαρξη των Αγίων Αποστόλων, της Στοάς του Αττάλου και του ναού του Ηφαίστου, δεν την είχε κανείς πριν από τα μέσα του 20ού αιώνα. Όταν χτίστηκε η Στοά του Αττάλου το 2ο αιώνα π.Χ. δεν υπήρχε βεβαίως ο ναός των Αγίων Αποστόλων και όταν οικοδομήθηκε αυτός 1.200 χρόνια αργότερα, η Στοά είχε από αιώνες μετατραπεί κατά το μεγαλύτερο ποσοστό της σε σωρό ερειπίων. **Α**

ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΗΝ ΕΓΙΝΕ «ΙΝΔΑΛΜΑ», ΟΜΩΣ ΣΥΝΙΔΡΥΣΕ ΤΟΥΣ POLL, ΕΦΤΙΑΞΕ ΕΝΑΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΗΜΑΝΤΙ- ΚΟΤΕΡΟΥΣ ΔΙΣΚΟΥΣ ΤΟΥ ΕΓΧΩΡΙΟΥ ROCK ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΚΡΙΤΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΝΕ- ΩΣΕ ΤΟΝ ΕΝΤΕΧΝΟ ΛΑΪΚΟ ΗΧΟ ΤΗΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ ΤΟΥ 1980

ΤΟΥ ΧΑΡΗ ΣΥΜΒΟΥΛΙΔΗ

τραγουδι όσο και το συνθετικό και στιχουργικό του ταλέντο, που έδωσε στιγμές όπως τα «Γέρος» και «Ψάχνω να βρω τον φίλο μου». Το γεγονός όμως ότι ήταν νέα παιδιά υπό διαμόρφωση, με διαφορετικές προσωπικότητες (ενδεχομένως και στοχεύσεις), οδήγησε σε γρήγορο τέλος. Μια διαφωνία για τη συμμετοχή τους στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης 1972 προξένησε ρήγμα, που τότε τους φάνηκε αγεφύρωτο. Αποτιμώντας τους Poll το 2017, ο Λογαρίδης δήλωσε στον Θανάση Κρεκούκια ότι εκεί βρίσκονταν οι ρίζες του: «Αισθάνομαι σαν ένας ποδοσφαιριστής που έχει παίξει στον Ολυμπιακό και πήρε και το νταμπλ. Κάτι καλύτερο δεν θα μπορούσε να συμβεί σε μένα, ειδικά σε εκείνη την ηλικία». Άλλωστε ο χρόνος απάλυνε τις όποιες διενέξεις, δίνοντας έτσι λαβή για δύο σύντομα reunion (1982 και 1991), που απέφεραν και αντίστοιχους δίσκους, ζωντανά ηχογραφημένους στον Λυκαβηττό. Για τον δεύτερο, μάλιστα, ο Λογαρίδης έγραψε και το «Εμείς που αγαπάμε», που ο Τουρνάς εξακολούθησε να λείει μέχρι και στις πολύ πρόσφατες εμφανίσεις του.

Ακρίτας

Το επόμενο μεγάλο κεφάλαιο γράφτηκε αμέσως μετά τη διάλυση των Poll στα τέλη του 1972, όταν ο Λογαρίδης αναδείχθηκε σε κινητήρια δύναμη του συγκροτήματος Ακρίτας. Με τη σημαντική επισήμανση, όμως, ότι ως «μεγάλο» κρίθηκε αργότερα και όχι τότε. Ένα πρώτο single 45 στροφών ήταν γερό, μα δεν προείδε για το ομώνυμο άλμπουμ «Ακρίτας». Το οποίο εμφανίστηκε τον Νοέμβριο του 1973 ως μια πραγματικά δυσθεώρητη κατάθεση, που ακόμα εντυπωσιάζει με το εύρος και το βάθος της, παρά τα τόσα που έχουμε ακούσει στο μεταξύ. Μόλις στα 20 του, ο Λογαρίδης καταπιάνεται εδώ με τα συνθεσάιζερ και δείχνει να έχει αφομοιώσει τα πολυοκτιδή οράματα του progressive rock των Yes και των Emerson, Lake & Palmer, μεταποιώντας τα σε μουσική με προσωπικότητα, που χαρίζει οικουμενικές διαστάσεις στην ελληνικότητα των στίχων του Κώστα Φέρρη. Τον οποίον οι περισσότεροι ξέρουν ως σκηνοθέτη χάρη στο «Ρεμπέτικο» (1983), μα είχε δράσει με πολλές ακόμα ιδιότητες. Οι πιο υποψιασμένοι θυμούνται ασφαλώς ότι πριν τον Ακρίτα υπέγραψε στιχουργικά και το «666» – το αριστοτέλεσμα των Aphrodite's Child. Σήμερα ο «Ακρίτας» βρίσκεται σε κάθε σοβαρή λίστα με κορυφές του ελληνικού rock, ενώ η πρωτότυπη έκδοσή αλλάζει χέρια για (τουλάχιστον) 200 ευρώ στο Discogs. Πίσω στο 1973, όμως, δεν βρήκε καμία απήκηση. Ορισμένοι το αποδίδουν στη συγκυρία –κυκλοφόρησε πράγματι πάνω στα γεγονότα του Πολυτεχνείου– αλλά προσωπικά νομίζω ότι ήταν μια φύσει δύσκολη δουλειά, από εκείνες που μόνο εν καιρώ συναντιούνται τελικά με το κοινό.

Μεταπολίτευση και Αλλαγή

Η διάλυση των Ακρίτας δεν πτόση τον Λογαρίδη, ο οποίος συνέχισε να αποκαλύπτει δείγματα θαυμαστής δημιουργικότητας. Όμως οι ανησυχίες του δεν φάνινονταν να γίνονται αντιληπτές, ενώ οι βασισμένες στα synths δουλειές του έδειχναν εκτός του κλίματος που διαμόρφωσε πρώτα η πτώση της Χούντας και ύστερα η πολιτική άνοδος του ΠΑΣΟΚ – γεγονός που επηρέασαν και τον ρου της δισκογραφίας, όπως είναι φυσικό. Η τελευταία κρατούσε μεν τις πόρτες της ανοιχτές, μα δεν είχε μηχανισμούς ικανούς να τον αξιοποιήσουν αποτελεσματικά. Κάπως έτσι, το καταπληκτικό του soundtrack για τη «Φόνισσα» του Κώστα Φέρρη (1974) ακόμα περιμένει να βγει στην ολότητά του, ενώ αντίστοιχα υποφωτισμένη παραμένει και η δουλειά του για την τηλεοπτική σειρά «Μενεξεδένια πολιτεία» (1975) και για τους «Απέναντι» του Γιώργου Πανουσόπουλου (1981). Από την άλλη, το score για το σίριαλ «Οικογένεια Ζαρντή» (1983) ευτύχησε μεν να κυκλοφορήσει, όχι όμως και να διακριθεί – είναι στα πιο πρόσφατα χρόνια που άρχισε να επανεκτιμάται χάρη στο «Saigon» και στο «Είναι κόλαση η αγάπη». Κάτι ανάλογο συμβαίνει και με τα όσα ποίηση συνεργαζόμενος με τους Γερμανούς Elephant στις αρχές της δεκαετίας του 1980: ένα τραγούδι ονόματι «The Only One», με krautrock αναφορές μα και AOR απολήξεις, δεν εμφανίστηκε παρά το 2021, σε μια ειδική έκδο-

ση της Veego για τη Record Store Day. Η εικόνα είναι καλύτερη όσον αφορά την αναγνωρισιμότητα του άλμπουμ Σταύρος Λογαρίδης (1978), όπου συνεργάστηκε και με τον Μανώλη Ρασούλη («Το πρώτο τραγούδι»). Εδώ βρίσκεται επίσης το ορχηστρικό «Σινφ Σινφ», που οι παλιότεροι ξέρουν ως σήμα της ιστορικής τηλεοπτικής εκπομπής «Μουσικόγραμμα». Ωραίες στιγμές περιείχε και ο δίσκος «Σε άλλη γη» (1980), ο οποίος διατήρησε rock στοχεύσεις, με την παραγωγή να υπογράφεται από τον Λουκά Σιδερά των Aphrodite's Child. Κάπου μέσα σε όλα αυτά, όμως, δούλεψε παράλληλα και το πολύπλευρο μουσικό αισθητήριο που διέκρινε τον Σταύρο Λογαρίδη. Κι έτσι βρέθηκε σε έναν μη αναμενόμενο ρόλο για όσους τον παρακολουθούσαν από τα χρόνια των Poll: ανέλαβε παραγωγός, ενορχηστρωτής μα και βασικός τραγουδιστής (δίπλα του στάθηκε η Ελευθερία Αρβανιτάκη) στο άλμπουμ «Με τα φεγγάρια χάνομαι», με το οποίο έγινε το ντεμπούτο του συνθέτη και στιχουργού Γιώργου Ζήκα στη δισκογραφία (1985). Η συμβολή του υπήρξε καταλυτική, γιατί τότε με υπέροχους ερμηνευτικούς τρόπους, πότε χάρη στην εξοικειωσή του με τα synths, έφερε μια πραγματικά φρέσκια πνοή. Διαμόρφωσε έτσι μια πρόταση με βαρύτητα σε μια περίοδο κούρασης για το έντεχνο/λαϊκό ρεπερτόριο, το οποίο αποζητούσε το νήμα της συνέχειας μετά τα μεγάλα επιτεύγματα των προηγούμενων δεκαετιών, σε μια εποχή που τελούσαν σημαντικοί κοινωνικοί μετασχηματισμοί, άμεσα συνδεδεμένοι με την ανάδυση μιας νέας λαϊκότητας. Στο ίδιο πλαίσιο πρέπει να αποτιμηθεί και η διασκευή του στα «Ηλιοβασιλέματα» του Μανώλη Χιώτη, σε παραγωγή Θεόδωρη Μανίκα (1986). Αλλά εκεί που έδειχνε έτοιμος για ένα νέο κεφάλαιο, ο Λογαρίδης αντιμετώπισε σοβαρά θέματα εξάρτησης από ναρκωτικές ουσίες, ενώ ξεδούλεψε και σε μια νομική διαμάχη διεθνών διαστάσεων με τον Βαγγέλη Παπαθανασίου, κατηγορώντας τον ότι βίασε το βραβευμένο με Oscar θέμα του για την ταινία «Charities Of Fire» (1981) σε δική του σύνθεση για τη «Μενεξεδένια Πολιτεία». Δεν είναι εδώ η κατάλληλη περίπτωση για περαιτέρω σχόλια, οπωσδήποτε όμως οι ιστορίες αυτές τον πήγαν πολύ πίσω, πάνω ακριβώς που είχε προκύψει μια σπουδαία καλλιτεχνική ευκαιρία.

Από βαρύ ζειμπέκικο μέχρι σκληρό ροκάκι (αντί επιλόγου)

Με το τέλος των δικαστηρίων με τον Παπαθανασίου και την επιτυχημένη του απεξάρτηση από τα ναρκωτικά, ο Σταύρος Λογαρίδης μπόρεσε να γυρίσει σε λιβάδα στη ζωή του. Δυστυχώς, όμως, όχι και στην καριέρα του. Ο Λογαρίδης, βέβαια, παρέμεινε αξία όσον αφορά τις ζωντανές εμφανίσεις – η τελευταία ήταν το 2016, στο Babel – ενώ έδειξε και μεγαλύτερη εξωστρέφεια, είτε με το δεύτερο reunion των Poll το 1991, είτε συνεργαζόμενος με τους Πυξ Λαξ, τον Νίκο Πορτοκάλογλου ή τον Λαυρέντη Μαχαιρίτσα. Αξίζει επίσης να επισημανθεί ότι δεν έχασε τη συνολική του ματιά πάνω στο ελληνικό τραγούδι, εκφράζοντας και στην πράξη εκείνο το «Από βαρύ ζειμπέκικο μέχρι σκληρό ροκάκι» που τραγούδησε στον δίσκο με τον Ζήκα: δεν δίστασε να συμπράξει λ.χ. με τον Χρήστο Κυριαζή, ακόμα και με τον Γιάννη Πλούταρχο. Γενικότερα, όμως, εάν θέλουμε να τον τιμήσουμε δίχως εξωραϊσμούς, μετά τα μέσα της δεκαετίας του 1980 δεν ξαναπροέκυψε η δυνατότητα να αξιοποιήσει πλήρως τις δημιουργικές του δυνάμεις. Έτσι είναι, έστω κι αν αληθεύει ότι πάντα έβρισκες κάτι στους δίσκους που παρουσίασε έκτοτε. Στο «Μανούλα Ελλάς» (1989), ας πούμε, υπήρχαν τα «Χρόνια που έχασες» με τον Κυριαζή στις «Ονειρεμένες πολιτείες» (1996) ορισμένα αξιόλογα τραγούδια της Βάσως Αλαγιάννη σε πιο έντεχνο ύφος το ίδιο και στο «Μια βουτιά στην αγάπη» (2002), όπου είπε και το ομώνυμο κομμάτι ντούτέ με την Ελένη Τσαλιγοπούλου. Το δε «Ξαφνικά καλοκαίρι» (2007) ήταν το πιο ενδιαφέρον από τα ύστερα άλμπουμ του.

Το πορτρέτο του Σταύρου Λογαρίδη αυτής της περιόδου συμπληρώνεται από το διάστημα που έμεινε στην Τήνο, από το κοσμηματοπωλείο που άνοιξε στο Παλιό Φάληρο – είχε αποκτήσει γνώσεις χρυσοκόου όσο ζούσε στην Κωνσταντινούπολη – και από τη σταθερή του αναζήτηση για τον Θεό, η οποία λανθασμένα αποδίδεται σε μεταγενέστερα ενδιαφέροντα: έχει μιλήσει γι' αυτήν ήδη από το 1983, σε συνέντευξη που παραχώρησε στον Φίλιππο Χρυσόπουλο. Κυρίως, όμως, συμπληρώνεται από όσους τον γνώρισαν και διηγήθηκαν πόσο δύσκολος άνθρωπος μπορούσε να γίνει, μα και πόσο δοτικός κι ευαίσθητος ήταν την ίδια στιγμή ή πόσο αδιάφορος για το star system και τη δίχως λόγο δημοσιότητα. Το απέδειξε άλλωστε και με τη διακριτικότητα με την οποία αντιπάλεψε τον καρκίνο τα τελευταία χρόνια. Προτιμώντας να φύγει αθόρυβα και όχι ως φίρμα. **A**

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΙΣΟ ΤΗΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ ΤΟΥ 1990 δεν ήμουν συχνός επισκέπτης στην Αθήνα, ούτε πολυπήγα να σε συναυλίες όταν επέστρεφα στην πόλη, αν και ήταν εποχή με φρενήρες ενδιαφέρον για τα μουσικά πράγματα. Έτυχε όμως να βρεθώ στη γνωστή σκηνή «Χαμάμ» και να δω τον Σταύρο Λογαρίδη. Λεπτομέρειες δεν θυμάμαι πια, πάντως μου έκανε εντύπωση πως ο rock θρόνος των Poll και των Ακρίτας έσκυβε – και έσκαβε – στη λαϊκή μας κληρονομιά. Ίσως να μη βρίσκονταν όλες οι ψηφίδες στη θέση τους, υπήρχε όμως μια «ανατολικοδυτική» αίσθηση, η οποία έμελλε να αποδειχθεί δημοφιλέστατη λίγο μετά (2000), όταν ο Θανάσης Παπακωνσταντίνου οικοδόμησε τον «Βραχνό Προφήτη» του σε παρεμφερή θεμέλια. Από τις πέντε δεκαετίες της δημιουργικής του πορείας η τελευταία υπήρξε η λιγότερο ενεργή για τον Λογαρίδη, αφού μεταξύ 2011 και 2020 δεν είχε παρά σποραδική παρουσία. Όμως στην είδηση του θανάτου του φάνηκε άμεσα πόσο αγαπητός παρέμενε, με τα μουσικόφιλα προφίλ στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης να πλημμυρίζουν από αποχαιρετισμούς και από τραγούδια του.

Παρότι

Είναι άβολο αυτό το «παρότι», όμως χρειάζεται να ειπωθεί. Ότι δηλαδή, παρά το ταλέντο του, παρά τη φωνή του – ήθελε να τον θυμούνται ως καλό τραγουδιστή, είχε πει κάποτε – παρά την πολυοκτιδή του ματιά πάνω σε ό,τι συνιστούσε τη σύγχρονη ελληνικότητα, ο Λογαρίδης δεν έγινε ιδιαίτερα γνωστός. Όχι στο πολύ ευρύ κοινό, φυσικά, αλλά στην κλίμακα εκείνη που κινείται το λεγόμενο «δικό μας rock», υπάρχοντας με εμπορικές και καλλιτεχνικές αξιώσεις κάπου στο πλάι των μεγάλων κέντρων της νυχτερινής διασκέδασης. Τα πώς και τα γιατί δεν έχουν μία και μόνο εξήγηση, συγκρότησαν πάντως ένα πλαίσιο που λιγότερο ή περισσότερο αποδείχθηκε σταθερό για την πορεία του μετά τη διάλυση των Poll.

Από την Κωνσταντινούπολη στους Poll

Ξεκινούσαν συχνά ότι ο Σταύρος Λογαρίδης είχε γεννηθεί και είχε μεγαλώσει στην Κωνσταντινούπολη. Πλέον, βέβαια, η πληροφωρία κατακλύζει το εγχώριο ίντερνετ, αναγραφόμενη σε ατέλειωτες σελίδες με αποκαρδιωτικώς πανομοιότυπα κείμενα, στα οποία επαναλαμβάνεται μηχανικά ότι ο πατέρας του έπαιζε κιθάρα, η μητέρα του ακορντεόν, ο παππούς του ήταν άρχων πρωτομάλης στον ναό του Αγίου Γεωργίου στο Οικουμενικό Πατριαρχείο. Σωστά είναι όλα αυτά, μα δεν έχουν τόση σημασία. Περισσότερη αξία έχει ότι ο Λογαρίδης βαρέθηκε να ψέλνει όταν πρωτάκουσε τους Beatles και τους Kinks και αρνήθηκε ακόμα και μνηϊατικό από το Πατριαρχείο προκειμένου να ακολουθήσει το κάλεσμά τους. Αυτός ήταν ο Λογαρίδης που έφτασε στο Παλιό Φάληρο το 1968, όντας 15 ετών. Και δεν είναι δύσκολο να το βρει κανείς, αφού τα έχει διηγηθεί ο ίδιος. Ο έφηβος Λογαρίδης μπήκε στη δισκογραφία με τους Stew And Nick (1970). Το μοναδικό τους single ήταν ανεπιτυχές, άνοιξε όμως την πόρτα για τη γνωριμία του με τον Κώστα Τουρνά, τον Ρόμπερτ Ουίλιαμς και τον Κώστα Παπαϊωάννου, που πυροδότησε την ίδρυση των Poll στις αρχές του 1971. Η ιστορία τους έχει γραφτεί με ποικίλες αφορμές και πάντα με χρυσά γράμματα. Για τα εδώ ζητούμενα αρκεί μάλλον να υπογραμμιστεί ότι εκπροσώπησαν ένα καθοριστικό πάντρεμα της ελληνικής γλώσσας με τις δυτικές pop, rock και folk rock ανησυχίες των ύστερων 60s, το οποίο εκφράστηκε με σπουδαία τραγούδια σαν το «Ανθρωπε αγάπα». Μεγάλο μέρος της αναγνωρισιμότητας του Λογαρίδη οφείλεται λοιπόν στο ότι υπήρξε κομμάτι αυτού του μύθου. Άλλωστε εκεί φάνηκε τόσο η ικανότητά του στο

ΣΤΑΥΡΟΣ ΛΟΓΑΡΙΔΗΣ

1953-
2022

Αισθάνομαι σαν ένας ποδοσφαιριστής που έχει παίξει στον Ολυμπιακό και πήρε και το νταμπλ. Κάτι καλύτερο δεν θα μπορούσε να συμβεί σε μένα, ειδικά σε εκείνη την ηλικία.

Ευχαριστούμε τον δημοσιογράφο και συλλέκτη Γιάννη Αλεξίου για την παραχώρηση του φωτογραφικού υλικού. Το βιβλίο του «Πρωτοπόροι του Ελληνικού Rock» κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις Ογδοο.

ΕΝΑΣ ΣΠΟΥΔΑΙΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΜΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

BOOKVOICE

VITTORIO GIARDINO

Ο ΙΤΑΛΟΣ ΘΡΥΛΟΣ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ
ΚΟΜΙΚΣ ΜΙΛΑΕΙ
ΣΤΗΝ ATHENS VOICE

Του ΓΙΑΝΝΗ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

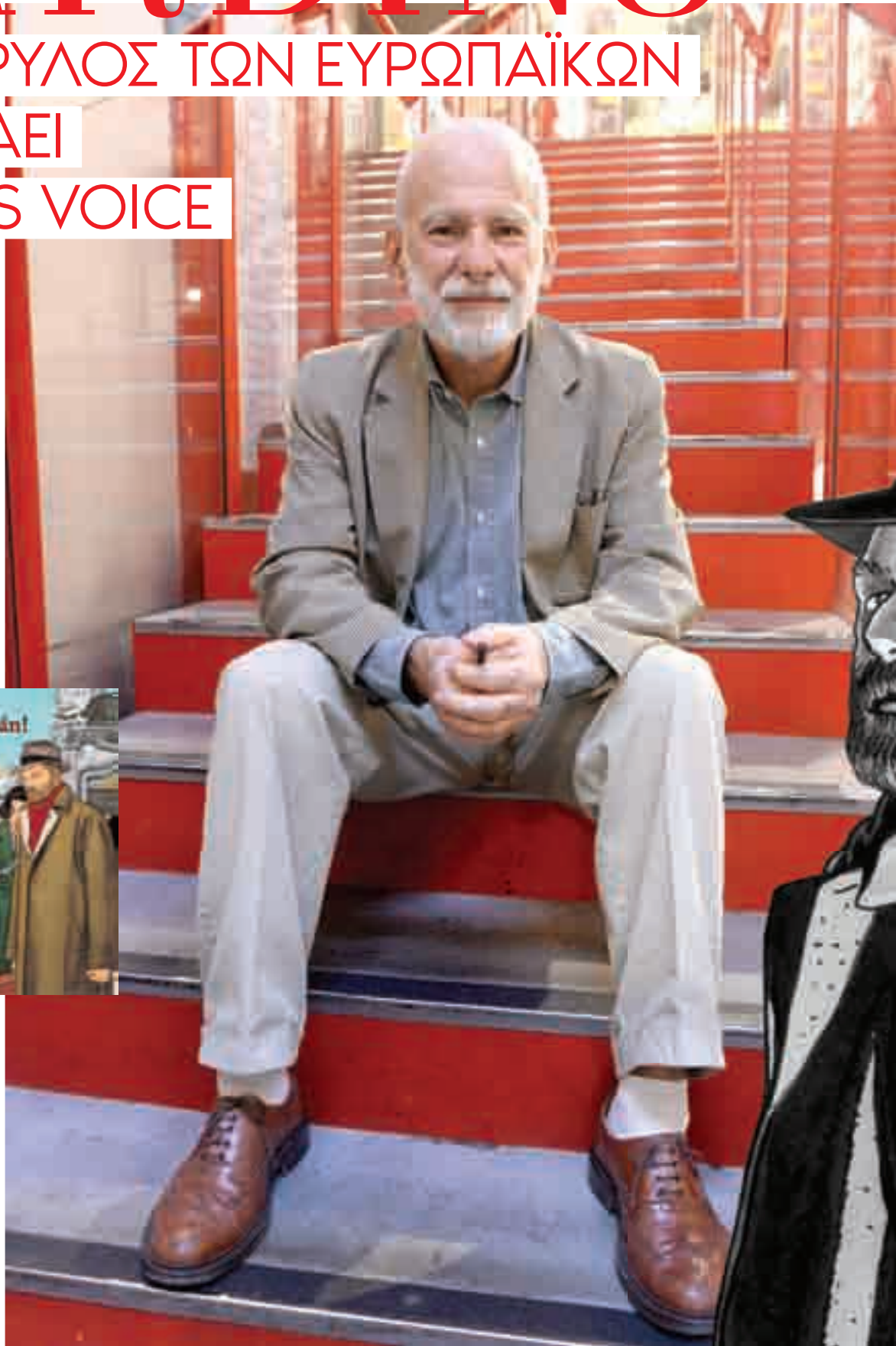
Στην περίπτωση του Vittorio Giardino δεν χρειάζεται καν να αναφερθούν τα πολλά και διαφορετικά βραβεία που έχει κερδίσει, στην Ιταλία, στη Γαλλία ή στις ΗΠΑ, ούτε το γεγονός πως είναι ένας από τους

πιο πολυδημοσιευμένους Ιταλούς κομίστες. Και αυτό γιατί ο Ιταλός δημιουργός, γεννημένος στην Μπολόνια, είναι ακόμα και τώρα, στα 75 του χρόνια, ένας ζωντανός θρύλος των ευρωπαϊκών κόμικς.

Με σπουδές σε εντελώς άσχετο με τα κόμικς αντικείμενο, εγκατέλειψε σε αρκετά μεγάλη ηλικία την καριέρα του τεχνικού ηλεκτρονικών υπολογιστών και αφοσιώθηκε στο σχέδιο και στα καρέ. Με πολλή δουλειά και συστηματική έρευνα έγινε σύντομα ένας από τους σημαντικότερους εκπροσώπους της λεγόμενης «καθαρής γραμμής». Με επιρροές από τους Herge και Jacobs, αλλά συγχρόνως με ένα εντελώς προσωπικό στιλ, ο Giardino αποδίδει τεράστια σημασία στην ακρίβεια και στη λεπτομέρεια ενώ τον διακρίνει και μια σχεδόν εμμονική προ-

σκόλληση στην ιστορική τεκμηρίωση και στην απόλυτα οργανωμένη κατασκευή της πλοκής. Επηρεασμένος λογοτεχνικά από συγγραφείς όπως ο Τζον Λε Καρέ ή ο Ντάσιελ Χάμετ στα πιο hard boiled στοιχεία του, δημιούργησε από αστυνομικά και κατασκοπευτικά μέχρι κόμικς ακραίου ερωτισμού – στην Ελλάδα τον μάθαμε από το κορυφαίο κόμικ του «*Ουγγρική Ραψωδία*» (εκδόσεις Βαβέλ, 1990, μετάφραση Παυλίνα Καλλίδου).

Είχαμε τη χαρά να μιλήσουμε μαζί του με αφορμή την κυκλοφορία του «*No Pasarán*» (Jemma Press, 2022, μετάφραση Γαβριήλ Τορμαλίδης), πρώτο μέρος της ομώνυμης τριλογίας με ήρωα τον κατάσκοπο Μαξ Φρίντμαν και τοποθετημένο στον Ισπανικό εμφύλιο, λίγο καιρό πριν το ξέσπασμα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Οι ερωτήσεις μας έγιναν στα γαλλικά, οι απαντήσεις δόθηκαν στα ιταλικά και η ακρίβεια των απαντήσεων του αποδεικνύει γιατί ο Vittorio Giardino είναι ένας από τους πιο εκλεπτυσμένους Ιταλούς κομίστες.

Πώς θέλετε να αποκαλείστε ως καλλιτέχνης;
Στην Ιταλία τα τελευταία χρόνια με ονομάζουν συχνά «μαέστρο». Συνήθιζα να λέω πως δεν είμαι «μαέστρος», αλλά ένας αναγνώστης με ρώτησε: «Και τότε πώς να σας αποκαλώ;». Ξανασκέφτηκα την περίοδο που ήμουν μηχανικός και οι άλλοι με φώναζαν «μηχανικό μου» και αντιλήφθηκα πως εκείνος ο αναγνώστης είχε δίκιο. Από τότε, ό,τι τίτλο και να μου δίνουν, είναι εντάξει.

Γιατί επιλέξατε τα κόμικς ως μέσο για να εκφραστείτε;
Ειλικρινά δεν ξέρω. Ίσως γιατί από μικρός αγαπούσα το να σχεδιάζω και να σκαριζομαι ιστορίες. Ή ίσως να είναι σωστό ένα ρητό που λέει: «Αν σου αρέσει να σχεδιάζεις, αλλά δεν είσαι και πολύ καλός, κι αν σου αρέσει να γράφεις, αλλά δεν είσαι και τόσο καλός, τότε είσαι ιδανικός για να κάνεις κόμικς».

Πώς δημιουργείτε τους χαρακτήρες σας; Ποια είναι η μέθοδός σας;

Ο Σαμ Πέτζο ήταν ο πρώτος μου χαρακτήρας και προέρχεται από την αγάπη μου για τις ταινίες και ειδικά για τα αμερικανικά αστυνομικά φιλμ του '30 και του '40. Προσθέτοντας λίγη ειρωνεία και τοποθετώντας τον στην ιταλική πραγματικότητα, όλα γίνονται αυτομάτως πιο αυθεντικά. Η ιταλική χωροθέτηση είναι εξαιρετικά πρωτότυπη.

Ο Μαξ Φρίντμαν είναι ένας πιο ώριμος χαρακτήρας, που τον φαντάστηκα ως πρωταγωνιστή και παρατηρητή σημαντικών ιστορικών γεγονότων στο τέλος του '30. Ο Τζόννας Φινκ είναι από ένα κόμικς που αφηγείται το πολιτικό και πολιτιστικό κλίμα των σοσιαλιστικών χωρών σε φάσμα σχεδόν 50 ετών, όπου οι χαρακτήρες γερνούν με το πέρασμα του χρόνου. Η Λιτλ Έγκο γεννήθηκε από την ανάγκη αφηγήσεων λιγότερο απαιτητικών και πιο διασκεδαστικών, και από την επιθυμία μου να αποτίσω φόρο τιμής στον Γουίνσορ Μακ Κέι και τον Λιτλ Νέμο του.

Πώς αποφασίσατε να εγκαταλείψετε την καριέρα σας ως μηχανικός υπολογιστών σε μια -όχι και τόσο- νεαρή ηλικία και να κυνηγήσετε μια καριέρα στη βιομηχανία των κόμικς;

Οι αιτίες ήταν πολλές. Η κυριότερη πως το σχέδιο για μένα δεν είναι μόνο ένα αληθινό πάθος αλλά περισσότερο ένα βίτσιο το οποίο δεν μπορώ να στερηθώ. Ακόμα και όταν δούλευα ως μηχανικός, τον ελεύθερο χρόνο μου σχεδίαζα. Αλλά ο ελεύθερος χρόνος ήταν ελάχιστος και δεν μου έφτανε. Στο τέλος αποφάσισα πως ήθελα να αφιερωθώ στο σχέδιο ολοκληρωτικά. Έφτασα σ' αυτή την απόφαση στα 31 μου. Δεν παρακολούθησα ποτέ σχολές σχεδίου και δεν είχα καθόλου υπόψη μου το επαγγελματικό περιβάλλον των καλλιτεχνών. Αυτό ήταν μεγάλη τύχη, γιατί αν ήξερα πόσο δύσκολο είναι να κερδίσεις τα προς το ζην με τα κόμικς πιθανότατα θα είχα εγκαταλείψει αμέσως την ιδέα. Χάρη στην άγνοιά μου και με πολλή τύχη, μετά από 45 χρόνια μπορώ ακόμα να κάνω τη δουλειά που αγαπώ.

Έχετε δημιουργήσει τόσο αστυνομικά και πιο περίπλοκα κατασκοπικά κόμικς όσο ερωτικές ιστορίες ενηλικών. Ποια είναι η μεγαλύτερη πρόκληση στο να σχεδιάζετε τόσο διαφορετικά είδη;

Η πιο απλή απάντηση είναι ότι μ' αρέσει πολύ να σχεδιάζω γυναικείες φιγούρες. Το κάνω και στις αστυνομικές ιστορίες και στις κατασκοπευτικές, αλλά στο «Λιτλ Έγκο» υπάρχουν γυναίκες σε όλες τις σελίδες. Έπειτα, να προσθέσω πως οι ιστορίες της Λιτλ Έγκο είναι πιο «ελαφριές». Αλλάστε και στη ζωή, όπως και στην τέχνη, χρειάζεται και κάτι ανάλαφρο, πρέπει να δίνεις χώρο και στην ελαφρότητα, όπως έλεγε περίπου και ο Ίταλο Καλβίνο.

Αποδίδετε μεγάλη σημασία στην ακρίβεια της απεικόνισης της χρονικής περιόδου στην οποία εκτυλίσσεται η πλοκή: στην αρχιτεκτονική, στο κλίμα, στα αντικείμενα στα ρούχα. Ερευνάτε απλώς την περίοδο ή ταξιδεύετε κιόλας στα μέρη που απεικονίζετε στο χαρτί;

Έχω ταξιδέψει σ' όλα τα μέρη που εκτυλίσσονται οι ιστορίες μου. Τα μέρη που επέλεξα μου είχαν προσφέρει δυνατές συγκινήσεις, και μόνο μετά από χρόνια μετουσιώθηκαν σε κόμικς. Φυσικά για τα κόμικς που αναφέρονται στο παρελθόν, όπως ο Τζόννας Φινκ ή ο Μαξ Φρίντμαν, έκανα έρευνες για να σεβαστώ την εποχή που διαδραματίζονται, έρευνες στους χώρους και το αστικό περιβάλλον, σε ρούχα, αντικείμενα κ.λπ. Οι έρευνες αυτές είχαν πολύ ενδιαφέρον για εμένα αλλά συχνά είναι πολύ απαιτητικές και χρονοβόρες. Ακόμα και αυτή, ωστόσο, είναι μια παράμετρος της δουλειάς που με παθιάζει.

Στον πρόλογο του «No Pasarán» λέτε ότι δεν υπάρχει ευρωπαϊκή χώρα που να μην έχει κάνει κάτι στην ιστορία της για το οποίο να ντρέπεται. Ιστορικές στιγμές τις οποίες τα κράτη θα προτιμούσαν να ξεχάσουμε. Κατά πόσο, πιστεύετε, η ιστορία διδάσκεται επαρκώς σήμερα, ότι γνωρίζουμε το παρελθόν ώστε να πορευόμαστε στο μέλλον με μεγαλύτερη σιγουριά;

Σκέφτομαι πως μπορούμε να γνωρίζουμε καλύτερα το παρελθόν απ' ό,τι το παρόν χάρη στις έρευνες των ιστορικών. Οι ιστορικοί μπορούν να συμβουλευτούν αρχεία που για τους σύγχρονους είναι απόρρητα, οπότε γι' αυτούς που θέλουν να ξέρουν υπάρχουν πολλές δυνατότητες και προοπτικές. Πιστεύω πως η γνώση της Ιστορίας, αν και συχνά πολύ ελλιπής, είναι πολύ σημαντική για να κατανοήσουμε αυτό που συμβαίνει σήμερα. Δυστυχώς, όπως αποδεικνύεται και στις μέρες μας, η ιστορία δεν φαίνεται να διδάσκει πολύ.

Από πού αντλείτε έμπνευση για τα θέματά σας;

Οι ιδέες που γεννούν τα βιβλία μου, πηγάζουν πάντα από δυνατές συγκινήσεις. Συχνά αυτές οι συγκινήσεις γεν-

νιούνται από τα ιστορικά γεγονότα. Για παράδειγμα από την πτώση του τείχους στο Βερολίνο εμπνεύστηκα τον Τζόννας Φινκ, ενώ ο πόλεμος στη Βοσνία με οδήγησε στο «No Pasarán» και τον εμφύλιο της Ισπανίας. Φυσικά οι ιδέες πηγάζουν και από συγκινήσεις της ιδιωτικής μου ζωής που όμως δεν μετασχηματίστηκαν ποτέ σε αυτοβιογραφικό αφήγημα.

Πώς νιώθετε όταν εκφράζετε προσωπικές σας ιδέες ή πολιτικές απόψεις στο χαρτί και με τη συνακόλουθη επιτυχία τους;

Όταν δουλεύω ένα βιβλίο δεν σκέφτομαι ποτέ τους αναγνώστες, ή μάλλον σκέφτομαι έναν μοναδικό αναγνώστη που δεν είναι άλλος από τον εαυτό μου. Κανονικά δημιουργώ ένα βιβλίο που θα μου άρεσε να διαβάσω. Αν αυτό το βιβλίο το είχε κάνει κάποιος άλλος θα ήμουν το ίδιο ευχαριστημένος και θα γλίτωνα και τον κόπο. Για κάθε

Όταν δουλεύω ένα βιβλίο δεν σκέφτομαι ποτέ τους αναγνώστες, ή μάλλον σκέφτομαι έναν μοναδικό αναγνώστη που δεν είναι άλλος από τον εαυτό μου

βιβλίο ξέρω πως με περιμένουν τουλάχιστον δύο με τρία χρόνια δουλειάς. Γι' αυτό θέλω να επιλέγω προσεκτικά τα θέματά μου. Όσο για τους αναγνώστες, μπορώ μόνο να ελπίζω ότι αυτά τα θέματα ενδιαφέρουν και άλλους εκτός από εμένα. Ποτέ δεν έκανα ωστόσο ένα βιβλίο για να έχω επιτυχία, ίσως και γιατί δεν θα ήξερα πως να το κάνω, αλλά πάντα έκανα βιβλία που προσφέρονται για ανάγνωση.

Ποιες είναι οι μεγαλύτερες επιρροές σας στα κόμικς;

Οι δημιουργοί κόμικς που με επηρέασαν είναι πάρα πολλοί και η λίστα θα ήταν μακροσκελής. Οπότε θα αναφέρω μόνο τους βασικούς. Στην παιδική μου ηλικία έμαθα να διαβάζω με τις ιστορίες του Ντόναλντ Ντακ (Carl Barks) και με εκείνες του Floyd Gottfredson (Μίκυ Μάους) και δεν τις ξεχάσα ποτέ. Στα νιάτα μου (τα χρόνια του πανεπιστημίου) ανακάλυψα τον Κόρτο Μαλτζέ του Hugo Pratt. Δεν ισχυρίζομαι πως αυτοί οι δημιουργοί είναι οι πιο σημαντικοί στην ιστορία των κόμικς, αλλά είναι αυτοί που άφησαν το πιο βαθύ και ανεξίτηλο σημάδι σε μένα.

Ποια είναι τα πιο αστεία, χαρούμενα, δύσκολα και λυπηρά περιστατικά που σας έχουν συμβεί στην καριέρα σας μέχρι σήμερα;

Θα χρειάζοταν ένα ολόκληρο βιβλίο για να διηγηθώ τα σημαντικότερα επεισόδια που συνδέονται με τη δουλειά μου, όλα αυτά τα χρόνια. Θα αναφέρω, όμως, ένα. Το πρώτο σημαντικό βραβείο που πήρα ήταν το Yellow Kid το 1982 στο Φεστιβάλ της Λούκα για το καλύτερο κόμικς της χρονιάς, την «Ουγγρική Ραψωδία». Εκείνη την εποχή είχα συμπληρώσει μόλις 3 χρόνια δημοσιεύσεων και αυτό ήταν το πρώτο μου έγχρωμο βιβλίο. Η τελετή απονομής των βραβείων έγινε στο θέατρο του Τζίλιο, ένα θέατρο όπερας με πάλα, θεωρεία και εξώστες. Η επιτροπή, που αποτελείτο μεταξύ άλλων από τον Hugo Pratt και τον Alberto Breccia, καθόταν στη σκηνή. Εγώ ήμουν τόσο σίγουρος πως δεν θα ήμουν μεταξύ των βραβευθέντων, που είχα κάσει στις τελευταίες θέσεις του τελευταίου εξώστη, στο πιο μακρινό σημείο από τη σκηνή, τρία πατώματα πιο ψηλά. Όταν λοιπόν άκουσα να βραβεύουν το βιβλίο μου κατέβηκα τρέχοντας τις σκάλες και διέσχισα όλη την πλατεία μέχρι να ανέβω στη σκηνή. Μου έδωσε το βραβείο ο Ούγκο Πρατ και όλα τα μέλη της επιτροπής μου έσφιξαν το χέρι. Το κοινό (επαγγελματίες του χώρου των κόμικς) χειροκροτούσε. Όλο αυτό μου το διηγήθηκαν και υπάρχουν και τα φωτογραφικά ντοκουμέντα, όμως η τελευταία ανάμνηση που έχω από εκείνη τη βραδιά ήταν η στιγμή που άκουσα «Το καλύτερο βιβλίο για το 1982 είναι η «Ουγγρική Ραψωδία»». Τα υπόλοιπα συνέβησαν σ' ένα είδος υποβάθιας και στη μνήμη μου δεν άφησαν κανένα ίχνος. Αφήνω στην κρίση σας αν αυτό είναι ένα επεισόδιο αστείο, χαρούμενο, δύσκολο ή λυπηρό...

Ποιες είναι οι σκέψεις σας αναφορικά με την κατάσταση στην ήπειρό μας σήμερα, με αυτόν τον φρικτό πόλεμο στην Ουκρανία;

Δεν ξέρω ακριβώς τι συμβαίνει στην Ουκρανία, ούτε γιατί. Μπορώ μονάχα να το φανταστώ. Ανέκαθεν προσπαθώ να μπω στη θέση των άλλων, όλων των άλλων, συμπεριλαμβάνοντας ακόμα και αυτούς με τους οποίους δεν συμφωνώ: ακόμα και αυτό αποτελεί μέρος της δουλειάς μου. Έτσι, φαντάζομαι πως ανάμεσα στους Ρώσους στρατιώτες υπάρχουν πολλοί νέοι, ίσως 20χρονοι, που ίσως περίμεναν να τους υποδεχθούν σαν απελευθερωτές. Πόσο πρέπει να έμειναν έκπληκτοι από την αντίδραση των Ουκρανών συνομηλικών τους;! Το '68, μια άλλη εισβολή ρωσική, εκείνη της Πράγας, δεν τελείωσε με ένα λουτρό αίματος, μόνο γιατί η κυβέρνηση της Τσεχοσλοβακίας διέταξε να μην υπάρξει αντίσταση. Αλλά οι πολίτες, σκαρφαλωμένοι πάνω στα εκθρικά τανκς ρωτούσαν τους Ρώσους στρατιώτες «Pochemu», που σημαίνει «Γιατί;» Σήμερα, όπως τότε, η ερώτηση παραμένει ίδια: «Γιατί;».

Έχετε ταξιδέψει στην Ελλάδα; Έχετε αναμνήσεις;

Έχω έρθει στην Ελλάδα πολλές φορές στο παρελθόν, δυστυχώς δεν ξαναγύρισα εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Έχω πάει όμως στις ακτές του Ιονίου, στην Πελοπόννησο, στις Κυκλάδες, στη Θράκη, στη Χαλκιδική και στην Αθήνα, Πάτρα, Θεσσαλονίκη, Κόρινθο, Καβάλα, Μυκήνες, Ολυμπία, Δελφοί, Δήλος... Αγαπώ την Ελλάδα και κυρίως τους κατοίκους της. Πάντα με συγκινούν οι ιταλικές λέξεις που λέτε ελληνοποιημένα εσείς οι Έλληνες: «ούνα φάτσα ούνα ράτσα», που εμείς οι Ιταλοί δεν τις αξίζουμε αν σκεφτώ τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Δεν θα υπήρχε η Δύση χωρίς την Ελλάδα, δεν θα υπήρχε λογοτεχνία χωρίς τον Όμηρο.

Είναι μεγάλη μας τιμή που σχεδιάσατε το σημερινό μας εξώφυλλο. Πείτε μας δυο λόγια για το εξώφυλλο που σχεδιάσατε για την Athens Voice.

Η εικόνα του εξωφύλλου γεννήθηκε από την ανάμνηση ενός καλοκαιριού στην Τορώνη της Χαλκιδικής, όπου το ντους ήταν υπαίθριο ακριβώς όπως στο σχέδιο. **A**

ΧΑΡΟΥΚΙ ΜΟΥΡΑΚΑΜΙ

ΣΚΟΤΩΝΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΚΟΜΕΝΤΑΤΟΡΕ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Βασίλης Κιμούλης

Ένας λογοτεχνικός θρίανβος του έρωτα και της μοναξιάς, του πολέμου και της τέχνης αλλά και ένα εκπληκτικό έργο φαντασίας από έναν από τους μεγαλύτερους συγγραφείς της εποχής μας.

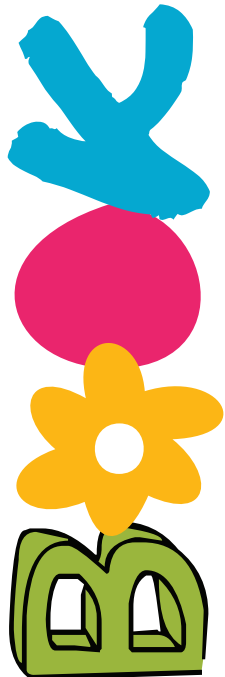
Μαγευτικό... Ο Μουρακάμι είναι εξαιρετικός στο να μπλέκει το τετριμμένο με το υπερφυσικό· στο να ανακαλύπτει τη μαγεία που κρύβεται στις καθημερινές λεπτομέρειες της ζωής... Η πρόζα του είναι ζεστή, κουβεντιστή, ωστόσο διανθισμένη με βαδιές σκέψεις.

THE GUARDIAN

Η ζωή σε βιβλία

www.psichogios.gr

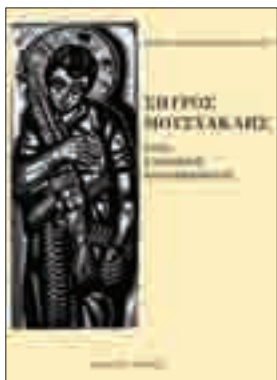
Σπύρος Μουστακλής

Η ιστορία του αγωνιστή που βασανίστηκε ανελέητα

Πέθανε μια Μεγάλη Δευτέρα του Απριλίου, πριν 36 χρόνια. Η σύζυγός του Χριστίνα Δημητρακάκη-Μουστακλή περιγράφει στις 750 σελίδες του βιβλίου για τον σύζυγό της όλα τα ντοκουμέντα και τις αλήθειες του πιο βασανισμένου αγωνιστή της χούντας. Κυκλοφορεί από τις εκδόσεις ΛΕΙΜΩΝ.

Του ΤΑΚΗ ΣΚΡΙΒΑΝΟΥ

Ο ταγματάρχης Σπύρος Μουστακλής συνελήφθη από τη Χούντα το 1973 και ποδοπατήθηκε. Έμεινε για την υπόλοιπη ζωή του ανάπηρος. Και μετά τη Χούντα; Η πρώτη φορά που εκλήθη στη δεξίωση για την αποκατάσταση της Δημοκρατίας ήταν το 1985, επί προεδρίας, Χρήστου Σαρτζετάκη. Σε μια επέτειο εορτασμού της Μάχης του Γοργοποτάμου, ο Σπύρος Μουστακλής, ο οποίος πάντα παρευρίσκετο, θέλησε να καταθέσει στεφάνι αλλά ο αρχηγός της αστυνομίας τον εμπόδισε, λέγοντάς του να περιμένει να καταθέσουν οι επίσημοι και μετά αυτός. Και δεκατέσσερα χρόνια μετά τον θάνατό του, το 2000, επί προεδρίας Κωστή Στεφανόπουλου, όταν η χήρα του Χριστίνα πήγε στη δεξίωση για την αποκατάσταση της Δημοκρατίας ως προσκεκλημένη, δεν επέτρεψαν την είσοδο στην κόρη τους γιατί δεν είχε πρόσκληση, ενώ ανάμεσα στους καλεσμένους ήταν κάθε λογής άσχετοι.

**Χριστίνα
Δημητρακάκη-
Μουστακλή**
«Σπύρος Μουστακλής
Ένας ελεύθερος
πολιορκιμένος»
εκδ. Λειμών

Ο Σπύρος Μουστακλής, από το Μεσολόγγι, στα 17 του κατατάχθηκε εθελοντικά να πολεμήσει στον ΕΔΕΣ, μετά από ξυλοδαρμό του από Ε-ΛΑΣίτες που τον οδήγησε στο νοσοκομείο. Γύρισε καταρρακωμένος από τον πόλεμο της Κορέας γιατί μπήκε ανάμεσα και χωρίς έναν λαό, ήταν εθελοντής στην Κύπρο το 1965. Η πρώτη του σύλληψη από τη Χούντα γίνεται στις 7 Ιουνίου 1969, για την υπόθεση της αντιστασιακής οργάνωσης «Ελευθέρων Ελλήνων». Αρχικά κρατήθηκε σε απομόνωση στο ξενοδοχείο «Βαρμπόμπος» και στη συνέχεια εξορίστηκε διαδοχικά σε Σαμοθράκη, Άγιο Νικόλαο Κυνουρίας και Ξανά πίσω στη Σαμοθράκη, μέχρι που αφέθηκε ελεύθερος στις 21 Δεκεμβρίου 1971. Ο ίδιος έλεγε για τον εαυτό του ότι «απετάχθη ως δημοκρατικός, συνελήφθη ως δεξιός και εξορίζομαι ως κομμουνιστής».

Μέλος του Κινήματος του Ναυτικού

Η νύχτα της 22ας προς 23ης Μαΐου 1973 ορίζεται ως η ημερομηνία έναρξης της αντichουντικής κίνησης του Πολεμικού Ναυτικού, στην οποία μετείχε και ο Σπύρος Μουστακλής. «Η γενική ιδέα της επιχειρήσεως προέβλεπε ότι μετά τον απόπλου των πλοίων από το Ναύσταθμο Σαλαμίνας και άλλα αγκυροβόλια, τα πλοία θα συνενώνονταν 12 ΝΜ νοτιώς Φλεβών και σύμφωνα με τη διαταγή θα περιπολούσαν στο Σαρωνικό προς επίδειξη ισχύος. Οι μονάδες καταλήψευς θα έπλεαν για κατάληψη του στρατοπέδου της Νήσου Σύρου, όπου θα εγκαθίστατο στρατιωτική διοίκηση από αποστάκτους αξιωματικούς Ξηράς, με φρούραρχο τον ταγματάρχη Σπ. Μουστακλή, ενώ συγχρόνως θα απευθυνόταν τηλεσίγγραφο προς τη χούντα να παραιτηθεί και να παραδώσει την εξουσία σε εκπροσώπους των πολιτικών κομμάτων», Κωνσταντίνος Δημητριάδης, αντιναύαρχος ΠΝ ε.α. – ντοκουμέντο από το βιβλίο. Η κίνηση προδίδεται και ξεκινούν οι συλλήψεις, συνολικά 79 άτομα. Το απόγευμα της 22ας Μαΐου 1973, κι ενώ ο Σπύρος Μουστακλής είχε κατέβει από το σπίτι του με σκοπό να επιστρέψει δέκα λεπτά αργότερα, συλλαμβάνεται. Κι έκτοτε, για 48 ημέρες, η σύζυγός του Χριστίνα Δημητρακάκη-Μουστακλή χάνει τα ίχνη του. Ο Σπύρος Μουστακλής κρατείται στο κάτεργο της ΕΑΤ-ΕΣΑ και βασανίζεται ανηλεώς από τους Σπανό, Χατζηζήση και Θεοφιλογιαννάκο για να καταδώσει πρόσωπα και πράγματα. Ο Μουστακλής δεν μιλάει και σε ένα κρεσέντο ανεξέλεγκτης βίας του προκαλείται ανεπανόρθωτη βλάβη στη δεξιά καρωτίδα που τον αφήνει ανάπηρο. Με ώρες καθυστέρηση διακομίζεται στο 401 ΓΣΝΑ με το ψευδώνυμο Μιχαηλίδης και με αιτιολογία εισαγωγής «τρακάρισμα στον Ιππόδρομο». Ο Μουστακλής δεν θα μπο-

Με τη γυναίκα του
Χριστίνα
Δημητρακάκη-
Μουστακλή

ρέσει να μιλήσει ποτέ Ξανά, όπως δεν έκανε και στη διάρκεια των βασανιστηρίων του. Όλες αυτές τις 48 ημέρες η Χριστίνα Δημητρακάκη-Μουστακλή τον αναζητούσε αλλά την ενέπαιζαν. Τι μια της έλεγαν ότι είναι στην ασφάλεια ενώ ήταν στην ΕΑΤ-ΕΣΑ. Μετά της έλεγαν ότι ήταν στην ΕΑΤ-ΕΣΑ ενώ ήταν στο νοσοκομείο. Στο βιβλίο της περιγράφει την εικόνα του όταν τον είδε Ξανά για πρώτη φορά: «Μου έδειξε (ένας γιατρός) προς τα γεννητικά του όργανα, κατάλαβα, ξεκούμπωσα την πιτζάμα και είδα. Ένα σημάδι, μια ουλή γύρω από το πέος σαν γραμμή, μια άλλη κάθετος. Ακόμη, κόκκινες γραμμές στους μηρούς έκαναν το δέρμα ριγέ. Στον δεξιό και αριστερό γλουτό ήταν μαυρισμένο το δέρμα. Αργότερα έμαθα ότι όταν μετεφέρθη στο νοσοκομείο ήταν σαν ένα κομμάτι σκυψίτι το σώμα του από το ξύλο και του έκαναν διαθερμίες για να περάσουν τα τραύματα».

Πα να βελτιώσει την υγεία του συζύγου της, ταξίδεψε στα πέρατα της Γης, στα πιο μεγάλα και σημαντικά ινστιτούτα. Στα πιο μεγάλα κέντρα αποκατάστασης. Στο Λονδίνο, στη Μόσχα, στην Ουάσιγκτον. Αλλά ο Σπύρος δεν κατάφερε να μιλήσει ποτέ. Το απόγευμα της Μεγάλης Δευτέρας 28 Απριλίου 1986 ο Σπύρος Μουστακλής πέθανε. Κι εκεί περιπέτεια. «Επί τρεις ώρες το άψυχο κορμί περιφερόταν στην Αθήνα, ένθεν κακείθεν. Πατι; Δεν υπάρχει στα ευκόλως εννοούμενα. Ούτε ένα σεντόνι δεν μας έφερναν να τον σκεπάσουμε και να του δέσουμε τα σαγόνια. Του κρατούσα το χέρι στο φορείο και έμενε ζεστό, μέχρι που μπήκε στο ψυγείο και πέρασε στην αιώνια παγωνιά. Για δεύτερη φορά βασανίστηκε ο Σπύρος Μουστακλής. Αυτή τη φορά νεκρός».

Στον σύζυγο που δεν έζησα

Η γιατρός Χριστίνα Δημητρακάκη παντρεύτηκε με τον Σπύρο Μουστακλή στις 18 Ιουλίου 1967. Μέχρι την πρώτη σύλληψή του πέρασαν μόλις 23 μήνες. Αυτό το βιβλίο, το «Σπύρος Μουστακλής, Ένας ελεύθερος πολιορκιμένος», το αφιερώνει «στον πατέρα που δεν γνώρισα και στον σύζυγο που δεν έζησα».

«Έγραψα αυτό το βιβλίο για να μάθουμε αυτά που δεν μπόρεσε να μας πει ο Σπύρος Μουστακλής, και δεν μας τα 'λεγε, δεν μπορούσε να τα πει όσο ζούσε. Και από αυτές τις γραμμές ευελπιστώ να ξεκουθούν φωνές, χιλιάδες λέξεις, κραυγές, όλες αυτές που πάσχιζε να αρθρώσει. Ο Σπύρος Μουστακλής δεν μίλησε για να μην προδώσει τους συντρόφους του και υπέστη τις συνέπειες, δεν μίλησε εκείνη την ώρα, και τον καταδίκασαν να μην μιλήσει για πάντα. Μιλήστε εσείς γι' αυτόν, διαβάζοντας αυτό το βιβλίο, θα ακούσει τις φωνές σας και θα αγαλλιάσει η ψυχή του». **Α**

Η άλλη Κατερίνα
Αύγουστος Κορτώ
 Μια ευτυχημένη οικογένεια. Ένα μυστηριώδες βιβλίο. Κι η Κατερίνα επιστρέφει. Ένα καρπικό όνειρο, μια γκροτέσκα παρακάρση της ιστορίας. Ποιο είναι η αληθινή Κατερίνα;

Ονειρεύτηκα τη Διδώ
Λένα Διβάνη
 Η υβριδική βιογραφία μιας σπουδαίας γυναίκας, που βρέθηκε στο επίκεντρο κάθε ελληνικής τραγωδίας του εικοστού αιώνα, από τη Μικρασιατική Καταστροφή μέχρι τη κρίση.

Ο Τζίμης στην Κυψέλη
Χ.Α. Χωμενίδης
19η ΧΙΛΙΑΔΑ
 Ένας αναλογικός άνθρωπος σε μια ψηφιακή εποχή. Ένα «αχεδόν» ρεαλιστικό μυθιστόρημα για ό,τι μας αγγίζει, μας συγκινεί, μας τρομάζει σήμερα.

Περί της εαυτού ψυχής
Ισίδωρος Ζουργός
24η ΧΙΛΙΑΔΑ
 Η περιπετειώδης ζωή ενός αντιγραφέα χειρογράφων στην εποχή των Κομμουνικών. Ένα ερωτηματικό χρονικό για τον τρόπο που ένας αντιγραφέας γίνεται συγγραφέας.

Σικελικό ειδύλλιο
Σώτη Τριανταφύλλου
7η ΧΙΛΙΑΔΑ
 Δυτική Σικελία, 1956. Ένας βιασμός, τρεις μαφιόζικες δολοφονίες. Ο Ντε Ματέο βρίσκει τον οικελικό τρόπο θανάτου η Κοντατζία αρνείται να συμμορφωθεί με τον οικελικό τρόπο ζωής.

Οι μάγισσες του Βάρντε
Κίραν Μίλγουοντ Χάργκρεϊβ
 «Συγκλονιστική ιστορία θρησκευτικής καταδίωξης που συλλαμβάνει αριστοτεχνικά τον τρόπο σκέψης και δράσης αιωπιτών ανθρώπων»
ΚΙΡΚΟΣ

JOHN CRAXTON
Ο αγαπημένος της ζωής
Ian Collins
 «Αυτό το εξαιρετικό βιβλίο είναι κόμμα οφθαλμών, και διανοίας, γεμάτο με τα έργα του Craxton στην Ελλάδα, τη χώρα που αγάπησε περισσότερο από κάθε άλλον τόσο πάνω στη γη»
YSENDIA MAXSTONE GRAHAM, DAILY MAIL

Βλαντίμιρ Πούτιν
Ο άνθρωπος δίχως πρόσωπο
Masha Gessen
Γ' ΕΚΔΟΣΗ
 «Ένα συναρπαστικό και γρήγορο παρτέρι ενός ανθρώπου που, χωρίς να αφήσει ίχνος, έγινε από κατώτερος πράκτορας της ΚGB ο "ναγός της ρωσικής μαφίας"»
THE TELEGRAPH MAGAZINE

Γιάτσα: Το τίμημα της ειρήνης
S.M. Plokhly
 Ο Σ. Μ. Πλόκλυ υπογράφει ένα ρηξικέλευθο βιβλίο, που ανιχνεύει υλικό από τα μέχρι πρότινος απόρρητα σοβιετικά έγγραφα.
Σερά Διαδρομές Ιστορίας
 Διευθυντής Κώστας Κωστής

Η ζωή ενός βιβλιοφάγου

Της ΕΛΕΝΗΣ ΧΕΛΙΩΤΗ

Με ένα γρήγορο google search μαθαίνουμε ότι υπάρχουν, αυτή τη στιγμή, περίπου 130.000.000 μοναδικά βιβλία. Πολλά παραπάνω απ' ό,τι προλαβαίνουμε να διαβάσουμε σε μια ζωή. Ακόμα και αν βγάλουμε τα 2/3, γιατί σίγουρα κάποια δεν θα μας αρέσουν, άλλα γιατί δεν θα είναι γραμμένα ή μεταφρασμένα σε γλώσσα που γνωρίζουμε, και άλλα στα οποία απλά δεν έχουμε πρόσβαση... μένουν και πάλι... υπερβολικά πολλά. Τοο many, λέμε.

Εισπνοή, εκπνοή. Τι να κάνουμε, μια ζωή την έχουμε (με την κακή, εν προκειμένω, έννοια).

Για εκείνους που διαβάζουν ο πόνος είναι αβάσταχτος. Οι υπόλοιποι... μάλλον μας κοιτάνε τώρα με δυσπιστία, λίγο συνοφρυωμένοι, ενώ σταυροκοπιούνται. Δεν θα μας καταλάβετε ποτέ εις βάθος. Επιτρέψτε μου όμως να προσπαθήσω τουλάχιστον να σας εξηγήσω. Ξέρω εκ των πρότερων ότι δεν θα καταφέρω να σας προσπλυτίσω, ωστόσο μπορεί να καταφέρω να με κοιτάτε στο τέλος με συμπόνια και να μου κάνετε ένα απαλό pat-pat στην πλάτη, αντί να ψάχνετε παπά να με διαβάσει.

Ο Jeff Deutsch έγραψε ένα άρθρο στην ιστοσελίδα Slate πριν λίγες μέρες, ρωτώντας «What kind of book store browser are you?». Όχι, όχι, δεν μας ρωτάει εάν είμαστε team Chrome ή team Safari. Το ρήμα «browse» στα αγγλικά είναι μια λέξη για την οποία, απ' όσο γνωρίζω, δεν έχουμε αντίστοιχη στα ελληνικά. Το αγγλικό λεξικό μας λέει το εξής: survey goods for sale in a leisurely and casual way. Είναι αυτό που όταν μας ρωτάνε σε ένα κατάστημα εάν μπορούν να μας βοηθήσουν με κάτι τους λέμε «όχι, ευχαριστώ, απλά κοιτάω» (ή χαζολογώ για τους πιο τολμηρούς).

Ο Deutsch όμως ρωτούσε τι είδος browser (περιηγητής σε κατάσταση, ας το πούμε) είμαστε συγκεκριμένα σε ένα βιβλιοπωλείο. Αναφέρει 13 διαφορετικά είδη περιηγητών: ο flâneur που ελίσσεται μέσα από τις στοίβες, παρατηρώντας, περιπλανώμενος, ανακατεύοντας, ο sandpiper που βλέπει τον κόσμο σε έναν κόκκο άμμου, ο town crier που προαναγγέλλει τα τελευταία νέα από τις σελίδες των βιβλίων στο μπροστινό τραπέζι, ο ruminator που αναμασά τα ίδια, ο pilgrim ο οποίος αναζητά τη σοφία, δεν ξέρει ποια ή πού, αλλά γνωρίζει ότι πρέπει να τη βρει, ο devotee που προσεύχεται καθημερινά, ανεξάρτητα από την εποχή, ο penitent που δεν έζησε όπως έπρεπε και τώρα αναζητά λύτρωση ή τουλάχιστον συγχώρεση, ο palimpsest που διαβάζει και ξαναδιαβάζει και ξέρει ότι κάθε ανάγνωση αφρίζει το ανεξίτηστο σημάδι της, ο chef

που εμπιστεύεται τις αισθήσεις του για να τον βοηθήσει να εντοπίσει τα πιο απολαυστικά συστατικά, ο initiate που δεν γνωρίζει τα ήθη του τόπου, αλλά ελπίζει ότι μπορεί σύντομα να ανήκει και αυτός εκεί, ο stargazer ο οποίος παρατηρεί τον ουρανό με πολλή προσοχή, ο general που βλέπει τις στοίβες ως κάτι που πρέπει να κατακτηθεί, και oidler που θέλει απλώς να περάσει την ώρα του ανάμεσα στα βιβλία.

Ομολογώ πως τους βρήκα πολλούς σε πρώτο ανάγνωσμα, too many και αυτοί, και μου φάνηκε ότι κάποιες κατηγορίες είναι αρκετά παρόμοιες ώστε να μπορούν να συγχωνευτούν σε μία. Εγώ νομίζω ότι εναλλάσσομαι μεταξύ του chef (που είμαι τις περισσότερες φορές όταν έχω χρόνο), και του hunter. Αχά! Δεν την έχει αυτή, την επιπόνη μόλις γιατί δεν με κάλυπτε κάποια άλλη... ίσως τελικά δεν είναι πολλές, αλλά λίγες. Ο κυνηγός, λοιπόν, είναι αυτός που ξέρει ακριβώς τι θέλει, το σκέφτεται μέρες, το έχει επεξεργαστεί, και είναι έτοιμος να το αποκτήσει. Φτάνει λοιπόν η στιγμή, μπαίνει, το ψάχνει, το βρίσκει, αλλά στην πορεία... είτε πριν το βρει... είτε μετά (είτε γιατί δεν το βρήκε), τον κυριεύει η ανάγκη να περιμένει σιωπηλά και να παρατηρήσει λίγο ακόμα μέσα από την διόπτρα του, γιατί ξέρει ότι κάπου εκεί, ανάμεσα στα άπειρα ράφια, βρίσκεται ένα ακόμα «θύμα».

Φροντίζω όπου πάω να μπαίνω σε ένα βιβλιοπωλείο. Φροντίζω όπου πάω να έχω τουλάχιστον ένα βιβλίο μαζί μου, και ας γυρίσω με τρία, και ας μη διαβάσω ούτε μία σελίδα κατά τη διάρκεια του ταξιδιού. Με μια απλή μόνο ανάκληση μνήμης μπορώ να σκεφτώ ένα μικρούλι βιβλιοπωλείο στη Ναύπακτο, ένα τεράστιο στο Λονδίνο στο οποίο είχα «χαθεί» για ώρες, ένα αρχαίο και σκοτεινό στο Πόρτο, και ένα που έχω ήδη εντοπίσει στο Βερολίνο το οποίο θα επισκεφθώ τις επόμενες ημέρες. Μπορεί να είμαι σε φάση που κάνω οικονομία, να βάζω χρήματα στην άκρη, αλλά να παραγγέλνω 3 βιβλία με την ίδια φυσικότητα και ευκολία που θα αγόραζα καπνό (σε αντίθεση με το διάβασμα, ένας κακός εθισμός). Μια ζωή την έχουμε, όμως, είπαμε.

Ήρθαν λοιπόν τα 3 βιβλία που είχα παραγγείλει (δεν ήταν τρόπος του λέγειν, όντως το έκανα), και ξεκίνησα να διαβάζω το πρώτο. Είναι πολύ καλό. Όχι, όχι, δεν είναι απλά πολύ καλό, με έχει συνεπάρει. Είναι τόσο καλό που σε 1,5 μέρα έχω διαβάσει το μισό, και αυτή τη στιγμή καταπιέζομαι να μη διαβάσω το υπόλοιπο γιατί θέλω να το κρατήσω για το ταξίδι μου αύριο. Ταυτόχρονα επίσης φοβάμαι ότι θα το τελειώσω στην

πτήση οπότε πρέπει να πάρω και ένα δεύτερο για να έχω κάτι για την επιστροφή. Αλλά αν αγοράσω κανένα εκεί, που θα το κουβαλώ όλα; Με ένα carry on θα είμαι η χριστιανή. Ουφ.

Και τώρα έρχεται το δίλημμα ποιο από τα άλλα δύο να πάρω. Ταυτόχρονα με βρίζουν 4-5 ακόμα που έχω μισοδιαβασμένα από δω και από κει σε όλο το σπίτι. Το βιβλίο που διαβάζω τώρα όμως... αυτό που καταπιέζομαι να μη συνεχίσω μέχρι αύριο, μέχρι να φτάσω στην πύλη του αεροδρομίου... μιλά στην ψυχή μου. Θα ήθελα να το έχω γράψει εγώ. Σε ένα βαθμό το έχω ζήσει εγώ. Γυρνάω τις σελίδες αχόρταγα ενώ γνέφω καταφατικά σε κάθε πρόταση με την οποία ταυτίζομαι, και γελάω δυνατά σε ότι είναι πραγματικά αστείο και το φαντάστηκα να συμβαίνει μπροστά μου ή να το βιώνω εγώ γνωρίζοντας ότι έτσι θα αντιδρούσα, ή θα έλεγα την ίδια ατάκα. Θέλω να το απολαύσω αργά λες και είναι το τελευταίο βιβλίο στη γη, και ταυτόχρονα να το καταβροχθίσω για να δω τι γίνεται.

Θα ήθελα να πω ότι είναι λίγα τα βιβλία αυτά που με έχουν κάνει να νιώσω έτσι, αλλά δεν είναι. Έχω διαβάσει εκατοντάδες πια, ούτε ξέρω πόσα, η 3x2 (μέτρα) βιβλιοθήκη μου έχει διπλές σειρές σε όλα της τα ράφια, και δεν χορταίνω. Θα αποφύγω το κλισιό «έχω ταξιδέψει σε όλο τον κόσμο και έχω ζήσει πόσες ζωές μέσα από τα βιβλία που αγάπησα». Ναι είναι αλήθεια, αλλά δεν είναι ο λόγος που τα αγαπώ. Δεν είναι ο λόγος που συνεχίζω να διαβάζω με την ίδια μανία (και ας έχω περάσει μικρές περιόδους που δεν θέλω να διαβάσω τίποτα). Όχι, δεν είναι.

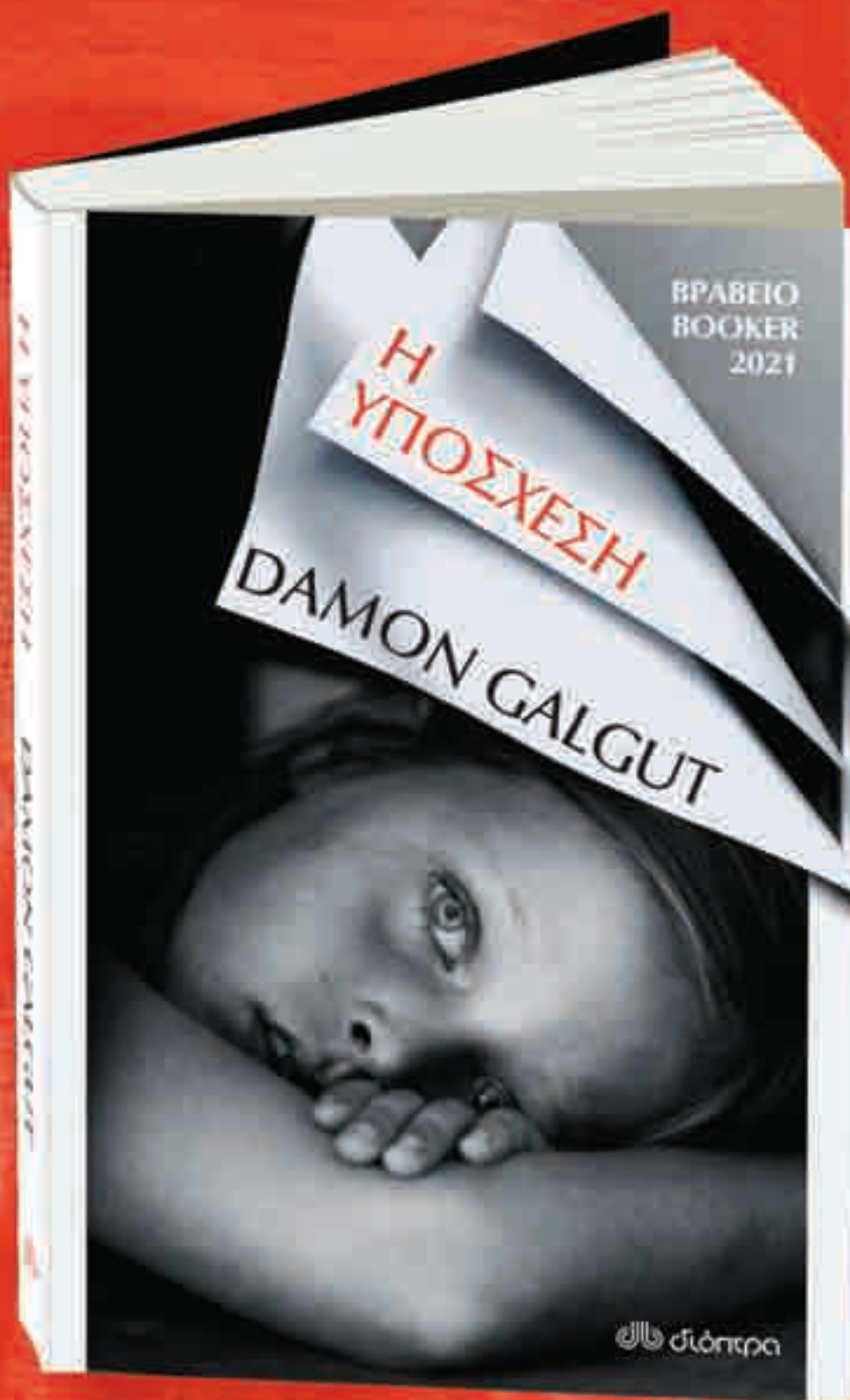
Ο λόγος είναι ότι, διαβάζοντας, ζω περισσότερο, μαθαίνω περισσότερο, νιώθω περισσότερο. Διαβάζω γιατί μέσα από το διάβασμα επιμκύνεται, διευρύνεται και εμπλουτίζεται η ζωή μου, κυριολεκτικά. Διαβάζω γιατί μέσα από τις εκατομμύρια αυτές λέξεις νιώθω πιο άνθρωπος από ποτέ. Γιατί μπαίνω στο μυαλό και τη συνείδηση των εκατοντάδων αυτών συγγραφέων και των χιλιάδων αυτών χαρακτήρων. Γιατί αναπτύσσω περισσότερη ενσυναίσθηση και κατανόηση, και γιατί μαθαίνω πως ο δικός μου τρόπος σκέψης και αντιμετώπισης πραγμάτων και συνθηκών δεν είναι ο μόνος, και δεν είναι απαραίτητα ο (πιο) σωστός. Και δεν θα σταματήσω ποτέ.

Την επόμενη φορά λοιπόν που θα βρεθείτε είτε τυχαία είτε οικειοθελώς σε ένα βιβλιοπωλείο, κάντε μου μια χάρη... κντε τον κόπο και περιηγηθείτε. **A**

ΑΦΙΕΡΩΜΑ
Book

**ΒΡΑΒΕΙΟ
BOOKER
2021**

Από το σκοτεινό
παρελθόν των
φυλετικών
διακρίσεων σε
ένα -υποτίθεται-
πιο δίκαιο
παρόν...

Είναι η νέα γενιά διατεθειμένη να ξεπεράσει
τις προσδοκίες της προηγούμενης;

Ή μήπως θα συμβιβαστεί με την παράδοση με την οποία ανατράφηκε;

Μια πανανθρώπινη ιστορία για τις κληρονομίες που μας βαραίνουν,
τις οικογένειες που μισιούνται και αγαπιούνται με το ίδιο πάθος και τη γη,
που γίνεται μήλον της έριδος...

 διόπτρα
www.dioptra.gr

ΒΡΕΙΤΕ ΤΟ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

Ακολουθήστε μας!

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

BOOK

Τι να διαβάσεις και τι να δωρίσεις, τι να προσέξεις και τι να χαρίσεις αυτό το Πάσχα

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΑ - ΕΠΙΣΤΗΜΗ - ΔΟΚΙΜΙΟ - ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Κρίση και μετασχηματισμοί - Διάλογοι για το νόημα, την (ψυχο)θεραπεία και τη ζωή (συλλογικό)
Αρμός

Έχει σημασία αν ένας διάλογος με πλουραλισμό και πολυφωνία αποτελεί την κεντρική επιλογή, αν δηλαδή υπάρχει μια ηθική της διαπραγματεύσεως και η καταφυγή στη δημιουργικότητα και τη φαντασία ή, απεναντίας, επιλέγονται η βία, ο πόλεμος και η κυριαρχία. Μέσα από τους διαλόγους του βιβλίου αναδύονται πολλά ερωτήματα, οπτικές και κατευθύνσεις σχετικά με το πού χρειάζεται να εστιάσουμε στην προσπάθειά μας να παραμείνουμε ανοιχτοί και σε σύνδεση με τον άλλο, δίχως να δημιουργούμε ψυχικά ή και φυσικά κάστρα που μας απομονώνουν και αυξάνουν την αίσθηση της μοναξιάς, δημιουργώντας έτσι απειλές, σε αντίθεση με την επιδίωξη μας να παραμείνουμε ασφαλείς. Σε εισαγωγή, επιστημονική επιμέλεια και συντονισμό διαλόγων από τον Ηλία Γκότση.

Τσαρλς Ε. Ρούθενμπεργκ
Μια δική κομμουνιστών στις ΗΠΑ,
Σύγχρονη Εποχή

Η έκδοση αφορά τη δική που ξεκίνησε τον Νοέμβριο του 1919, του Τσαρλς Ε. Ρούθενμπεργκ και του Ισαάκ Ε. Φέργκιουσον, ιδρυτικών μελών του Κομμουνιστικού Κόμ-

ματος Αμερικής. Κατά τη διάρκεια της δικής οι κατηγορούμενοι καταγγέλλουν τον ρόλο της αστικής Δικαιοσύνης, της αφαιρούν το μανδύα της «ανεξαρτησίας» και καταδεικνύουν ότι, ως αναπόσπαστο τμήμα του αστικού κράτους, στρέφεται εναντίον εκείνων που απειλούν την εξουσία της άρχουσας τάξης. Αναδεικνύονται με επιμονή ο ταξικός χαρακτήρας του αστικού κράτους, ο ρόλος του στη στήριξη και θωράκιση των συμφερόντων του κεφαλαίου και άρα η αναγκαιότητα του σοσιαλισμού.

Στράτος Ν. Δορδανάς, Βάιος Καλογρηάς
Οι ζωές των άλλων
Επίκεντρο

Το βιβλίο έρχεται να καλύψει ένα σημαντικό ιστοριογραφικό κενό για τους Έλληνες πολιτικούς πρόσφυγες στην Ανατολική Γερμανία. Οι «Έλληνες της Στάζι», δηλαδή όσοι στρατολογήθηκαν από την ανατολικο-γερμανική Κρατική Ασφάλεια ως σημαντικοί πράκτορες ή απλοί πληροφόριοδοτές από τις αρχές της δεκαετίας του '50 έως και την πτώση του Τείχους το 1989, συγκροτούν το δεύτερο μέρος του βιβλίου. Επρόκειτο κυρίως για παιδιά και νέους αλλά και για μερικές δεκάδες μέλη του ΚΚΕ που παιδεύτηκαν στα πλοκάμια της Στάζι. Μέσα από τη μελέτη εξατομικευμένων περιπτώσεων επιχειρείται η κατανόηση της δομής και λειτουργίας ενός ολοκληρωτικού μηχανισμού ελέγχου και πειθάρχησης

της κοινωνίας, που αποστολή του ήταν η μακροπρόθεσμη του κομμουνιστικού καθεστώτος της Γερμανικής Λαοκρατικής Δημοκρατίας. Το βιβλίο τιμήθηκε με το «Κρατικό Βραβείο Μαρτυρίας - Βιογραφίας - Χρονικού - Ταξιδιωτικής Λογοτεχνίας 2001».

Αλέξανδρος Παπαγεωργίου-Βενετάς
Το μέλλον της Πλάκας
Καπόν

Στο Δημαρχείο της Αθήνας, τον Φεβρουάριο του 1966, έγινε η πρώτη δημόσια συζήτηση για ένα επίμαχο πολεοδομικό θέμα. Αντικείμενό της: η προβληματική του μέλλοντος της Πλάκας. Αντιπαρέθεσαν τις απόψεις τους πολεοδόμοι, αρχαιολόγοι, αισθητικοί αλλά και κάτοικοι της περιοχής. Ο καταξιωμένος μελετητής της πολεοδομικής εξέλιξης της Αθήνας, καθηγητής, αρχιτέκτων-πολεοδόμος Αλέξανδρος Παπαγεωργίου-Βενετάς, φέρνει για πρώτη φορά στο φως τα εκτενή αδημοσίευτα πρακτικά εκείνης της ιστορικής συζήτησης.

Τόμπι Ορντ
Στο χείλος του γκρεμού - Υπαρξιακός κίνδυνος και το μέλλον της ανθρωπότητας
Μίνωας

Το είδος μας θα μπορούσε να επιβιώσει για δεκατομμύρια έτη, αρκετός χρόνος για να θέσει τέλος στις ασθένειες, τη φτώχεια. Με τη δημιουργία των πυρηνικών, η ανθρωπότητα μπήκε σε μια νέα εποχή, όπου

ήρθαμε αντιμέτωποι με υπαρξιακές καταστροφές, από τις οποίες δεν θα μπορούσαμε να ανακάμψουμε. Ο Τόμπι Ορντ, καθηγητής φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης, εστιάζει, στο παρόν έργο, πάνω στους κινδύνους που απειλούν να οδηγήσουν στον ανθρώπινο αφανισμό ή τη μόνιμη κατάρρευση του πολιτισμού και στο πώς μπορούμε να προστατέψουμε την ανθρωπότητα.

James H. Barron
Ο άνθρωπος κλειδί - Ηλιάς Δημητρακόπουλος
Κάκτος

Ο Ηλιάς Δημητρακόπουλος υπήρξε μια από τις πιο συναρπαστικές προσωπικότητες της πολιτικής ιστορίας του 20ού αιώνα. Ωστόσο μέχρι σήμερα, παραμένει αγνοημένος. Το βιβλίο «Ο άνθρωπος κλειδί» αναφέρεται σε μια ιστορία ζωής αφιερωμένης στην υπεράσπιση της δημοκρατίας και της ελευθερίας του Τύπου.

Irene Vallejo
Πάπυρος - Η περιπέτεια του βιβλίου από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα
Μεταίχμιο

Μια περιπλάνηση με στάσεις στα πεδία των μαχών του Αλέξανδρου και στη Βίλα των Παπύρων, στα ανάκτορα της Κλεοπάτρας και στον τόπο δολοφονίας της Υπατίας, στις βιβλιοθήκες και στα εργαστήρια αντιγραφής χειρογράφων, στις πυρές όπου κάπναι απαγορευμένοι κώδικες και στα γκούλαγκ, στη βιβλιοθήκη του

Σαράγεβο και στον υπόγειο λαβύρινθο της Οξφόρδης το έτος 2000. Μια συλλογική περιπέτεια με ήρωες χιλιάδες πρόσωπα, τα οποία συνέβαλαν στη δημιουργία και την προστασία των βιβλίων: αφηγήτριες, γραφείς, εικονογράφοι, μεταφραστές, πλανόδιοι πωλητές, δασκάλες, λόγιοι, κατάρσκοποι, εξεγερμένοι, μοναχές, σκλάβοι, τυχοδιώκτριες... αγνώστες σε κορυφές βουνών και δίπλα στη θάλασσα.

Φιλολογικός Όμιλος Θεσσαλονίκης
Μανιφέστο, δύο σχολές του ρεαλισμού
Τράφημα

Η θεωρητική επεξεργασία των θέσεων του Φιλολογικού Ομίλου Θεσσαλονίκης, υπό το πρίσμα του ρεαλισμού. Πέραν των υλικών δομών που ορίζουν το πλαίσιο αναφοράς, η λογοτεχνία οφείλει να αυτονομηθεί, κατασκευάζοντας την αντι-πρόταση, τον νέο λόγο, ως βασικό γνώμονα της κοινωνικής εικόνας την οποία διατρανώνει και την οποία επιχειρεί να αποτυπώσει στα έργα της. Ο «δομικός ρεαλισμός», οι θέσεις του οποίου αναπτύσσονται στο εν λόγω έργο, αποτελεί την πρώτη ενέργεια από μια σειρά επεξεργασιών, στις οποίες τα μέλη του Φιλολογικού Ομίλου Θεσσαλονίκης διαμορφώνουν τους όρους της συντεταγμένης παρέμβασης στον δημόσιο χώρο.

Aldo Carotenuto
Η ψυχή της γυναίκας
Διάλυος

Σήμερα, όσο κι αν εκφράσεις του τύπου «γυναικείο ζήτημα» και «διάκριση των δύο φύλων» χαρακτηρίζονται απαρχαιωμένες από τους φανατικούς του εκουχρονισμού, δεν παύουν να προκαλούν το ενδιαφέρον των ανθρώπων που διερωτώνται σοβαρά για το βαθύτερο νόημα που κρύβουν. Πατι το θηλυκό έχει εντελώς διαφορετική – και σίγουρα πιο σκληρή – μοίρα στην κοινωνία απ' ό,τι το αρσενικό; Και, κυρίως, γιατί η γυναίκα βρισκόταν ανέκαθεν σε υποδεέστερη θέση έναντι του άνδρα;

Πολιτική Προστασία: Από Ποιον και για Ποιον - Οι θέσεις του ΚΚΕ στον αντίποδα της στρατηγικής του Κεφαλαίου, Επιμέλεια: Τμήμα Περιβάλλοντος της ΚΕ του ΚΚΕ
Σύγχρονη Εποχή

Η θλιβερή εικόνα καταστροφής που εμφανίζεται στη χώρα μας, μετά από κάθε δυνατή βροχή και πυρκαγιά, ακόμη και μετά από μια ολιγόωρη χιονόπτωση, γεννά αβίαστα το ερώτημα: Πώς εξηγείται αυτή η μακροχρόνια αδυναμία ανταπόκρισης του κρατικού μηχανισμού, σε τόσο μεγάλο βαθμό; Η έκδοση αυτή, που περιλαμβάνει τα υλικά της ημερίδας που διοργάνωσε η ΚΕ του ΚΚΕ στις 10.11.2021 και επιπλέον σχετική αρθρογραφία, επιδιώκει να συμβάλει τόσο στην παρουσίαση όσο και στη διάδοση των θέσεων του ΚΚΕ για την ουσιαστική αντιμετώπιση των προβλημάτων της πολιτικής προστασίας.

ΥΠΟΓΡΑΦΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑ!

ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ!

Κοινωνικό μιλίταρισμ

Σπύρος Πετρουλάκης
Κατά Ιωάννη
Με αφορμή την ανακάλυψη μιας «βλάστησης» αγωγής (στην γλώσσα η ιστορία του Ιωάννη ενός «καλού» ανθρώπου που προκάλυψε φρόσι στη τελευταία και τολμή το οδοντόστομιο).

Φιλολογικό δράμα

Ελευθερία Μετατά
Ο θάσαυρος της Σμύρνης
Βασισμένο σε πραγματικά γεγονότα, ταξιδεύει τον αναγνώστη πίσω-στον χρόνο, στη Σμύρνη του 1922. Αμείλιτη έγερση και ασπής μάχη την τελευταία σελίδα!

Κοινωνικό μιλίταρισμ

Κέλι Ρίμπερ
Διηγήσεις που δεν σου είπα
Ένα βαθύ σιγαντικό και ασκησιακό μυθιστόρημα για την επίλυση κατάθλιψη που βασανίζει επαγγελματίες γυναίκες στον κόσμο. Μια ιστορία καθήλων και σιγή-ασκαρική.

Κοινωνικό μιλίταρισμ

Τσο Ναμ Τζου
Kim Tziganak, γεννημένη το 1982
Το βιβλίο σου ακολουθεί την αφήγηση του φεμινιστικού κινήματος της Κορέας. Διεθνές best seller, με πωλήσεις πάνω από 1.000.000 αντίτυπα!

Κοινωνικό μιλίταρισμ

Άννα Σόλιουμ
Neko, το καφέ των γάτων
Ένα πρωταίσιο και ξεκαρδιακό βιβλίο για την τέχνη της ευκαιριμένη ζωής! Η ιστορία επιβεβαιώνει ότι η καλύτερη έραση στη ζωή μας με απροσδόκητους τρόπους.

Ιστορία

Τζάιλς Μίλιον
Χαμέντος Παραδείσος
Επιστολική έκδοση για τα 100 χρόνια από την καταστροφή της Σμύρνης. Το βιβλίο που πρέπει να διαβάσουν όλες όσοι θέλουν να μάθουν τι πραγματικά έγινε στη Σμύρνη το 1922.

Ιστορία

Σπυρίδων Γ. Γλαυκίδα
Η Σμύρνη Δεκαετία
Με αφορμή την εκατονταετηρίδα από τη Μικρασιατική Καταστροφή, η παρών συγγραμμά επιτρέπει μια ερευνητική μελέτη για την περιόδωση στην ιστορική πορεία του ελληνικού κράτους.

Ιστορία

Μαρία Ηλιά
Σμύρνη
Η καταστροφή μιας κοσμοπόλης και η ζωή 1900-1922. Το συναρπαστικό φωτογραφικό μυθιστόρημα της δραστήριας Μαρίας Ηλιάς, με αχνιστές φωτογραφίες από τη Σμύρνη και επιστολικό σημείωμα του Τζάιλς Μίλιον.

Κόσμος

Τόμη Ορνί
Στο χείμαρσο του Γκρεμού
Στα χρόνια του γκερμού μπορούμε να αλλάξουμε το μέλλον μας αν και βρισκόμαστε... στο χείμαρσο του γκερμού; Δεν είναι απλά ένα ακόμα βιβλίο φιλοσοφίας, αλλά ένα έργο αφόρητο.

Αυτοβιογραφία

Τζιν Τσίλιγγκαουορθ
Live Green
32 θέματα για μια πιο βιώσιμη καθημερινότητα. Είναι εύκολο και απλό οδηγός με πολύτιμες συμβουλές για το πώς μπορούμε να σιλοποιήσουμε τη ζωή μας, προστατεύοντας τον πλανήτη. Κάνε τη ζωή σου πιο πράσινη, πιο διασκεδαστική και πιο ευκαιριμένη!

Εκπαίδευση

Μοντεσσόρι
Μοντεσσόρι
Η μοντεσσόριανη παιδαγωγία με έλασε να γράψω το πρώτο μου βιβλίο. Με εμπνεύσανε και με έδωσαν το πνεύμα. Το βιβλίο περιέχει 20 Μάθημα Προσέλαση και οι Προτάσεις σου!

Εκπαίδευση

Το Σωμα μου
Μόλις τα παιδιά γεννηθούν, οι γονείς τους τους δίνουν το πρώτο βιβλίο που θα τους βοηθήσει να κατανοήσουν το σώμα τους, να μάθουν να το ελεγχούν και να το αγαπήσουν!

Εκπαίδευση

Η ιστορία του Μπιζελόπου
Η ιστορία του Μπιζελόπου
Ο ιστορικός Μπιζελόπους... Με αφορμή τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο, η ιστορία του Μπιζελόπους είναι μια ιστορία που μας δείχνει πώς να αντιμετωπίσουμε τον πόλεμο και να βρούμε την ειρήνη.

Εκπαίδευση

Μυστικοί Επτά
Μυστικοί Επτά
Μια ομάδα βραβίων κέρδισε το καλύτερο κείμενο για να γίνει η καλύτερη ομάδα. Ονειροπόρα, προσέλαση, το βιβλίο για όλους που θα δώσει στο κοινό μια ιστορία που θα αλλάξει τη ζωή σου!

Εκπαίδευση

Στο Κόσμο του Τζιν Κιμ
Στο Κόσμο του Τζιν Κιμ
Ο Τζιν Κιμ είναι η καλύτερη φίλη σου. Με το βιβλίο σου θα μάθεις να αγαπήσεις τον κόσμο και να τον κάνεις δικό σου. Προσέλαση, προσέλαση, εσύ και η ιστορία σου, η ιστορία σου, η ιστορία σου.

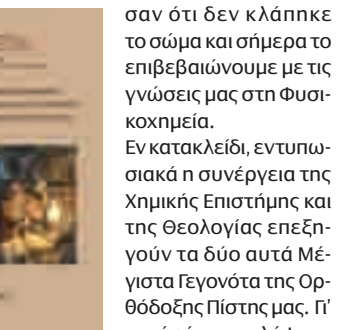
Η συνέργεια της Χημικής Επιστήμης και της Θεολογίας

ΤΟΥ Γ. Ν. ΦΙΛΙΑ

Χαιρετίζω με μεγάλη χαρά το πόνημα των κ.κ. Θ. Μαυρομούστακου και Σ. Δεσπότη το οποίο φέρει τίτλο «Θεολογική και Χημική Επισκόπηση της Ανάστασης του Λαζάρου και του Χριστού σύμφωνα με το Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο» (εκδόσεις ΕΚΠΑ). Το έργο αυτό βασίζεται στα ποιητικότητα, συμβολικότητα και θεολογικότητα κείμενα του τέταρτου Ευαγγελιστή και κατά την Ορθόδοξη Πίστη μας Ευαγγελιστού Ιωάννη τα οποία εστιάζουν στις δύο Αναστάσεις του Λαζάρου και Χριστού. Οι συγγραφείς εύλογα θεωρούν ότι τα κείμενα στα οποία περιγράφονται ο βίος και το σωτήριο έργο του Χριστού στο Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο είναι πραγματικά και όχι μυθώδη. Γι' αυτό τα επεξεργάζονται όπως εύστοχα αναφέρουν ως να είναι Αρχαιοελληνικά κείμενα αναφέροντας ως παράδειγμα την Ιστορία των Πελοποννησιακών Πολέμων, την οποία συνέγραψε ο Θουκυδίδης. Από τα κείμενα αντλείται η σημασιολογία των αριθμών η οποία στις μέρες μας έπαυσε να ενδιαφέρει τους ανθρώπους μιας και ζούμε σε μια εποχή των Θετικών Επιστημών. Στην εποχή όμως του Χριστού οι άνθρωποι συνεννοούνταν και καταλάβαιναν τη συμβολική των αριθμών. Γενικά όλα τα Αγιολογικά κείμενα χαρακτηρίζονται από πολυεπιπεδότητα ερμηνείας επειδή προσδίδουν μια πνευματική ευωχία και ψυχική ανάταση. Ο βαθμός αυτός της πνευματικής ευωχίας και ψυχικής ανάτασης κατά τους Άγιους Πατέρες μας είναι συνάρτηση της Αγιοπνευματικής κατάρτισης και βαθμού χάριτος. Τα κείμενα των δύο Αναστάσεων επιτρέπουν και την είσοδο της Χημείας. Αποτελεί ευχάριστη έκπληξη το γεγονός ότι το «όζει» της Μάρθας και το τετραήμερον του Λαζάρου ερμηνεύεται με ένα κλάδο της Χημείας η οποία ονομάζεται Θανατοχημεία. Η Ανάσταση του Λαζάρου είναι καθοριστικό γεγονός και αναφέρεται ως έβδομο «σημείον», δηλαδή υπερφυσική πράξη. Το έβδομο συμβολίζει το τέλειον και πλήρες. Είναι το μόνο θαύμα που κατά τον Επίσκοπο Ικονίου Αμφιλόχιο δεν θα αμφισβητηθεί. Οι παρόντες Ιουδαίοι που ήρθαν στην κηδεία

του Λαζάρου και εβίωσαν την Ανάσταση του είναι πολλοί. Γι' αυτό θα αποτελέσουν κύρια τον λαό που θα προβεί στην προϋπάντηση του Χριστού και θα καταστήσει την είσοδο του στα Ιεροσόλυμα για να γιορτάσει το Πάσχα θριαμβευτική. Τη δόξα του Σταυρού και της Ανάστασης θα την εκφράσει με τη χρήση κλαδιών βαΐων, σύμβολα νίκης κατά του Θανάτου.

Το δεύτερο θέμα που διαπραγματεύονται οι συγγραφείς είναι το κορυφαίο γεγονός της Χριστιανισμής, την Ανάσταση του Χριστού. Χωρίς την Ανάσταση του Χριστού η πίστη μας δεν θα ήταν «καινή» αλλά «κενή». Κι εδώ η Χημεία εμφανίζεται ως αρωγός στην εξήγηση του γεγονότος της Ανάστασης. Η Φυσικοχημεία απαιτεί τεράστιες φυσικοχημικές δυνάμεις να αναπτύσσονται μεταξύ του νεκρικού σαβάνου, του σώματος και της αλόης και σμύρνης. Τα μυρωδικά περιέχουν πληθώρα ουσιών οι οποίες συγκροτούν το σώμα και τα σεντόνια ισχυρά συνδεδεμένα. Οι Μαθητές Πέτρος και ο άλλος, πιθανότατα ο Ιωάννης βλέπουν τα οθόνια κείμενα μόνο και άθικτα και επιστέψαν. Κατόπιν αναπάντως ότι δεν κλάπηκε το σώμα και σήμερα το επιβεβαιώνουμε με τις γνώσεις μας στη Φυσικοχημεία. Εν κατακλείδι, εντυπωσιακά η συνεργεία της Χημικής Επιστήμης και της Θεολογίας επεξηγούν τα δύο αυτά Μέγιστα Γεγονότα της Ορθόδοξης Πίστεως μας. Γι' αυτό εύχομαι ολόψυχα στους συναδέλφους το έργο τους να διαβασθεί με εμβρίθεια και να παρουσιάσει ευρεία απήχηση. Είναι πιστεύω ένα έργο σύζευγμα Επιστήμης και Θεολογίας που αξίζει τον κόπο να διερευνηθεί και μελετηθεί. Είναι καρπός πολύχρονης μελέτης των συναδέλφων με δύο διαφορετικά γνωστικά αντικείμενα που όμως συζεύχθηκαν εκπληκτικά σε ένα πόνημα με ένα συγκεκριμένο στόχο. Καταδεικνύουν ότι η Πίστη και η Επιστήμη μπορούν να είναι αλληλέγγυα και να οδηγούν στο ίδιο αποτέλεσμα. ●

Θ. Μαυρομούστακος, Σ. Δεσπότης: «Θεολογική και Χημική Επισκόπηση της Ανάστασης του Λαζάρου και του Χριστού σύμφωνα με το Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο»
εκδ. ΕΚΠΑ

☛ Γ. Ν. Φιλία είναι καθηγητής στο Τμήμα Κοινωνικής Θεολογίας και Θρησκευολογίας του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Αρκάντι Οστρόφσκι Η επιπόνηση της σύγχρονης Ρωσίας Επίκεντρο

Πώς μια χώρα που απελευθερώθηκε από εβδομήντα χρόνια σοβιετικής κυριαρχίας κατέληξε να είναι μία από τις μεγαλύτερες απειλές για τη Δύση και, πάνω από όλα, για το δικό της μέλλον; Ως ξένος ανταποκριτής στην ίδια του τη χώρα, ο Οστρόφσκι υπήρξε αυτόπτης μάρτυρας της σύγχρονης ιστορίας της Ρωσίας, και μέσα από πρωτότυπη έρευνα και συνεντεύξεις αποκαλύπτει τις ιδεολογικές συγκρούσεις, τους συμβιβασμούς και τους πειρασμούς που άφησαν τη Ρωσία στην κόψη του ξυραφιού. Σε πρόλογο του Δημήτρη Β. Τριανταφυλλίδη.

Ben Wilson Metropolis Διόπτρα

Από έναν ευφυή νέο ιστορικό, ένα πολύχρωμο ταξίδι σε 7.000 χρόνια και 26 πόλεις του κόσμου, το οποίο παρουσιάζει πώς η αστική διαβίωση υπήρξε το κίνητρο και το λίκνο για τις μεγαλύτερες καινοτομίες της ανθρωπότητας και την ανάπτυξη του ανθρώπινου πολιτισμού. Στις 200 χιλιετίες της ύπαρξής μας τίποτα δεν μας έχει διαμορφώσει πιο βαθιά από την πόλη.

Ανδρέας Ανδριανόπουλος Ισλάμ, Τουρκία & Μετανάστευση Αρμός

Το περιεχόμενο και οι ιδεολογικές κατευθύνσεις της ισλαμικής αναβίωσης αποτελούν τον κύριο στόχο του καινούργιου βιβλίου του Α. Ανδριανόπουλου. Οι εξελισσόμενες σχέσεις μας με μια Τουρκία που έχει αγκαλιάσει σφιχτά τον Ισλαμισμό κι αποτελεί μια σοβαρή και επικίνδυνη «αναθεωρητική» δύναμη στην περιοχή μας, και όχι μόνο, αναλύονται διεξοδικά στις σελίδες του. Ένα βιβλίο που προσεγγίζει τα ακανθώδη ζητήματα του καιρού μας με θάρρος και χωρίς σκοπιμότητες.

Συλλογική έργο, Πώς γ*μ*με τον

ΑΦΙΕΡΩΜΑ BOOK

πλανήτη μας Κλειδάριθμος

Ο απλούστερος εικονογραφημένος οδηγός για την πραγματική κατάσταση του πλανήτη μας. Πώς επηρεάζει η ρύπανση τη ζωή στη Γη; Ποιος είναι ο αντίκτυπος της κλιματικής αλλαγής; Πώς καταστρέφουν τον πλανήτη η πληθυσμιακή αύξηση και η υπερκατανάλωση – και πώς επιβαρύνουν τον τρόπο ζωής μας; Χρησιμοποιώντας τα πιο πρόσφατα επιστημονικά δεδομένα και απλές εικόνες, ο κορυφαίος περιβαλλοντολόγος Τόνι Τζούνιερ αποκαλύπτει τα σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζουμε, αλλά και τις λύσεις που μπορούν να μας βοηθήσουν να δημιουργήσουμε έναν καλύτερο κόσμο για τα παιδιά μας.

Στέφανος Παρασκευόπουλος 1926-1976 - Πρωτοπορία στην Αρχιτεκτονική Καπόν

Σε αυτή την καταγραφή και παρουσίαση της πορείας και του έργου του αρχιτέκτονα Στέφανου Παρασκευόπουλου, καθηγητή στην Αρχιτεκτονική Σχολή στο Πανεπιστήμιο του Michigan από το 1954 έως το 1976, τεκμηριώνεται η πολύπλευρη δράση του ως δασκάλου, ερευνητή, εφευρέτη και οραματιστή. Το ενδιαφέρον του για τη διεθνή ανάπτυξη, την αξιοποίηση των σύγχρονων τεχνολογικών μέσων και την έρευνα για τη βιομηχανική παραγωγή νέων υλικών και μεθόδων δόμησης, ιδιαιτέρως των πλαστικών, τον οδήγησε σε πρωτοπόρες εφαρμογές στην Αρχιτεκτονική και την Πολεοδομία.

1922, Ιμπεριαλιστική Έκστρατεία και Μικρασιατική Καταστροφή, Επιμέλεια: Τμήμα Ιστορίας της ΚΕ του ΚΚΕ Σύγχρονη Εποχή

Στην έκδοση περιέχεται πλούσιο υλικό για γνωστές και άγνωστες πλευρές αυτού του πολέμου. Καταγράφονται οι ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί και η εμπλοκή της

ελληνικής και τουρκικής αστικής τάξης, παρουσιάζεται η «αχαρτογράφητη» δράση των αντιπολεμικών ομίλων στο εσωτερικό του αστικού στρατού, διερευνάται ο βαθμός αποσταθεροποίησης της καπιταλιστικής εξουσίας. Από αυτήν τη σκοπιά αναδεικνύεται ως μοναδική αναγκαίοτητα αρχή για το κομμουνιστικό κίνημα η προετοιμασία του υποκειμενικού παράγοντα στην κατεύθυνση του προλεταριακού διεθνισμού, του διεθνισμού των λαών, έτσι ώστε σε συνθήκες πόλεμου τα παιδιά των διαφορετικών λαών να στρέψουν τα όπλα όχι μεταξύ τους, αλλά ενάντια και στις ξένες και στις δικές τους καπιταλιστικές δυνάμεις.

**Geert Mak
Μεγάλες προσδοκίες - Το όνειρο της**

Ευρώπης 1999-2021 Μεταίχμιο

Πιάνοντας το νήμα από το 1999, ο βραβευμένος δημοσιογράφος και συγγραφέας Geert Mak εξετάζει τις προκλήσεις με τις οποίες ήρθαν αντιμέτωποι οι αξίες της Ευρώπης. Μέσα από τις μαρτυρίες των απλών πολιτών, μαθαίνουμε για την κρίση του ευρώ όπως τη βίωσαν και τη βιώνουν οι Έλληνες, την ανάκαμψη του αντισημιτισμού στην Πολωνία, την κατάσταση στην Ουκρανία πριν και μετά το 2014, την ανθρωπιστική κρίση από τις αθρόες προσφυγικές ροές στα νοτιοανατολικά σύνορα της Ευρώπης, άλλη μια κρίση που δεν αντιμετωπίστηκε με έγκαιρη και συντονισμένη προσπάθεια των ευρωπαϊκών χωρών.

Πέτρος Π. Παπασαραντόπουλος Η υπονόμευση της Δημοκρατίας 2015-2019 Επίκεντρο

Η προετοιμασία για αυτή την υπονόμευση είχε αρχίσει αρκετά χρόνια πριν, από τότε που εκδηλώθηκε η ελληνική κρίση. Σταδιακά, η ιδεολογία της αντιδημοκρατίας κατακτούσε έδαφος. Κέρδιζε τον νου και τις καρδιές της πλειονότητας των κατοίκων της χώρας. Αυτοί που θα έπρεπε να υπερασπιστούν τη δημοκρατία δίσταζαν να το κάνουν. Η ηγεμονία των εκθρών της φιλελεύθερης δημοκρατίας δεν σήκωνε αμφισβήτηση...

Ηλίας Πετρόπουλος Για τους Εβραίους της Σαλονίκης Καπόν

Η βιομηχανική παρακαταθήκη του Ηλία Πετρόπουλου από τη Θεσσαλονίκη και το πάθος του να ασχοληθεί με όσα απέρριψε η εθνική ιστοριογραφία για δεκαετίες τον οδήγησε να ασχοληθεί με τους Εβραίους της Σαλονίκης. Αυτό που τον «έσπρωξε» όμως να καταπιαστεί με τα επώδυνα της μνήμης ήταν η αναβίωση του αντισημιτισμού στην Ελλάδα της Μεταπολίτευσης. Αυτό είναι το ιστορικό πλαίσιο των γραπτών του Πετρόπουλου που παρουσιάζονται σε αυτό το βιβλίο. Τα άρθρα του αποτέλεσαν τις κραυγές αγωνίας ενός ενεργού συγγραφέα που διαμαρτυρήθηκε ενάντια στην εκούσια λήθη και τις κρατικές χρήσεις και καταχρήσεις της Ιστορίας, αποκαλύπτοντας μέσα από τα γραπτά του πτυχές του αποσιωπημένου εβραϊκού παρελθόντος και της καθημερινότητας της πολυεθνικής της Σαλονίκης.

El Sombroero Ο γύρος του κόσμου με ένα συμπερό Διόπτρα

Η μέρα που ο καλύτερος ποδοσφαιριστής του κόσμου έπαιξε στις λάσπες ενός χωριού για χάρη ενός παιδιού, ο άνθρωπος που το ποδόσφαιρο τον έσωσε από μία

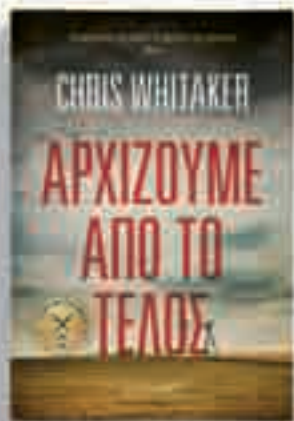
ΤΙ ΘΑ ΔΙΑΒΑΣΟΥΜΕ ΦΕΤΟΣ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ

Τάκης Θεοδωρόπουλος
Εμείς οι εξωφρενικότεροι των παλαβών της γης
Εγγραψε λίγο, αλλά επηρέασε πολύ. Αγάπησε παράφορα. Αυτοκτόνησε έφιππος. Η δικαίωση ενός παρεξηγημένου Έλληνα...

Στέλιος Μάινας
Να θυμηθώ να παραγγείλω
Ποιος είναι αυτός που θα κλείσει τον διακόπτη της ζωής; Μια ιστορία που γοητεύει και προβληματίζει.

Chris Whitaker
Αρχίζουμε από το τέλος
Ήσασό. Λάθος. Η ζωή κάπου στο ενδιάμεσο. Μια εκρηκτική ιστορία που μιλά για ανθρώπους που αξίζουν πολύ περισσότερο απ' αυτά που τους δίνει η ζωή.

Geert Mak
Μεγάλες προσδοκίες
Το όνειρο της Ευρώπης 1999-2021
Κλιματική κρίση, λαϊκισμός, κορονοϊός, στρατιωτικές συγκρούσεις... Από το όνειρο της Ευρώπης στους εφιάλτες του σήμερα.

Irene Vallejo
Πάπυρος
Η περιπέτεια του βιβλίου από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα
Πώς διασχίζουν οι λέξεις τον χώρο και τον χρόνο; Ένα βιβλίο για την ιστορία των βιβλίων.

metaixmio.gr

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

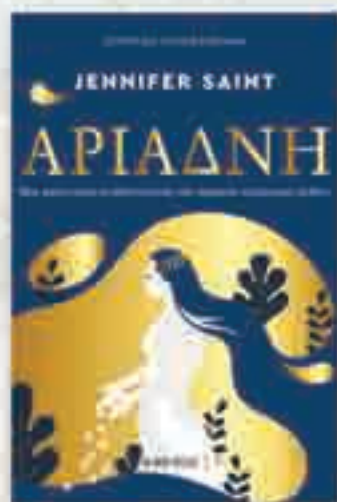
Το βιβλίο της ζωής μας

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΤΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΚΤΟΣ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΓΙΑΠΑΔΗΜΑΣ
Οι ειδικοί του Μαρτίου
Διήγηση

JENNIFER SAINT
Αριάδνη

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ
Οκτώ ηχοί για τη Μαργαρίτα

ΕΛΙΟΤ ΑΚΕΡΜΑΝ
ΤΖΕΙΜΣ ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ
2034

JAMES H. BARRON
Ο άνθρωπος-κλειδί

ΚΑΚΤΟΣ

Πανεπιστημίου 46, Αθήνα 10678 • www.kaktos.gr • info@kaktos.gr • 210 3840524

γενοκτονία, ένα παιδί που βλέπει με τα μάτια της ψυχής, η πρώτη γυναίκα star του ποδοσφαίρου που «μπορούσε να κάνει ό,τι κάνουν οι άντρες», ένας σκύλος που έγινε το σύμβολο μιας ομάδας... Ιστορίες από 20 χώρες μάς ταξιδεύουν στη μαγεία του ποδοσφαίρου.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ

Μπρέντα Ναβάρρο
Άδεια σπία
Carnivora

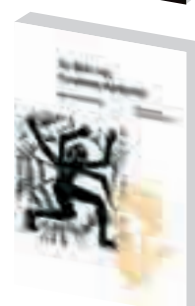
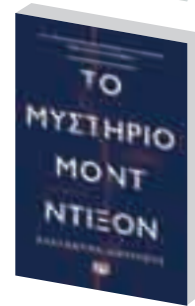
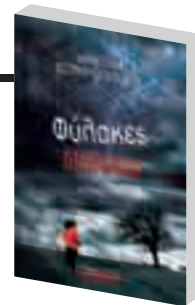
Με το πρώτο της αυτομυθιστόρημα, η νεαρή Μεξικανή συγγραφέας κατακτά ένα λογοτεχνικό επίπεδο που είναι δύσκολο να προσεγγιστεί, τόσο χάρη στην ένταση της πλοκής που αφορά την απαγωγή ενός παιδιού, όσο και χάρη στη δομή του βιβλίου που βασίζεται στους συνταρακτικούς και συνάμα αποκαλυπτικούς μονολόγους των δυο εμπλεκόμενων γυναικών.

Αλεξάντρα Άντριους
Το μυστήριο Μοντ Ντίξον
Ψυχογίος

Η Φλόρενς Ντάρουοσ φέλει να γίνει συγγραφέας. Όταν την απολύουν από την πρώτη της δουλειά στον εκδοτικό χώρο, αρπάζει την ευκαιρία να γίνει βοηθός της διάσημης Μοντ Ντίξον, μιας ευπώλητης συγγραφέως που κρατά κρυφή την αληθινή της ταυτότητα. Η συγγραφέας και η βοηθός της θα ταξιδέψουν στο Μαρόκο για να κάνουν έρευνα για το πολυαναμενόμενο δεύτερο βιβλίο της Μοντ. Βόλτες στις αμμουδιές, υπέροχα ηλιοβασιλέματα... Ωσπου η Φλόρενς ξυπνά σε ένα νοσοκομείο. Παρά τρία την έχει γλιτώσει από αυτοκινητικό δυστύχημα. Πώς συνέβη αυτό και πού είναι η Μοντ Ντίξον, με την οποία βρίσκεται στο αυτοκίνητο;

Clare Mackintosh
Ομηρία
Μεταίχιμο

Η Μίνα Χόλμπρουκ είναι μέλος της επίλεκτης ομάδας αεροσυνοδών που

φέας, σκηνοθετεί με τη συγκατάθεση του σύντομα πρώην συζύγου της τη δολοφονία του, προκειμένου να προκαλέσει εκ νέου φρενίτιδα στα μίντια με το όνομά της. Δε φαντάζεται όμως πως η πραγματικότητα ξεπερνά πολλές φορές κάθε φαντασία. Ένας ειδικός φόνος οδηγεί τους πάντες στην παράνοια.

Μανουέλ Πουίχ
Το Φιλί της Γυναίκας-Αράχνης
Carnivora

Το κλασικό πλέον αριστούργημα του Πουίχ. Πίσω από τους τοίχους μιας φυλακής, ο ομοφυλόφιλος Μολίνα και ο μαρξιστής Βαλεντίν μοιράζονται το Φιλί της Γυναίκας-Αράχνης, ασφυκτικό και βαθιά απελευθερωτικό την ίδια στιγμή. Δημοσιευμένο το 1976, απαγορευμένο για πολλά χρόνια από τη λογοκρισία της Αργεντινής, το έργο του Πουίχ εξακολουθεί να φυλάει έως σήμερα άθιχτο το λογοτεχνικό του μυστικό.

Χαβιέρ Θέρκας
Τέρρα Άλτα
Πατάκης

Ένα αποτρόπαιο έγκλημα συγκλονίζει την ειρηνική ζωή στην Καντέζα, μια μικρή πόλη της ισπανικής Τέρρα Άλτα: ο Φρανθίσκο και η Ρόζα, ένα ζευγάρι ηλικιωμένων, ιδιοκτήτες της μεγαλύτερης επιχείρησης της περιοχής, βρίσκονται κατακρεουργημένοι. Στην ομάδα αστυνομικών που θα αναλάβουν την υπόθεση συμμετέχει και ο Μελτσόρ Μαρίν, ένας νέος αστυνομικός, φανατικός αναγνώστης λογοτεχνίας. Με σκοτεινό παρελθόν, έχει έρθει από τη Βαρκελώνη τέσσερα χρόνια πριν. Όταν η υπόθεση θα μπει στο αρχείο, ο Μελτσόρ θα συνεχίσει κρυφά τις έρευνες, γεγονός που θα ανατρέψει τραγικά τη ζωή του.

Tim Weaver
Ο Αφανιστής
Bell

Πα εκατομμύρια Λονδρέζους, το πρωινό της 16ης Δεκεμβρίου είναι σαν όλα τ' άλλα. Όχι όμως και για τον Σαμ Ρεν. Μία ώρα αφότου φεύγει από το σπίτι του, μπαίνει

συμμετέχει στην παρθενική απευθείας πτήση από το Λονδίνο στο Σίντνεϊ, ένα ταξιδι-σταθμός διάρκειας είκοσι ωρών. Ενώ όμως το Boeing 777 με τους 353 επιβάτες βρίσκεται στον αέρα, η Μίνα λαμβάνει ένα ανατριχιαστικό σημείωμα από έναν ανώνυμο επιβάτη, κάποιον που χρειάζεται τη βοήθειά της για να πετύχει τον στόχο του: να εμποδίσει το αεροσκάφος να φτάσει στον προορισμό του. Όταν ένας επιβάτης πέφτει νεκρός, η Μίνα καταλαβαίνει ότι δεν έχει άλλα περιθώρια. Πρέπει να επιλέξει. Να σώσει τις ζωές εκατοντάδων επιβατών ή τις ζωές των δικών της ανθρώπων;

Χριστίνα Σωτηροπούλου
Φύλακες διάβολοι
Bell

Ο Αλέξανδρος είναι προγραμματιστής και ζει μοναχική ζωή. Όταν ο αδερφός του ο Άρης σκοτώνεται στο νοσοκομείο όπου εργαζόταν ως γιατρός, όλοι νομίζουν ότι πρόκειται για αυτοκτονία. Ο σχεδόν

ταυτόχρονος θάνατος ενός εισαγγελέα στο ίδιο νοσοκομείο, όμως, βάζει σε υποψίες τον Αλέξανδρο. Με σύμμαχό του την Υπατία, την αινιγματική γειτόνισσά του, προσπαθεί να βρει τα στοιχεία που θα αποδείξουν ότι ο αδερφός του δεν ήταν αυτόχειρας, αλλά το δεύτερο θύμα μιας καλά οργανωμένης δολοφονίας.

Κλαίρη Θεοδώρου
Ο Βασιλιάς πεθαίνει πάντα τελευταίος
Ψυχογίος

Μια διάσημη συγγραφέας αστυνομικών μυθιστορημάτων αποφασίζει να σκοτώσει τον βασικό ήρωα των βιβλίων της και πέφτει ξαφνικά σε δυσμένεια. Ένας σύζυγος-τρόπαιο ετοιμάζεται να την εγκαταλείψει για τη ερωμένη του. Ο πανταχού παρών Βασιλιάς και ο Γελωτοποιός του στοιχειώνουν κάθε κίνησή της. Κι ένας ανώτατος επιθεωρητής κινείται κόντρα σε όλα τα μυθιστορηματικά κλισέ. Μόναχο, 2018. Η Λούνα Μάρκος, πασίγνωστη συγγρα-

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΡΟΝ

Βρείτε μας στο: www.karoneditions.gr

και στο βιβλιοπωλείο της Ραχήλ Παλιωτάκη 22, info@karoneditions.gr

ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΑΡΜΠΑΤΣΗΣ
ΛΥΚΟΧΑΒΙΑ

Έξι ιστορίες για την απώλεια. Κυρίαρχο σκηνικό η Αιτωλοακαρνανία και η Ήπειρος κατά τη διάρκεια της Κατοχής, του Εμφυλίου της μετανάστευσης.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΝΕΓΙΧΤΗ

Ένα ιστορικό μυθιστόρημα εμπνευσμένο από τη ζωή και το έργο του Νίκου Καζαντζάκη, συχνά πιστό αντίγραφο τους.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ
Ο ΚΑΙΡΟΣ ΑΛΛΑΖΕ

Μια συλλογή διηγημάτων όπου ο σουρεαλισμός και η φαντασία συναντούν με χιούμορ και τρυφερότητα αληθινές ιστορίες.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΑΜΗΣ
54 ΗΜΕΡΕΣ

Ένα ιστορικό μυθιστόρημα για την πτώση της Βασιλεύουσας.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΩΤΑΚΗΣ
ΜΙΣΗ ΚΑΡΔΙΑ

Ένα μυθιστόρημα για τις πιο κρυφές μας επιθυμίες. Ένα παιχνίδι με τη ζωή που κυλάει μπροστά απ' τα έκπληκτα μάτια μας.

ΛΙΛΗ ΜΑΥΡΟΚΕΦΑΛΟΥ
ΦΩΝΕΣ

Τέσσερις γενιές και οι ιστορίες τους. Μικρασιατική Καταστροφή και προσφυγιά, Κατοχή και αντίσταση, Εμφύλιος και δικτατορία.

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

LA CASA DE PAPEL

Η ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Ivan Tapia
Montse Linde

ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ESCAPE BOOK ΤΗΣ ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΗΣ ΣΕΙΡΑΣ!

Ελληνικά
Γράμματα

www.ellinika-grammata.gr

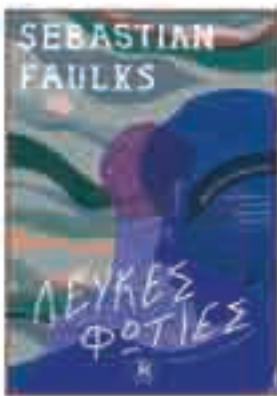
Ανοιξιάτικες αναγνώσεις

Gayl Jones
Κορετζιντόρα

Ένα από τα σημαντικότερα βιβλία αφροαμερικάνικης λογοτεχνίας που μιλά αποκάλυπτα για τη βία και τον ρατσισμό.

Sebastian Faulks
Λευκές Φωτιές
Μια ιστορία για την αγάπη, τα όνειρα και την ελπίδα, τοποθετημένη ανάμεσα σε δύο πολέμους.

Κωνσταντίνος Μοσχάτος
Ο Λύκος
Ένα καταγυσιαστικό αστυνομικό μυθιστόρημα με φόντο την Πίνδο και τον σκοτεινό κόσμο των φυλακών.

George S. Clason
Ο πλουσιότερος άνθρωπος της Βαβυλώνας
Ένα διαχρονικά επίκαιρο βιβλίο προσωπικής οικονομικής ανάπτυξης.

Tony Juniper
Πώς γ*μ*με τον πλανήτη μας
Ένας πλήρης εικονογραφημένος οδηγός για όλες τις περιβαλλοντικές προκλήσεις του σήμερα.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ BOOK

ένα τρένο του υπόγειου σιδηρόδρομου και δεν κατεβαίνει ποτέ. Κανένα ίχνος του στις κάμερες ασφαλείας. Έξι μήνες αργότερα, εξακολουθεί να αγνοείται. Χωρίς επιλογές η σύζυγός του, Τζούλια, προσλαμβάνει τον Ντέιβιντ Ρέικερ για να τον εντοπίσει. Σ' αυτή την υπόθεση, όμως, τα μυστικά φτάνουν πιο βαθιά απ' ό,τι θα φανταζόταν κανείς.

MurielSpark
Στη θέση του οδηγού
Κλειδάριθμος

Η Λιζ έχει εξαντληθεί μετά από συνεχή δουλειά δεκάκι χρόνων στο ίδιο γραφείο. Έτσι αφήνει τα πάντα πίσω της, μεταμορφώνεται σε μια γελαστή ξελογιάστρα και φεύγει αεροπορικά στο εξωτερικό για τις καλύτερες διακοπές της ζωής της. Αλλά η αναζήτηση καινούργιων εμπειριών παίρνει σκοτεινή τροπή και μετατρέπεται σε ταξίδι αυτοκαταστροφής. Σε μια ανώνυμη πόλη του Νότου, η Λιζ θα συναντήσει τελικά τη μοίρα της. Ένα καθηλωτικό, ψυχολογικό θρίλερ που κανείς δεν μπορεί να φανταστεί ποιος είναι ο δολοφόνος και κυρίως το κίνητρό του.

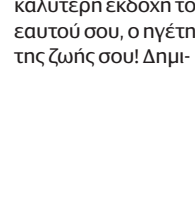
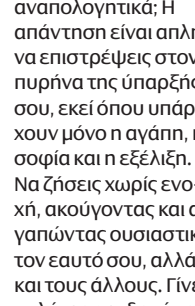
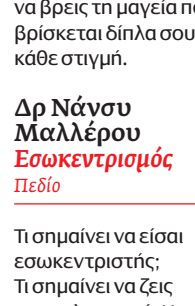
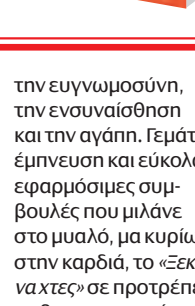
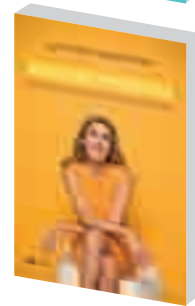
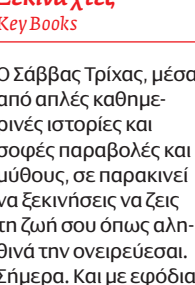
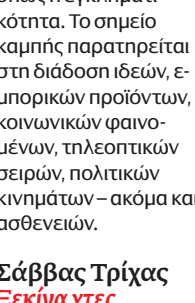
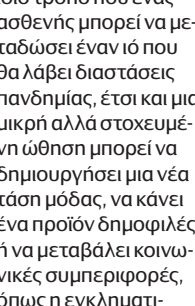
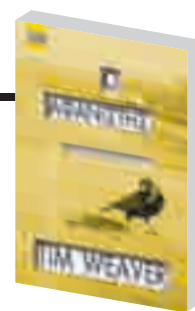
Ραφαέλ Μπερνάλ
Η Συνωμοσία της Μογγολίας
Carnivora

Δημοσιευμένη για πρώτη φορά το 1969, «*Η Συνωμοσία της Μογγολίας*» θεωρείται σήμερα έργο-σταθμός για τη νουάρ λογοτεχνία της Λατινικής Αμερικής. Ένα αναμφίβολα καλτ ανάγνωσμα, με χιούμορ, κυνισμό και μια θρυλική μορφή ντετέκτιβ: Τον Φιλίππερτο Γκαρσία που θα σας μείνει αλυσμόντος.

ΑΥΤΟΒΕΛΤΙΩΣΗ

Malcolm Gladwell
The Tipping Point – Σημείο Καμψής
Κλειδάριθμος

Η μαγική στιγμή που μια ιδέα, μια τάση ή μια κοινωνική συμπεριφορά περνά ένα κατώφλι, αλλάζει κατεύθυνση και εξαπλώνεται όπως μια πυρκαγιά. Με τον

ούργησε ευτυχισμένες σχέσεις και άφησε θετικό αποτύπωμα στον κόσμο μας! Πώς; Κρατάς τη λύση στα χέρια σου! Ξεκίνησε την αλλαγή τώρα! Η Δρ Μαλλέρου καθοδηγεί με τρόπο απλό και απολύτως κατανοητό τους αναγνώστες να απαλλαγούν από τις ενοχές τους, να πάρουν τα νιά της ζωής τους και να ζήσουν διεκδικώντας ό,τι πραγματικά τους αξίζει!

T. Harv Eker
Σκέψου σαν πλούσιος
Key Books

Στο πρώτο μέρος ο T. Harv Eker αναλύει πώς λειτουργεί το οικονομικό αρχέτυπο. «Μέσα σε πέντε λεπτά μπορώ να προβλέψω το οικονομικό σου μέλλον για την υπόλοιπη ζωή σου», λέει. Με ποιον τρόπο; Ο Eker εξηγεί πως όλοι έχουμε ένα λειτουργικό σύστημα, βαθιά ριζωμένο στο υποσυνείδητό μας, που καθορίζει την οικονομική μας ζωή. Στο δεύτερο μέρος ο Eker παρουσιάζει δεκαεπτά Αρχεία Πλουτισμού, τα οποία περιγράφουν πώς σκέφτονται και δρουν οι πλούσιοι. Για τον συγγραφέα τα πράγματα είναι απλά. Αν σκέφτεστε όπως οι πλούσιοι, το πιθανότερο είναι να γίνετε κι εσείς πλούσιοι!

Eckhart Tolle
Ένα με τη ζωή
Πεδίο

Ο Eckhart Tolle, ο υπ' αριθμόν ένα ευωπλητός συγγραφέας στη λίστα των *New York Times*, επανέρχεται επιλέγοντας τα πιο λαμπερά «διαμάντια» του επιτυχημένου του βιβλίου «*Μια Νέα Ζωή*». Ένα απόσταγμα σοφίας, μια συνέχεια ενός εκδοτικού φαινομένου, που θα σας αλλάξει για πάντα τη ζωή. Κείμενα που φιλοδοξούν να γίνουν συνοδοιπόρος του αναγνώστη στον δύσκολο και συναρπαστικό δρόμο προς τη γαλήνη και την εσωτερική αναγέννηση, ένας οδηγός προς τον καινούργιο του εαυτό.

Alexi Pappas
Γενναία
Key Books

Όταν η Ελληνοαμερικανίδα δρομέας Alexi Pappas ήταν τεσσάρων ετών, αυτοκτόνη-

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ
ΑΞΙΖΟΥΝ
ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΣΟΥ

f @ t v d j o i n
www.klidarithmos.gr

ΚΑΙ ΒΟΥΔΑΣ ΚΑΙ ΣΚΛΗΡΟ ΚΑΡΥΔΙ
VISHEN LAKHIANI
 Ένα επηρεαστικό βιβλίο που μας προτρέπει να αναλύσουμε τις αντιθέσεις μας για μία ζωή γεμάτη νόημα, εμπνευσή και αφοσίωση.

ΓΕΝΝΑΙΑ
ALEXI PAPPAS
 Μια συγκλονιστική αυτοβιογραφία που απεκαλύπτει πώς μπορούμε να ξεπεράσουμε τις δυσκολίες, να γευτούμε τη νίκη και να διευκολύσουμε μετρόδο στη ζωή.

ΞΕΚΙΝΑ ΧΤΕΣ
SABBAΣ ΤΡΙΧΑΣ
 Ξεκίνα να ζεις τη ζωή σου όπως αληθίνα την αναζητάς. Σήμερα. Μη την αφήσει πάλι σου δώσει η σκέψη «δένια χτες».

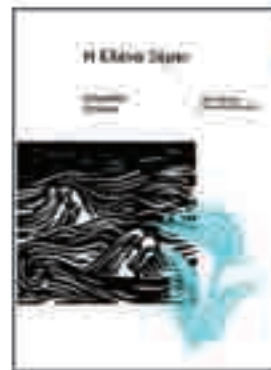
ΣΚΕΨΟΥ ΣΑΝ ΠΛΟΥΣΙΟΣ
T. HARV EKER
 Αν σκέφτεστε όπως απλοϊστικά και κάνετε όρα κάνουν σε απλοϊστικά το πιθανότερο είναι να γίνετε κι εσείς πλούσιοι!

KEY BOOKS

3 Επιλογές από τη βιβλιοθήκη των **Εκδόσεων CARNIVORA**

Τα Πάντα Συγχωρούνται
Ρικαζέλ Ρίτζι
 Ένα αριστικό μυθιστόρημα για την κατανόηση της σημερινής Ιαπωνίας και ταυτόχρονα, σύμφωνα με τη διεθνή κριτική, ένα βιβλίο που αναγεννάει με απροσδόκτους τρόπους τη φόρμα του αστυνομικού μυθιστορήματος. Μια διεξοδική, αλλοτε σαρκαστική και άλλοτε συγκινητική μελέτη, στη νεότερη ιστορία της χώρας, η οποία σε πολλά σημεία θυμίζει την ιστορία της δικής μας χώρας όπως σημειώνει ο Πέτρος Μαρκαρίης στον πρόλογο που συνοδεύει την ελληνική έκδοση, σκιαγραφημένη από τη συναρπαστικά ηλιθιωρακά γραφή του Ρικαζέλ Ρίτζι.

Η Ελένα Ξέρει
Κλαυδία Πινέτη
 Shortlisted για το 2022 International Booker Prize
 Όλοι πιστεύουν ότι η Ρίτα αυτοκτόνησε. Όλοι, εκτός από την Ελένα, τη μητέρα της. Επειδή η Ελένα Ξέρει. Ένα δύσκολο ταξίδι προς την πρωτεύουσα, ένα παλιό κρέας και μια σπονδυλική συζήτηση συνθέτουν αυτό το σπαρακτικό μυθιστόρημα που αποκαλύπτει τον κρυμμένο αυταρκισμό κάθε υποκριτικής κοινωνίας.

Η Σκευωρία των Μετρίων
Ηλένα Ξέρη
 Αμείωτος ήρωας από την εγκυκλοπαίδεια της δικτατορίας του Βιδέλα, σε μια περίοδο κατά την οποία κυριαρχείται το οργανικό «αυγό του φιδιού», η δυσπιστία και ο φόβος μαλίνουν τον αέρα και ερημώνουν τους δρόμους του Μπουένος Άιρες. Ο Ερνέστο Μάγο μας προσφέρει ένα συναρπαστικό ντοκουμέντο τυραννίας και βαρβαρότητας, γραμμένο με δεξιοτεχνία και πάθος, ενώ ταυτόχρονα δημιουργεί μια πεζοτική και παράξενα νοσταλγική στροφή κοιλί μαυρόσοφης αστυνομικής ταινίας.

σε η μητέρα της, ένα τραγικό γεγονός που άλλαξε δραστικά την πορεία της ζωής της. Οι αθλήτριες ήταν από τις πρώτες γυναίκες που θαύμασε η Pappas κι έτσι γεννήθηκε το ολυμπιακό της όνειρο. Ταυτόχρονα, είχε και δημιουργικές ανησυχίες: Ήθελε να γυρίσει ταινίες και να γράψει. Παρά τις αναποδιές, η Pappas δεν άφησε τίποτα να σταθεί εμπόδιο στον δρόμο της μέχρι να πραγματοποιήσει τα όνειρά της. Στη «Γενναία», η Pappas μοιράζεται τη μάχη της με την κατάθλιψη και περιγράφει πώς βγήκε στη φωτεινή πλευρά της ζωής.

ΝΕΑΝΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Μάρω Βασιλειάδου
Ελευθέριος Βενιζέλος - Ακολουθώντας τα βήματά του στην Ιστορία
Διόπτρα

1864-2022. Σχεδόν

ενάμιση αιώνα μετά τη γέννησή του σε ένα χωριό της Κρήτης, τι ξέρουν τα παιδιά για τη ζωή του Ελευθέριου Βενιζέλου; Μια εικονογραφημένη βιογραφία, η πρώτη για παιδιά και νέους, ζωντανεύει στιγμιότυπα από τη συναρπαστική ζωή του και αφηγείται με απλό τρόπο τα μεγάλα ιστορικά γεγονότα που δημιούργησαν τον μύθο του.

Δέμονι Σνίκετ
Δηλητήριο για Πρωινό
Ελληνικά Γράμματα

Με τα λόγια του συγγραφέα: «Το βιβλίο αυτό κάνει λόγο για την παραζάλη, μια λέξη που στην περίπτωση μας σημαίνει να μην έχεις την παραμικρή ιδέα τι συμβαίνει ανά πάσα ώρα και στιγμή. Επίσης, εξετάζει κατά κάποιον τρόπο το μυστήριο μιας δολοφονίας, άρα ερευνάται ένα απαίσιο έγκλημα, με την ελπίδα να μάθουμε τι συνέβη στο δύστυχο δολοφονημένο θύμα. Ο ερευνητής είμαι εγώ. Όπως εγώ

είμαι και το δύστυχο δολοφονημένο θύμα». Μια ιστορία εξιχνίασης που παράλληλα διατυπώνει στοχασμούς για διάφορα φιλοσοφικά ζητήματα, για τον κόσμο, για το πώς γράφεται η λογοτεχνία και για τα στοιχεία ενός που εμπνέουν τον συγγραφέα.

Δημήτρης Παναγάκος
Τα διαστημικά ταξίδια του Σωκράτη - Τα μυστήρια του σύμπαντος και άλλοι γρίφοι
Διάυλος

Ο μικρός Σωκράτης προσπάθησε να παραμείνει ψύχραιμος όταν ανακάλυψε πως το αγαπημένο χόμπι της Νεφέλης ήταν η Αστρονομία. Οι γνώσεις που είχε μέχρι εκείνη τη στιγμή για το διάστημα ήταν ελάχιστες. Με δάσκαλο τον παππού, ο Σωκράτης θα ξεκινήσει τα διαστημικά του ταξίδια, ενώ παράλληλα θα παίζει παιχνίδια με γεωμετρικά σχήματα και θα συζητάει για τους

σπουδαίους εξερευνητές του διαστήματος. Το τρίτο βιβλίο της σειράς για εφήβους, για τη διασκεδαστική διδασκαλία των Μαθηματικών, της Φυσικής και της Αστρονομίας. (Από 12 ετών).

Κώστας Στοφόρος
Η Πηνελόπη στη Χίο
Κέδρος

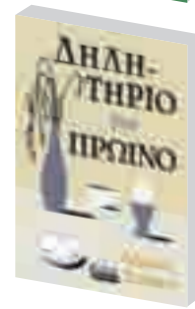
Η δωδεκάχρονη Πηνελόπη φτάνει για πρώτη φορά στη Χίο με λαχτάρα και δέος, μιας και έχει ακούσει τόσα για το νησί των παπουδιών της. Γνωρίζει από κοντά τις μορφές του τόπου, τα ήθη και τα έθιμα, ανακαλύπτει τους λαλάδες και τα χιώτικα μανταρίνια, μαθαίνει για την καλλιέργεια της μαστίχας και... ερωτεύεται. Το βιβλίο, αν και προϊόν μυθοπλασίας, αναφέρεται σε ένα πραγματικό ταξίδι της Πηνελόπης Δέλτα στη Χίο το καλοκαίρι του 1886. Μέσα από τις σελίδες του γνωρίζουμε πτυχές

της προσωπικότητας της μεγάλης μας συγγραφέως.

ΞΕΝΗ ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ

James S.A. Corey
Ο Πόλεμος του Κάλιμπαν
Anubis

Στον Γανυμήδη, τον τροφοδοτικό σταθμό των εξωτερικών πλανητών, μια Αρειανή πεζοναύτης παρακολουθεί τη διμοιρία της να σφαγιάζεται από έναν τερατώδη υπερστρατιώτη. Στη Γη, μια πολιτικός των ανώτερων κλιμακίων πασχίζει να αποτρέψει την αναζωπύρωση ενός διαπλανητικού πολέμου. Και στην Αφροδίτη, το εξωγήινο πρωτομόριο έχει πάρει τα νύχια, απειλώντας να εξαπλωθεί σε ολόκληρο το ηλιακό σύστημα. Ο Τζέιμς Χόλντεν και το πλήρωμα του Ροσινάντε φροντίζουν για τη διατήρηση της ειρήνης στη Συμμαχία των Εξωτερικών Πλανητών. Όταν αποφα-

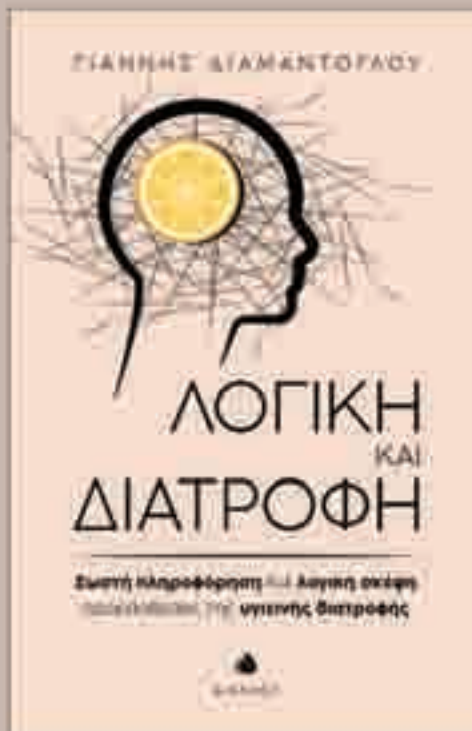

σίζουν να βοηθήσουν έναν επιστήμονα να ψάξει στον Γανυμήδη για το αγνοούμενο παιδί του, το μέλλον της ανθρωπότητας εξαρτάται από το εάν ένα μοναχικό πλοίο θα μπορέσει να αποτρέψει μια εξωγήινη εισβολή που μπορεί να έχει ήδη αρχίσει...

Ντελφίν Μινουί,
Συλλέκτες βιβλίων στην Νταράγια - Η ιστορία της μουσικής βιβλιοθήκης στη Συρία
Μίνωας

Η δημοσιογράφος Ντελφίν Μινουί καταγράφει την επικοινωνία της με τους μαχητές του ελεύθερου Συριακού στρατού, μεταφέροντας το χρονικό της δημιουργίας βιβλιοθήκης, αποδεικνύοντας περτώρα ότι το φως θα συνεχίσει να αναδύεται από το σκοτάδι... Από το 2012 έως το 2016 η εξεγερμένη Νταράγια, προάστιο της Δαμασκού, υπέστη μια ανελέητη πολιορκία από τις δυνάμεις του

ΝΕΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ - ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΙΑΥΛΟΣ

Πριν αναποθέσουμε την υγεία μας σε «μαγικές» ρίζες και διαίτες, ίσως είναι πιο σωστό να μάθουμε να αξιολογούμε με τη βοήθεια της λογικής, τις πληροφορίες και τις «πηγές» τους.

Μια συναρπαστική αστυνομική υπόθεση και μία αναπαράσταση της Αθήνας τον 1828, πρωτεύουσας της Ελλάδας, με τους εμφανείς κατοίκους της, τους χιλιάδες πρόσφυγες, αλλά και τα πρώτα έργα του Ιωάννη Καποδιστρια για την συγκρότηση της χώρας.

Γιατί το θηλοκό έχει εντελώς διαφορετική μορφή στην κοινωνία απ' ό,τι το αρσενικό; Και, κυρίως, γιατί η γυναίκα βρισκόταν ανέκαθεν σε υποδυστητή θέση έναντι του άνδρα; Ο Aldo Carotenuto μάς δείχνει τις πιθανές απαντήσεις.

Ελληνική λογοτεχνία

από τις εκδόσεις Βακχικόν

Βιβλιοπωλείο Βακχικόν, Σόλωνος 110 Αθήνα, 2103637867, info@vaxkikon.gr, ekdoseis.vaxkikon.gr

Club 23,4 Ντόκι Γιάττις μιλητόρημα

Στις αρχές της δεκαετίας του '80, ο Ξένων, φοιτητής στο Φυσικό της Αθήνας, αναζητά απαντήσεις σε έννοιες όπως η ύπαρξη, η ανύπαρξια, το είναι, το τίποτα, στον δρόμο που ανοίγεται γι' αυτός υποσχάσεις μπροστά του. Μαζί του, ο Κλεάνθης, φίλος, ο Κωνσταντίνος και η Ρεβέκκα. Στην παρέα έρχεται να προστεθεί, έναν χρόνο αργότερα, η Αταλάντη, με την οποία ο Ξένων είναι ερωτευμένος από μικρή παιδεία.

Θύματα Λία Νικολάου μιλητόρημα

Τι κοινό μπορεί να έχει ένας δικηγόρος με έναν ναυτικό και έναν διανοητή δημοσιογράφου; Μια γυναίκα που βρίσκεται στη φυλακή για ένα αποτρόπαιο έγκλημα με μία άλλη, της διπλής ημετέρας. Εκεί κάτι κοινό ένας σεφ με έναν Αλβανό οικονομικό μετανάστη. Είναι ισότιμοι όλοι οι άνθρωποι να αγαπήσουν, να ερωτευτούν, να εργαστούν και να ζήσουν ελεύθερα.

Η νύφη που δεν γέλασε Θεοδώρα Πεταδοπούλου-Λαο-Χορματζιά μιλητόρημα

Μια ντρα κόντσα, η Ελπίδα, έρχεται στην Αθήνα για να κά-

νει το μεταιχμιακό της στην Κοινωνιολογία. Θα γνωριστεί με το Στυλιανό που κατοικεί στο δελτανο δεαμέρισμα και θα συνθέσει βαθιά με τη γυναίκα, την κυρία Βιολέτα. Μέσα από τη ζωή της Βιολέτας, η Ελπίδα θα προσπαθήσει να κατανοήσει τις δυναμικές των ανθρώπινων σχέσεων και το δεσμό που παύουν και λυτρώνουν συνάμα. Διαπραγματεύεται τα αίτια της απιστίας, τη δική της απιστία στην προδοσία, αλλά και τη λειτουργική δύναμη της συγκύρωσης.

Ο φτερωτός κλέφτης Χριστοφόρος Λεκατσίκης μιλητόρημα

Ο Ντόκι Γιάττις είναι ο μόνος από την οικογένειά του που δεν απήλθε από ένα αυτοκινητιστικό δυστύχημα. Ήταν μόλις 12 ετών. Το τραγικό αυτό γεγονός ακολουθεί η μεταφορά του σε ένα κόσμο που ξεπερνά ακόμη και τους πιο μαγυρικούς των αγαπημένων του βιβλίων, στον Φτερωτό Κλέφτη. Εκεί, θα γνωρίσει τον Θεό και σταδιακά, μέσα από τις συνθήκες τους, τον κόσμο όλο, και μαθαίνει για τον άνθρωπο περισσότερο από οσα κατάφερε να εντοπίσει στη σύντομη ζωή του στη Γη.

Στοπ καρτέ Άννη Παυτανιοκίδου νουβέλες

Δύο νουβέλες - καταγραφή

επαχών, συναισθημάτων, κρεθισμάτων, ζωής. Καρέ Νοϊ. Εκ μέρους της μοδίστρας σου. Μια μαθητριά που κινείται σε διαφορετικούς κόσμους. Στο σχολείο της, στην πόλη της, τον καρναβάλι, και στο σπίτι της, όπου, μιας και λειτουργεί και ως χώρος εργασίας της μητέρας της, έρχεται σε επαφή με διαφορετικούς ανθρώπους και τις ιστορίες τους, Καρέ Νοϊ: Η βραδύτητα. Τρεις γυναίκες λίγα πριν, λίγο μετά τα εξήντα, καθηγήτριες σε περιφερειακό πανεπιστήμιο, συναντιούνται στην πρωτεύουσα κατά τη διάρκεια των χριστουγεννιάτικων διακοπών.

24/7 Ευμορφινή Γαλάτη γυαρίδιο αυτοβιογραφίας

Κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Βακχικόν: Πάσο διαβόητος είμαστε για τους άλλους; Είμαστε πραγματικά χαρούμενοι; Ζούμε ή διεκδικούμε; Είμαστε αληθινά! Στο τέλος της ημέρας νιώθουμε γεμάτοι; Μας αγαπάει; Είμαστε εδώ; Στο τώρα, το πριν ή το μετά; Μπορούμε να βγάλουμε τη ζωή μας από τον αυτόματο πιλότο; Που φοβόμαστε την αλλαγή; Μπορούμε να αλλάξουμε όσα μας βλάπτουν, μας πονούν, μας κρατούν πίσω, μας αναγκάζουν; Από πού ανέρχεται η ευτυχία μας; Αυτά είναι κάποια από τα ερωτήματα που γίνονται στο 24/7.

Η πόλη έβαλε τους ανθρώπους της στα παγκάκια και κατάπιε μία μέντα Μαρίνα Αποστολίδου Έλενη Γεωργίου Δέσποινα Βασιλάκη Έργο

Δύο αγνώστες μεταξύ τους γυναίκες μοιράζονται το ίδιο παγκάκι στο παράλιακό μέτωπο μιας πόλης. Η μία γύρω στα 20, η άλλη γύρω στα 40. Η μία αποφασίζει να διηγηθεί ένα ανέκδοτο. Η δεύτερη αντίστροφα κρινεται. Δημιουργείται μια σχέση ανάμεσα στο άντρο και την πραγματικότητα, μια σχέση που εντλίζει τη δύναμή της από μια βαθιά κρυμμένη παιδικότητα, και μαζί ένα νέο σύμφων, δρών τους κοινωνικών, στο οποίο προσπαθούν να συμπεραθούν τους θέσεις.

Τα λαχνίσματα Πάνος Μαυρομμάτσας ποίηση

Ο Πάνος Μαυρομμάτσας γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα όπου και εργάστηκε ως ιδιωτικός υπάλληλος. Το 2020 κυκλοφόρησε η ποιητική συλλογή του Μικρές Απολογίες από τις Εκδόσεις Βακχικόν. *Ελάτε, ελάτε σας λέγω σ' αυτό το πρόγραμμα των αποθέσεων.../Να μοιραστούμε τον χρόνο πέρα από δωδεκά αριθμούς, /τη μέρα να μην την εκχωρήσουμε στις ώρες, τον χρόνο στις μήνες* ●

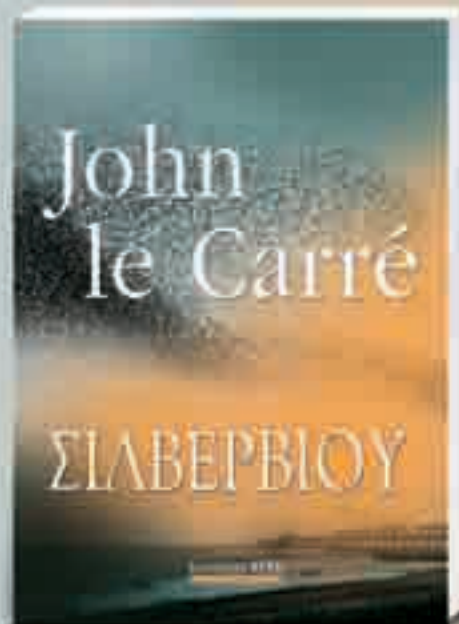
ΕΚΔΟΣΕΙΣ BELL

Δημιουργούμε αναγνώστες

Αυτή είναι η ιστορία δύο γυναικών. Της ηλικιωμένης κυρας Θέας, που παίζει από Αιγυπτιακό και της σατανιστικής γυναικας από την Αθήνα που τη φοβείται. Ένα συγκλονιστικό μιλητόρημα για τη γήινια ζωή, για τη μνήμη και την απελία της, για τον έρωτα, την παράδο και την προδοσία.

Ο Αλέξανδρος αναζητάει να ανακαλύψει τον μοναδικό ηθικό κόσμο του όταν ο αδερφός του ο Άρης βίβει τη ζωή του περιτυλιγμένο από τον τελευταίο όροφο του κοσμοκρατικού ουρανού. Στην προσπάθειά του να αποδειξει ότι ο αδερφός του δεν ήταν ισοθέρμος, αλλά το θέμα μιας καλής οργανωμένης διοίκησης, ο Αλέξανδρος βρίσκεται στα σύνορα μιας σπείρας ομάδας που παρακολουθεί την κάθε του κίνηση.

Το Σίλβερβιου είναι η πραγματική ιστορία μιας συγκεκριμένης ανάμεσα στην πτώση και την ήττα, ανάμεσα στα δημοσία καθήκον και την ήθικη ήθικη. Στο τελευταίο κλάσμα του ορισμού της οποδοτικού χρόνου γράφου του καρού μας ο Τζον Λε Καρέ διαπραμάτει το κλάσμα εκεί, στην καρδιά του στην έξη πόλη να παρασηνωθεί.

Για εκατό χρόνια Αποβρόχους, το πρώτο της 16ης δεκαετίας είναι σαν ένα Γ' Δόκι. Δεν όμως και για τον Σαμ Ρακ. Μια ώρα πρώτος μέλη από το σπίτι του, μπαίνει σ' ένα τρένο του Υπέροχου Σιδηρόδρομου και δεν καταβίνει ποτέ. Δεν υπάρχουν αιτίες, μαρτυρίες, βασικά ίχνη του στις κάμερες ασφαλείας. 55 μήνες αργότερα, ο κριτικός Νόβελτ Ρέκαρ θα προσπαθήσει να ανακαλύψει τι πραγματικά συνέβη...

Η ειδική πρόκληση του FBI και Πάρις ηρωική στη μακρή πόλη που μεγάλωσε στην Τζόρτζια, για να βρεθεί η απύκνηση της απύκνησης της δόκιμης αθροής της ηρω από τρένο χρόνο... αλλά κέρτις είναι σ' έναν στυλ κόσμο.

www.bell.gr

BELLpublishing @Bell_books @bell_books

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΠΟΧΗ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ - ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

ΣΤΡΑΤΗΣ ΔΟΥΝΙΑΣ

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΠΑΠΠΟΥ

Εικονογράφηση ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΥΤΤΕΡΗΣ

Ποιος είναι άραγε ο θησαυρός του παππού; Κανείς από την πορεία των παιδιών δεν ξέρει! Ένα στύχημα και η τυχαία ανακάλυψη μιας φωτογραφίας θα οδηγήσει σε μια μεγάλη περιπέτεια στους δρόμους της Καλιφόρνιας! Το μυστικό της φωτογραφίας ίσως δώσει την απάντηση...

ΕΛΕΝΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Η ΤΡΥΠΙΑ ΑΡΒΥΛΑ

Αφιέρωμα στον Γιώργο Φαρασάκιδη

Συγγραφέας: Εύα Μελά

Τι κρύβεται πίσω από «το ζωγράφο που πέταξε τις ζωγραφίες του»; Τι θέση έχει μια «αρβύλα» σ' ένα παραμύθι και πώς από μια «τρύπια αρβύλα» προκύπτει ένα θεατρικό δράμα; Ιστορίες αφιερωμένες στον Γιώργο Φαρασάκιδη, που φέρνουν τους μικρούς αναγνώστες σε επαφή με τη ζωή, τα ιδανικά και το έργο του μεγάλου δημιουργού.

ΠΟΥΛΗ ΜΠΑΧΡΕΧ

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΦΕΓΓΑΡΙΟΥ

Εικονογράφηση ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΥΤΤΕΡΗΣ

Σε μια χώρα όμορφη, σε μια πόλη άκρως μεγάλη, με φαντασμαγορική, σ' ένα διαμέρισμα μικρό, ζούσε ο μικρός Γιώργος με τους γονείς του. Τι θα κάνει ο Γιώργος και η παρέα του όταν μάθουν ότι πουλάνε το φεγγάρι;

ΤΖΑΜΑΛ-ΠΙΣΥΣΣΕΑΣ ΜΑΛΙΤΣ

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΙΩΝ

Εικονογράφηση Τζαζέ-Λιέ-Μαρίν & Ιμπόλιτ-Γιουζέφ Μιλέτι

Ο ουρανός είναι το παραθύρο μας για το Σύμπαν. Κοιτάζοντας το βρόδυ ψηλά, βλέπουμε τα αστέρια.

Τι είναι όμως τα αστέρια; Πώς φτιάχνονται; Από τι αποτελούνται; Υπάρχουν για πάντα; Ένα βιβλίο που εισάγει τους μικρούς μας φίλους στον όμορφο κόσμο του Σύμπαντος.

sep.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ: ΑΘΗΝΑ: Μουρούκορδάτου 3, 2103829835
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Πλάτωνος 7, 2310283810
ΠΑΤΡΑ: Κονιακόρη 139, 2610222804

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Μπασάρ αλ-Άσαντ. Τέσσερα χρόνια σημαδεμένα από βομβαρδισμούς, επιθέσεις με χημικά αέρια, στερήσεις και πείνα. Μπροστά στη βία του καθεστώτος Άσαντ, σαράντα περίπου νεαροί επαναστάτες αποφασίζουν να ελευθερώσουν χιλιάδες βιβλία θαμμένα κάτω από τα ερείπια και να τα συγκεντρώσουν σε μια βιβλιοθήκη κρυμμένη σε ένα υπόγειο.

Ennifer Saint
Αριάδνη -
Μια μαγευτική
αναδιατύπωση
του αρχαίου
ελληνικού μύθου
Κάκτος

Η Αριάδνη, πριγκίπισσα της Κρήτης, μεγαλώνει ακούγοντας τις ιστορίες της τροφού της για θεούς και ήρωες. Όμως κάτω από το χρυσό παλάτι αντηχούν τα συνεχή κτυπήματα από τις οπλές του αδερφού της, του Μινώταυρου. Όταν ο πριγκίπας της Αθήνας Θησέας φτάνει για να εξοντώσει το τέρας, η Αριάδνη διακρίνει στα μάτια του ένα μέσο διαφυγής. Αψηφώντας τους θεούς και διακινδυνεύοντας τα πάντα για την αγάπη, η Αριάδνη βοηθά τον Θησέα να σκοτώσει τον Μινώταυρο. Όμως η απόφασή της θα της εξασφαλίσει μια ευτυχική κατάληξη; Και τι θα γίνει με τη Φαίδρα, την αγαπημένη μικρότερη αδερφή της, την οποία αφήνει πίσω;

Carson McCullers
Η μπαλάντα του
θλιμμένου
καφενείου και
άλλες ιστορίες
Διόπτρα

Σε μια πόλη ηλικιακή, μικρή, στέκει γερμένο ένα κτίριο, με τα παντζούρια του κλειστά. Δεν ήταν πάντα έτσι. Ήταν το καφενείο της δεσποινίδας Αμέλια κι έσφυζε από ζωή. Αυτή είναι η ιστορία της και η ιστορία του Εξαδέλφου Λάιμον, που ζύσε μαζί της εκείνον τον καιρό. Με κοινωνική ευαισθησία και τρυφερότητα η McCullers αφηγείται ιστορίες για ανθρώπους διαφορετικούς που παλεύουν μάταια να ξεφύγουν από τη μοναξιά τους.

John Grisham
Σούλει, Ελληνικά
Γράμματα

Μπελ Γκάρντιν, ένας τεράστιος κήπος. Στη μέση του, εγκατεστημένος ένας τηλεφωνικός θάλαμος με τηλεφωνο χωρίς τηλεφωνική σύνδεση. Το

Ένα δυστοπικό μυθιστόρημα και ταυτόχρονα συγκινητικό για δύο ανθρώπους των οποίων η ζωή αλλάζει κατά τη διάρκεια μιας αξέχαστης ημέρας.

Lutz Kleveman
Σμύρνη, Ταξίδι
στον Χρόνο, Ψυχογιός

Μεταφερόμαστε στη Χίο στο τέλος του 18ου αιώνα και παρακολουθούμε τα γεγονότα που οδήγησαν στον εξανδραποδισμό του πληθυσμού της. Στη συνέχεια περνάμε στην κοσμοπολίτικη Σμύρνη. Ξαναζωντανεύουν στα μάτια μας οι εξελίξεις που είχαν ως αποτέλεσμα την Καταστροφή του 1922. Με βάση τις μαρτυρίες των ανθρώπων που συναντά και την επιτόπια έρευνά του, ο συγγραφέας αναζητά το νήμα της Ιστορίας που συνδέει το παρελθόν με το παρόν.

Diana Gabaldo
Η Ηχώ της Ψυχής
Anubis

Ο Τζέιμι Φρέιζερ, ιακωβίτης και απρόθυμος επαναστάτης, είναι βέβαιος για τρία πράγματα γύρω από την Αμερικανική Επανάσταση: ότι οι Αμερικανοί θα νικήσουν, ότι η μάχη στο πλευρό των νικητών δεν εξασφαλίζει την επιβίωση και ότι προτιμά να πεθάνει παρά να αναγκαστεί να αντιμετωπίσει τον νόθο γιο του, έναν νεαρό υπολοχαγό του βρετανικού στρατού, με το όπλο στραμμένο πάνω του. Στη σχετική ασφάλεια του εικοστού αιώνα, η Μπριάννα, κόρη του Τζέιμι και της Κλαίρ, και ο άντρας της έχουν εγκατασταθεί σε ένα σκωτσέζικο σπίτι, όπου ξεδιπλώνεται το παρελθόν των γονιών της μέσα από τα γράμματα της μητέρας της.

Ιζαμπέλ Αλιέντε
Βιολέτα, Ψυχογιός

Η Βιολέτα ήρθε στον κόσμο εν μέσω μιας καταιγίδας το 1920. Ήταν η πρώτη κόρη μιας οικογένειας που είχε ήδη πέντε ζωηρά αγόρια. Από την αρχή, η ζωή της σημαδεύτηκε από ξεχωριστά γεγονότα: οι αναταράξεις του Μεγάλου Πολέμου ήταν ακόμη αισθητές, όταν η ισπανική γρίπη έφτασε στις ακτές της Λατινικής Αμερικής σχεδόν ταυτόχρονα

ΠΩΣ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΑΘΑΙΝΕΙ ΝΑ ΖΗΤΑ ΛΑΒΑΙΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΛΛΟΝ

Το νέο βιβλίο του **Νίκου Σιδέρη** στις Εκδόσεις Αρμός

Πρόκειται για συστηματική όσο και κατανοητή ανάλυση της ασύμμετρης σχέσης που διαμορφώνει το γεγονός ότι το παιδί συνέχεια ζητά κάτι από τους γονείς του: Αγάπη, επικοινωνία, πρακτική βοήθεια... Όπως έδειξε με τρόπο επώδυνο και συμπτωματικό η εμπειρία του εγκλεισμού της πανδημίας, αυτή η δομική πτυχή της σχέσης γονίων-παιδιών μπορεί να εκφυλισθεί σε αφορητή πίεση έως και απόγνωση των γονέων, παράλληλα με απορροή της στάσης των παιδιών.

Το βιβλίο εκθέτει μια απλή και παραγωγική μέθοδο, άμεσα εφαρμόσιμη στο σπίτι και στο σχολείο, ώστε το παιδί να μάθει να ζητά λαβαινόντας υπόψη και τον άλλον: τις δυνατότητές του, τις ανάγκες του και τη διαθεσιμότητά του.

Ο Νίκος Σιδέρης γνωρίζει βαθύτατα τον κόσμο και την ψυχή του παιδιού και οι ψυχοπαιδαγωγικές συνεισφορές του έχουν συναντήσει εξαιρεστάση υποδοχή. Με αυτό το έργο εμπλουτίζει τη γνώση και την πράξη της ανατροφής του παιδιού, λαβαινόντας υπόψη και τους γονείς του. Οι οποίοι, παροδοξως, είναι και αυτοί άνθρωποι — όσο και αν κάποιες φορές τα παιδιά το παραβλέπουν, αλλά και οι ίδιοι το ξεκινούν προσπαθώντας να γίνουν σούπερ-γονείς, κυρίως να υπάρχει λόγος.

Κυκλοφορεί σε όλα τα βιβλιοπωλεία από τις Εκδόσεις Αρμός
Με αγορές άνω των 20€ δωρεάν μεταφορικά!

www.armosbooks.gr, Fb: armos.ekdoseis.ekdiloseis, Insta: armosbooks **ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΡΜΟΣ**

ΕΚΔΟΣΕΙΣ **ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ**

ΕΡΧΕΤΑΙ ΧΕΙΜΩΝΑΣ

Πώς πρέπει να αντιταχούμε στον θανατηφόρο πόλεμο και στην επιβολή του εδαφικού κόσμου;

Σε αυτό το βιβλίο, ο Κασπαρόφ δείχνει ότι η επιβίωση της Σοβιετικής Ένωσης δεν υπήρξε ένα στατικό ζήτημα της ιστορίας. Μετά από χρόνια εφεισθητικών και κοινών κινήσεων, έφτασε και πάλι η στιγμή. Μέσα από την ευρεία, την παρατηρησιακή και τις κινήσεις που αναπτύχθηκαν για τη χώρα του ο Κασπαρόφ, οι Έρχεται Χειμώνας αποκαλύπτει τι είναι το Πόλεμο ένας καταραμένης υπαρκτού κίνησης.

Η ΕΠΙΝΟΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

Η διαφορά ανάμεσα στην ελευθερία και την εξουσία είναι η διαφορά που Πόλεμο.

Πώς ένα γένος που υπακούει με φόρα από εθνογενή χρόνο σφαιρικής κυριαρχίας κατάφερε να είναι μια από τις μεγαλύτερες σπουδές για τη θέση και πάντα από όλη για το δικό της μέλλον. Σε αυτό το συζητητικό και σημαντικό βιβλίο, ο Αρκάτι Οστρόφσκι φαντάζει τη βασική αμελή κριτική και ορατή επιλογή του κόσμου. Στο βιβλίο ζητάει σημείους για την κατασκευή του ο συμβολικό σύμβολο στη Ρωσία αλλά επίσης, εκείνο που θα μείνει είναι ο Μπαταρά Πόλεμο απορροή.

ΠΕΡΙΓΕΤΕΙΣ ΤΗΣ ΜΕΣΙΑΣ ΤΑΪΣ

Ο Παναγιώτης Παναγιωτόπουλος δεν είναι ένα απλό βιβλίο. Είναι ένα απόλυτο επιβεβαιωτικό μήνυμα, το οποίο καλύπτει όλες τις εκφάνσεις της ζωής και αντανακλάται σε βιβλίο με κοινωνιολογική οπτική τη στιγμή της ζωής. Το βιβλίο αυτό από την στιγμή που κυκλοφόρησε αποτέλεσε τις πρώτες θέσεις σε πωλήσεις σε όλη την Ελλάδα τον καιρό του 2021. Ο κλητήρας Παναγιώτης Παναγιωτόπουλος αποκαλύπτει την ελληνική κοινωνία και ιδιαίτερα την ρωσική πύλη.

Η ΥΠΟΝΟΜΕΥΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ 2015-2019

...Η προετοιμασία για αυτή την υπονομεύση έχει αρχίσει αρκετά χρόνια πριν από τότε που εκδηλώθηκε η ελληνική κρίση. Τα δεικνά η θεωρία της αντιδημοκρατικής καταστολής έδειξε καθαρά το νόμο και τις κινήσεις της πλειοψηφίας των κομμάτων της χώρας. Αυτό που θα έπρεπε να υπακούει στην δημοκρατική διαταγή να το κλέβει. Η γκεμινία που εχθρύνει της φιλοκυβερνητικής διακυβέρνησης δεν είναι η δημοκρατία.

Αθήνα: Ασκληπιού 21 - τηλ.: 210 3811077 | Θεσσαλονίκη: Πλατεία Ναυαρίνου 9 - τηλ.: 2310 256146 | e-mail: books@epikentro.gr | www.epikentro.gr

Δεκαπέντε χρόνια
μετά το τελευταίο βιβλίο
της best seller σειράς
μυθιστορημάτων
Μια Σειρά από Ατυχή Γεγονότα,
ο αγαπημένος Λέμονι Σνίκετ
επιστρέφει με το ίδιο
ευφρές χιούμορ και
μια αφήγηση γεμάτη
περιπέτειες και ανατροπές.

www.ellinika-grammata.gr

με τη γέννησή της. Σε ένα γράμμα που η Βιολέτα γράφει στο πιο αγαπημένο της πρόσωπο ξεδιπλώνει την ιστορία της ζωής της, που καλύπτει εκατό χρόνια με καπούς και έρωτες, πλούτη και φτώχεια, απώλειες και μεγάλες χαρές.

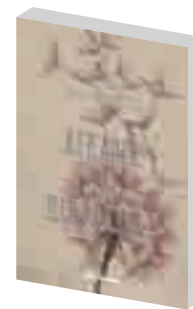
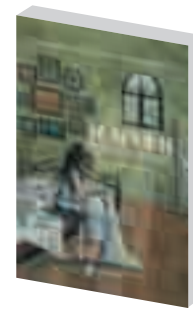
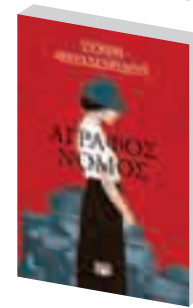
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ

Σπύρος Πετρουλάκης
Κατά Ιωάννη
Μίνωας

Χανιά, σήμερα: Στην Ιερά Μονή της Παναγιάς Ακρωτηριανής, ο συντηρητής έργων τέχνης Σταύρος Βεγράκης ανακαλύπτει μια αριστουργηματική και συνάμα «βλάσφημη» εικόνα, που κανείς δεν θα περίμενε να βρίσκεται σ' ένα μοναστήρι. Ποιος είναι ο άγνωστος δημιουργός της; Χανιά, 1900-1922: Μια μάνα ψαλιδίζει με πείσμα τις φτερούγες που πάνε να φυτρώσουν στις πλάτες του παιδιού της. Ξεφεύγοντας για λίγο από το υγρό υπόγειο, τη φυλακή του, ο Ιωάννης, ένας «ατελής» άνθρωπος, πασχίζει να φτάσει στην τελειότητα. Στη δίνη της ανασφάλειας και των τραγικών ιστορικών γεγονότων, δύο νέα παιδιά δεν διστάζουν να ερωτευτούν μέχρι εσχάτων. Έναν αιώνα μετά, η αγάπη, η αναλγησία και το φοβερό τέλος είναι αδύνατο να ξεχαστούν...

Λένα Διβάνη
Ονειρεύτηκα
τη Διδώ, Πατάκης

«Αποφάσισα λοιπόν ότι είχε έρθει η ώρα να ξαναζωντανέψω το ίνδαλμά μου, τη Διδώ Σωτηρίου. Είναι άδικο να τη λησμονούν σιγά σιγά οι παλιότεροι και να την αγνοούν τελείως οι νεότεροι. Δεν υπήρχε άλλη σαν κι αυτή τη γυναίκα-πολεμίστρια του καλού που διέσχιζε ολόκληρο τον 20ό αιώνα, βρέθηκε στο επίκεντρο κάθε ελληνικής τραγωδίας (από τη Μικρασιατική Καταστροφή μέχρι τη χούντα) και κατάφερε να δρασκελίσει όλα τα ερείπια φορώντας το αιώνιο χαμόγελό της, κόκκινο μπερέ, κολιέ και άρωμα. Ελπίζω ότι έγραψα μια εντελώς υβριδική βιογραφία με τον χαρακτηριστικό τίτλο Ονειρεύτηκα τη

Διδώ. Γιατί πράγματι την ονειρεύτηκα ολόζωντανη, ακαταλόγητη και γελαστή, όπως ήταν πάντα, να μου διηγείται με το νι και με το σίγμα τη ζωή της που ήταν αγρίως απίθανη!»

Σόφη Θεοδωρίδου
Άγραφος Νόμος
Ψυχογιός

Η Αιμιλία αφήνει την πρωτεύουσα το 1937, όταν δέχεται να παντρευτεί τον μουσικό και τραγουδοποιό Δάμο. Στο χωριό του, όπου συμβιώνουν μετά την Ανταλλαγή ντόπιοι και πρόσφυγες, θα την αντιμετωπίσουν με καχυποψία. Εκεί θα γνωρίσει τη Σόνια, μοδίστρα νυφικών, την προδομένη απ' τον αρραβωνιαστικό της Κατινούλα, τη νεαρή Αννίτα και τη Νίνα, που έχει τα κότσια να ζηήσει τη ζωή της όπως θέλει. Είναι μια εβδομάδα παντρεμένη, όταν η φρωτιά, που αφάνισε τις αδελφές της στον Πόντο, της καταστρέφει ξανά τη ζωή. Ο Δάμος την εγκαταλείπει στους γονείς του και πηγαίνει στη Σαλονίκη. Ωστόσο, ο πόλεμος

που θα έρθει θα αλλάξει τις ζωές όλων.

Αντώνης Ε. Χαριστός
Αγία οικογένεια
Γράφημα

Σουπδία, 1970. Ο Alfred Johansson, παιδίατρος, αναγνωρισμένος για τα αποτελέσματα της τελευταίας του επιστημονικής έρευνας, καλείται να παρέμβει στον δημόσιο λόγο και να στρατευτεί με την καθολική εκκλησία, σε νομοθέτημα του κόμματος των Χριστιανοκοινωνιστών που επιβάλλει τον έλεγχο και τον περιορισμό των αμβλώσεων. Βυθισμένος σε ένα σύμπλεγμα διανοητικού, ψυχικού και συναισθηματικού ευνουχισμού, ήδη από τα χρόνια κατά τα οποία υπήρξε οικότροφος σε καθολικό σχολείο, μένει μετέωρος ανάμεσα στην αλήθεια και την ψευδαίσθηση.

Θεοδώρα Παπαδοπούλου-Χαμουζά
Η νύφη που δεν γέλασε
Βαχχικόν

Μια νέα κοπέλα, η Ελπίδα, έρχεται στην Αθήνα για να κάνει το μεταπτυχιακό της στην Κοινωνιολογία. Θα γνωριστεί με το ζευγάρι που κατοικεί στο διπλανό διαμέρισμα και θα συνδεθεί βαθιά συναισθηματικά με τη γυναίκα, την κυρία Βιολέτα. Λίγο καιρό μετά, η Ελπίδα θα γνωρίσει τον Ανθιμο, τον πρωτότοκο γιο της Βιολέτας, και θα τον ερωτευτεί. Ο Ανθιμος όμως, δεν επιθυμεί να συνδεθεί με καμία γυναίκα. Έτσι, θα δοκιμαστούν οι αντοχές της Ελπίδας, καθώς και η σχέση της με τη Βιολέτα. Δύο παράλληλες ιστορίες εξελίσσονται με τις διαφορές και τις ομοιότητές τους.

Στέργιος Χατζηκυριακίδης
Μην μιλάς, δεν είναι απαρέμφατο
Διάυλος

Κάπου στο κοντινό μέλλον. Η κυβέρνηση της Ανακαινισμένης Δημοκρατίας καυχιέται ότι είναι η πρώτη πραγματικά νεοφιλελεύθερη, εθνικιστική κυβέρνηση της χώρας. Στα πλαίσια του προγράμματος παλινόρθωσης της χώρας, η ΝΑΕ (Νέα Ανακαινισμένη Ελληνική) θεσπίζεται ως επίσημη γλώσσα του κράτους. Οχι μόνο πρέπει να πληρώνεις για να μιλάς τη ΝΑΕ, αλλά δεν έχεις άλλη επιλογή, μια και ειδική υπηρεσία παρακολουθεί για οποιαδήποτε επιβάρυνση της γλωσσικής παρέκκλιση επιβάλλονται ποινές. Από τα σπλάχνα της ειδικής υπηρεσίας βγαίνουν και οι τέσσερις βασικοί αντιφρονούντες, που με τη συνδρομή πλήθους γλωσσολόγων, τη Σάντρα, τον ατάλαντο συγγραφέα Χατζηκυριακίδη και τη Βίνα την μπαρζομάννα, το απειλούμενο νησί του Τουβαλού με τους ωραίους σέρβερ, τον μακαρίτη τον Μανόλη Τριανταφυλλίδη, και μερικούς ακόμα, ενώνουν τις δυνάμεις τους.

Κυριάκος Αθανασιάδης
Αγκάθια και Πικραλίδες
Bell

Δύο γυναίκες. Η Ελληνίδα: μεγάλη σε ηλικία, αμίλητη και, το κυριότερο,

OUTLANDER

ΤΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΠΟΥ ΕΜΠΝΕΥΣΕ ΤΗΝ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΗ ΥΠΕΡΠΑΡΑΓΩΓΗ!

ΝΕΟ!
ΒΙΒΛΙΟ 13

www.anubis.gr

Βρείτε μας στα social media

The Outlander series is a copyright of Sony Pictures Entertainment. All rights reserved.

Νέες
Κυκλοφορίες

ΣΟΝΟΣ
II

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΡΑΦΗΜΑ

www.grafima.com.gr

2310 248272

με Αλτοχάμερ. Δεν θυμάται τίποτε πια. Η Αλβανίδα:μεσόκοπη, προδομένη, αλλά δυνατή και αισιόδοξη, με χιούμορ, με αγάπη για όλο τον κόσμο και κυρίως γι' αυτήν εδώ τη γυναίκα που τη φροντίζει. Και ομιλητική: Δεν σταματά να μιλά, να θυμάται και να αφηγείται. Οι δυο τους μένουν συνέχεια μαζί. Ίσως καταφέρουν κάποια στιγμή να αποδείξουν πως δεν τελείωσαν όλα εδώ, πως υπάρχει ελπίδα.

Αύγουστος Κορτώ
Η άλλη Κατερίνα
Πατάκης

Η Κατερίνα, χίρα εξήντα επτά ετών, ψάχνει δώρο για την κόρη της, τη Ζωή. Στο παλιό βιβλιοπωλείο ενός φίλου, πέφτει πάνω στο «Βιβλίο της Κατερίνας». Διαβάζοντάς το, ανακαλύπτει πως η πλοκή είναι μια γκροτέσκα παρακάραξη της ιστορίας της: η Κατερίνα του βιβλίου, ναυαγισμένη απ' την αρρώστια και τις καταχρήσεις, αυτοκτονεί στα σαράντα εννιά, κι όλη η αφήγηση είναι μια ζοφερή καρικατούρα της δικής της ζωής. Μόνο μία απ' τις δυο μπορεί να επιβιώσει – στη Ζωή ή στο χαρτί. Όμως ποια;

Αναστασία Ευσταθίου
Οκτώηχοι για τη Μαργαρίτα
Κάκτος

Η Ζωή της Μαργαρίτας Βελισσαροπούλου θα ήταν ενδιαφέρουσα και μόνο από το γεγονός πως η «Μαργιώ» γεννήθηκε λίγα χρόνια πριν από την Επανάσταση του '21 και βίωσε σημαντικά γεγονότα που σημάδεψαν την ανασύστασή του ελληνικού έθνους. Όμως αυτό που κάνει το μυθιστόρημα συγκλονιστικό είναι η γνωριμία και η καθοριστική σχέση της με τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη. Βασισμένη σε ιστορικά γεγονότα, η συγγραφέας μάς ταξιδεύει στην Ελλάδα του 19ου αιώνα, στο Ναύπλιο του Καποδίστρια και στην Αθήνα του Όθωνα και των πολιτικών δολοφλοκίων.

Άγγελος Εβάν
«Πράμα»
Ολλανδίας, 18ίσκος

Μέσα από μία ιστορία γεμάτη αισθησιασμό, sex, hugs and full of love και συγκλονιστικές, ερεθιστικές, ρεαλιστικές ερωτικές σκηνές θα σε ταξιδέψει στην πιο αναπάντεχη μορφή του έρωτα, εκεί που οι αισθήσεις και τα συναισθήματα συναντιούνται ανεξέλεγκτα.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Φιλολογικός Όμιλος Θεσσαλονίκης
Κάποτε στην Ελλάδα, Γράφημα

Διηγήματα των μελών του Ομίλου τα οποία περιστρέφονται γύρω από πραγματικά κοινωνικά γεγονότα που έλαβαν χώρα στην Ελλάδα την περίοδο 1900-1930. Τα μέλη του Φιλολογικού Ομίλου Θεσσαλονίκης επιχειρήσαν να αποτυπώσουν τα ιδιαίτερα γνωρίσματα της εποχής και να αναδείξουν τις μεταβολές στο κοινωνικό, οικονομικό και πολιτικό πεδίο αναφοράς, λαμβάνοντας υπόψιν τους τις αθέατες όψεις της καθημερινότητας.

Γρηγόρης Φειζατίδης
Ο Θεός πίσω από την ντουλάπα
Βαχχικόν

Ένας σαξοφωνίστας πασιζίζει να ξεφορτωθεί όλα τα φανταστικά πρόσωπα που κάθε τόσο εμφανίζονται μπροστά του. Ένας πολιτικός μηχανικός προσπαθεί μάταια να διώξει τη Φωνή Του Θεού, που τρύπωνε στο σπίτι του. Μια σερβιτόρα με μίνι φόρεμα, ένας άντρας που έχασε τη μουσική, μια γιατρός υποψήφια δολοφόνος, ένας παππούς στο πάρκο, ένας Πολεμιστής με Σιδερένια Κόκαλα... Αγνοούνται, αναρωτιούνται, βαλτώνουν, ανασταίνονται, νικούν ή γονατίζουν νικημένοι μέσα στον βούρκο της νεοελληνικής πραγματικότητας.

ΠΑΙΔΙΚΑ

Σερ Στιβ Στίβενσον
Άγκαθα Μίστερι 5: Το στέμμα του Δόγη, Μίνωας

Η Άγκαθα Μίστερι είναι επίδοξη ντετέ-

κτιβ με εξαιρετική διαίσθηση. Κυριζεί τον κόσμο μαζί με τον αδελφό της Λάρι, τον πιστό της μπάτλερ και τον γάτο Γουάτσον, για να λύσουν τα πιο περίπλοκα μυστήρια. Η Άγκαθα και ο Λάρι Μίστερι αναζητούν πλέον ένα παλιό χρυσό στέμμα από αυτά που φορούσαν οι Δόγηδες όταν η Βενετία βρισκόταν στο απόγειο της δόξας της. Κάποιος το έκλεψε όσο ήταν σε εξέλιξη οι εορτασμοί για το διάσημο Καρναβάλι. Στη συναρπαστική παιδική σειρά «Άγκαθα Μίστερι» έρχεται να προστεθεί το πέμπτο βιβλίο.

Βάσια Εξάρχου
Ο Κύκλος των Κυκλάδων, Κέδρος

Ο Φερδινάνδος είναι ένας ερημίτης κάβουρας από τη Σαντορίνη. Η γοητευτική Κονσολίνα, η φώκια, είναι αποφασισμένη να τον παρασύρει σε μια περιπέτεια στα νησιά των Κυκλάδων. Σε κάθε νησί τους περιμένουν πολλές εκπλήξεις, ανακαλύψεις και γνωριμίες. Ο Κλεόνικος, το κροκοδειλάκι της Μυκόνου, ο Ιερεμίας, το αγριοπερίστερο της Τήνου, ο Ερνέστος, ο γαϊδαρός, και η Δανάη, η γάτα, είναι μόνο μερικά από τα πλάσματα που θα συναντήσουν. Μια ταξιδιωτική περιπέτεια στα νησιά των Κυκλάδων και ένας αλλιώτικος οδηγός για όσους θέλουν να γνωρίσουν τα κυκλαδίτικα νησιά, σε εικονογράφηση των Βάσιας Εξάρχου, Δημήτρη Δουράμπεη, Άννυς Δαδούκν.

Elsa Punset
Οι Ατρόμητοι
Ελληνικά Γράμματα

Η συγγραφέας Έλσα Πουνσέτ έχει συνδέσει το όνομά της με τη συναισθηματική νοσημοσύνη. Στα δύο καινούργια της βιβλία, «Οι Ατρόμητοι και η περιπέτεια στη Ρώμη!» και «Οι Ατρόμητοι στον διαγωνισμό των σπουδαίων ιδεών», η Έλσα Πουνσέτ επιφυλάσσει νέες εκπλήξεις και χρήσιμες συμβουλές για τα παιδιά. Οι δε μεγάλοι θα βρουν οδηγίες για το πώς μπορούν να βοηθήσουν τα παιδιά τους να καταπολεμήσουν τη ζήλια, να ενισχύσουν την αυτοπεποίθησή τους,

να γίνουν ανεξάρτητα και ευτυχισμένα!

Μέγκαν, δούκισσα του Σάσσεξ
Το Παγκάκι
Πατάκης

Το «Παγκάκι» είναι το πρώτο βιβλίο για παιδιά της Μέγκαν, δούκισσας του Σάσσεξ. Αντλώντας έμπνευση από τη σχέση του συζύγου της με τον γιο της, η δούκισσα του Σάσσεξ συλλαμβάνει τη διαρκώς εξελισσόμενη σχέση μεταξύ πατέρα και γιου και μας θυμίζει με πόσο διαφορετικές μορφές μπορεί να εκφραστεί η αγάπη μέσα σε μια σύγχρονη οικογένεια. Το βιβλίο είναι εικονογραφημένο από τον Κρίστιαν Ρόμπινσον, ο οποίος έχει τιμηθεί με τα βραβεία Κάλντεκοτ και Κορέττα Σκοτ Κινγκ.

Χριστίνα Αποστολίδη
Οχ, πρασίνισσα!
Μίνωας

Τώρα τελευταία ο κολλητός της Λεώνης, ο Δημήτρης, παίζει και με τη Σοφία. Η Λεώνη θυμώνει, αλλά δε ζηλεύει. Ένα πρωί, όμως, ξυπνάει και βλέπει ότι το δέρμα της έχει γεμίσει με πράσινους λεκέδες! Μήπως, τελικά, αυτό που νιώθει είναι... ζήλια; Η Χριστίνα Αποστολίδη συνθέτει το πιο γλυκό παραμύθι για να βοηθήσει τα παιδιά να κατανοήσουν το αίσθημα της ζήλιας. Στο βιβλίο περιλαμβάνεται η QR Code με το τραγούδι της ιστορίας.

Σουσάνα Ισέρν
Το συναισθηματόμετρο του επιθεωρητή Κροκοντίλο
Κέδρος

«Αναγνωρίζω, μετράω και διαχειρίζομαι τα συναισθήματά μου». Ο επιθεωρητής Κροκοντίλο είναι εδώ για να σε βοηθήσει να αναγνωρίζεις, να μετράς και να διαχειρίζεσαι τα δέκα βασικά συναισθήματα χάρη στην απίθανη εφεύρεσή του: το ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΟΜΕΤΡΟ. Κάθε μέλος της οικογένειάς Συναισθηματόμετρο θα σου μιλήσει με παραδείγματα για το συναίσθημα που αντιπροσωπεύει. Τι περιμένεις; Ξεκίνησε τώρα το συναρπαστικό ταξίδι σου στον κόσμο των συναισθημάτων! Ο

απόλυτος οδηγός για να γνωρίσεις τα συναισθήματά σου απλά και διασκεδαστικά!

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ

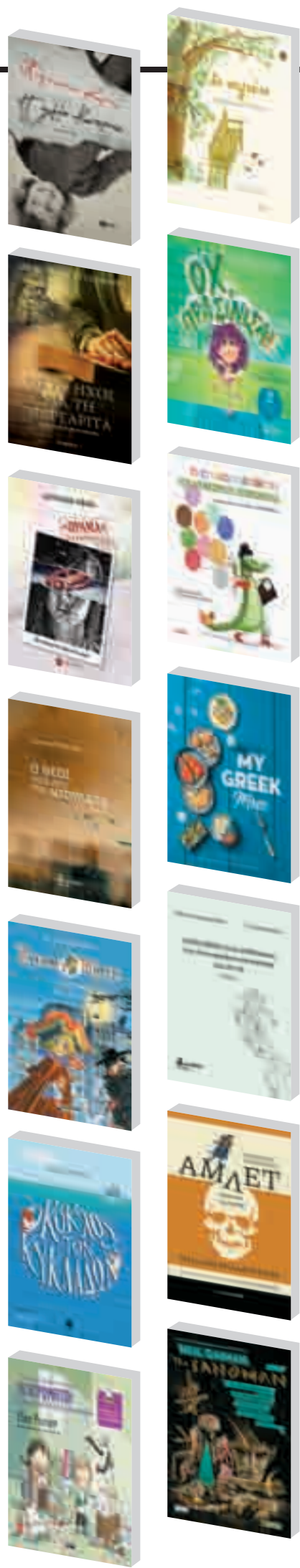
Ελένη Ψυχούλη,
Ιωάννα Παυλάκη,
My Greek Meze
Πεδίο

Το βιβλίο συγκεντρώνει τις πιο νόστιμες και γνωστές συνταγές μεζέδων που απολαμβάνουμε στη χώρα μας, με την υπογραφή της «βασίλισσας του μεζέ» Ελένης Ψυχούλη. Είναι ένα βιβλίο γεμάτο Ελλάδα. Περιέχει απλές συνταγές, που έρχονται από τα βήθη του χρόνου της ελληνικής παράδοσης, καμωμένες με καθημερινά υλικά που βρίσκουμε παντού και εύκολες τεχνικές για όλους, αφού η «κουζίνα του φτωχού» είναι η πιο... πλούσια του κόσμου. Εξήντα πέντε παντοφόρα ορεκτικά με λαχανικά, κρέας, θαλασσινά, όσπρια, τυρί, γιαούρτι και αυγά. Δεν λείπουν vegan και χορτοφαγικές επιλογές. Καλέστε και εσείς στο τραπέζι σας την ελληνική παράδοση, πείτε «ναι» στη χαρά της συνεύρεσης γύρω από ένα παραφάκι ούζο και αφεθείτε στο μεγαλείο που κρύβει ένα πιατάκι του μεζέ.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Μελίνα Αποστολίδου,
Γεωργία Διάκου
Η πόλη έβαλε τους ανθρωπούς της στα παγκάκια και κατάτιπε μία μέντα
Βαχχικόν

Δύο άγνωστες μεταξύ τους γυναίκες μοιράζονται το ίδιο παγκάκι στο παραλιακό μέτωπο μιας πόλης. Η μία γύρω στα 20, η άλλη γύρω στα 40. Η μία αποφασίζει να διηγηθεί ένα όνειρο. Η δεύτερη ανταποκρίνεται. Δημιουργείται μια σχέση ανάμεσα στο όνειρο και την πραγματικότητα, μια σχέση που αντλεί τη δύναμή της από μια βαθιά κρυμμένη παιδικότητα, επιστρέφοντας έτσι στον ανατρεπτικό κόσμο του παιχνιδιού. Δημιουργούν μαζί ένα νέο σύμπαν, δικών τους κανόνων, στο οποίο προσπαθούν να συμπαρασώσουν τους θεατές.

William Shakespeare
Η τραγική ιστορία του Άμλετ, Πρίγκιπα της Δανίας, Αρμός

Από τον πρόλογο του μετάφραση Κώστα Λάνταβου: «Μεταφράζοντας τον ΑΜΛΕΤ, συχνά πιστεύα πως αυτή η

σαιχηπική τραγωδία θα μπορούσε να τιτλοφορείται ως εξής: Άμλετ, ίδε ο άνθρωπος. Ο Άμλετ αναβάλλει, αμφιβάλλει, αμφιταλαντεύεται, ολιγωρεί, αλλά ούτε μια στιγμή δεν σκέφτεται την παραιτήσή ή την απραξία. Δυσκολεύεται, αλλά δεν οπισθοχωρεί, συχνά η συμπεριφορά του προδίδει μια σύγχυση επί του πρακτέου, αλλά γρήγορα συνέρχεται. Οι μεταπτώσεις του δε συνιστούν δειλία. Αντίθετα, καταδεικνύουν έναν σπαιρικό προβληματισμό γύρω από το αίτημα που καλείται να υπηρετήσει. Ο Ζαίξηπρη, ως μέγιστος ποιητής, με αφορμή τον ήρωα Άμλετ αρπάζει την ευκαιρία να δημιουργήσει έναν χαρακτήρα στον οποίο φορτώνει όλες σχεδόν τις ανθρώπινες ιδιότητες, όλες τις αρετές και τις αδυναμίες του ανθρώπινου όντος, όλα του τα προτερήματα κι όλα του τα πάθη».

GRAPHIC NOVEL

Neil Gaiman
The Sandman
Βιβλίο 2: Το Κουκλόσπιτο, Anubis

Μία από τις πιο δημοφιλείς και επιτυχημένες σειρές κόμιξ όλων των εποχών, το βραβευμένο αριστούργημα του Neil Gaiman «The Sandman» έθεσε τον πήχη για ιστορίες λυρικής φαντασίας που στοχεύουν σε ένα πιο ώριμο κοινό στη σύγχρονη βιομηχανία των graphic novels. Εικονογραφημένη από τους πιο χαρισματικούς καλλιτέχνες, η σειρά είναι ένα πλούσιο μείγμα μοντέρνας και αρχαίας μυθολογίας, όπου συνυπάρχουν αρμονικά η σύγχρονη λογική, το ιστορικό δράμα και οι θρύλοι. «Το Κουκλόσπιτο», που περιλαμβάνει τα τεύχη #9-16 της σειράς «The Sandman», ακολουθεί μια νεαρή κοπέλα, τη Ρόουζ Γουόκερ, καθώς εκείνη ανακαλύπτει το εκπληκτικό μυστικό της ταυτότητάς της. Συνδοιπόρος στο ταξίδι της Ρόουζ είναι ο Βασιλιάς των Ονείρων, για τον οποίο η ύπαρξή της αποτελεί ταυτόχρονα ένα σαγηνευτικό μυστήριο αλλά και μια τεράστια απειλή. **A**

NEW!

*Ένα βιβλίο
για τη ματαιίωση,
την απώλεια –
και τη λύτρωση.*

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΜΑΡΑΣ
ΤΕΛΙΚΗ ΤΕΘΛΑΣΜΕΝΗ

Μυθιστόρημα

την Πέμπτη 5 Μαΐου 2022, στις 18:30

στην Γκαλερί Ζουμπουλάκη, πλατεία Φιλικής Εταιρείας (Πλ. Κολωνακίου) 20

Για το βιβλίο θα μιλήσουν οι:

ΠΑΥΛΟΣ ΤΣΙΜΑΣ, δημοσιογράφος

ΣΟΦΙΑ ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ, δημοσιογράφος

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥΛΑΚΗΣ, ηθοποιός - σκηνοθέτης

ΗΛΙΑΣ ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗΣ, σκηνοθέτης

ATHENS
voicebooks

ΒΡΕΙΤΕ ΤΟ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

στα γραφεία μας, Χαριλάου Τρικούπη 22, Αθήνα, 210 3617310
ή παραγγείλτε το on-line στο athensvoice.gr/culture/books/athens-voice-books

ΖΟΥΜΒΟΥΛΑΚIS GALLERIES

Διακοσμητικό Happy Bird €350

LES CONNAISSEURS

Χειροποίητες κεραμικές διακοσμητικές κότες από €125

ΠΑΙΔΙΚΑ ΧΩΡΙΑ SOS

Διακοσμητικά προβατάκια €7/τμχ.

ZEUS+ΔΙΟΝΕ

Εκclusive μενταγιόν από επιχρυσωμένο ασήμι και πολύτιμους λίθους €110

ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΥΚΛΑΔΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Κεραμικά αυγά με κόκορα €50 /τμχ.

COOCOOTALES

Λαμπάδα με ξύλινο λαγουδάκι €18

ZUCCHERINO

Χειροποίητα σοκολατένια λαγουδάκια με σοκολάτα γάλακτος €10,50/τμχ.

MSHOP

Χειροποίητη λαμπάδα με μπαλαρίνα ζωγραφισμένη στο χέρι από την ρυθοδολίς, ειδικά σχεδιασμένη για το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών €52

ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΠΕΝΑΚΗ

Χειροποίητη λαμπάδα «Ανθος», δημιουργία της Σοφίας Δαϊσιπούρου €25

©GeorgeKalfarnanolis

SO LUCKY SHOP

Αρωματική λαμπάδα «Φτου φτου» €15,90

FRESH PATISSERIE

Χειροποίητο σοκολατένιο αυγό με ξύλινο σφυράκι και εκπλήξεις στο εσωτερικό €45

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Χειροποίητο κοτόπουλο από ανακυκλωμένα υλικά €5

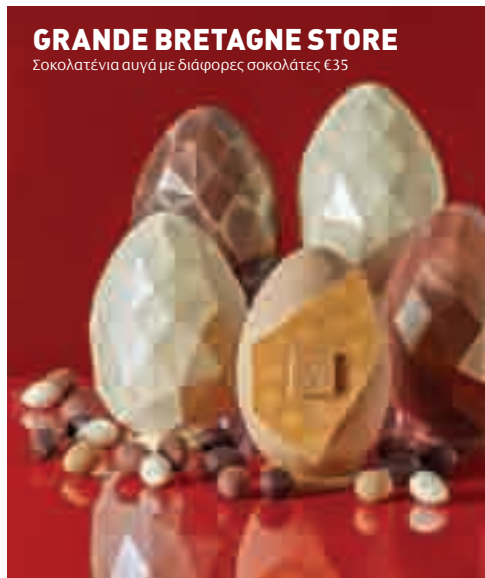
ΠΙΟΠ MUSEUM SHOP

Βραχιόλι από ορείχαλκο, από τη Σοφία Τσιλιακού €17

GRANDE BRETAGNE STORE

Σοκολατένια αυγά με διάφορες σοκολάτες €35

ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Λαμπάδα «Διάστημα» €20

ΑΡΤΙΣΤΟΝ

Σοκολατένιο αυγό

LAS ESTRELLAS DE LA SUERTE

Χειροποίητη λαμπάδα με ξύλινο αρκουδάκι

ALEXANDRA MIMIKOU

Λευκό προβατάκι από σοκολάτα γάλακτος €18

COOCOOTALES

Ένας φανταστικός κόσμος ξυπνάει
στα ρούχα των παιδιών

Παράλαμβάνεις το πακέτο από το Coocootales και ξαφνικά μπροστά σου ανοίγει ένας νέος, μαγικός κόσμος - αυτός που φαντάστηκε και δημιούργησε η Σοφία Παλαμίδα. Σχεδιάζοντας τα ρούχα για τους ήρωες του παιδικού της βιβλίου, η Σοφία συνειδητοποιεί ότι αυτό ήταν το πάθος της. Έτσι γεννήθηκε ένα brand με ελληνικό DNA, που επενδύει στην αργή μόδα και τη βιωσιμότητα με φιλικά προς το περιβάλλον υφάσματα και έχει στόχο να εξοπλίσει μικρούς και μεγάλους με τις τριμερές ιστορίες του.

Για κάθε σχέδιο που ζωγραφίζει επάνω στα ρούχα, η Σοφία δημιουργεί και μια ιστορία που το συνοδεύει και την οποία μπορεί να χρωματίσει κάθε παιδί με τις κρομμυγιές που επίσης περιέχονται στα πακέτα! Παιχνιδιάρικες ρίγες, αβυσσάτρευτα ζωάκια και έντονα χρώματα είναι οι πρωταγωνιστές κάθε της σειράς που περιμένει να ταξιδέψει μέσα από τους «μικρούς εξερευνητές» που θα τη φρεσέσουν. Τα υφάσματα είναι κατά βάση φυσικά, από 100% οργανικό βαμβάκι, σεβόμενα την ευαίσθητη επιδερμίδα των παιδιών και κατασκευάζονται στην Ελλάδα με την πολύτιμη βοήθεια μικρών επιχειρήσεων. Τα σχέδια τυπώνονται ψηφιακά με eco-friendly μελάνια, ώστε κάθε βήμα της κατασκευής να σεβεται το περιβάλλον.

Αυτό που πραγματικά αξίζει την προσοχή σου όμως αυτές τις ημέρες είναι οι χειροποίητες λαμπάδες του Coocootales! Μια σειρά από παιχνιδιάρικα Σούλα λαγουδάκια που φορούν τα ίδια σχέδια ρούχων με τα παιδιά σου! Υπέροχα παστέλ χρώματα, σατιές πόζες και η τελευταία λέξη της sustainable μόδας σε μια λαμπάδα που θα ξετρελάνει το παιδί ή το βαφτιστήρι σου. Μπορείς να τις παράγγειλες εύκολα και γρήγορα από το eshop ή να περάσεις μια βόλτα από το ελασματοποιείο showroom της σχεδιάστριάς στο Κολωνάκι. Σπείρωσε ότι εκτός από την κομψή διακόσμηση και την φιλόξενη στιγμή σου, εκεί θα βρεις και μια ειδικά σχεδιασμένη γωνιά που μπορούν να παίξουν τα παιδιά όσο εσύ καθεύεις τα νέα σχέδια της συλλογής της.

Σπευσίπου 29, Κολωνάκι, 6980040143

Coocootales coocootales @coocootales
www.coocootales.com

«Μπένιφερ #2» Η ανάσταση των πεννηντάρηδων

Τζένιφερ Λόπεζ και Μπεν Άφλεκ κάνουν rebranding στη μέση ηλικία

Της ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Η ανάσταση των πενήντάρηδων είναι ένα θαύμα, το οποίο οφείλεται στην Τζένιφερ Λόπεζ και στον Μπεν Άφλεκ. Οι «Μπένιφερ» κατάφεραν κάτι πολύ σπουδαίο σε παγκόσμιο επίπεδο, έκαναν rebranding στη μέση ηλικία με τον αναγεννηθέντα έρωτά τους. Ο αρραβώνας τους επισφραγίστηκε με έναν καταγιοισμό φλας στην πρεμιέρα του «Marry me», της ευχάριστης ταινίας, με τον τόσο βολικό τίτλο, στην οποία πρωταγωνιστεί η Λόπεζ. Μετά από έρωτες, γάμους, χωρισμούς, απιστίες, αρραβώνες και πολλή κούραση, τα παιδιά ερωτεύτηκαν ξανά. Και έδειξαν σε όλο τον μεσήλικα κόσμο ότι ο έρωτας ανθίζει στα πενήντα, και τα «κάτι κουρασμένα παλικάρια» αποτελούν παρελθόν. Η Τζέι Λο ανακοίνωσε τα ευχάριστα νέα με ένα βίντεο όπου το δάκρυ κυλούσε στο μάγουλό της πάνω από ένα αστραφτερό δαχτυλίδι με διαμάντια σε απαλό πράσινο.

Η αγαπημένα σέξι Λόπεζ συγκίνησε τους θαυμαστές της με την ειλικρινή –γιατί να την αμφισβητήσουμε άλλωστε;– συγκίνσή της, αν και στον προηγούμενο αρραβώνα της πόσταρε επίσης γλυκερές εικόνες με ρομαντικά πλιοβασιλέματα, τον πρώην της γονατιστό να της περνάει το δαχτυλίδι-κοτρόνα, αμμουδιές, θάλασσες και ζουζουινιές. Και δάκρυα.

Η ευσυγκίνητη Τζεν και ο Μπεν είχαν αρραβωνιαστεί για πρώτη φορά το 2004, πριν από 18 χρόνια. Λίγο πριν ανέβουν τα σκαλιά της εκκλησίας ή του δημαρχείου, χώρισαν. Αλλά ο έρωτάς τους από ότι φάνηκε δεν έσβησε ποτέ. Με την πρώτη ευκαιρία αναθερμάνθηκε και φούντωσε. Και αρραβωνιάστηκαν για δεύτερη φορά για να γνωριστούν καλύτερα, ανοίγοντας το κεφάλαιο «Μπένιφερ #2». Έρωτας, μέγρος δεύτερο, σαν σίκουελ.

Οι δυο τους φαίνεται πως παίζουν στα δάχτυλα το μάρκετινγκ του καουτού ειδυλλίου των πενήντάρηδων. Μάλιστα, πρόλαβαν να γιορτάσουν τον έρωτά τους με τη Λόπεζ μπικινοφορούσα να δείχνει εξωπραγματικά τέλεια και να φιλάει παθιασμένα τον Μπεν, και όλα αυτά πάνω σε μια πολυτελή θαλαμνή. Παρόμοια σκηνή είχαν γυρίσει το 2002 για το βίντεο κλιπ του τραγουδιού «Jenny From The Block».

Τι κάνει αυτή τη σχέση ξεχωριστή; Τα συστατικά της. Οι πρωταγωνιστές της είναι δύο μεσήλικες, η μια έχει κλείσει τα 52 και ο άλλος θα σβήσει 49 κεράκια τον Δεκαπενταύγουστο. Είναι το απόλυτο rebranding της μέσης ηλικίας, στην πιο γοητευτική του εκδοχή. Για τα δεδομένα του Χόλιγουντ, είναι κάτι το διαφορετικό, το αξιοπεριεργό, το σπάνιο. Κι αυτό διότι

η μέση ηλικία συσχετίζεται με τη γνωστή κρίση, τη ανία και τη ζωή των προαστίων. Ιδίως για τις γυναίκες. Η μέση ηλικία υποεκπροσωπείται τόσο στην τηλεόραση και στις ταινίες, όσο και στη βιομηχανία της μόδας. Μια έρευνα που εκπονήθηκε το 2020 από το Ινστιτούτο Ισότητας των Φύλων στα ΜΜΕ, το οποίο ίδρυσε το 2007 η ηθοποιός Τζίνια Ντέιβις (αξέχαστη Θέλμα), έδειξε πως οι γυναίκες άνω των 50 ετών έχουν τετραπλάσιες πιθανότητες από τους άνδρες να απεικονιστούν ως ξεκουτιασμένα γερόντια, χαζοχαρουμένες, και διπλάσιες πιθανότητες να εμφανιστούν ως μη ελκυστικές ή μεγαλόσωμες στην τηλεόραση, στον κινηματογράφο, στις σειρές κ.λπ. Υπάρχει επίσης η κοινή λανθασμένη αντίληψη ότι το σεξ σταματά, ή τουλάχιστον γίνεται τόσο διαχειριστικό και πλαδαρό που θα ήταν καλύτερα χωρίς αυτό. Όλα αυτά ήρθαν να τα καταρρίψουν η Λόπεζ και ο Άφλεκ –που αναμφισβήτητα δεν έχουν φανεί ποτέ πιο χαρούμενοι ή πιο σέξι– καθώς ανταλλάσσουν παθιασμένα φιλιό σε ένα πολυτελές σκάφος στο Σεν Τροπέ.

Η συνέχεια του «Μπένιφερ» αμφισβητεί επίσης την ιδέα ότι όλοι πρέπει να έχουμε εκπληρώσει αυτά που θεωρούνται must σε πολύ συγκεκριμένες, εντελώς αυθαίρετες και ταυτόχρονα ευρέως αποδεκτές ηλικίες. Οι κοινωνικές κατασκευές υπαγορεύουν ότι πρέπει να βρούμε μια αξιοπρεπή δουλειά, να γνωρίσουμε έναν συγκεκριμένο άνθρωπο μέχρι μια συγκεκριμένη ηλικία και να κάνουμε παιδιά. Η ζωή δεν λειτουργεί με αυτόν τον τρόπο, αλλά αρκετοί εξακολουθούν να αισθάνονται ανεπαρκείς όταν αποτυγχάνουν να φτάσουν σε αυτά τα ορόσημα την επιθυμητή στιγμή. Φανταζόμαστε ότι θα βρούμε την ευτυχία όταν όλα αυτά τα πράγματα «γίνουν», σημειώνει η Έλα Αλεξάντερ στο *Harper's Bazaar*.

Η ζωή είναι απρόβλεπτη και περίπλοκη. Ακόμα και για αυτούς τους δυο που τα έχουν όλα, εμφάνιση, φήμη και πλούτη, η ζωή δεν ήταν περίπατος. Άδραξαν όμως την ευκαιρία να ζήσουν τον έρωτά τους, έστω και αν υποθέσουμε ότι γίνεται με όρους μάρκετινγκ και εμείς βλέπουμε τη μισή αλήθεια. Για να πούμε τα σύκα σύκα και τη σκάφη σκάφη, η ζωή της πλειονότητας των ανθρώπων στη μέση ηλικία δεν περιλαμβάνει κόττερα, τεράστια πράσινα διαμάντια και κοιλιακούς πέτρα. Αλλά πάντα υπάρχει ένα αλλά, το να ονειρεύεσαι, να φιλοδοξείς και να ζεις δεν έκανε ποτέ κακό σε κανένα. Το Σεν Τροπέ δεν είναι τόσο μακριά. Ένα όνειρο δρόμος, γιατί όλοι κι ένας έρωτας; **A**

CITY GUIDE

Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα
της Ελληνικής Ραδιοφωνίας
Τηλεόρασης

Σύγχρονα ελληνικά κοντσέρτα στο Μέγαρο

Με έργο του **Γιώργου Κουμεντάκη** ανοίγει ο νέος κύκλος εκδηλώσεων στην Αίθουσα «Χρήστος Λαμπράκης»

Γιώργος Κουμεντάκης

Ένας νέος κύκλος εκδηλώσεων με τίτλο «Σύγχρονα Ελληνικά Κοντσέρτα» ανοίγει τον Μάιο στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών. Αφιερωμένος σε δημιουργούς που έγραψαν για σολιστικά όργανα με συνοδεία ορχήστρας, εστιάζει σε μια από τις πιο γνωστές και αγαπητές μουσικές φόρμες, αλλά ταυτόχρονα και σε Έλληνες συνθέτες του 20ού και του 21ου αιώνα που την εξερεύνησαν μέσα από τα έργα τους. Έναρξη στις 4 Μαΐου, με μια δημιουργία του Γιώργου Κουμεντάκη, συνθέτη με πλούσια και πολυδιάστατη εργογραφία, καλλιτεχνικού διευθυντή της Εθνικής Λυρικής Σκηνής.

Ο λόγος για το *Κοντσέρτο αρ. 4 για πιάνο, κουαρτέτο σαξοφώνων και ορχήστρα εγχόρδων «Το ισοκράτημα ενός μεσήλικα»*, εμπνευσμένο από τον πλούτο της βυζαντινής παράδοσης, που σύμφωνα με τον δημιουργό του αποτελεί «*μια προσωπική αφήγηση και συναισθηματική καταγραφή σκέψεων που απορρέουν από το πέρασμα μεταξύ νεανικής και γεροντικής ηλικίας*». Το πρώτο από τα ισοκράτηματα του Κουμεντάκη έχει ως κορυφαία στιγμή της μουσικής αφήγησης την *cadenza*, που βασίζεται σε μια μελωδία της τάβλας από τη Θράκη. «*Δεν επιλέγω τυχαία τη στιγμή που όλοι κάθονται γύρω από το τραπέζι, όταν όλα ηρεμούν και τα συναισθήματα κατασταλάζουν και η ωριμότητα εκφράζεται αβίαστα και το τραγούδι λυτρωτικά κυριεύει και ανακουφίζει τα τεχνάσματα και τις τρικλοποδιές της ζωής*» αναφέρει ο ίδιος, επισημαίνοντας ότι διόλου τυχαία δεν είναι και η επιλογή στο τελευταίο μέρος το ισοκράτημα να αποδίδεται από τις φωνές των μουσικών. Το έργο θα ερμηνεύσουν ο διεθνώς καταξιωμένος πιανίστας Γιώργος-Εμμανουήλ Λαζαρίδης και οι διακεκριμένοι σολίστ του σαξοφώνου Guido de Flavio, Στάθης Μαυρομάτης, Παναγιώτης Σκύφτας και Ilia Samsonov. Μαζί τους, η Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της Ελληνικής Ραδιοφωνίας Τηλεόρασης, με τη Ζωή Τσόκανου στο πόντιο. Η Ζωή Τσόκανου θα διευθύνει, επίσης, την Ορχήστρα στο ονειρικό *Πρελούδιο στο απομεινήμερο ενός φαύνου* του Ντεμπυσσύ και στη *Συμφωνία αρ. 1 σε σι ύφεση μείζονα, «της Άνοιξης»*, από τις δημοφιλέστερες του Σούμαν.

-Ιωάννα Γκομούζα

Συμπαγωγή: Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ – Μέγαρο Μουσικής Αθηνών

INFO: Σύγχρονα Ελληνικά Κοντσέρτα / Γιώργος Κουμεντάκης
Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, Βασ. Σοφίας & Κόκκαλη
Τετάρτη 4 Μαΐου, 20:30 / **Εισιτήρια:** 210 72 82 333, www.megaron.gr

Γιώργος-Εμμανουήλ Λαζαρίδης

Ζωή Τσόκανου

ΕΠΙΛΟΓΕΣ

Μη χάσετε αυτή την εβδομάδα

Ξέμεινες πασαλιάτικα στην πόλη; Ευκαιρία για βόλτες στα μουσεία. Σε περιμένουν με ενδιαφέρουσες εκθέσεις και συλλογές στο πνεύμα των ημερών, προτάσεις για δώρα στα πωλητήρια, αλλά και για καφέ και φαγητό.

Της ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ

Για να καταχωριστείτε στους οδηγούς της Α.Υ., στείλτε δελιά Τύπου 2 εβδομάδες πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία. Ταχυδρομικώς στη διεύθυνση Χαρ. Τρικούπη 22, 10679 Αθήνα ή στο fax 210 3617310 ή στο avguide@athensvoice.gr

Η Μαρία Δημητριάδη μπροστά σε μικρογλυπτό του Takis, περίπου 1982

1 Μέδουσα Αίθουσα Τέχνης, 1979-2017

Ένα παράθυρο στην ιστορία της μεταπολιτευτικής ελληνικής τέχνης μέσα από την περίπτωση της αίθουσας τέχνης «Μέδουσα» έχει ανοίξει αυτό το διάστημα στο Μουσείο Μπενάκη στην Πειραιώς για να μας θυμίσει μεγάλους δημιουργούς, ενδιαφέροντα έργα και φυσικά τη χαρισματική και προσφιλή γκαλερίστα που μας τα σύστησε. Η **Μαρία Δημητριάδη** αγάπησε την τέχνη με πάθος και στα δεκαεννιά χρόνια της κιάλας άνοιξε την πρώτη της γκαλερί. Πίστευε και υποστήριζε τους καλλιτέχνες και μέσα από τη «Μέδουσα» θέλησε να ζωντανέψει «εικαστικά όνειρα» επιλέγοντας μια προσέγγιση, όπως η ίδια έλεγε, «διαισθητική και συναισθηματική». Έφυγε πρόωρα από τη ζωή το 2017, όμως, όσα οραματίστηκε για τα 40χρονα του πλέον ιστορικού χώρου τέχνης βρίσκονται σε μια μεγάλη έκθεση με δημιουργίες, μεταξύ άλλων, των **Ακριθάκη, Αργυράκη, Takis, Πράσινου, Ραυμόνδου, Πάστρα, Παπαφιλίππου, Μπέμμη, Τζιβελου** κ.ά., που ανήκουν με κληροδότημά της στη συλλογή της Εθνικής Πινακοθήκης, καθώς και σε ένα χορταστικό βιβλίο.

Μουσείο Μπενάκη, Πειραιώς 138, 2103453111

2 Το εργαστήριο του γλύπτη

Ο πάγκος εργασίας του Πάνη Παππά με το εντυπωσιακό κουμπάσο, το αμόνι, το σκαρπέλο και τις λίμες του αλλά και ζωγραφικές απεικονίσεις των ατελιέ του· τα εργαλεία του Γιώργου Ζογγολόπουλου πλάι σε δημιουργίες του και σχέδια για διάσημα γλυπτά του (το μνημείο του Ζαλόγγου, τις *Ομπρέλες*)· οι πολύπλευρες αναζητήσεις του Κλέαρχου Λουκόπουλου λαξευμένες στον πωρόλιθο, στο σίδερο και στον μπρούτζο· η πορεία της Σωσώς Χουτοπούλου-Κονταράτου από τη ρεαλιστική αναπαράσταση στην αφαίρεση· τρεις εκδοχές του Χρήστου Καπράλου για τη μορφή της μάνας αποδοσμένες σε γύψο, μπρούντζο και ξύλο, στο Παναϊτώλιο, το Κουκάκι και την Αίγινα. Κι ακόμα έργα των Αχιλλέα Απέργη, Φρόσω Ευθυμιάδη-Μενεγάκη, Λάζαρου Λαμέρα, Μέμου Μακρή και Μπέλλας Ραφτοπούλου έχουν πάρει θέση στο μουσείο μιας άλλης γλύπτριας, της Άλεξ Μυλωνά, με στόχο να ζωντανέψουν τον από-πχο των εργαστηρίων όπου η ύλη στα χέρια των καλλιτεχνών έγινε μορφή και ιδέα.

ΜΟΜus-Μουσείο Άλεξ Μυλωνά, Πλ. Αγίων Ασμάτων 5, Θησείο

Ο Γιώργος Ζογγολόπουλος στην κατοικία-εργαστήριό του στο Ψυχικό με το γλυπτό του «Κενό και σφαίρα», δεκαετία του 1970.

3 Από το Βυζαντινό Μουσείο στο Μέγαρο Τσίλλερ-Λοβέρδου

Μια παμπάλαια αμφιπρόσωπη εικόνα, έργο μακεδονικού εργαστηρίου, με τη Σταύρωση στη μία όψη και επάλληλα ζωγραφικά στρώματα του 9ου, 10ου και 13ου αιώνα, από τη Μονή Ευαγγελιστρίας Δήμου Πέτα στην Άρτα· μια πολυπρόσωπη σταύρωση διά χειρός Πάολο Βενετσιάνο, σε χρυσό βάθος, έξω από τα τείχη της Ιερουσαλήμ, που χρονολογείται στο δεύτερο μισό του 14ου αιώνα· αλλά και μια φορτητή εικόνα του 12ου αιώνα από το Άγιο Όρος που αναπαριστά την έγερση του Λαζάρου. Είναι κάποιες συναντήσεις στο πνεύμα των ημερών που μας επιφυλάσσει η κατάδυση στην **εξαιρετική συλλογή του Βυζαντινού & Χριστιανικού Μουσείου**.

Μήπως, όμως, να ανακαλύψετε και το νέο (και ακόμα με δωρεάν είσοδο) παράρτημα του μουσείου, την οικία **Τσίλλερ-Λοβέρδου**; Στην αρχή της οδού **Μαυρομιάλη**, το μέγαρο που κατασκεύασε για την οικογένειά του ο αρχιτέκτονας **Ερνέστος Τσίλλερ** και το οποίο κατόπιν φιλοξένησε την κατοικία και το **Μουσείο Διονυσίου Λοβέρδου** στεγάζει εκθέματα από την συλλογή του Κεφαλονίτη τραπεζίτη με μεταβυζαντινές εικόνες, χειρόγραφα και αντικείμενα μικροτεχνίας. Τα βλέμματα εδώ, πάντως, κερδίζει και το ίδιο το κτίριο με τις ζωγραφισμένες οροφές, τα λαμπιρά ψηφιδωτά, τα ξυλόγλυπτα θυρώματα και τα μοτίβα, πομπιανά αλλά και με επιρροές από τη λαϊκή αρχιτεκτονική παράδοση, που συνθέτουν τον εντυπωσιακό διάκοσμο.

Βυζαντινό & Χριστιανικό Μουσείο, Βασ. Σοφίας 22, Αθήνα, 213 2139517
Μέγαρο Τσίλλερ-Λοβέρδου, Μαυρομιάλη 6, Αθήνα

4 Κωνσταντίνος Δρέγος, Capto vacui

Αριθμοί, εξισώσεις, σπαράγματα σχεδίων, λέξεις προβάλλουν ενταγμένα ή σε αντιπαράθεση στους καμβάδες του, ενώ στη γλυπτική του θραυσματικές μορφές συνυπάρχουν με τα αδρά αποτυπώματα που άφησαν τα χέρια του όταν δούλευε τον πηλό. Ο 45χρονος καλλιτέχνης, ο οποίος ζει στο Βερολίνο, επιλέγει να εξερευνησει τη δημιουργική διαδικασία της επινόησης, με όλα τα σφάλματα και τις παραβάσεις της. Η πρώτη του ατομική έκθεση στην Αθήνα προσφέρει μια καλή ευκαιρία να ανακαλύψουμε τη δουλειά του που με ποικίλα μέσα επικεντρώνεται στην ανθρώπινη κατάσταση, στο τι μπορούμε να γνωρίζουμε και πώς, στον ρόλο που παίζουν τα λάθη και οι παρεξηγήσεις στη διαμόρφωση δημιουργικών διαδικασιών. Έργα από τις σειρές «*Λαβύρινθος*» και «*Αδράχνοντας το κενό*», παρουσιάζονται στην Υπηρεσιακή Αυλή του Μεγάρου μαζί με γλυπτά από τη σειρά «*Πρόπλασμα*», ένα νέο ηχητικό έργο και τη βίντεο-εγκατάσταση «*Η προετοιμασία του καρδινάλιου*» που πραγματεύεται τον παραλογισμό και τη συνθετότητα της ανθρώπινης ύπαρξης με μια ιδιαίτερη αίσθηση του χιούμορ.

AnnexM, Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, Βασ. Σοφίας & Κόκκαλη, 2107282333, Πάντειο Πανεπιστήμιο & Στέγη Ιδρύματος Ωνάση, 15-17/4, 20:00

6 Weather engines

Τι μας μπορούν να μας μάθουν για την κλιματική αλλαγή και τα οικοσυστήματα οι λιβελούλες και τα μανιτάρια; Πώς «γράφει» στις αισθήσεις μας και τι μας ψιθυρίζει το πέρασμα του ανέμου; Τι όψη θα είχε η υδρόγειος σφαίρα αν δίναμε «μορφή» στη ρύπανση της ατμόσφαιρας; Πώς απεικονίζουν τον φυσικό κόσμο στις προφορικές διηγήσεις τους οι Μασορί; Ο καιρός ως περίπλοκο σύστημα, ως αντικείμενο παρατήρησης και ελέγχου αλλά και ως βιωμένη εμπειρία βρίσκονται στο επίκεντρο της έκθεσης, που επιμελούνται η Δάφνη Δραγώνα και ο Jussi Parikka. Μέσα από εγκαταστάσεις ήχου και βίντεο, γλυπτά, ταινίες και αντικείμενα τρισδιάστατης εκτύπωσης, διεθνείς και Έλληνες καλλιτέχνες εστιάζουν στην κλιματική κρίση, την εκμετάλλευση αλλά και την αναγκαιότητα αντιμετώπισης των έντονων καιρικών φαινομένων εξερευνώντας την ποιητική, τις πολιτικές και τις τεχνολογίες του περιβάλλοντος.

Στέγη Ιδρύματος Ωνάση, Συγγρού 107 (είσοδος ελεύθερη με προκράτηση θέσης στο onassis.org)
Εθνικό Αστεροσκοπείο, Λόφος Νυμφών, Θησείο

5 Νίκος Εγγονόπουλος, Ο Ορφείας του υπερρεαλισμού

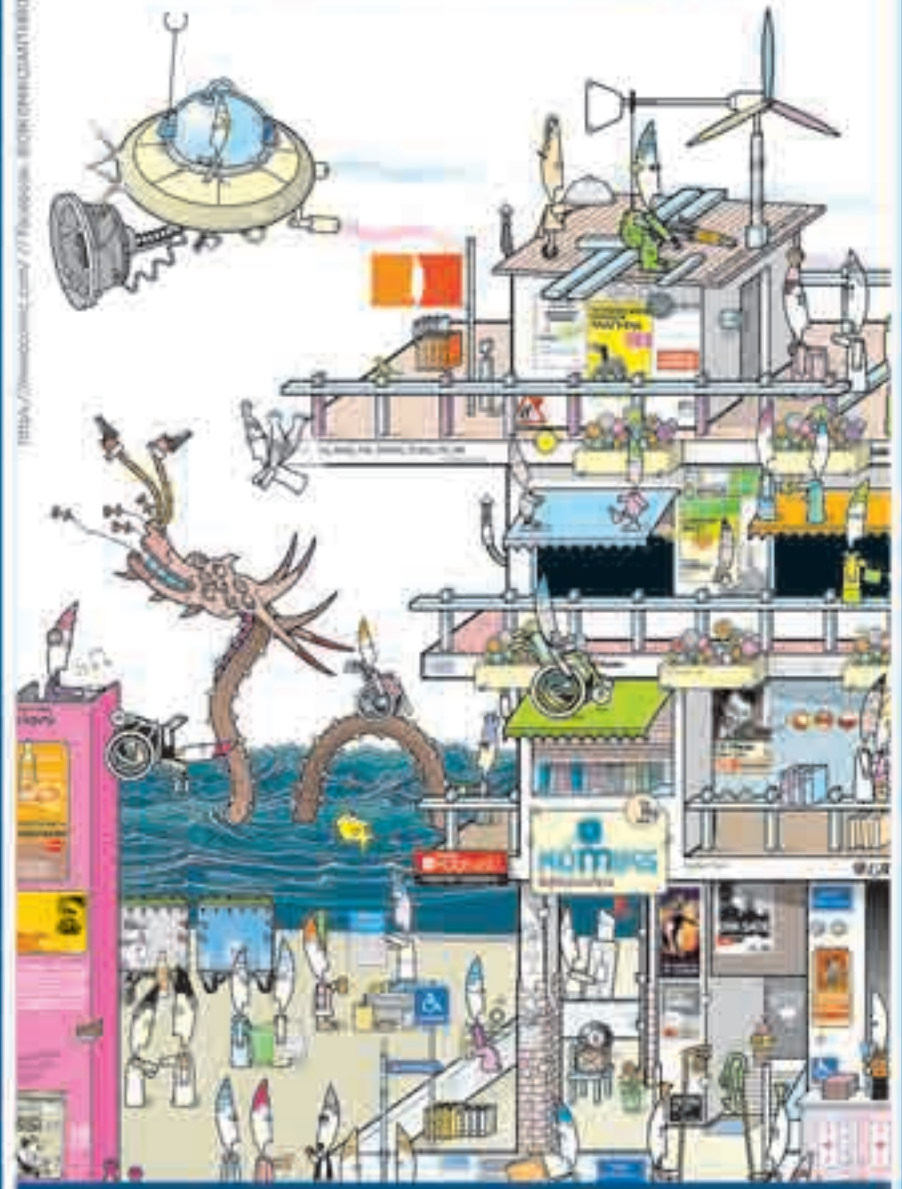
Βούτηξε στη δεξαμενή της ελληνικής παράδοσης και, συνδυάζοντας στοιχεία από όλη την διαχρονία της, ξετύλιξε με ζωηρά χρώματα και λέξεις την προσωπική του αλήθεια, το πάθος του για καθετί ωραίο, αλλά και την κριτική του στάση απέναντι στα πράγματα. Στη ζωγραφική του ο κόσμος της καθημερινής ζωής χανόταν και τη θέση του έπαιρνε ένα εσωτερικό και ιδιόρρυθμο δικό του σύμπαν κατοικημένο, όπως σημειώνει ο φίλος και συνοδοιπόρος του Ανδρέας Εμπειρικός, «από στιλπνοούς δαίμονας, καλλίμαστους κόρας και παράδοξα μαγικά αντικείμενα». Εκατόν σαράντα οκτώ και πλέον έργα μάς ταξιδεύουν στην άμεσα αναγνωρίσιμη εικαστική κατάθεση του λογοτέχνη και εικαστικού που υπήρξε εξέχουσα μορφή της Γενιάς του '30 και, παρότι λοιδωρήθηκε όσο λίγοι στο ξεκίνημά του, έφθασε σε δημοπρασία προ διετίας να αναδειχθεί ως ο πλέον ακριβός Έλληνας ζωγράφος του 20ού αιώνα.

Ίδρυμα Β. & Μ. Θεοχαράκη, Βασ. Σοφίας 9 & Μέρλιν 1, Κολωνάκι, 2103611206

ΕΚΘΕΣΗ
Οι Κωνικοί
'Ανθρωποι'

ΤΑ ΚΤΗΡΙΑ

Αντωνόπουλος Μιχάλης

Εγκαίνια Έκθεσης:
Παρασκευή 29 Απριλίου
18:00

μελάνυθρος | Χώρος Τέχνης
27/4/2022- 4/5/2022
Ζάππα 4, 11635 Καλλιμάρμαρο
Τ +30 2103636904

www.melanithros.gr

ΓΕΥΣΗ

Επιμέλεια
ΝΕΝΕΛΑ
ΓΕΩΡΓΕΛΕ

ΠΑΣΧΑ

Η μεγάλη γιορτή της Άνοιξης

Τα έθιμα του Πάσχα, τα εστιατόρια που σου ψήνουν το αρνάκι το σωστό, τα ζαχαροπλαστεία με τα τσουρέκια που όλοι ονειρευόμαστε

Της ΝΑΤΑΣΣΑΣ ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΥ

Το Πάσχα περισσότερο από κάθε τι άλλο έχει να κάνει με την ελπίδα, ή ακόμα καλύτερα, με την αναγέννηση. Είναι μια γιορτή χαράς, τοποθετημένη εύστοχα την πρώτη Κυριακή μετά την πανσέληνο της εαρινής ισημερίας. Πάντα την άνοιξη, ακριβώς τη στιγμή που η φύση γεννιέται από την αρχή. Δεν είναι τυχαίο που τα περισσότερα πασχαλινά έθιμα έχουν να κάνουν με αυτή την ανάταση. Ο Χριστός αναστήθηκε υπενθυμίζοντας σε όλους πέρα από το θρησκευτικό προφανές («μία δεύτερη, αιώνια ζωή σας περιμένει μετά θάνατον» κ.λπ.) ότι κάθε τέλος δεν είναι τίποτα άλλο από μια καινούργια αρχή.

ΤΟ ΨΗΣΙΜΟ του αρνιού

Το πατροπαράδοτο αρνάκι που ξεροψήνεται στη σουβλα έχει τις ρίζες του στο εβραϊκό Πάσχα. Ξέρετε, τότε που ο Θεός μέσω του Μωυσή ζήτησε από τις εβραϊκές οικογένειες της Αιγύπτου να σφάξουν ένα αρνί και με το αίμα του να βάψουν τις πόρτες τους. Έτσι ο Άγγελος του Θανάτου που θα κατέβαινε στην πόλη το ίδιο βράδυ θα αναγνώριζε τα σπίτια των πιστών και θα σκότωνε μόνο τους άπιστους Αιγύπτιους. Πριν την αναχώρησή τους οι Εβραίοι έφαγαν το αρνί που πρόσφεραν ως θυσία για τη σωτηρία του έθνους τους μαζί με άζυμο ψωμί και

ΑΡΤΙΣΤΟΝ

Εκεί όπου η παράδοση συναντά τις σύγχρονες τάσεις

Με ιστορία ενός αιώνα και βάλε, από το 1910, τα καταστήματα Άρτιστον συνδυάζουν την παράδοση με όλες τις σύγχρονες τάσεις, προσφέροντάς μας απίστευτες νοστιμιές, φτιαγμένες με τα πιο αγνά υλικά. Ειδικά τώρα για το Πάσχα οι άνθρωποι του Άρτιστον, που εξακολουθεί έως και σήμερα να είναι μια αμιγώς οικογενειακή επιχείρηση, ετοιμάζουν στα εργαστήριά τους φοβερά τσουρέκια, από εκείνα που μπαίνουν στο σπίτι και μοσχοβολάει ο τόπος, κλασικά και με σοκολάτα, πασχαλινά κουλουράκια με αρώματα βανίλιας και πορτοκάλι, από αυτά που αγαπήσαμε όταν ήμασταν παιδιά, αλλά και υπέροχα σοκολατένια αυγά.

Όπως είπαμε, τα πάντα είναι χειροποίητα, όλα φτιάχνονται εδώ, με τα καλύτερα υλικά. Έτσι συμβαίνει και με το παγωτό που άρχισε ήδη να κάνει την εμφάνισή του στα Άρτιστον και, μάλιστα, σε πάρα πολλές και πρωτότυπες γεύσεις, όπως μπανόφι και караμέλα.

Εάν, πάλι, ακολουθείτε vegan διατροφή ή ηνστεύετε, να σας προτείνουμε τα αξεπέραστα σορμπέ με φράουλα, lime και σοκολάτα, ενώ αν προσέχετε τη διατροφή σας ιδανική για εσάς είναι η πρόταση βανίλια ή σοκολάτα με χαμηλά λιπαρά και στέβια!

Μαζί με όλα αυτά, όπως πάντα καθημερινά θα βρείτε φρέσκο ζυμωτό ψωμί από εξαιρετικά άλευρα, λατρεμένα γλυκά βασισμένα στην ντελικάτη γαλλική ζαχαροπλαστική, πεντανόστιμα γλυκά και αλμυρά σνακ από διάφορες εκδοχές σε σάντουιτς μέχρι τις παραδοσιακές τυρόπιτες και σπανακόπιτες, δροσερές σαλάτες, δυναμτικούς φρεσκοστυμμένους χυμούς στα καταστήματα της Σόλωνος και της Σπυριδωνος Τρικούπη, αλλά και καλοφτιαγμένο καφέ σε όλα τα καταστήματα εκτός από εκείνο της Σκουφά. Και τελευταίο, αλλά ίσως το πιο σημαντικό, η ευγένεια, η φιλοξενία και η αληθινή «καλημέρα» των ανθρώπων που θα συναντήσετε.

Σπ. Τρικούπη 61 & Μετσόβου, Εξάρχεια, 2108211029 / Σόλωνος 91 & Χαριλάου Τρικούπη, Αθήνα, 2103629489 / Σκουφά 41, Κολωνάκι, Αθήνα, 2103607907 / Χαρ. Τρικούπη 80 & Ερεσού, Αθήνα, 2111838071

www.artiston.gr bakery.artiston @artiston.bakery

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΠΑΣΧΑ

ΒΑΚΑΣ PATISSERIE

Το πιο γλυκό μας όνειρο!

Ο οικογενειακό ζαχαροπλαστείο που γράφει την πρώτη σελίδα της ιστορίας του το 1979 στο Χαλάνδρι και από το 1992 βρίσκεται στη Νέα Πεντέλη. Τα νιά σήμερα έχει αναλάβει η δεύτερη γενιά της οικογένειας και στο καφέ-ζαχαροπλαστείο Bakas Patisserie θα βρείτε όλα τα καλά του κόσμου! Πρώτα απ' όλα να σας πούμε ότι ο χώρος του και μόνο αποτελεί μια καλή ευκαιρία για να το επισκεφθείτε με τους φίλους ή την οικογένειά σας και να απολαύσετε όλα τα ωραία και νόστιμα που προσφέρει στο μεγάλο, καταπράσινο κήπο του.

Οτιδήποτε θα βρείτε στο Bakas Patisserie είναι χειροποίητο, φτιάχνεται εδώ στο εργαστήριό του από τους ανθρώπους του. Και θα

βρείτε, όπως είπαμε, πολλά! Τώρα τις ημέρες του Πάσχα την τιμητική τους έχουν βέβαια τα πολύτιμα τσουρέκια, τα γεμιστά τσουρέκια με πραλίνα σοκολάτα ή με μπουένο, τα σμυρναίικα κουλούρια, ενώ οι μικρότεροι θα ξετρελαθούν με τα σοκολατένια ζωάκια αλλά και με τα σοκολατένια αυγά καρτούν!

Δίπλα σε όλα αυτά και ό,τι άλλο ονειρεύτηκε ο κάθε γλυκατζής και αναζητά από ένα φημισμένο ζαχαροπλαστείο: φοβερές πάστες, μεταξύ αυτών και την κλασική σεράνο, καταπληκτικές τούρτες, ανεπανάληπτα σιροπιαστά, μιλφέιγ, τρούφες, εκλεράκια, σοκολατάκια και ο κατάλογος είναι τόσο μακρύς που μπορεί να γεμίσει κάθε γλυκό μας όνειρο. Να το επισκεφθείτε οπωσδήποτε!

Αγίας Σκέπης 3, Νέα Πεντέλη, 2108033160 Bakas Patisserie @bakaspatisserie

πικρά χόρτα, μια παραλλαγή ας πούμε της σημερινής μαγειρίτσας. Αυτό το έθιμο του αμνού, προσαρμοσμένο στα ελληνικά δεδομένα, μας έφτασε στον καθιερωμένο πια οβελία. Φυσικά βοήθησε και το γεγονός ότι η Ελλάδα είναι γεμάτη αμνοερίφια που ανέμελα βοσκούν σε κάθε γωνιά της.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΩΝ ΚΟΚΚΙΝΩΝ ΑΥΓΩΝ

Μεγάλη Πέμπτη σταυρώθηκε ο Χριστός και από τότε κάθε τέτοια μέρα βόφουμε κόκκινα τα αυγά για να θυμόμαστε τη θυσία Του. Πατί όμως αυγά; Πολύ απλά γιατί το αυγό είναι σύμβολο της γονιμότητας, της έναρξης μιας νέας ζωής. Αλλά και μια παραπομπή στον τάφο του Χριστού που ερμητικά κλειστός (όπως το τσόφλι ενός αυγού) έσπασε και από μέσα βγήκε αναστημένος ο Ιησούς.

ΕΝΑ ΤΣΟΥΡΕΚΙ να συμβολίζει τη ζωή

Το σημερινό τσουρέκι είναι ο απόγονος της λαμπροκουλούρας ή του λαμπρόψωμου, του πασχαλινού ψωμιού δηλαδή. Το όνομά του το πήρε από την τουρκική λέξη «sorek» η οποία περιγράφει όλα τα είδη ψωμιού που είναι ζυμωμένα με μαγιά. Αλλά ο λόγος που αυτό το γλύκισμα ανήκει πια στα αγαπημένα έθιμα του Πάσχα δεν είναι άλλος από το αλεύρι... Το αλεύρι που «ζωντανεύει» και γίνεται ψωμί είναι ακόμα ένας συμβολισμός της ανάστασης.

ΠΑΣΧΑ στην Αθήνα

Τα εστιατόρια και τα ξενοδοχεία που σε περιμένουν ανοιχτά

Μεγάλη Βρετανία

Από τον 8ο όροφο του ξενοδοχείου, στο επιβλητικό GB Roof Garden που κοιτάει όλη την Αθήνα από ψηλά, το βράδυ της Ανάστασης θα σεβίρεται η παραδοσιακή μαγειρίτσα, αρνάκι φούρνου κι άλλα εκλεκτά που ο executive chef Αστέριος Κουστούδης και η ομάδα του έχουν ετοιμάσει για τη βραδιά (τιμή: €87/άτομο) Όσο για την Κυριακή του Πάσχα το GB Roof Garden μεταμορφώνεται σε μια παραδοσιακή αυλή! Η γιορτή ξεκινά με καλωσόρισμα δίπλα στη σούβλα (ούζο, μεζεδάκια και

κόκκινα πασχαλινά αυγά), ύστερα ακολουθεί πλούσιος μπουφές με κρύα και ζεστά ορεκτικά, ποικιλία από σαλάτες, αρνί και κοντοσουβλι. Φυσικά και πλήθος γλυκών, από παραδοσιακά ελληνικά μέχρι παστάκια και τούρτες. Τιμή: €94/άτομο. Βασ. Γεωργίου Α' 1, Πλ. Συντάγματος, 2103330766

St. George Lycabettus

Τα μπαλκόνια του La Suite Lounge έχουν την ωραιότερη θέα στο εκκλησάκι του Άη-Γιώργη στην κορφή του Λυκαβηττού. Από εδώ θα δεις τις λαμπάδες να κατηφορίζουν τον αθηναϊκό λόφο το βράδυ της Ανάστασης (τρώγοντας παραδοσιακή και vegan μαγειρίτσα, αρνάκι φρικασέ, κατσικάκι σε αμπελόφυλλα, αρνάκι αντικριστό, κοκορέτσι στη λαδόκολλα κ.ά.), και εδώ θα ευχαριστηθείς την επόμενη μέρα ένα πληθωρικό πασχαλινό buffet γεμάτο με παραδοσιακές γεύσεις και γλυκά. Bonus: οι μικροί της παρέας θα μείνουν απασχολημένοι χάρη στους παιδαγωγούς – animateurs με ατελείωτα παιχνίδια, κυνήγι θησαυρού, ζωγραφική και δώρα. Τιμή: €48/άτομο, 50% έκπτωση για παιδιά έως 10 ετών. Κλεισμένος 2, Κολωνάκι, 210 7416000

Ivis 4

Πάσχα σε μια όμορφη, μυστική αυλή στα στενάκια του Ψυρρή και μάλιστα με ένα μενού που έχει την υπογραφή του διάσημου σεφ Γιάννη Λουκάκου; Αμέ! Την Κυριακή του Πάσχα στο ωραίο εστιατόριο του ξενοδοχείου σε περιμένουν πιάτα όπως ταλαγάνι ψητό με σάλτσα από αποξηραμένα φρούτα, μπέικον και κουκούναρι ή ένα αρνίσιο παιδάκι γαλλικής κοπής με σπαστή πατάτα αρωματισμένη με σαφράν και σάλτσα chimichurri. Τιμή: €60/άτομο. Ήβης 4, Ψυρρή, 2103213340

Μαύρο Πρόβατο

Και με τα δύο του πόστα ανοιχτά (σε Παγκράτι και Μελίσσια) το αγαπημένο εστιατόριο μας περιμένει την Κυριακή του Πάσχα από το μεσημέρι και μετά με όλα τα κλασικά πιάτα του, αλλά και με αρνάκια, μαγειρίτσες, κοκορέτσια και κοντοσουβλία παινεμένα, με κόκκινα αυγά για να τσουγκρίσουμε και με πολλούς ακόμα ελληνικούς μεζέδες, πάντα με ένα απαλό twist... Αρριανού 31, Παγκράτι, 2107223466

Όμιλος Καστελόριζο

Τέσσερα από τα εστιατόρια του γνωστού Ομίλου τη μέρα του Πάσχα μας περιμένουν ανοιχτά: το **Όμικρον Meze** (Δρόσου 1, Κηφισιά, 2106202475) με

δημιουργικά μεζεδάκια, οι **Ορίζοντες Λυκαβητού** (Αριστίπου 1, Λυκαβητός, 2107227065) με δημιουργική κουζίνα και θέα όλη την Αθήνα, το **Omnivore** με νόστιμη μεσογειακή κουζίνα και το **Καστελόριζο Βάρκιζας** (Λ. Ποσειδώνος, Λιμανάκια Βάρκιζας, 210 9655022) για πάντα φρέσκο ψαράκι.

CRASH TEST στα τσουρέκια της πόλης

Ρεμούνδος

Ο πιο παλιός φούρνος της Κυψέλης (από το 1953 παρακαλώ) ξεφουρνίζει το μοσχομυριστό τσουρέκι του όλο τον χρόνο, αλλά το Πάσχα η παραγωγή ανεβαίνει κατακόρυφα. Το τσουρέκι τούτο ακολουθεί κατά γράμμα μια συνταγή τόσο παλιά όσο και τα χρόνια του φούρνου. Το μυστικό της μεγάλης επιτυχίας του βασίζεται στην καλή ποιότητα των υλικών: μαχλέπι, μαστίχα και βελγικό βούτυρο που κάνει τον τόπο να μοσχοβολά. Μαζί πάρε και τα αξεπέραστα πασχαλινά κουλουράκια. Κυψέλης 37, Κυψέλη, 2108215808

Άρτιστον

Τσουρέκι (κλασικό ή σοκολατένιο) του είδους που ξεκινάς να φας μια μπουκιά από την ακρούλα, δεν μπορείς να αντισταθείς και τελικά καταλήγεις να το τρως όλο. Είναι που την ξέρει καλά την τέχνη αυτός ο φούρνος και την εξασκεί από το 1910! Σπ. Τρικούπη 61 & Μετσόβου, Εξάρχεια, 2108211029

Bakas Patisserie

Πολίτικο τσουρέκι που μοσχοβολάει μαχλέπι, γεμιστό με μια βελουδίνη κρέμα bueno και επικάλυψη λευκής σοκολάτας ή τσουρέκι με γέμιση πραλίνας φουντουκιού και επικάλυψη σοκολάτας γάλακτος. Από τα πιο αμαρτωλά του φετινού Πάσχα... Αγίας Σκέπης 3, Νέα Πεντέλη, 2108033160

Πολίτικος Φούρνος Σταυρόπουλος

Καλά κρυμμένος στα στενάκια του κέντρου, αυτός ο παραδοσιακός φούρνος ξεφουρνίζει πολιτικές λιχουδιές από το 1969. Φυσικά και το πολίτικο τσουρέκι έχει την τιμητική του! Εδώ θα βρεις και το αρμένικο αλμυρό τσουρέκι, μια μεγάλη αποκλειστικότητα τούτου του φούρνου. Με φρέσκο βούτυρο, σουσάμι και μαυροκούκι, τόσο απαλό και τόσο νόστιμο... Γαμβέτα 5, Ομόνοια, 2103847006

Zuccherino

Πολίτικο τσουρέκι (με μαχλέπι, μαστίχα και νιφάδες λευκού αμυγδάλου); Γεμιστό τσουρέκι (με βιολογικό μέλι, σοκολάτα και καρύδια); Μήπως τσουρέκι με επικάλυψη πραλίνας σε 3 διαφορετικές γεύσεις (Bueno, Lila Pause και τριλογία σοκολάτας); Τα άπαντα του τσουρεκιού θα βρεις στα ζαχαροπλαστεία Zuccherino, μαζί και πολλά πασχαλινά για κάθε μικρό (ή μεγάλο) γλυκατζή. www.zuccherino.gr

Noble Pastry

Τσουρέκι δεν είναι, αλλά μαχλέπι έχει, τι είναι; Το limited edition πασχαλινό Noble Pastry Original Panettone με γεύση τσουρέκι, πορτοκάλι confit, μαχλέπι, μαστίχα και βανίλια Μαδαγασκάρης! Το Ζαχαρένιο ghost pastry shop της Αθήνας έχει βάλει στοίχημα να μας κάνει να τρώμε panettone όλο τον χρόνο, και η αλήθεια είναι πως με κάτι τέτοιες νόστιμες εμπνεύσεις θα το κερδίσει! Σε κομψή συσκευασία του ενός κιλού, Madame Fraise. Υψητού 225, Παγκράτι, 2114186086

AnLa Baked

Γίνεται τσουρέκι χωρίς γλουτένη, ζάχαρη και γαλακτοκομικά; Όχι απλώς υπάρχει, αλλά είναι και υπέροχο! Φτιάχνεται με την καλύτερη ποιότητα βιολογικών αλεύρων χωρίς γλουτένη, με αληθινή μαστίχα, μαχλέπι και μέλι, φυσικά χωρίς ίχνος συντηρητικών ή τεχνητών χρωμάτων, όπως και όλες οι λιχουδιές της Ρένιας και της Stephanie, των άπιστευτων κοριτσιών πίσω από αυτό το νόστιμο εργαστήριο. Ρίξε μια ματιά και στα υπόλοιπα αγνά καλούδια τους στο www.apla.store

Καγγέλης

Μοσχομυριστό, αφράτο, σε όλα του υπέροχο, το πολίτικο αυτό τσουρέκι κάθε χρόνο κάνει τη γειτονιά του Ζωγράφου να μοσχοβολάει μαχλέπι. Μαζί θα βρεις και ωραία πασχαλινά κουλουράκια και σοκολατένια αυγά σε κάθε εκδοχή. Χλόης 37 & Λεωφόρος Κουσιδη Γρηγορίου 30, Ζωγράφου, 2107756729

Ζαχαροπλαστεία Τσίρου

Το σωστό, το παραδοσιακό τσουρέκι με το κόκκινο αυγό στο κέντρο του να μας θυμίζει τα πασχαλινά τραπέζια των παιδικών μας χρόνων. Φτιάχνεται με μαχλέπι και μαστίχα Χίου, βγαίνει σε δύο εκδοχές (στρογγυλό ή πλεξούδα) και είναι αφράτο σαν σύννεφο. Ελλήνων Αξιωματικών 35, Καρέας, 2107600600 ●

Αν βαριέσαι (ή δεν ξέρεις) να φτιάξεις τη μαγειρίτσα τη σωστή, θα τη βρεις πανέτοιμη στο **Marie & Antoinette**. Μαζί και **μανιτάρια φρικασέ, αρνάκι, τζιγερσοαρμάδες, ντολμαδάκια και βέβαια τις τρομερές χειροποίητες πίτες που έκαναν αυτό το μαγαζάκι γνωστό στα πέρατα της Αθήνας.**

Τριανταφυλλίδη 22 & Γεωργίου Βλάχου, Ν. Ψυχικό, 2130416420

ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΟ ΡΕΜΟΥΝΔΟΣ

Το πιο μοσχομυριστό τσουρέκι
της πόλης κι άλλα θαύματα

Μαχλέπι, μαστίχα, μα πάνω από όλα βούτυρο. Όσο πλησιάζει το Πάσχα, οι ευωδιές έξω από τον παλιό φούρνο της Κυψέλης δυναμώνουν, σε κάνουν να κλείνεις τα μάτια και να γέρνεις το κεφάλι προς τα πίσω για να τις απολαύσεις σε όλο τους το μεγαλείο. Το Αρτοποιείο Ρεμούνδος στέκει στην ίδια γωνιά εδώ και δεκαετίες. Το άνοιξε ο Γρηγόρης Ρεμούνδος το 1953 και σήμερα η σκυτάλη έχει περάσει πια στην τρίτη γενιά, στον Γρηγόρη και τον Πύργο Ρεμούνδο, τα εγγόνια του. Οι δυο τους μεγάλωσαν μέσα σε αυτόν τον ιστορικό φούρνο και αφού σπουδάσαν την τέχνη του αρτοποιού στο Λονδίνο, γύρισαν πίσω για να κρατήσουν την παράδοση ζωντανή. Εμπλούτισαν την πραμάτεια του φούρνου, εξέλιξαν τις τεχνικές, έφτασαν να ζυμώνουν περί τα 15 είδη

ψωμιού. Το τσουρέκι ωστόσο (του οποίου η ζήτηση κορυφώνεται το Πάσχα καθώς καταφθάνουν «πιστοί» από όλη την Αθήνα για μία πλεξούδα) ακολουθεί κατά γράμμα μια πολύ παλιά συνταγή, ίδια και अपαράλλαχτη από την εποχή του παππού Ρεμούνδου. Φτιάχνεται με μαχλέπι, μαστίχα και βελγικό βούτυρο, ζυμώνεται για πολλά επίμονα λεπτά και όταν ψήνεται μοσχοβολά όλη η Κυψέλη! Τρυφερό, αφράτο, μαστιχωτό, είναι απλώς υπέροχο... Μαζί να πάρετε και τα μοναδικά βουτυρένια, πασχαλινά κουλουράκια, ενώ όσοι νηστεύουν τη Μεγάλη Εβδομάδα θα βρουν πολλά καλούδια: από αραβικές πίτες με μπιφτέκι λαχανικών και λιόψωμο, μέχρι (φο-βε-ρές) χειροποίητες πίτες. Δοκιμάστε τη μανιταρόπιτα και πείτε μας αν έχετε φάει ωραιότερη... Στοιχηματίζουμε πως όχι.

Κυψέλης 37, Κυψέλη, 2108215808

[f remoundsbakery](#) [@remoundsbakery](#)

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΠΑΣΧΑ

BOND

Η άνοιξη είναι ακόμη πιο
όμορφη σε αυτή τη μυστική
αυλή του Αλίμου

Δεκάδες πουλιά τραγουδάνε, αναρριχητικά φυτά σκαρφαλώνουν στους τοίχους, οι γλάστρες ανθίζουν και ο πρωινός ήλιος χαϊδεύει το πλακόστρωτο. Το Bond είναι μια τεράστια αυλή και το τέλειο σημείο για να γιορτάσεις την άνοιξη. Καλά κρυμμένο στη γειτονιά του Αλίμου, ανοίγει από νωρίς σεργιόροντας υπέροχο καφέ και άκρως πληθωρικό brunch, ενώ όσο προχωράει η μέρα τόσο πληθαίνουν τα λαχταριστά πιάτα: ο φρέσκος σολομός με καραμέλα, ρύζι, κρέμα αβοκάντο και dressing μoustάρδας, τα παραδοσιακά σκιουφικτά με μελιτζάνα, κολοκύθι, πιπεριές, ντοματίνια, σάλτσα ντομάτας και ανθότυρο, αλλά και τα πεντανόστιμα λιγγκουίμι με γαρίδες, φοινόκιο, κολοκύθι, ντοματίνια, άνηθο και λεμόνι ανήκουν στα πιάτα που πρέπει οπωσδήποτε να δοκιμάσει κανείς. Ειδικά για τη Μεγάλη Εβδομάδα ο κατάλογος

εμπλουτίζεται και με αρκετά νηστίσιμα πιάτα ημέρας όπως το φαλάφελ πάνω σε λάχανο που σεργιόροντας μαζί με τσιπς από αραβική πίτα και σάλτα από ταχίνι, τους παραδοσιακούς ντοματοκεφτέδες με ντιπ από ταχίνι, αλλά και ένα avocado toast με ψητά ντοματίνια, καρότο και κρεμμύδια τουρσί, κίτρινα ντοματίνια και ρόκα. Εκτός, όμως, από το υπέροχο φαγητό, το Bond φημίζεται επίσης και για τα δυνατά cocktails του, που κάνουν τις νύχτες σε αυτή την αυλή ακόμη πιο μαγικές. Σε λίγες μέρες, μάλιστα, η cocktail list ανανεώνεται με πολλά κι ενδιαφέροντα cocktails, ανάμεσά τους και ένα Mystery Box, ένα κουτί δηλαδή που θα περιλαμβάνει διάφορα υλικά, μαζί και ένα ερωτηματολόγιο. Ο σκοπός είναι να δεις τα υλικά και ύστερα να συμπληρώσεις το ερωτηματολόγιο ώστε ο barman να σου φτιάξει ακριβώς το cocktail των ονείρων σου!

Μεγάλης του Γένους Σχολής 2, Άλιμος, 2109902035

[www.bondcafe.gr](#) [f @bondallday](#) [@bondallday](#)

BIBΛIO

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΛΗ

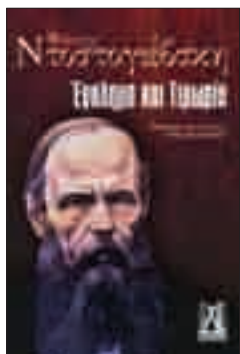
ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΤΙΚΕΣ ΚΡΙΤΙΚΕΣ

Κλασικά μυθιστορήματα στο Goodreads

Κάναμε το πείραμα με το «Έγκλημα και τιμωρία» του Ντοστογιέφσκι

Του ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

Έξαλλες «κριτικές» κλασικών, αγνωσμένης αξίας, πραγματικά μεγάλων και διαχρονικών μυθιστορημάτων, από αναγνώστες στο Goodreads. Σταχυολογούμε ένα ελάχιστο μόνο δείγμα από όσα μπορεί να διαβάσει κανείς αν ανατρέξει στις φαρμακερές κριτικές με ένα αστεράκι. Τις μεταφέρουμε σχεδόν αυτούσιες, μεταφρασμένες από τα αγγλικά. Εμάς μας έκαναν να χαμογελάσουμε. Σήμερα, το «Έγκλημα και Τιμωρία» του Φιοντόρ Ντοστογιέφσκι. Διαβάστε το στην κλασική μετάφραση του Άρη Αλεξάνδρου από τις Εκδόσεις Γκοβόστη ή στη μετάφραση του Φώντα Κονδύλη από τον Πατάκη.

➤ Λένε πως ο συγγραφέας του ήταν μεγαλοφυΐα. Οκεί, τότε εγώ είμαι πλίθιος.

➤ Σου βγαίνει η πίστη ανάποδα για να το διαβάσεις.

➤ Ειλικρινά, τα ηθικά διλήμματα που θέτει είναι τόσο λογικά, που θα τον έπαιρναν με τις πέτρες μέχρι και κάτι τύποι που ζούνε στις ζούγκλες και νομίζουν ότι οι βάτραχοι και οι βδέλλες είναι θεοί, ξέρω γω.

➤ Η μόνη τιμωρία που είδα εγώ ήταν η ανάγνωση αυτής της βλακειάς. Μόνο που δεν θυμάμαι να έχω κάνει κανένα έγκλημα τελευταία.

➤ **Καταρχάς, δεν πας πουθενά αν σε λένε Ρασκόλνικοφ.**

➤ Το βιβλίο είναι εξωπραγματικά κακό. Αλλά όχι μόνο κακό: είναι πρωτόγονο. Εκείνο τον καιρό οι εκδότες πλήρωναν τους συγγραφείς με τη σελίδα – σαν να λέμε: με το κιλό, με την οκά–, οπότε όσο περισσότερες σελίδες έγραφες, τόσο πιο πολλά θα πληρωνόσουν. Αυτό ακριβώς έκανε και ο Ντοστογιέφσκι. Έγραφε άπειρες εντελώς άχρηστες μπουρδες, για το παραδάκι. Μην ξεχνάμε ότι ήταν καμένος ρουλετάκι και χωμένος στα χρέη μέχρι τον λαϊμό. Διαβόητος στον καιρό του.

➤ Θυμάστε εκείνη την ταινία, την «Εκταίσθηση», που θα ήταν βλακεία έργο αν δεν είχε την τελευταία ατάκα; Αλλά, εφόσον την έχει, είναι αριστούργημα; Ε λοιπόν, όσο διάβαζα το «Έγκλημα και τιμωρία» ήλπιζα πως στο τέλος θα υπήρχε μια ατάκα που θα το απογειώνει. Κάτι του στιλ, «...και τότε ξέσπασε μία επιδημία με ζόμπι». Αλλά τζίφος. Δεν γίνεται τίποτε μέχρι ΚΑΙ το τέλος. Μην το διαβάσετε.

➤ Η ιδέα του Ντοστογιέφσκι για τον Θεό, σόρι, αλλά θυμίζει Χίτλερ.

➤ Γράψτε, ρε μπουφοί, σαν άνθρωποι, τόσο δύσκολο πια;

➤ Ίσως στον καιρό του κάτι να έλεγε, ειδικά καθώς απευθυνόταν σε μεπκρήδες που πηγαίνουν στην εκκλησία και θεωρούν τον εαυτό τους περιουσία του τσάρου.

➤ Ο Ντοστογιέφσκι είναι πολύ σπουδαίος συγγραφέας γιατί σε κάνει να μιλάς

στους φίλους σου όπως οι πρωταγωνιστές του. Και πώς μιλάνε οι πρωταγωνιστές του; Σαν σαιζηπηρικοί ήρωες που όμως είναι Ρώσοι μουζικοί, κάτι τύποι βρομιάρηδες σαν τον Ρασπούτιν. Έτσι κι εσύ: αν διαβάσεις ένα-δυο βιβλία του αρχίζεις να κάνεις μπάνιο αραιότερα, ξεχνάς να ξυριστείς, νομίζεις πως ο Θεός και ο Χριστός και όλοι οι άγιοι έχουν ένα πολύ συγκεκριμένο σχέδιο ΕΙΔΙΚΑ για σένα κ.ο.κ. Στο μεταξύ ο άλλος έγραφε τα βιβλία στο πόδι, ξεχνώντας τι γίνεται από κεφάλαιο σε κεφάλαιο γιατί έπινε τη βότκα από το μπουκάλι. Η γραμματέας του τα ξανάγραφε όλα τα βιβλία από την αρχή. Εκείνος έτρεχε για τζόγο και στοιχήματα, ήταν σούπερ κολλημένος.

➤ **Καλός πιστός, κακός άπιστος. Αυτό λέει το βιβλίο.**

➤ Ο Ντοστογιέφσκι είναι ο τρελός με τα μούσια και το κατουρημένο παντελόνι που κρατάει στον δρόμο ένα χαρτόνι με τις λέξεις ΗΡΘΕ ΤΟ ΤΕΛΟΣ. Απλώς στο δικό του χαρτόνι χωράνε 150.000 λέξεις. Όμως λένε το ίδιο πράγμα με το ΗΡΘΕ ΤΟ ΤΕΛΟΣ. #έλεος

➤ Είμαι στη σελίδα 400, και το ενδιαφέρον μου γι' αυτό το βιβλίο, για την πλοκή, τους χαρακτήρες, για οτιδήποτε, συναντώνεται την αγωνία μου για τον καιρό που θα κάνει αύριο στο Ανατολικό Τιμόρ.

➤ Στο εικονοστάσι της Κλασικής Λογοτεχνίας το «Έγκλημα και τιμωρία» είναι βιτρίνα, έξω-έξω, λόγω... χμμ... βασικά, δεν έχω ιδέα. Το βιβλίο δεν έχει ούτε ΜΙΣΟ καλό στοιχείο.

➤ Πρώτη και τελευταία γνωριμία μου με τον τύπο. Και να φανταστείτε ότι αυτό θεωρείται από τα καλά του.

➤ «Είμαι φτωχός, τη σκότωσα, έχω ενοχές, πιάστε με, δικάστε με, στείλτε με να σπάω πέτρες για να λυτρωθώ, ο Θεός είναι μεγάλος». Αυτό ήταν το βιβλίο, σόρι για τα σόλιερ.

➤ Είχα πάρει κάτι όταν το διάβαζα ένα βράδυ, και τέλος πάντων το φανταζόμουνόλο αυτό σαν ένα σκετς στο Muppet Show. Θα τα έσπαγε. Δεν μπορώ να σκεφτώ καλύτερη χρήση του εν λόγω μυθιστορήματος σήμερα.

➤ Τρομερή υπόθεση: Ο Ρασκόλνικοφ, ένας μπατίρης φοιτητής, κάθεται στον καναπέ του. Τον επισκέπτονται κάποιοι και μιλάνε. Μετά αυτός παθαίνει ένα ντελίριο, πάλι στον καναπέ του. Μετά πάει και κάνει ένα έγκλημα. Μετά άντε πάλι στον καναπέ του, και άντε πάλι ντελίριο. Μας λέει πως είναι 'μπιουμπ' με όλους γύρω του, της μητέρας του συμπεριλαμβανομένης. Και ξανά-μανά κουβέντες στον καναπέ, ντελίριο, ανάλυση, κόντρα ανάλυση, αϋπνία, ταραχή, ιδρώτας, πυρετός, εφιάλτες, ενοχές, σου 'πα μου 'πες. Στο μεταξύ, η μόνη προφανής σκέψη – να το βουλώσει, να σπκωθεί από τον ρημαδοκαναπέ και να πιάσει καμιά δουλειά για να λαδώσει το άντερό του και να βοηθήσει τη μάνα του και την αδελφή του – δεν του περνάει από το μυαλό. Δουλέψτε, ζώα. ●

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ
ΜΕ ΑΙΤΙΑ

Σπάνια αναγνωστική εμπειρία

Του ΑΡΗ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

Δεν το λέω συχνά – για την ακρίβεια, δεν το έχω πει ποτέ. Πρόκειται ασφαλώς περί βεβήλωσης, για μια πράξη ανίερη, σχεδόν ανοσιούργημα. Κάποιοι θα το έλεγαν διακρέυση, ίσως και βιασμό, άλλοι θα ανακαλούσαν τις πυρές του Χίτλερ, κι άλλοι θα έφερναν στον νου το «Φαρνάιτ 451» του Ρέι Μπράντμπερι. Όμως με βασανίζει, και δεν μπορώ παρά να το πω κι ως εκμάνει ο εκδότης – τον οποίο σέβομαι πραγματικά για τα εξαιρετικά βιβλία του. Αυτό που θέλω να πω είναι: ΣΚΙΣΤΕ τις τελευταίες δέκα σελίδες!

Αφού τις σκίσατε και τις πετάξατε χωρίς να τις διαβάσετε (γιατί περί αυτού πρόκειται), τότε μπορείτε αληθινά να απολαύσετε το μυθιστόρημα αυτό του Άγγλου συγγραφέα Ίβλιν Γουό. Αναφέρομαι στο «Μια χούφτα σκόνη». Καιρό είχα να διαβάσω ένα τόσο συναρπαστικό βιβλίο – με ένα συγκλονιστικό τέλος που με άφησε άφωνο.

Ο συγγραφέας περιγράφει τη ζωή της υψηλής αγγλικής κοινωνίας όπου οι συμβάσεις έχουν το πάνω χέρι. Ένας ευκατάστατος άντρας έχει αποσύρει – πώς αλλιώς να το πω – τη γυναίκα του, μια θελκτικότητα τριαντάρα, στα κτήματά του κάπου στη βαρετή αγγλική ύπαιθρο. Εκείνη, και με το δίκιο της, ασφυκτιά. Και, αναπότρεπτα, κάποια στιγμή τον απατά με έναν νεότερό της άντρα που ωστόσο δεν είναι παρά ένας ανεργάσιμος νεανίας που κορφολογεί ανερευθίαστα τα κάλλη της καλλιπυγος αστής.

Η κοινωνία, ο περίγυρος, κάτι τέτοια τα εκτρέφει, ζει από αυτά, δεν τα ανέχεται απλώς, αλλά τα υποστηρίζει. Μια νέα γυναίκα επιβάλλεται να έχει εραστή. Ο σύζυγος οφείλει να κάνει τα στραβά μάτια. Καλύτερα να μη ρωτάει γιατί μπορεί να μάθει αυτό που ξέρουν όλοι, και τότε θα πρέπει ίσως και να λάβει κάποιες επώδυνες αποφάσεις. Κοντολογίς, μακάριοι οι ανοούνητες.

Ο Ίβλιν Γουό ωστόσο, αυτός ο σαδιστής συγγραφέας, αναγκάζει τον ήρωά του να πει το πικρό ποτήρι της γνώσης – άλλοι εξορίστηκαν από τον Κήπο της Εδέμ για παρόμοιο ατόπημα. Και, τι παράξενο, πετάει έξω τη μοιχαλίδα. Αυτό εξοργίζει την κοινή γνώμη που απαιτεί τον κερασφόρο να υπομένει αμίλητος και να πληρώνει αγόγγυστα τη διατροφή που επιβάλλεται από το νομικό σύστημα. Για να σωθούν τα προσχήματα και να βγει το διαζύγιο, ο άντρας – και κερατάς και δαρμένος – αναγκάζεται να αποκριθεί σε κάποια παραθαλάσσια πολίχνη ότι είναι εκείνος που απιστεί προς τη γυναίκα του με κάποια πληρωμένη γυναίκα ελευθέρων πθών.

Ίβλιν Γουό
«Μια χούφτα σκόνη»
εκδ. Gutenberg

Όμως δεν πρόκειται να αποκαλύψω τι θα συμβεί στον ήρωα

του μυθιστορήματος επειδή ακριβώς αυτό το τέλος που επικρέμαται στον απατημένο άντρα είναι και το πλέον συναρπαστικό κομμάτι του βιβλίου. Κι ενώ ο αναγνώστης βιώνει μια σπάνια αναγνωστική εμπειρία, μια κακή συγκυρία αναγκάζει τον συγγραφέα να επινοήσει και ένα δεύτερο τέλος για το μυθιστόρημά του.

Αυτό το δεύτερο τέλος, αυτές τις τελευταίες δέκα σελίδες του βιβλίου, είναι που θεωρώ ότι πρέπει να αφαιρεθούν. Μην τις διαβάσετε, αγνοήστε τις – γνωρίζω βέβαια τι σαγήνη ασκεί το τυπωμένο χαρτί – και τότε θα έχετε μείνει με μια εξάσια επίγευση στον αναγνωστικό σας ουρανό.

Όμως δεν πρόκειται να αποκαλύψω τι θα συμβεί στον ήρωα

του μυθιστορήματος επειδή ακριβώς αυτό το τέλος που επικρέμαται στον απατημένο άντρα είναι και το πλέον συναρπαστικό κομμάτι του βιβλίου. Κι ενώ ο αναγνώστης βιώνει μια σπάνια αναγνωστική εμπειρία, μια κακή συγκυρία αναγκάζει τον συγγραφέα να επινοήσει και ένα δεύτερο τέλος για το μυθιστόρημά του.

Αυτό το δεύτερο τέλος, αυτές τις τελευταίες δέκα σελίδες του βιβλίου, είναι που θεωρώ ότι πρέπει να αφαιρεθούν. Μην τις διαβάσετε, αγνοήστε τις – γνωρίζω βέβαια τι σαγήνη ασκεί το τυπωμένο χαρτί – και τότε θα έχετε μείνει με μια εξάσια επίγευση στον αναγνωστικό σας ουρανό.

Όμως δεν πρόκειται να αποκαλύψω τι θα συμβεί στον ήρωα

του μυθιστορήματος επειδή ακριβώς αυτό το τέλος που επικρέμαται στον απατημένο άντρα είναι και το πλέον συναρπαστικό κομμάτι του βιβλίου. Κι ενώ ο αναγνώστης βιώνει μια σπάνια αναγνωστική εμπειρία, μια κακή συγκυρία αναγκάζει τον συγγραφέα να επινοήσει και ένα δεύτερο τέλος για το μυθιστόρημά του.

Αυτό το δεύτερο τέλος, αυτές τις τελευταίες δέκα σελίδες του βιβλίου, είναι που θεωρώ ότι πρέπει να αφαιρεθούν. Μην τις διαβάσετε, αγνοήστε τις – γνωρίζω βέβαια τι σαγήνη ασκεί το τυπωμένο χαρτί – και τότε θα έχετε μείνει με μια εξάσια επίγευση στον αναγνωστικό σας ουρανό.

Όμως δεν πρόκειται να αποκαλύψω τι θα συμβεί στον ήρωα

του μυθιστορήματος επειδή ακριβώς αυτό το τέλος που επικρέμαται στον απατημένο άντρα είναι και το πλέον συναρπαστικό κομμάτι του βιβλίου. Κι ενώ ο αναγνώστης βιώνει μια σπάνια αναγνωστική εμπειρία, μια κακή συγκυρία αναγκάζει τον συγγραφέα να επινοήσει και ένα δεύτερο τέλος για το μυθιστόρημά του.

Αυτό το δεύτερο τέλος, αυτές τις τελευταίες δέκα σελίδες του βιβλίου, είναι που θεωρώ ότι πρέπει να αφαιρεθούν. Μην τις διαβάσετε, αγνοήστε τις – γνωρίζω βέβαια τι σαγήνη ασκεί το τυπωμένο χαρτί – και τότε θα έχετε μείνει με μια εξάσια επίγευση στον αναγνωστικό σας ουρανό.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ /
ΕΚΔΟΣΕΙΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΑΒΒΙΔΑΚΗΣ και η έμπνευση των diSettia

Το τραγούδι «All That You 'Ve Got»
είναι η πρώτη στάση από το νέο του μουσικό ταξίδι

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ - Φωτό: ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΙΣΑΤΖΕΚΙΑΝ

προσωπήσαμε την Κύπρο με τη Φανή Πολυμέρη στη Λωζάννη της Ελβετίας! Δεν έχω αλλάξει σε τίποτα – ευτυχώς ή δυστυχώς...

Ποιος είναι ο ορισμός που δίνετε στην επιτυχία; Επιτυχία είναι να τραγουδάει πολύς κόσμος ένα τραγούδι που έχεις γράψει εσύ! Τόσο απλά!
Θυμάστε το πρώτο άλμπουμ που αγοράσατε; Το «We Sold Our Souls For Rock 'n roll» των Black Sabbath.

Ποια είναι η καλύτερη συναυλία που έχετε δώσει και ποια η καλύτερη συναυλία που έχετε βιώσει ως θεατής; Καλύτερη συναυλία μου ήταν στο Παλαί ντε Σπορ στη Θεσσαλονίκη. Οι καλύτερες που έχω δει είναι Peter Gabriel στον Λυκαβηττό, Pink Floyd στο ΟΑΚΑ και Bryan Adams πριν δύο περίπου χρόνια στο ΟΑΚΑ.

Ποια είναι η αγαπημένη σας κιθάρα και γιατί; Οι αγαπημένες μου κιθάρες είναι μία ακουστική Jumbo Guild με την οποία παίζω σε όλα μου τα live και μία ηλεκτρική Fender Stratocaster των 70s.

Τον Οκτώβριο του 2020 αφιερώσατε τη σύνθεσή σας «Love in White» στους αγωνιστές της πανδημίας, τους ηρωικούς γιατρούς, τους νοσηλευτές και τους εργαζόμενους στον τομέα της υγείας, που μάχονται καθημερινά τη νόσο Covid-19. Πώς βιώσατε εσείς αυτό το διάστημα; Τι θα λέγατε σε έναν αρνητή του κορωνοϊού που δεν θέλει να κάνει το εμβόλιο; Καθένας θα πρέπει να έχει την ελευθερία να κάνει ό,τι θέλει με το σώμα του.

Έχετε σκεφτεί ποτέ πώς θα θέλατε να σας θυμούνται, όταν δεν θα κατοικείτε εδώ; Όταν «φύγω» από εδώ θα ήθελα να με θυμούνται σαν έναν πιστό «υπηρέτη» της Μουσικής.
Πώς σας άλλαξε η πατρότητα; Τι σας κάνει να ανησυχείτε για το μέλλον των παιδιών σας; Μόλις γίνεσαι γονιός όλα αλλάζουν. Ό,τι κάνεις το κάνεις για τα παιδιά σου. Έτσι θα πρέπει να είναι. Για το μέλλον των παιδιών μου με ανησυχούν οι επιλογές των πολύ ηλιθίων και των πολύ έξυπνων ψυχοπαθών, οι οποίοι θα τυχαίνει να έχουν εξουσία...

Ποιο είναι το πιο όμορφο μέρος που έχουν δει τα μάτια σας; Η Ελλάδα!

Ποιος δίσκος τελευταία σας έχει κάνει εντύπωση; Της Florence And The Machine.
Τι θα έλεγε ο Γιάννης Σαββιδάκης του 1987 στον Γιάννη Σαββιδάκη του 2022; Θα τον προκάλυψε να παίξουν ένα μονό στο μπάσκετ. One on One!

Με μια νέα μελωδική rock σύνθεση που έχει την ερμηνευτική στόφα και τα ακόρντα που χρειάζεται ένα hit για να συνεπάρε, ο Γιάννης Σαββιδάκης μας συστήνει τους diSettia, το νέο του project, και επιστρέφει με αγγλόφωνα τραγούδια. Για να ακουστούν παντού...

Νέο μουσικό αποτύπωμα με ένα νέο μουσικό σχήμα. Πώς προέκυψαν οι diSettia; Τι σχέδια υπάρχουν για αυτή την μπάντα; Αναμφισβήτητα πρόκειται για ένα δικό μου δημιουργήμα το οποίο προέκυψε από την ανάγκη μου να τραγουδήσω τα αγγλόφωνα τραγούδια που γράφω. Τα τραγούδια αυτά γράφτηκαν εντελώς αβίαστα και όχι κατόπιν σχεδίου. Απλά από έμπνευση! Θα θέλαμε πολύ να ακουστούν παντού και να κάνουμε εμφανίσεις επίσης σε όσα περισσότερα μέρη του κόσμου μπορούμε.

Τι σκέφτεστε τώρα που το «All that you 've got» ξεκίνησε το μουσικό του ταξίδι; Τι σας οδήγησε στη σύνθεση και τις λέξεις του; Είναι ένα τραγούδι από αυτά που ακούω στον ύπνο μου. Ξύπνησα ένα βράδυ και το έγραψα! Μακάρι να αρέσει...

Πώς αποφασίσατε να συνεργαστείτε με την Iason Productions; Γνωρίζοντας τον Νίκο Καστανά και τους συνεργάτες του, έτσι απλά είδαμε ότι ταιριάζουμε πρώτα σαν άνθρωποι και μετά μουσικά και αποφασίσαμε να ονειρευτούμε μαζί.
Πώς έπεσε η πρώτη κιθάρα στα χέρια σας; Και το πρώτο βιολί; Την πρώτη μου κιθάρα μου την έδωσε στα 13 μου, ο θείος μου ο Μιχάλης, που την είχε φτιάξει ο ίδιος. Ήταν ξυλουργός και του άρεσαν τα ρεμπέτικα. Τον ευγνωμονώ για αυτό! Το πρώτο τραγούδι που έμαθα επάνω σ' αυτήν είναι το «The House Of The Rising Sun». Το βιολί μου το αγόρασαν οι γονείς μου από έναν μουσικό της Λυρικής Σκηνής όταν ήμουν 11 χρόνων.
Πότε καταλάβατε ότι θέλετε να γίνετε μουσικός; Περίπου στην εφηβεία.

Περίπου στην εφηβεία.

Ζήσατε τη μεγάλη rock εποχή των 80s στην Αμερική. Αλήθεια, τι θυμάστε από εκείνες τις μέρες και νύχτες; Τι σας έκανε μεγαλύτερη εντύπωση; Στην Αμερική εντυπωσιάστηκα από τις μπάντες που είδα ζωντανά. Με συνεπήρε αυτό και ήθελα πολύ να τους μοιάσω!

Από το συγκρότημα Just Us στους diSettia τι έχει αλλάξει για εσάς σε αυτή τη μεγάλη διαδρομή; Από τους Just Us έως σήμερα δεν έχει αλλάξει τίποτα σε μένα και στον τρόπο που με κάνει να νιώθω η μουσική.

Κάνατε πάντα τολμηρές επιλογές. Από την εμφάνισή σας στη Eurovision το 1989 στη συνεργασία σας με τον Μίμη Πλέσσα κι από τη θρυλική συμμετοχή σας στην τηλεοπτική σειρά «Της Ελλάδος τα παιδιά» στο «Your Face Sounds Familiar 2». Έχοντας ζήσει τη δημοφιλία πολύ καιρό πριν τον κόσμο των social media και των influencers, τι άλλαξε για εσάς σε μουσικό και προσωπικό επίπεδο; Στη Eurovision το 1989 εκ-

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Ο άνθρωπος απ' τον Βορρά

(THE NORTHMAN) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ρόμπερτ Έγκερς ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Αλεξάντερ Σκάρσγκαρντ, Άνια Τέιλορ-Τζόι, Νικόλ Κίντμαν, Ίθαν Χοκ, Γουίλεμ Νταφρέ, Μπιορκ

Στη γη των Βίκινγκς, την Ισλανδία, πριν από χίλια σχεδόν χρόνια. Ένας νεαρός πρίγκιπας ετοιμάζεται να καθίσει στον θρόνο του βαριά τραυματισμένου βασιλιά πατέρα του, αλλά η προδοσία του θείου του προλαβαίνει τη στέψη. Το αγόρι καταφέρνει να το σκάσει και βρίσκει καταφύγιο στο βασίλειο της Ρωσίας. Εκεί εκπαιδεύεται ως αδίστακτος, αιμοβόρος πολεμιστής και μετά από δύο δεκαετίες ζητάει εκδίκηση για τη βάνουση δολοφονία του πατέρα του που είχε γίνει μπροστά στα μάτια του.

Παγανισμός και θρησκεία. Ρεαλισμός και μεταφυσικός τρόμος. Πρωμένο και σαιξπηρική τραγωδία. Εικόνες ωμής βίας αλλά και ποιητικά πρελούδια που μαγεύουν. Στο φιλόδοξο έπος του Έγκερς («Ο φάρος», «The witch») όλα χωρούν αλλά και τίποτε δεν είναι όπως δείχνει. «Θα σε εκδικηθώ, πατέρα. Θα σε σώσω, μητέρα. Θα σε σκοτώσω, Φιόλνιρ». Η επαναλαμβανόμενη φράση του απελπισμένου Άμλεθ κατά τη διάρκεια της φυγής του από το νησί μετά από τον θάνατο του πατέρα του γίνεται φάρος της αιματοβαμμένης εκδίκησης που θα ακολουθήσει. Λίγες στιγμές νωρίτερα το παιδί είχε μνηθεί στην τελετή μαγείας που διαχώριζε «τον άνθρωπο από το κτήνος» και έδωσε απαράβατο όρκο στη μοίρα που σχηματιζόταν εκείνη την ώρα. Η ταινία συνδέει το σαιξπηρικό έργο (η ιστορία του Άμλεθ είναι η βάση του «Ανθρώπου από τον Βορρά») με τη μυθολογία των Βίκινγκς σε μια εντυπωσιακή φιλική κατασκευή που επιβεβαιώνει ξανά την άκρως ενδιαφέρουσα περίπτωση του αμερικανού σκηνοθέτη. Μπορεί εδώ να μην έχουμε τις ανατρεπτικές ιδέες του μεταφυσικού θρίλερ που μας είχαν καθλώσει στο «The witch» και κυρίως στον «Φάρο», αλλά και πάλι διακρίνεται η ανατριχιαστική τομή του απόκοσμου παραμυθιού που συνδιαλέγεται αποτελεσματικά με την αυθεντική Ιστορία και ειδικά με τα σκοτεινά κεφάλαια του Μεσαίωνα. Είναι ξεκάθαρο πως ο Ρόμπερτ Έγκερς λατρεύει τις ιστορίες που σχετίζονται με την αρχαία σκανδιναβική μυθολογία. Ειδικά οι παραδόσεις των Βίκινγκς και μάλιστα από μια συγκεκριμένη περίοδο που ταυτίζεται με τη Χρυσή Εποχή τους, προσφέρουν πλούσιο υλικό στον σκηνοθέτη ώστε να αφηγηθεί μια οπτικά μεγαλοπρεπή ιστορία, με το αστείρευτο αίμα κάποιων υπερβίαιων σκηνών να ποτίζει όλες τις γωνιές της οθόνης. Ενστάσεις μπορούν να υπάρξουν όσον αφορά τον κεντρικό χαρακτήρα (ο κτηνώδης Άμλεθ του Αλεξάντερ Σκάρσγκαρντ είναι ένας λύκος που τρώει τις καρδιές των εχθρών του αλλά δύσκολα πείθει ως ερωτοχτυπημένος), όμως στην ανάπτυξη των υπόλοιπων χαρακτήρων, στον πυκνό συμβολισμό του σεναρίου και στη γνησιότητα του μυστικισμού ή την ανάπλαση του κόσμου των Βίκινγκς η ταινία είναι σκέτη απόλαυση.

JUST THE FACTS

Ο άνθρωπος απ' τον Βορρά (The Northman) (***) Ουίλιαμ Σαίξπηρ και Ισλανδοί Βίκινγκς

Η Παναγία των Παρισίων φλέγεται (**1/2) Μάχη με τις φλόγες για τον Ζαν-Ζακ Ανό

Τρεις ευχές για τη Σταχτοπούτα (**) Με έπαθλο την πραγματική αγάπη

- * ΔΙΑΦΟΡΗ
- ** ΜΕΤΡΙΑ
- *** ΚΑΛΗ
- **** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
- ***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

33.017 θεατές μοιράστηκαν τα «Μυστικά του Ντάμπλντορ»

Η Παναγία των Παρισίων φλέγεται

(NOTRE-DAME BRULE) ***½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ζαν-Ζακ Ανό ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Σαμουέλ Λαμπάρτ, Ζαν-Πολ Μπορντ, Μίκαελ Κιρινιάν

Στο Παρίσι στις 15 Απριλίου 2019 έκπληκτη η παγκόσμια κοινή γνώμη παρακολουθούσε τον σπουδαιότερο μητροπολιτικό χριστιανικό ναό του κόσμου, την Παναγία των Παρισίων, να πιάνει φωτιά.

Η ταινία του Ζαν Ζακ Ανό («Η αρκούδα», «Εχθρός προ των πυλών») επιχειρεί να επανασυστήσει μυθοπλαστικά τα γεγονότα που προηγήθηκαν και ακολούθησαν της καταστροφικής πυρκαγιάς. Η λογική του σεναρίου ακολουθεί πιστά την τεχνοτροπία ενός disaster monie με μικρές ανθρώπινες ιστορίες (ο φύλακας που πιάνει πρώτη μέρα δουλειά, ο διευθυντής της Παναγίας των Παρισίων, οι πυροσβέστες κ.ά.) να ενώνονται εντέχνως με το μεγαλύτερο πλάνο της τραγωδίας. Ο γάλλος σκηνοθέτης ξέρει καλά τους μηχανισμούς του σασπένς (ιδιαίτερο βάρος έχει δοθεί στις προσπάθειες των πυροσβεστών να κινήσουν την πύρινη λαίλαπα) αλλά και τη δυναμική του μεγάλου θεάματος το οποίο ενισχύσει με μια ψευδοτοκιμαντερίστικη αισθητική: σε αρκετά σημεία η μυθοπλασία συναντά σε splitscreen τα αυθεντικά στιγμιότυπα όπως αποτυπώθηκαν σε ερασιτεχνικά βίντεο ή στα τηλεοπτικά δελτία ειδήσεων. Φτιάχνοντας μικρές βινιέτες που λειτουργούν είτε ως απάντηση στα καυτά ερωτήματα (τελικά η αιτία της πυρκαγιάς ήταν όντως το τοιγάρο του ανεύθυνου εργάτη;) είτε ως μέσα για να προσδώσουν στη στιλιστική ματιά του σκηνοθέτη επιπλέον σασπένς, το φιλμ «Η Παναγία των Παρισίων καίγεται» παρακολουθείται με μεγάλο ενδιαφέρον. Ιδιαίτερη αξία έχει η ειρωνική ματιά του σκηνοθέτη ειδικά στην καθυστηρημένη αντίδραση των αρχών, που δεν πίστευαν πως μπορεί να συμβεί ποτέ κάτι τέτοιο, ή στις ψυχολόγητες, επιπόλαιες ενέργειες κάποιων υπευθύνων κατά την επιχείρηση διάσωσης των έργων τέχνης του ναού και ειδικά του Ακάνθινου Στεφανιού.

Τρεις ευχές για τη Σταχτοπούτα

(THREE HAZELNUTS FOR CINDERELLA) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σέσιλι Α. Μόσλι ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Άστριντ Σμέπλας, Τσένγκιζ Αλ, Έλεν Ντόριτ Πέτερσεν, Ινγκριτ Γκέμπερ, Μπιόρν Σανγκούιστ

Μετά τον θάνατο του πατέρα της, η ευγενική Σταχτοπούτα ζει με την τυραννική μητριά της και την κακομημένη κόρη της. Σε μία βόλτα της στο δάσος, η Σταχτοπούτα εμποδίζει δύο άντρες να κυνηγήσουν άγρια ζώα, ένας εκ των οποίων είναι ο πρίγκιπας του βασιλείου. Η έλξη μεταξύ τους είναι οφθαλμοφανής αλλά και χωρίς συνέχεια. Όταν ο πρίγκιπας καλείται να βρει την κατάλληλη σύζυγο στον επόμενο βασιλικό χορό, η Σταχτοπούτα απαγορεύεται να πάει.

Μια pop star της Νορβηγίας, η Άστριντ Σμέπλας (Astrid S, όπως είναι πιο γνωστή) υποδύεται διακριτικά τη Σταχτοπούτα σε ένα παραμυθάκι που ευτυχώς δεν έχει πολλά μουσικοχορευτικά σκετς, εκτός της σκηνής του βασιλικού χορού, και ακολουθεί πιστά τις βασικές γραμμές της ιστορίας που γράφτηκε για πρώτη φορά το 1635 από τον Τζιαμπατίστα Μπαζίλε. Το επιβλητικό χιονισμένο τοπίο του σκανδιναβικού βορρά έχει την τιμητική του σε ένα φιλμ που δεν πρωτοτυπεί ακριβώς (κάνει κάποιες μικρές τσακινιές πολιτικής ορθότητας η σκηνοθέτρια αλλά ως εκεί) και στόχο έχει να δημιουργήσει το ζεστό συναίσθημα μέσα από τη χαρμολύπη της ιστορίας. Το φιλμ απευθύνεται κυρίως σε παιδιά μικρής ηλικίας, με έμφαση στη δράση και το χιούμορ, και για αυτό θα προβάλλεται σε αρκετές αίθουσες μεταγλωττισμένο στα ελληνικά.

«Ερωτας χωρίς την άδειά μου;» (Ο βασιλιάς στο «Τρεις ευχές για τη Σταχτοπούτα»)

Quentin Tarantino: Η Μουσική πίσω από την Εικόνα

➔ Αν παρακολουθήσεις οποιαδήποτε ταινία του **Quentin Tarantino**, δεν υπάρχει περίπτωση να μην προσέξεις τη μουσική. Αν παρακολουθήσεις περισσότερες από μία, δεν υπάρχει περίπτωση να μην καταλάβεις πόσο μεγάλο ρόλο παίζει η μουσική στην εξέλιξη της ταινίας. Αν τέλος τις παρακολουθήσεις όλες, τότε σίγουρα ξέρεις ότι η μουσική συχνά καθοδηγεί την ταινία ή τουλάχιστον καθοδηγεί το μυαλό του σκηνοθέτη, προκειμένου να δημιουργήσει την ταινία. «Η μουσική παίζει μεγάλο ρόλο στις ταινίες μου. Μερικές φορές μάλιστα τον σπουδαιότερο, ειδικά όταν αποφασίζω ποιον τραγουδιστή θα είναι το πρώτο που θα χρησιμοποιήσω, ακόμη κι αν δεν έχω ακόμη αρχίσει να γράφω». Η ιδιαίτερη vintage αισθητική του Tarantino, εκείνη η εμμονή του στα sixties, ήταν υπεύθυνη σε πολύ μεγάλο βαθμό για την πορεία της τέχνης του, κι ακόμη περισσότερο για την πρόσληψή της. Ο Quentin Tarantino ενσωματώνει στην κινηματογραφική του γλώσσα τη μουσική αισθητική κάποιων ανήσυχων, γεμάτων ένταση, ηλεκτρισμένων –και σε αρκετές περιπτώσεις– cult κομματιών, κάνοντας τελικά έναν ανήσυχο, γεμάτο ένταση, ηλεκτρισμένο, σχεδόν cult κινηματογράφο, πράγμα που ερμηνεύει εν μέρει τους λόγους για τους οποίους η τέχνη του είναι τόσο αγαπητή. Κυκλοφορεί στα τέλη του μήνα από τη **Wagram** ένα διπλό βινύλιο με μερικά από τα πιο περιπετειώδη τραγουδιά που έχουν μπει στις ταινίες του. Ονόματα, όπως αυτά των **Dick Dale & The Del-Tones** (ναι, η «Misirlou»), **Zarah Leander**, **The Hurricanes**, **The Tornadoes**, **The Centurions** αλλά και **Johnny Cash**, **Elvin Bishop** και **Jim Croce** περιλαμβάνονται στο διπλό υπό έκδοση album.

➔ Απρίλης μήνας και το καλύτερο που έχεις να κάνεις, είναι να πιστέψεις στην Άνοιξη. Αυτό ακριβώς προτείνει και ο **Bill Evans**, αυτός ο σπουδαίος πιανίστας της jazz. Το «*You Must Believe In Spring*» είναι ο δίσκος που ο πιανίστας ηχογράφησε το 1977 με τον μπασίστα **Eddie Gomez** και τον drummer

Eliot Zigmund. Αυτή ήταν η τελευταία studio ηχογράφηση του συγκεκριμένου trio, το οποίο είχε περιοδεύσει για πολλά χρόνια και, όπως σημειώνει ο Zigmund, «είχαμε φτάσει σ' ένα επίπεδο να μοιραζόμαστε σοβαρές συζητήσεις μέσω των οργάνων μας και ο υψηλότερος βαθμός της συνεννόησής μας ήταν αυτός ο δίσκος». Το album πρωτοκυκλοφόρησε τέσσερις μήνες μετά τον θάνατο του Bill Evans και τώρα επανακυκλοφορεί από την **Craft Recordings**.

➔ Ο **Van Morrison** γεννήθηκε στο Belfast αλλά εδώ και πολλά χρόνια βρίσκεται πιο συχνά στην περιοχή γύρω από το Bath. Κυρίως στην πόλη

αυτή –όπου είναι και το studio του **Peter Gabriel**– αλλά και στο γειτονικό Cardiff ηχογράφησε τον ολοκαίνουργιο 43ο δίσκο του, με τίτλο «*What's It Gonna Take?*». Όσο παράξενος τύπος κι αν ήταν πάντα ο Van the Man, όσο δύσκολο κι αν ήταν να τον πιάσεις φίλο σε προσωπικό επίπεδο, όσο περίεργες –και συχνά ανορθολογικές– κι αν ήταν οι ιδέες που υποστήριζε, με πιο πρόσφατες αυτές για την πανδημία, κυκλοφορούσε πάντα, ή σχεδόν πάντα, εξαιρετικούς δίσκους. Αν κι έχει πατήσει τα 77, η ερμηνεία του, στο μοναδικό τραγούδι που έχει αποκαλυφθεί από τον καινούργιο του δίσκο, το «*Pretending*», είναι σπουδαία.

➔ Η **Numero Group** είναι μια δισκογραφική εταιρεία που ψάχνει πολύ. Δημιουργήθηκε το 2003 στο Chicago από τον **Rob Sevier** και τον **Ken Shipley**, δύο ανθρώπους που τρελαίνονται να ψάχνουν σε αρχεία, σε παροπλισμένα studio, σε συρτάρια κάθε είδους και σε ξεχασμένες συλλογές για υλικό που έχει μουσικό ενδιαφέρον, υλικό που δεν κυκλοφόρησε ποτέ ή παρουσιάστηκε για μικρό χρονικό διάστημα, μένοντας στο underground. Είναι άπειρες οι ανακαλύψεις που έχουν κάνει, μία από τις πιο εντυπωσιακές και πιο πρόσφατες, αυτή του **Branko Mataja**. Πρόκειται για έναν κιθαρίστα από τη Γιουγκοσλαβία, που πέρασε τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο σ' ένα γερμανικό στρατόπεδο συγκέντρωσης και, όταν απελευθερώθηκε, ηχογράφησε χρησιμοποιώντας ευτελή μέσα ηχογράφησης –αλλά και ευτελείς κιθάρες– μουσική που του θύμιζε τον τόπο του. Ένας συγκλονιστικός δίσκος από την αρχή μέχρι το τέλος, που μυρίζει Βαλκάνια, swing, Ανατολή και ψυχεδέλεια την ίδια ακριβώς στιγμή.

P.S.: Από τη δεκαετία του 1940 έρχεται ο κιθαρίστας της country –και όχι μόνο– **Zeb Turner** και αξίζει γερές αυτιές... Κυκλοφορεί το «*No More Nothin'*», δίσκος που περιλαμβάνει τα καλύτερα κομμάτια του από το 1949 μέχρι το 1961.

πως βαριέμαι. Βαριέμαι, βαριέμαι, βαριέμαι. Δεν θέλω να τον χωρίσω, αλλά ειλικρινά τα έχω ζήσει και τα έχω κάνει όλα μαζί του. Ότι βαριέμαι στο έγραψα;

Αρχικά, ανασούλες! Σε νιώθω αρκετά μπουκτισμένη μόνο από τις τρεις σειρές, που μου γράφεις. Να πω ότι είναι λογικότατο, να πω ότι είναι μέσα στη ζωή, να πω ότι δεν είσαι η μόνη; Όλα θα τα πω. Όπως και θα πω, πως δεν σε έβαλε και κανείς στη φυλακή και σε καταδίκασε σε ισόβια. Μπορείς να πάρεις λίγο χρόνο με τις φίλες σου, ακόμα καλύτερα μόνη σου. Συζητήσε το του κομψά και ωραία και πάρτε λίγη απόσταση, βρε παιδιά, να ξελαμπικάρει ο εγκέφαλος. Διότι τώρα νιώθω να έχεις εστιάσει εκεί και ακόμη και πρωτότυπες δραστηριότητες να σου προτείνω εγώ να κάνετε, δεν νομίζω να τις ευχαριστηθείς. Θα σου έλεγα να κάτσεις λίγο με την πάρτη σου, να της κάνεις ένα ωραίο rampering και με πιο καθαρό μυαλό και ενέργεια, βλέπεις πώς θα εξελιχθεί όλο αυτό.

Λοιπόν, μανεκέν! Σαν γνήσιο μανεκέν κι εγώ, που χαιρέται τη ζωή και δοκιμάζει νέα πράγματα, είμαι στο στάδιο της εξερεύνησης και της αναζήτησης αγοριού. Μπαίνοντας, λοιπόν, στο σπίτι ενός τύπου πριν 2 βδομάδες περίπου, για να περδούμε στο παρασύνθημα, ξαφνικά αντικρίζω στον τοίχο του έναν τεράστιο κεφάλι από τάρανδο μάλλον, με κάτι κέρατα να. Κάτι άλλες ξύλινες ινδιάνικες φιγούρες γύρω γύρω, κάτι χαυλιόδοτες, κάτι βαλοσαμωμένα πουλιά, κάτι έντομα, κάτι πλαστικά φίδια στα ράφια του και δεν θυμάμαι κι εγώ τι άλλο. Να σου πω ότι αγριεύτηκα, θα το πω. Να σου πω ότι σηκώθηκα κι έφυγα, θα το πω και αυτό, και από τότε δεν του έχω ξαναμιλήσει σε μήνυμα. Αυτός ο έρμος συνεχίζει να στέλνει.

Εντάξει, τι άλλο θα ζήσουμε τα απανταχού μανεκέν, πραγματικά! Νομίζω ότι μόνο στην πλάκα μπορείς να το πάρεις αυτό. Θα είναι μια εμπειρία, που θα την έχεις στο τσεπάκι σου, να την αφηγήσαι ανά πάσα ώρα και στιγμή ξεμείνεις από καλές ιστορίες στις παρέες. Προφανώς, άμα αγριεύτηκες, καλά έκανες και έφυγες. Ακούμε πάντα τη φωνή μέσα μας, που νιώθει πως κάτι δεν της αρέσει και πράττουμε αναλόγως. Θα σου έλεγα, βέβαια, να στείλεις μια εξήγηση στον τύπο, αν θες, χωρίς βέβαια να χρειάζεται να του αποκαλύψεις με ποιες «λεπτομέρειες» λύγισες. Μπορείς να του πεις ότι δεν το βλέπεις μαζί του να εξελίσσεται παραπάνω, ότι δεν νιώθεις να ταιριάζουν οι αισθητικές σας, ότι δεν σου αρέσει ο **Indiana Jones**, κάτι θα σκεφτείς εσύ. Σε εμπιστεύομαι. Καλό Πάσχα, αγαπημένα μανεκέν!

Είμαι ειδικευόμενη γιατρός σε μεγάλο νοσοκομείο, και σε λίγους μήνες πρόκειται να τελειώσω την ειδικότητά μου. Ξέρεις πόσοι ασθενείς με αμφισβητούν μόνο και μόνο επειδή είμαι γυναίκα; Για παράδειγμα πρόσφατα στην ενημέρωση ενός ασθενούς, ενώ εγώ του ανέλυα την κατάσταση, αυτός με αγνοούσε επιδεικτικά και κοιτάζε έναν άντρα συνάδελφό μου δίπλα, που μόλις έχει έρθει στο νοσοκομείο κιόλας. Συνέχεια με φωνάζουν «κοριτσάκι», «κοπελίτσα», «αδερφή». Άλλο περιστατικό πρόσφατα, γυναίκα κιόλας ασθενής με διέκοψε λέγοντας «τι είναι αυτά που λες, μωρή;» και υπέδειξε τον άντρα συνάδελφό μου ότι θέλει αυτός να την αναλάβει μόνο. Τέτοια περιστατικά μου κόβουν συνέχεια τα φτερά.

Είναι πραγματικά τραγικό πως μέχρι σήμερα, το ηρωικό έτος 2022, ο λόγος μιας γυναίκας γιατρού δεν έχει την ίδια αναγνώριση και βαρύτητα με εκείνη ενός άντρα. Κάθε φορά σε αυτή τη στήλη, λέω «δεν μπορεί» και κάθε φορά όλο και με διαψεύδετε. Μπορεί και παραμπορεί, η κοινωνία μας να είναι ακόμα πάρα πολύ πίσω. Εσύ μη μασάς! Προφανώς! Η μόρφωσή σου, ο χαρακτήρας σου και τα ιδανικά που φέρεις μέσα σου ως γιατρός είναι πολύ ανώτερα ενός άθλιου σεξιστικού και υποτιμητικού σχολίου. Και το πιο σημαντικό απ' όλα, να θυμάσαι να βάζεις πάντα με ευγενικό τρόπο τα όριά σου. Προφανώς, δεν μπορεί κανένας να σε βρίζει και να σε λέει «μωρή», όσο φορτισμένος κι αν είναι. Συνέχισε να απολαμβάνεις τη δουλειά σου, γιατί για μένα είναι συγκλονιστικό αυτό, που καλείστε ως γιατροί να κάνετε και κράτα μοναχά την αγάπη και την ευγνωμοσύνη των ανθρώπων, που σου δείχνουν εμπιστοσύνη. Αυτοί οι άνθρωποι μας κάνουν πιο πλούσιους στη δουλειά μας.

Μοιράζομαι την ιστορία μου, γιατί ξέρω ότι πολλές εκεί έξω θα με καταλάβουν. Είμαι 32 ετών, είμαι με τον άντρα μου από τα 18 μαζί και οφείλω να παραδεχτώ

Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά... και στα fm! Το «Μίλα μου βρόμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιακό τραγούδι στο **Athens Voice Radio 102.5**

Μικρές αγγελίες

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00) Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω...

Καλή Ανάσταση, Καλό Πάσχα! 40χρονη πληροφορικός, 56χρονος δικηγόρος, 28χρονη ιδιωτική υπάλληλος, 60χρονος εισοδηματίας ευκατάστατος, 35χρονη δημόσιος υπάλληλος, 51χρονη στέλεχος εταιρίας, 30χρονης ιατρός, 46χρονος διευθυντής πολυεθνικής εταιρίας, επιθυμούν γνωριμία γάμου. «**ΠΑΠΠΑΣ**», Ομήρου 38, Κολωνάκι, τηλ. 210 3620.147, 6944137189, www.pappas.gr

ΚΡΙΟΣ (20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Καλό Πάσχα! Η Μεγάλη Εβδομάδα ξεκινά με απαιτήσεις και ένταση σε προσωπικές και επαγγελματικές σχέσεις. Η τάση για χειριστικές συμπεριφορές και «παιχνίδια εξουσίας» θα είναι διάχυτη εκατέρωθεν και μπορεί να εκδηλωθεί ακόμα και με πολύ κοντινά συγγενικά πρόσωπα. Καλό είναι να φροντίσεις να απομακρυνθείς από καταστάσεις που μπορούν να οδηγήσουν σε ρήξεις. Η σύνοδος Ερμή-Ουρανού στον Ταύρο την ίδια μέρα, μπορεί να φέρει από τη μια νέες ιδιες για την αξιοποίηση των οικονομικών σου, δεν αποκλείεται όμως να προκαλέσει και ένα παραπάνω άγχος για τέτοια ζητήματα. Τη Μεγάλη Τετάρτη άλλωστε ο Ήλιος εγκαταλείπει το ζώδιό σου και προχωρά στον Ταύρο, επομένως ο τομέας των οικονομικών σου θα σε απασχολήσει άμεσα τις επόμενες τέσσερις βδομάδες, πόσο μάλλον και λόγω της επικείμενης Μερικής Ηλιακής Έκλειψης στο ίδιο ζώδιο στο τέλος του μήνα. Η Κυριακή του Πάσχα «φιλοξενεί» ένα τετράγωνο Ερμή-Κρόνου, μια όψη δύσκολη που όσο να 'ναι «κλέβει» λίγο από τη χαρά και την ανεμελιά της ημέρας, βγάζοντας πιθανώς διαφωνίες με φιλικά πρόσωπα.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Χρόνια Πολλά! Η Μεγάλη Εβδομάδα φέρνει «όξυυν» στα επικοινωνιακά σου χαρίσματα, φέρνοντας φρέσκες ιδέες στα επαγγελματικά, βγάζοντας όμως και αρκετή νευρική τάση. Δεν αποκλείεται να υπάρξει αλλαγή σχεδίων ή κάτι απρόοπτο που σε «πετά» εκτός προγράμματος. Το εξάγωνο Αφροδίτης-Ουρανού τη ίδια μέρα (18/4) μπορεί να φέρει κάποιες ευχάριστες ειδήσεις, αλλά πιθανώς και ξαφνικές νέες γνωριμίες στα ερωτικά. Τη Μεγάλη Τετάρτη ο Ήλιος εισέρχεται στο ζώδιό σου και τα γενέθλιά σου ξεκινάνε για φέτος, επομένως ενεργοποιούνται αναφορικά με την υλοποίηση ονείρων και πλάνων για την προσωπική και επαγγελματική σου ζωή. Αυτά τα γενέθλια είναι ξεχωριστά, καθώς «χρωματίζονται» από την επικείμενη Μερική Ηλιακή Έκλειψη στο ζώδιο σου στο τέλος του μήνα, που θα οδηγήσει σε σημαντικές αλλαγές που καλό θα είναι να αγκαλιάσεις. Το τετράγωνο του Ερμή με τον Κρόνο ανήμερα το Πάσχα είναι μια συνθήκη λιγότερου κεφαίου και ανάλαφρης διάθεσης.

ΔΙΔΥΜΟΙ (20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Καλό Πάσχα! Με...κούραση ξεκινά η Μεγάλη Εβδομάδα, καθώς η σύνοδος Ερμή-Ουρανού στον Ταύρο (18/4), προκαλεί εκνευρισμό και μια σωματική και ψυχολογική «ευερεθιστότητα». Αιτία οι συνθήκες στη δουλειά και την καθημερινότητα, με τα απρόοπτα να είναι στο πρόγραμμα, χωρίς να αποκλείονται και αποκαλύψεις για κάποιο είδους «παρασκηνίο». Το τετράγωνο Ήλιου-Πλούτωνα την ίδια μέρα (18/4) «ξινίζει» τη διάθεση σε προσωπικές και επαγγελματικές σχέσεις, βγάζοντας θέματα ελέγχου, εμμονών και ανασφαλειών στα ερωτικά. Τη Μεγάλη Τετάρτη ο Ήλιος εισέρχεται στον Ταύρο και τον «σκοτεινό» 12ο οίκο σου, οπότε το διάστημα των επόμενων 4 εβδομάδων προσφέρεται για ενδοσκοπήση, προκειμένου να συνειδητοποιήσεις παθογένειες που απομυζούν την ενέργεια και την ευτυχία σου, ενώ η υγεία σου χρειάζεται φροντίδα. Αυτά άλλωστε είναι τα θέματα που θα «αγγίξει» και η επερχόμενη Μερική Ηλιακή Έκλειψη στο ίδιο ζώδιο στο τέλος του μήνα. Το τετράγωνο Ερμή-Κρόνου την ημέρα της Λαμπρής βγάζει μια κυκλοθυμία που δυσκολεύει την ελεύθερη εκδήλωση του συναισθήματος με τα αγαπημένα πρόσωπα, φέρνοντας σκέψεις που δεν ταιριάζουν με το γιορτινό τραπέζι.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Καλό Πάσχα! Το τετράγωνο του Ήλιου από τον Κρίο με τον Πλούτωνα απέναντί σου τη Μεγάλη Δευτέρα, που επηρεάζει ιδιαίτερα τους γεννημένους των τελευταίων ημερών, βγάζει πίεση σε προσωπικές και επαγγελματικές σχέσεις. Η τάση για έλεγχο και «επικράτηση» έναντι του άλλου μπορεί να «δώσει» γερές κόντρες που καλό θα ήταν να αποφεύγεις, διαφυλάσσοντας την πολύτιμη ηρεμία σου. Η σύνοδος Ερμή-Ουρανού στον Ταύρο την ίδια μέρα μπορεί να φέρει θετικές ειδήσεις σε επαγγελματικούς στόχους, αλλά και απρόσμενες συναντήσεις ή γνωριμίες για μερικούς. Ίσως υπάρξει αλλαγή πλάνων ενόψει Πάσχα, όμως επειδή με τον Ουρανό όλα είναι πιθανά, μπορεί κάλλιστα να προκύψουν και καινούργιες προτάσεις για καλές σχέσεις. Με την είσοδο άλλωστε του Ήλιου στον Ταύρο την Μεγάλη Τετάρτη ξεκινά ένα πιο εξωστρεφές διάστημα με αυξημένη κοινωνικότητα, βόλτες και επαφές με φίλους, σπάζοντας τη «μουντίλα» της καθημερινότητας. Το τετράγωνο Ερμή-Κρόνου την Κυριακή του Πάσχα «φρενάρει» την αισιοδοξία της γιορτής, ανασύροντας ανασφάλειες και «μίζερες» σκέψεις.

ΛΕΩΝ (22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Καλό Πάσχα! Στο ξεκίνημα της Μεγάλης Εβδομάδας σχηματίζεται η σύνοδος Ερμή-Ουρανού στον Ταύρο, προκαλώντας «αναστάτωση» στα επαγγελματικά. Πιθανώς να προκύπτουν συζητήσεις και αλλαγές στη δουλειά, όχι απαραίτητα «αρνητικές», που σε κάθε περίπτωση ξεβουλεύουν ή σε αναγκάζουν να διαμορφώσεις αλλιώς τις προτεραιότητές σου, όπως π.χ. να αναλάβεις κάποια επιπλέον καθήκοντα, να καλύψεις έναν συνάδελφο που βρίσκεται σε άδεια κ.λπ. Οι πρωτότυπες ιδέες δεν θα λείψουν και ίσως βγει και μια ευκαιρία για μερικούς, όμως θα υπάρχει αρκετός εκνευρισμός, που μεταφέρεται ακόμα και στον χώρο του σπιτιού. Το τετράγωνο Ήλιου-Πλούτωνα την ίδια ημέρα δεν βοηθά τη διάθεση, προκαλώντας μια κούραση συν τους άλλους. Οι υποχρεώσεις θα είναι αυξημένες, ενώ με τη Μερική Ηλιακή Έκλειψη στο τέλος του μήνα, οι αλλαγές κατεύθυνσης στα επαγγελματικά και το κοινωνικό στάτους είναι προ των πυλών. Το τετράγωνο Ερμή-Κρόνου την Κυριακή του Πάσχα δεν προσφέρεται για «εύκολες» επικοινωνίες.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Καλό Πάσχα! Με «φούρια» ξεκινά η Μεγάλη Εβδομάδα, καθώς αυξάνονται οι επαφές και οι ασχολίες σε δουλειά και καθημερινότητα. Πιθανώς αυτές να αφορούν και κάποιες προετοιμασίες για το Πάσχα, όμως θα πρέπει να είσαι προσεκτικός με τις μετακινήσεις και τις επικοινωνίες σου, γιατί αναμένονται και ξαφνικές αλλαγές, π.χ. με τα δρομολόγια πλοίων, αεροπλάνων, ταξιδεύεις, ενώ ίσως έχεις κάποια αναπάντεχα νέα σχετικά με θέματα σπουδών, νομικών υποθέσεων και επαφών με το εξωτερικό. Ξαφνικές γνωριμίες στα ερωτικά δεν αποκλείονται για μερικούς τυχερούς, όμως να έχεις τον νου σου γιατί ζήλιες, ανασφάλειες και εμμονές μπλέκονται «επικίνδυνα» με τη σεξουαλική επιθυμία, βγάζοντας εοσιές εντάσεις και χειριστικές συμπεριφορές σε προσωπικές σχέσεις. Τη Μεγάλη Τετάρτη ο Ήλιος προχωρά στον Ταύρο, αλλάζοντας την ενέργεια στην καθημερινότητά σου, βγάζοντας όρεξη για φλερτ, εξόδους, νέες γνώσεις και μακρινά ταξίδια. Το τετράγωνο Ερμή-Κρόνου ανήμερα της Λαμπρής «χαλάει» βέβαια λίγο την γιορτινή διάθεση, ενώ θέλει επίσης προσοχή σε μετακινήσεις και συζητήσεις.

ΖΥΓΟΣ (22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Καλό Πάσχα! Η σύνοδος Ερμή-Ουρανού στον Ταύρο στο ξεκίνημα της Μεγάλης Εβδομάδας (18/4), φέρνει εσωτερική ένταση και αναστάτωση σχετικά με θέματα οικονομικών αλλά και προσωπικών σχέσεων. Αν και ορισμένοι μπορεί να έχουν και θετικές εξελίξεις με τράπεζες, ασφάλειες, κληρονομικά, δεν αποκλείεται για άλλους να προκύψει μια σχετική «ανατροπή» ή ένα έκτακτο έξοδο, που προκαλεί άγχος, ενώ συνειδητοποιήσεις και μυστικά που ενδεχομένως έρχονται στην επιφάνεια αλλάζουν τα δεδομένα στην ερωτική σου ζωή. Το τετράγωνο Ήλιου-Πλούτωνα την ίδια μέρα «ξύνει πληγές» σε οικογενειακές και επαγγελματικές σχέσεις, θα πρέπει όμως να κρατηθείς πάση θυσία μακριά από «δράματα» άλλων, ακόμα και κοντινών συγγενών, μην «τσιμπώνοντας» στη χειραγώγηση, αποφεύγοντας να σηκώσεις πάλι βάρη που δεν σου αναλογούν. Τη Μεγάλη Τετάρτη ο Ήλιος φεύγει από τον άξονά σου και περνά στον Ταύρο, κάνοντας τα οικονομικά το «κύριο μενού» για τις επόμενες τέσσερις εβδομάδες. Το τετράγωνο Ερμή-Κρόνου την Κυριακή του Πάσχα βγάζει ίσως κάποια «μελαγχολία», ενώ θέλει λίγη προσοχή στην επικοινωνιακή διαχείριση με παιδιά και αγαπημένα πρόσωπα.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Καλό Πάσχα! Με απαιτήσεις ξεκινά η Μεγάλη Εβδομάδα, καθώς έρχονται ανατρεπτικά γεγονότα σε προσωπικές σχέσεις και συνεργασίες. Μια ξαφνική είδηση/ εξέλιξη σχετικά με τον άνθρωπο σου, μια συμφωνία, μια πρόταση στα επαγγελματικά, φέρνουν συνειδητοποιήσεις που σε βάζουν σε σκέψεις, ενώ παράλληλα θα πρέπει να προσέξεις και τον τρόπο που εκφράζεσαι με τους γύρω σου, αποφεύγοντας να ξεσπάσεις την ένταση και τα νευρά σου στον «άμαχο πληθυσμό». Ίσως πάλι είσαι εσύ ο αποδέκτης μιας τέτοιας συμπεριφοράς, ενώ οι νέες κεραυνόβολες γνωριμίες δεν αποκλείονται για τους αδέσμευτους. Ούτως ή άλλως, με την είσοδο του Ήλιου στον Ταύρο την Μεγάλη Τετάρτη το κομμάτι «εγώ και οι άλλοι» αποκτά ιδιαίτερη σημασία για τον επόμενο μήνα, αφού τώρα είναι η εποχή για να «ξεσκεπάζεις» πρόσωπα και καταστάσεις. Κάτι αλλάζει και «οφείλεις» να το αντιληφθείς έγκαιρα. Το τετράγωνο Ερμή-Κρόνου την ημέρα της Λαμπρής είναι μια δύσκολη όψη, που «κλωτσάει» με το εορταστικό κλίμα, δίνοντας ψυχρότητα στο συναίσθημα και στην επικοινωνιακή προσέγγιση.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

Καλό Πάσχα! Ο τομέας της εργασίας και της καθημερινότητας δέχεται τη «νευρική» επιρροή της συνόδου Ερμή-Ουρανού στον Ταύρο τη Μεγάλη Δευτέρα, που αυξάνει το στρες και το τρέξιμο. Διάφορα «σπαστικά» μέσα στη μέρα σε ξεβουλεύουν και σε βγάζουν ίσως εκτός προγράμματος, χωρίς να μένει ελεύθερος χρόνος για να κάνεις με ηρεμία τις ετοιμασίες σου ενόψει Πάσχα. Κάποιοι θα έχουν περισσότερες συζητήσεις και επαφές στα επαγγελματικά, χωρίς να αποκλείονται και οι ευκαιρίες, αλλά και οι ξαφνικές αλλαγές στη δουλειά που θα σε αναγκάσουν να «εφεύρεις» γρήγορες λύσεις, ενώ ένα θέμα υγείας μπορεί να σε ανησυχήσει. Προσοχή, οι γεννημένοι κυρίως τελευταίες μέρες θα πρέπει να αποφύγουν παράλογες ζήλιες και κτηνικότητες στα ερωτικά, γιατί το πεδίο ίσως είναι εύφορο. Ο Ήλιος προχωρά στον Ταύρο τη Μεγάλη Τετάρτη, ωθώντας σε να κάνεις τη φροντίδα της υγείας προτεραιότητα για τις επόμενες τέσσερις εβδομάδες όπου η δουλειά και καθημερινότητα θα αποκτήσουν αισθητά πιο έντονους ρυθμούς. Το τετράγωνο Ερμή-Κρόνου την ημέρα του Πάσχα «στερεί» κάτι από την παραδοσιακά χαλαρή διάθεση της μεγάλης γιορτής και φέρνει δυσκολίες στην επικοινωνία.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Καλό Πάσχα! Καθώς μπαίνουμε στη Μεγάλη Εβδομάδα καλό είναι να προσπαθήσεις να αποφεύγεις στο ξεκίνημα της εντάσεις και εξουσιαστικές συμπεριφορές σε προσωπικές και οικογενειακές σχέσεις. Η συναισθηματική φόρτιση θα είναι δεδομένη, δεν χρειάζεται όμως η κατάσταση να οδηγηθεί σε συγκρούσεις, επομένως δώσε χώρο στη λογική για να αντιπαλέψεις την «παρόρμηση» για πίεση και manipulation. Η σύνοδος Ερμή-Ουρανού στον Ταύρο την ίδια μέρα δεν αποκλείεται να φέρει αποκαλύψεις που «σοκάρουν» στα ερωτικά, κάνοντάς σε να δεις με «αλλά μάτια» ένα πρόσωπο, αν και μπορεί να «παίξουν» και νέες, αναπάντεχες γνωριμίες για μερικούς, που στηρίζονται μάλλον περισσότερο στο εγκεφαλικό stimulation. Με την είσοδο πάντως του Ήλιου στον Ταύρο τη Μεγάλη Τετάρτη ξεκινά ένα πιο όμορφο διάστημα ενός μηνός για την προσωπική σου ζωή, που δίνει ευκαιρίες για ανανέωση με το ταίρι σου, αλλά και για φλερτ, αναπερώνοντας το ηθικό σου. Το τετράγωνο Ερμή-Κρόνου αντίθετα ανήμερα της γιορτής του Πάσχα «μουδιάζει» κάπως το συναίσθημα και την εξωτερική σου όψη.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Καλό Πάσχα! Με ένταση ξεκινά η Μεγάλη Εβδομάδα Υδροχόου μου, καθώς αυξάνεται το στρες στα οικογενειακά και στο περιβάλλον του σπιτιού. Ίσως έχουν μαζευτεί πολλά τον τελευταίο καιρό και από τις δύο πλευρές και μπορεί τώρα να υπάρξει μια κορύφωση και ένα κλίμα σύγκρουσης, ανταλλάσσοντας σκληρές κουβέντες που αφήνουν τον άλλο «κόκκαλο» με τις εκατέρωθεν επιθέσεις να αποκαλύπτουν ίσως την πραγματικότητα για τις μεταξύ σας σχέσεις. Ανατρεπτικά νέα που ξεβουλεύουν σε διαπροσωπικές σχέσεις και προβλήματα με άτομα μεγαλύτερης ηλικίας που θέλουν φροντίδα, όσο και με θέματα ακινήτων, προκαλούν νευρικότητα, με την είσοδο όμως του Ήλιου στον Ταύρο τη Μεγάλη Τετάρτη θα μπει σε μια πιο «εσωτερική φάση» έχοντας ανάγκη να τα βρεις με το μέσα σου για να μπορέσεις να διαχειριστείς τις αναπόφευκτες αλλαγές που φέρνει η ήδη «ενεργή» Μερική Ηλιακή Έκλειψη στο ίδιο ζώδιο στις 30/4. Την Κυριακή του Πάσχα πραγματοποιείται το σκληρό τετράγωνο του Ερμή με τον Κρόνο από το ζώδιό σου, βγάζοντας μια «σουρντίνα» στην ανάλαφρη διάθεση της ημέρας, δημιουργώντας ίσως μια απομάκρυνση από τους άλλους.

ΙΧΘΥΕΣ (18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Καλό Πάσχα! Με νευρική διάθεση «κάνει ντου» η Μεγάλη Εβδομάδα, καθώς η σύνοδος Ερμή-Ουρανού στον Ταύρο (18/4) βγάζει νοτική και σωματική υπερτάση. Αισθάνεσαι σαν να έχεις «caffeine overdose», θέλοντας να τα προλάβεις όλα μονομιάς: εκκρεμότητες της δουλειάς, ετοιμασίες για το γιορτινό τραπέζι, δώρα για τα βαφτιστήρια, τσεκάρισμα των λεπτομερειών για την «απόδραση» στο χωριό, με αποτέλεσμα κάποιες να ξεαντλεις τον εαυτό σου. Όλο αυτό μπορεί να σου βγει σε εκνευρισμό και έλλειψη «τακτ» με συνεργάτες, σύντροφο, αδέρφια και κοντινά σου άτομα, έχε όμως υπόψη σου ότι όλοι θα είναι λίγο «στην τσίτα». Δεν αποκλείεται να προκύψουν αλλαγές στον προγραμματισμό, σε σχέδια για ταξίδια, στις μετακινήσεις σου και θα πρέπει να προσέχεις στην οδήγηση και στη χρήση συσκευών τεχνολογίας, ενώ ορισμένοι θα έχουν και αναπάντεχες ειδήσεις. Τη Μεγάλη Τετάρτη ο Ήλιος εισέρχεται στον Ταύρο, οπότε και ξεκινά ένα ιδιαίτερα δραστήριο διάστημα με πολλές συζητήσεις, επαφές και τρέξιμο στην καθημερινότητα, που όμως έχει να σου «δώσει» σε επίπεδο κοινωνικότητας, ταξιδιών, σπουδών και φλερτ. Το τετράγωνο Ερμή-Κρόνου την Κυριακή του Πάσχα είναι λίγο «δυσκολοκώλυτο», «σκοτεινιάζοντας» κάπως την χαρούμενη διάθεση. **Α**

ENJOY
IT'S FROM
EUROPE

Αυθεντικά ΠΟΠ & ΠΓΕ προϊόντα

από τη Νάξο, τη Σάμο και την Εμίλια Ρομάνια.

MEDITERRANEAN
CHEESE AND WINES

www.medcheeseandwines.eu

Γραβιέρα Νάξου ΠΟΠ

Επισημαίνεται ότι η παρούσα ανεπίσημη, εκπαιδευτική παρουσίαση αποτελεί μόνο ένα από τα εργαλεία που χρησιμοποιούνται από την ΕΠΕΚΕΧΕ (Εταιρεία Προώθησης και Προστασίας των Προϊόντων Οργανωμένης Γεωργίας, ΠΟΠ) και άλλων φορέων για την προώθηση των προϊόντων ΠΟΠ και ΠΓΕ.

Σάμος ΠΟΠ

Εμίλια Ρομάνια
ΠΟΠ & ΠΓΕ

Η ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ
ΕΝΙΧΥΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

Εδώ και 5 χρόνια βάζουμε τη βιωσιμότητα στο επίκεντρο

Η Lidl Ελλάς, για 5η συνεχόμενη χρονιά, ανήκει
στις **SUSTAINABLE COMPANIES** και στις
THE MOST SUSTAINABLE COMPANIES IN GREECE.

Μια ακόμη σημαντική διάκριση που αποδεικνύει έμπρακτα ότι
για εμάς στη Lidl Ελλάς, η βιώσιμη ανάπτυξη δεν είναι απλά
έναν στόχο, αλλά ένα αναπόσπαστο κομμάτι του οράματός
μας για ένα καλύτερο αύριο.

